

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰερεμίου.

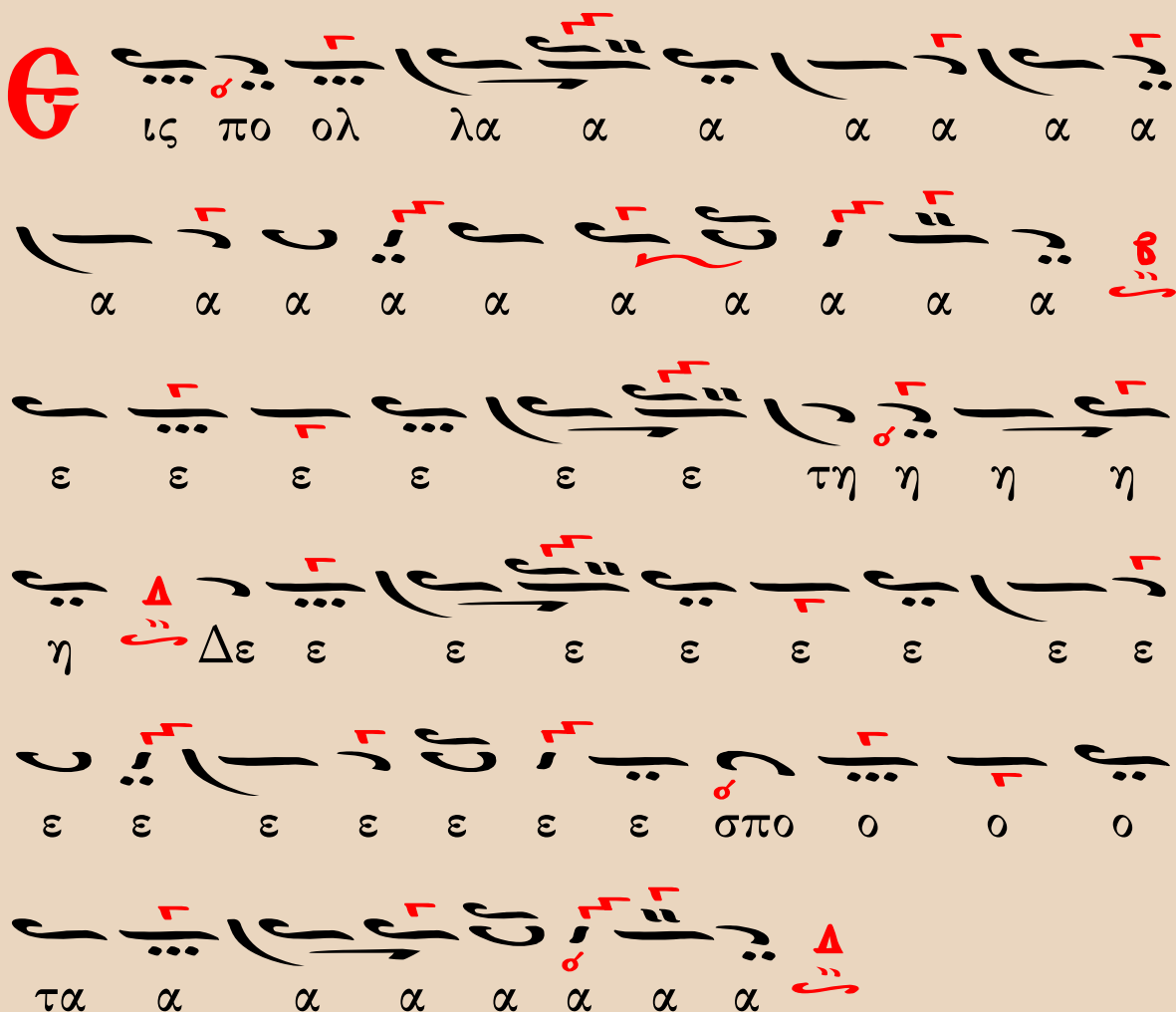
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο

τα α α α α α α α

Ἄξιον ἑστὶν ἑὸς ἑοῦς· Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός... Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Π̣α.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε
κρω ω ων θα να α α τω Δ θα α να α τον
πα τη η σα α α ας και τοι οις εν τοι οις
μνη μα α σι π ζω ω ην χα ρι σα α με νος Δ

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο
ο ος π

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἢ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιού ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α΄ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α΄.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν
καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα
λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν
τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς
διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν
καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ
ἀπορρήσεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ,
κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ
χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ
ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἄφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλασεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσῃ πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ

θυμῶ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ, ὡς σκεῦη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω,

ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιούσαν.

Κρινον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς

αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς,
καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ
ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλω
εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με,
Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου
ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με
ἐνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν
δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ’
ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν
στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην
ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ’ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ
κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν
προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ
ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν
σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρίνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ

στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιμάσεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιμάσε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ

πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστιν ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος πρῶτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος ᾠΐ Πά.

Κ υ ρ ι ε Ε κε κραξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου π ει σα κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρ ι ι ι ε π

Κυ ρι ε Ε κε κραξα προς σε ει σα κου

σο ο ο ο ον μου π προ σχεις τη φω νη

η τη ης δε η σε ω ω ω

ω ως μου π εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε ε ε ει σα α κου σον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη

η η η η μου π ως θυ μι α μα

α ε νω πι ο ο ο ο ον σου π

ε παρσις των χει ει ρω ων μου π θυ σι α

ε ε ε σπε ρι ι νη η π ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ^π_ρ

Στιχολογία Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λακην τω στο μα

τι μου ^Δ_δ και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου ^π_ρ

Μ η εκ κλινης την καρ δι ανμουεις λογους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα α σεις εν α μαρ τι αις ^π_ρ

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο

μι αν ^Δ_δ και ου μη συν δυ α α σω με

τα των εκλεκτων αυ των ^π_ρ

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ ξει με **Δ** **δ** ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να α τω την κε φα λη ηνμου **π** **ρ**

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των **Δ** **δ** κα τε πο θη

σαν ε χο με να πετρας οι κρι ται αυ των **π** **ρ**

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου

ο τι η δυν θη σαν **Δ** **δ** ω σει πα χος γης

ερ ρα γη ε πι της γης **Δ** **δ** δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυ των πα ρα τον α δην **π** **ρ**

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε

οι οφθαλμοι μου **Δ** ε πι σοι ηλ πι σα μη αν

τα νε ληστην ψυ χην μου **π**

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος

ης συ νε στη σαν το μοι **Δ** και α πο σκαν δα

λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο μι αν **π**

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι **Δ** κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **π**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε

κρα ξα **Δ** φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε

η θην **π**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψινμου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ω ^π_α

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευμαμου και συ εγνωστας τρι βουςμου ^π_α

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ^γ_α ε κρυψανπα γι δα μοι ^π_α

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον ^Δ_δ και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^π_α

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

εστιν ο εκζητωντην ψυχην μου ^π_α

Ε κεκραξαπρος σε Κυρι ε ει πα Συ

ει ηελπισμου μεριςμου ει ενγηζων

των ^π_α

Π ροσχεσπρος την δε ησινμου ^Δ_α οτι

εταπεινωθηνσφοδρα ^π_α

Ρ υσαιμε εκτωνκαταδιωκωντων

με ^Δ_α οτιεκραταιωθησανυπερ ε

με ε ^π_α

Ε ξαγαγε εκφυλακηςτηνψυχην

μου ^Δ_α τουεξομολογησαιτωο

νο μα τι σου ^π_α

Ε με υ πο με νου σι δι και οι

ε ως ου αν τα πο δως μοι ^π_α

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ^Δ_δ Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ει σα α κου σον της φω

νης μου ^π_α

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον

τα εις την φω νην της δε η σε ως μου ^π_α

Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τ ων θυ ρων κε κλει σμε ε νων των Μα θη

των συνηθροισμένων ^πεισηλθεις αφνω

παντοδυνααμε ^ΓΙησουοο

Θεοοοος ηηηημων ^πκαιστασεν

μεεεσωααυτων ^πειρηνηνδουςε

πληρωσας αγιου Πνεεεευμα

ααατος ^ππροσμενειντεπροοσεταα

ξας ^πκαιμηδαμουχωριζεεσθαιαπο

Ιιερουσααλημ ^πεωςου

ενδυσωνταιτην εξυυυψουου

ουςδυναααμιν ^πδιοβοω

μεενσοιοφωτισμοςκαιηααα

στα σις ^Γ και η ει ρη νη η ημων δο

ο ο ο ξα α α α σοι ^Π

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μεθ η με ρα σοκ τω της ε γερ σε ω

ως σουου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^Π ω

φθηςτοις Μα θη ται αις σου εν το πω ου ου

ου ου η η η σαν συ υ νηγ με ε ε ε

νοι ^Π και φω νη σας αυ τοις ει ρη η η νη

υ υ μιν ^Γ τω α πι στουντι μα θη τη τας

χει ρα ας υ πε ε ε ε δει ει ει ει ξας ^Π

και την αχραντον πλεουραν ^π ο δε πει

σθεις εβο [♂] α α σοι ^Γ ο Κυριος μου

και ο Θεος μου δο ο ο ο ξα α α α

σοι ^π

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Θω μας ο λε γο με νος Δι δυ υ μο σου κ

η η η ν με τ α αυ των ^π ο τε ει ση η η λ

θες Χρι ι στε ^Γ κε κλει σμε νων τω ω ω ω ν

θυ υ υ υ ρων ^π ο θεν και η πι στει

τοις ρη θει ει σιν α αυ τω ^π εξ α πι

στι ας εις πι ι ι στιν βε ε βαι αι αι

ων ^π ουκ α πη ξι ω ω σας δε ε ε α

γα α θε ^π υ πο δει ξαι αυ τω την

α χραντο ον πλεου ρα αν σου ^Γ και των χει ρων

και των πο δω ων τους μω ω ω λω ω ω

ω πας ^π ο δε ψη λα φη σα ας και ι ι

δων ^π ω μο λο γη σε σε ει ναι Θε ο

ο ον ου γυ υ μνον ^Γ και αι αν θρω ω πον

ου ου ου ου ψι ι ι ι λον ^π και ε

βο ο ο α ^Γ ο Κυ ρι ος μου και ο Θε

ος μου δο ο ο ο ξα α α α σοι ^π

Στίχ. "Οτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή

παρ' αὐτῶ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

των Μαθητων δισταζοντων τη ογδοη
η η με ε ε ρα π ε πεστη η ο Σω
ω τηρ ου ου ου ου η η η σαν συ υ νηγ
με ε ε ε νοι π και την ει ρη η νη ην
δους τω Θω μα ε ε βο ο η η σε ρ ρ δευ
ρο α πο στο λε ψη λα φη σον πα α
λα α μας ρ ρ αις τους η λους ε ε ε ε
πη η η η ξαν π ω κα λη α πι στι
ι α του Θω ω μα π των πι στων τας
καρ δι ι ας ρ ρ εις ε ε πι ι ι ι

γνωσιν η η η η ξε και μετα

φοβου εβο ο η η σεν ο Κυ

υρι ο ος μου και ο Θεος μου δο ο

ο ο ξα α α α σοι

ᾠχος Δι.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Μετα την ε γερσιν σου Κυρι ε σου

νηγ με ενων τω ω ων Μα α α θη τω ων

σου και των θυρων κεκλεισμε ενων ε ε

εν με ε ε σω ε ε στης ει ρη

η η η νην πα ρε ε ε ε ε ε ε χω

ων α α αυ τοις πει σθεις δε και αι ο

Θω ω μα α α ας τη ο ρα σειτων χει

ρω ων και αι αι τη η ης πλευρα ας σου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον και Θε

ο ον σε ε ω μο λο ο ο γη η

η η σε σω ζον τα τους ελ πι ζο ον

τας εις σε ε φι ι λα α αν θρω ω

ω πε

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Των θυ ρων κε κλεισμενων ε πι στας ο

Ι η σους τοι ο ις Μα θη η ταις α φο βι

ι ι αν και ει ρη νη η ην ε ε δι ι ι

δου ει τα λε γει ει τω Θω ω μα τι ι

μοι οι α πι ι στεις ο τι α νε στη ην

ε εκ νε ε κρων φε ε ρε ω δε

την χει ρα α α σου και βα α λε

εις την πλευ ραν μου ου ου και αι ι ι ι δε

σου γαρ α πι στο ου ουντος οι παντες ε

ε ε ε μα α α α θον τα πα α α α

α α θη και την α α α να α α στα

σι ιν μου κρα α α ζει ει ει ν με

ε τα α α α σου ο Κυ ρι ι

ο ο ος μου και ο Θε ο ος μου ου

δο ο ο ξα α α α α σοι

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων Α α α α

μην π

Τ ων θυ ρων κε ε εκλειει σμε ε ε

ων Ε πε ε ε στη ης Χρι ι ι στε

προ ο ος τους μα α θη η η η τας

το ο τε ο ο Θω ω μας οι κο νο

μι ι κως ουχ ευ ρε ε θη με ε

τα α αυ των ε λε γε γαρ ου ου

ου μη η η πι ι στε ε ευ σω ε αν

μη η ι ι ι δω κα α γω ω ω το ον

Δε σπο ο ο ο την ι δω ω την πλε ευ

ραν ο θε ε εν ε ε ξη η ηλ θε

το αι μα το υ υ δω ω ωρ το Βα α

πτι ι ι ι σμα ι δω ω την πλη η γην

Ε ξης ι ι α α α θη το με γα τρα αυ

μα α α ο α αν θρωω ω ω προς ι

δω πω ως ου ου ου κη η ην ω ως πνε

ε ευ μα αλ λα σα αρξ και αι ο

στεε ε ε α ο τον θα να το ο ον

πα α τη η η σας και θω μαν πλη ρο

φο ρη η η σας Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα

α α α σοι οι οι οι οι

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α΄ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β΄ Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ,

ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦχος· Ἀμήν.

Ἦχος· Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἶη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ὁ α' Χορός.

Ἦχος δὲ Πά.

Ω του πα ρα δο ξουου ου θαυ μα α τος

α πι στι α πι στιν βε βαι α αν ε ε

γε ε εν νη η η η σεν ^π ει πων γαρ ο

Θωμας ε αν μη ι δω ου μη πι ι στε

ε ε ε ευ σω ^π ψη λα φη σας δε ε ε

ε την πλε ευ ραν ^Δ ε θε ο λο ο ο

γει ει τον σα αρ κω ω ω θε ε ε ε εν

τα ^π τον αυ τον Υι ον του Θε ε ου ε

γνω ρισεν ως πε πον θο ο ο τα σα αρ κι ^Δ

ε κη ρυ ξε τον α να στα α αν τα

Θε ε ε ον ^π και ε βο η η σε λαμ

πρα α α τη η φω ω ω νη ^π ο Κυ

ρι ι ο ο ος μου και ο ο ο Θε ος μου ου

δο ξα α σοι οι β λ

Στίχ. Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών.

π α ω του πα ρα δο ξουου ου θαυ μα α

β λ τος του πυ ρος ο ο χο ο ορ τος α α

ψα με ε νο ος σε ε ε σω ω ω σται

π α βα λων γαρ ο Θω ω μας εν τη πυ ρι

νη πλευ ρα τη ην χει ει ει ρα β λ Ι η σου Χρι

στου ου του Θε ε ου Δ ου κα τε φλε ε ε

χθη η τη ψη η λα α α φη η η η η

σει π α της ψυ χης γαρ το δυσ πει ει θες Δ

με τε βα α λεν εις ευ πι στι ι ι

α αν θε ε ερ μως π ε ε κε κρα α ξεν

α πο βα θε ε ε ω ων ψυ υ υ χης

ο Δε σπο της σου ει ει ει και Θε ε ος

ο εκ νε εκρων ε γη η η γερ με νο ος

δο ξα α σοι οι β λ

Στίχ. "Οτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου,
εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί.

π α του πα ρα δο ξου ου θαυ μα α

τος β λ Ι ω αν νησθη θει του Λο γου ου α

α νε ε ε πε ε ε ε σε π α Θω μας δε ε

την πλε ευ ραν προσ ψη λα φη η η σαι αι κα

τη ξι ω ω ω ω θη π αλλ ο μεν ε

κει θεν φρι κτως Θε ο λο γι ας βυ υ θον

α νελ κει ει τη ην οι κο ο νο ο ο μι

ι ι ι ι αν π ο δε η ξι ω ω ται μυ

στα γω γη σαι αι η η η η η μας π

πα ρι στη σι γαρ τας α πο δει ξεις τρα α

νωσ Δ της ε γε ερ σε ω ως α αυ του ου

ου εκ βο ο ο ων π ο Κυ ρι ι ο

ο ος μου και ο ο Θε ος μου ου δο ξα α

σοι οι β λ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Πά.

Α ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι
υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε
ευ μα α α τι **π**_ρ

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων
αι ω ω ω νων Α α α α μην **π**_ρ

Φ ι ι λα α α αν θρωω ω ω
πε **π**_ρ με γα και α α νει ει ει κα

α α α στον **κ**_ρ το πλη η η θο ος των οι οι

κτιρ μωω ω ων σου **π**_ρ ο τι ε μα κρο θυ

μη η σας **κ**_ρ υ πο Ι ου δαι αι ων ρα α

πι ζο ο ο με ε ε ε νος κ υ πο

α πο στο λουψη λα φω με ε νος Δ και

υ πο των α θε του ουν τω ων σε πο

λυ πρα αγ μο ο νου ου ου ου ου με

ε ε ε νος π Πω ως ε ε ε σα αρ κω

ω ω θης κ πως ε στα αυ ρω ω θης ο

α α να μα α α α αρ τη η η η

τος π αλ λα συ νε τι σον η η μας

ως το ον Θω μαν βο α α α αν σοι

ο Κυ ρι ι ο ος μου και ο Θε ο ος

μου δο ο ξα σοι οι οι κ οι οι οι οι π

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ ἀ΄ Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. ᾠχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωὴ ἐκ τάφου
ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων
ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν,
κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. (Ἐκ τρίτου).

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Γα.

Ε σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος

η ζω η εκ τα φου α νε τει λας Χρι στε ο

Θε ος και των θυ ρων κε κλει σμε νων τοις

Μα θη ταις ε πε στης η παν των α να στα

σις Πνευ μα ευ θες δι αυ των εκ και νι ι ζων

η μιν κα τα το με γα σου ε ε λε ε

ος

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία,

λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

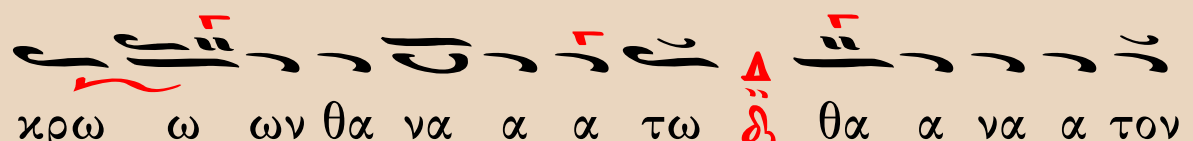
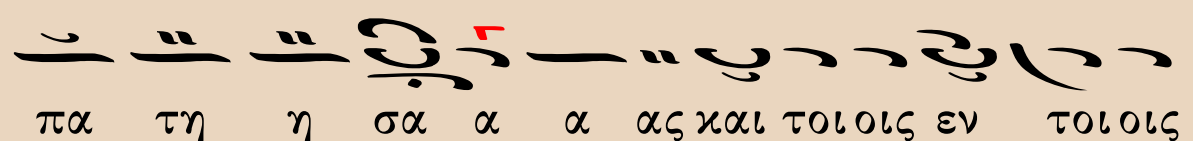
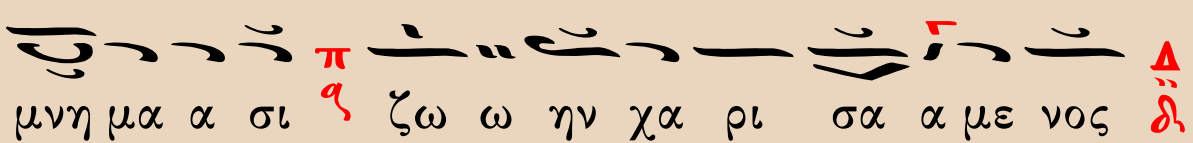
ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

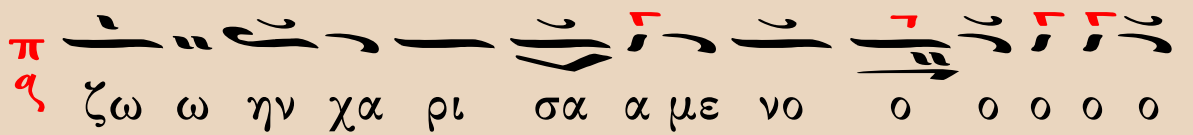

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Πά.

 ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

 κρω ω ων θα να α α τω ρ̣ θα α να α τον

 πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

 μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νο ρ̣

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

 ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

 ο ο ρ̣

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης:**

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ

τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν΄ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ῥδὴ α'.

Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν, τὰ Σεραφεῖμ ἀσιγήτως δοξάζουσιν, ἀναρχον αἶδιον, ποιητικὴν ἀπάντων ἀκατάληπτον· ἦν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἴνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν τριλαμπῆ σου δηλώσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον, κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ λόγον, καὶ πνεῦμα δούς, ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄνωθεν δεικνύς μοναδικόν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ Υἱῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι· Δεῦτε καταβάντες, αὐτῶν τὰς γλώσσας συγγέωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προηγόρευται· Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ συμφυῆς Υἱός, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὠφθης τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος, θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας· καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεόν, καὶ τρισήλιον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀρρρεύστως Πάτερ
ἐλαμψε, φῶς ἐκ φωτὸς Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ
Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς
Θεότητος, αἴγλην τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν
πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Μονὰς ἢ Τριάς ὑπερφυῶς, ἀρρήτως ὑπὲρ ἔννοιαν,
ταῖς νοεραῖς οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις
φωναῖς ἀσίγητον, ἐκβοώσαις ἀίνεσιν· αἷς συμφώνως
ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποραῶς, προῆλθεν ὁ
ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν
φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ
καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ
Πνεῦμα τὸ εὐθές, καὶ ἰσότιμον δόξῃ, Τριάδα τὴν
ἀκτιστον, καὶ ὑπέρθεον δύναμιν, ἣν δοξάζουσι, τῶν
Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς
μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

‘Οδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας
ἀεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον,
παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη
Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων,
‘Ο α’ Χορός: Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

’Ωδὴ δ’ .”Ορος σε τῇ χάριτι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Λάμψον μοι Θεαρχία τρισήλιε λάμψεσι, σῶν
θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς,
τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς
σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυκείας
μεθέξεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Πρότερον οὐρανοὺς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν
δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ
Πνεύματι στόματος, τῷ συμφυεῖ μεθ’ ὧν δεσπόζεις
τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
’Ως ἐπλασας κατ’ εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν,
θεαρχικὴ παντουργικὴ, Τριάς ἀσύγχυτε μονάς,
συνέτισον φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ
ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε,
θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ
καὶ αὐγάζοντα, τοὺς γηγενεῖς τῆς τρισηλίου
Θεότητος,

Ὁ β' Χορός· τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμπουσιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων, ἀμέσως διάκοσμον,
ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτίσιν ἐλλάμπουσα,
ταῖς σαῖς αἴγλαις φώτισον Τριάς, ἡ μοναρχικωτάτη,
τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Νῦν ἡ φύσις ἐνική, Θεαρχία τρισήλιε, ἀνυμνεῖ σε ἣν
οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων
λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν
δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,
μίαν φύσιν καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν
ἀμέριστον ἕνα, Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὀρωμένης τε
κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥήσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἄχραντε,

τὸν σὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαίας,
‘Ο α’ Χορός· καὶ τρισηλίου Θεότητος.

ᾠδὴ ς’. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἰσόρροπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἡ
ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως Μονάς,
πέφυκας, ἀπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ
δυνάμει σου περιφρούρησον. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ
ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων ἀκατάληπτε Τριάς· εἶτα,
καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ
πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ
τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους
πανσθενῶς, ἄρχαντε Παρθένε Θεονύμφευτε. Ἀλλὰ
καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα.

ᾠχος α’. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν,
προσώποις ἐν τρισί, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ
μένουσαν ἀμέριστον, κατ’ οὐσίαν Θεότητος,
προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ

δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἄγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῶ ὀλισθαίνουσας, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον, κατηγορούντων δαιμόνων,
Ὁ β' Χορός καὶ πάσης κολάσεως.

Ὠδὴ ζ' . Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Λόγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρὰ σοῦ, θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποιήσον ὡς εὐσπλαγχνος, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερὸν τοῖς δαίμοσί με, δεῖξον καὶ πάθεις. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴνα τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξης τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα, αὔθις ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν τῷ θείῳ με, συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χερουβίμ, θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς, ἐν γαστρὶ σου παρθενικῇ, ὤκησε Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν,

Ὁ α' Χορός: ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

ᾠδὴ η' . Θαύματος ὑπερφουῶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Νεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέρριν· εἶτα καὶ γῆς ἀπηώρησας, τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σῇ φιλόανθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν, πόθῳ εἰς αἰῶνας. **(δίς)**

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ Τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αὐθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σὰς φωτοδότιδας, ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν αἰεὶ· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψῶ σε, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐψῶσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου

πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος,
ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ᾧ καὶ εὐχαρίστως
ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
‘Ο β’ Χορός· καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

ᾠδὴ θ’. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σῶσον, ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ
νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν,
ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε,
καὶ φρούρει τὴν σὴν ποιμνὴν, διαπαντὸς
ἀνεπιβούλευτον. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἵνα, τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξης
σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν, ἐπαγγελίας
τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς
τοῖς σοῖς δούλοις, ἅς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νεῦσον, ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς
ὑποστάσεσι, μόνος εἷς Θεός, ἀληθινὸς
πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις
παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ
πανυμνήτου Θεομήτορος.

Εἶτα τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.
Ἀγγέλου Βουδούρη, παρασημαντικῶς
διορθωθέντα ὑπὸ Χαραλ. Τσερκέζη.

Ἦχος δὲ Πά.

Κυριε τη α στε κτω της σης Θε ο

τη το ος αι αι αι γλη των θυ ρων ε πε

στησου ου σω ω ων κε ε κλει σμεε ε ε

νων καιστας εν με ε σω των Μα θη η

των την πλευ ραν ε ε ξε ε γυ υ υ

μνω ω ω σας και τραυ μα τω ων σου χει ει

ρων και των πο δωντας ω τει λας δειει κνυ

υ υ ων α θυ μι αστην κα τη φει ει

αν τε λυ υ ων σα φωως ε ε φω ω ω

νη η η η σας ^π ον τροπονεν ε ε μοι

κα θο ρα τε ω ω φι ι ι λοι ^β της σαρ

κος τη ην προ ο οσ λη η η η ψιν ^Δ ου

πνε ε ευ μα α τος φε ρω φυ υ υ υ σιν ^π

τω δε δι στα ζο ον τι ι ι ι Μα θη η

τη ^Δ προ ε τρε ε ε που ψη λα φη η η

η σαι αι φρι κτω ω ω ω ως κα α

τει ει ει πων ^π ε ρευ νη σα α ας

α πα αν τα ^β δευ ρο λοι πον μη η η αμ

φι ι ι ι βα α α αλ λε ^π ο δε

αι αι αι σθο με ε νος εν τη χει ρι της

σης διπλησου ου σι ι ι ας εν φο ο βω ω

α α νε ε βο ο ο α α πι ι ι

στωσ τη η πι στειει ε ελ κο ο ο με

ε ε ε νος ο Κυ ρι ι ο ο ος μου και

ο ο Θε ο ος μου ου δο ξα α σοι οι

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η.

Α α ψαι Θω ω μα της πλευ ρας τη χει ρι

λε ε γει Χρι ι στος και τους τυ πους τω ων

η η η λων δευ ρο ψη η λα α α α

φη η η η σον πι ι στει ε ε ρε ε

ευ νη η η η σον και γι ι νου μοι

πι ι στος **Δ** και μη γι ι νου α α α α

πι ι ι ι στος **Δ** ο δε Θω ω μας τω

δα κτυ υ υ υ υ λω **β** ως η ψα α

το ο του ου **Δ** ε ε σπο ο ο του ου **Δ** με γα

Α νε ε βο η η σε ε **Δ** συ μου Θε ο ος

και αι Κυ υ υ ρι ι ι ι ος **Δ** ε ε

ευσπλαγγνε δο ο ο ο ξα α α α σοι **Δ**

Τὸ Δοξαστικόν.

Δ ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω **β** και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι **Δ**

Κ αι νυν και α α ει **β** και εις τους αι

ω ω νας των αι αι ω ω ω ω νω ων

α α α μην δ

Των θυρων κλειει σμε ε ε νων β λ

των Μαθητων συνηθροισμε ε ε νων β λ

επεστη ο σωτηρ δ ου ου ου η

ησαν συνηημε ε ε ε

νοι και σταας εν με ε ε ε ε σω α αυ

των λεγει τω Θωω μα δ δευρο

ψη η η λαφη η σο ο ον και αι ι

ι ι δε τους τυ υ υ πους τω ω ων

η η η η λων δ εκτεινον σου ου ου

ου την χει ει ει ρα α **δ** και α α

α ψαι τη ης πλε ευ ρα α α ας μου **δ** και

μη γι νου ου α α α α πι ι ι ι στος

αλ λα πι στειει κη η η ρυ υ υ

υ ξον **δ** την εκ νε κρω ω ων μου Α να α

α α στα α α α σιν **δ**

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος **Δ**ι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ πε

ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α α

α δα **Δ** Α ναρχον Πα τε ε ρα και πα

αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο ο

ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον **Δ** ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α τρι

η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν **Β**

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **β** την μι

ι ι α α αν Βα α σι λει ει ει

αν και Κυ ρι ο ο τη η τα α **β**

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε νε

α να στα αν τα θε ε ο ο πρε

ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α α νεκ

φρα α α στου ου η κτι ι σις ε ε πλη

η η ρου ου ου ου ου το αυ το

ο ο ον δο ο ο ξο ο ο λο γου

ου ου σα και σε γε ραι ρου σα α

α

‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας

ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος Ἱερέως: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος βαρῦς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου
ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων
ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν,
κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα.

 σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος

η ζω η εκ τα φου α νε τει λας Χριστε ο

Θε ος ^Γ και των θυ ρων κε κλει σμε νων τοις

Μα θη ταις ε πε στης η παν των α να στα

σις ^Γ Πνευμα ευ θες δι αυ των εγ και νι ι ζων

η μιν κα τα το με γα σου ε ε λε ε

ο ο ο ος ^Γ

Και εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἄξιον ἡμῶν· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἄξιον ἡμῶν· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα̣.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

π ο ος

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας

ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἄγιος Ἰερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν... **Ἄγιος Ἀναγνώστης·**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης·**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου

ἔξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ

ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμενη ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἔταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ,

καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)** Κύριε, ἐλέησον. **(τρὶς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ
ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ
ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ
προσευχὴ μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου,
ὕψωθεις δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν

αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν

παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἧν ἐκφώνησις·

ἽΟτι πρέπει σοι...

ἽΟ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

ἽΗχος Γα.

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η

μιν ^Γ _ᾠ ευ λο γη ^ρ με νος ο ερ χο με νος ^Δ _δ

εν ο νο μα τι Κυ ρι ^Γ _ᾠ ι ου ^Γ _ᾠ

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. (τρὶς)

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^Γ _ᾠ Γα.

^Γ _ᾠ σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος ^Δ _δ

η ζω η εκ τα φου α νε τει λας Χρι στε ο

Θε ος ^Γ _ᾠ και των θυ ρων κε κλει σμε νων τοις

Μαθηταῖς ἐπεστήθη πάντων ἀναστα

σις ^Γ ^{ῤῥ} Πνευμαευθεσ δι αυ των εγκαι νι ι ζων

η μιν κα τα το με γα σου ε ε λε ε

^Γ
ος ^{ῤῥ}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...”

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων, κεκρυμμένων τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων, εἰσῆλθες πρὸς αὐτοὺς Ἀγαθέ, καὶ ἔστης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιός, καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τοὺς μῶλωπας, λέγων τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ· Φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐρεύνα, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι, ὁ διὰ σέ παθητός.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐπέστης ἡ ζωὴ, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Χριστέ τοῖς Μαθηταῖς, καὶ πλευρὰν ὑπεδείκνυς, καὶ χεῖράς

σου καὶ πόδας σου, τὴν ἐκ τάφου σου Ἐγερσιν, προπιστούμενος· ἀλλ' ὁ Θωμᾶς οὐχ εὐρέθη· ὅθεν ἔλεγεν· Ἦν μὴ θεάσωμαι τοῦτον, οὐ πείθομαι τοῖς λόγοις ὑμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἰδὼν μου τὴν πλευράν, καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἥλων, Θωμᾶ τί ἀπιστεῖς, τῇ ἐμῇ Ἀναστάσει; ὁ Κύριος ἔλεγεν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, ὀπτανόμενος, τοῖς Ἀποστόλοις ἀρρήτως· ὁ δὲ Δίδυμος, πεισθεὶς ἐβόα τῷ Κτίστη· Θεός μου εἶ καὶ Κύριος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δ' Βου.

Κ κ ν ε ο τ η τ ο ο ς μ ο υ π ο ο ο λ

λ α α α π ο λ ε ε μ ε ι μ ε ε ε π α α

α θ η η **β** α λ λ α υ τ ο ς α α ν τ ι λ α α

α β ο υ ο υ κ α ι σ ω ω σ ο ν Σ ω ω ω τ η

η ηρ μου (Δίς).
β λ

Ο ι μι σου ουντες Σι ω ων αι σχυν

θη τε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου ως χο ο ορ το ο ο ος

γα αρ π ρι ε σε ε σθε ε ε ε

α πε ε ξη ρα α α με ε ε νοι

οι (Δίς).
β λ

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω Πνευ μα α τι ι β λ

Α γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται και β λ

και αι αι αι κα θαρσει υ υ ψουταιαι ^πλαμ

πρυ υ υ υ νε ε ε ται ^Δτη η Τρι

α δι κη η Μο να α α δι ι ι ι Ι

ε ε ρο κρυ υ υ φι ι ι ω ως ^β_λ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων ^β_λ Α α μη ην

Α γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ

υ ζει ^Δτα τη ης χα α α ρι το ο

ος ρει ει ει θα α ^β_λ αρ δε ευ ο ο

ο ον τα α ^πα πα σαν τη ην κτι ι ι

σι ι ι εν προς ζω ω ο γο νι ι ι

α αν β λ

Προκείμενον. ᾠχος δ΄.

Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών. (δίς)

Στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί.

Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον,

Ὁ β΄ Χορός· αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών.

Καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ᾠ̣ Π̣α̣.

Ἄ σω μεν παν τες λα οι τω εκ πι

κρας δου λει ει ας Δ̣ Φα ρα ω τον Ι σρα

η ηλ α παλ λα ξαν τι π̣ και εν βυ

θω θα λα ασ σης πο δι α βροχω ο δη

γη σαν τι π̣ ω δη ην ε ε πι νι κι ον

ο τι δε δο ο ξασται π (δὶς)
ϑ

Τροπάρια. Ἄνευ στίχου.

Σήμερον ἔαρ ψυχῶν, ὅτι Χριστὸς ἐκ τάφου, ὡσπερ ἥλιος ἐκλάμπας τριήμερος, τὸν ζοφερὸν χειμῶνα, ἀπήλασε τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ βασιλὶς τῶν ὠρῶν, τῇ λαμπροφόρῳ ἡμέρᾳ, ἡμερῶν τε βασιλίδι φανότατα, δορυφοροῦσα τέρπει, τὸν ἔγκριτον τῆς Ἐκκλησίας λαόν, ἀπαύστως ἀνυμνοῦσα, τὸν ἀναστάντα Χριστόν.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πύλαι θανάτου Χριστέ, οὐδὲ τοῦ τάφου σφραγίδες, οὐδὲ κλειῖθρα τῶν θυρῶν σοι ἀντέστησαν· ἀλλ' ἐξαναστάς ἐπέστης, τοῖς φίλοις σου εἰρήνην, Δέσποτα δωρούμενος, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Πέτρου Βυζαντίου.

τε ρε ω σον με Χρι στε Δ ε πι

την α σειστον πε ε τραν των εν το λω ων

σου ^Δδ και φω τι σον με φω τι του προ σω που

σου ^πρ ουκ ε στιγα ρ α γι ος πλην σου φι λα αν

θρωπε ^πρ (δεις)

Τροπάρια. Ἄνευ στίχου.

Καινοὺς ἀντὶ παλαιῶν, ἀντὶ φθαρτῶν δὲ ἀφθάρτους
διὰ Σταυροῦ σου, Χριστέ τελέσας ἡμᾶς ἐν
καινότητι, ζωῆς πολιτεύεσθαι, ἀξίως προσέταξας.
(δεις)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν τάφῳ περικλεισθεὶς, τῇ περιγράπτῳ σαρκί σου,
ὁ ἀπερίγραπτος, Χριστέ ἀνέστης· θυρῶν
κεκλεισμένων δὲ ἐπέστης, σοῦ τοῖς Μαθηταῖς
παντοδύναμε.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τοὺς μώλωπάς σου Χριστέ, οὐς ἐκουσίως ὑπέστης
ὑπὲρ ἡμῶν, τοῖς Μαθηταῖς σου φυλάξας μαρτύριον,
τῆς σῆς ἔδειξας, ἐνδόξου Ἀναστάσεως.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα).

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου, Σωτήρ,
τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ’ ἡμῶν καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Συναπτὴ μικρά, μεθ’ ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον

τῆς Ἑορτῆς (χῦμα).

Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου
πλευράν ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε, Χριστέ ὁ Θεός·
συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν
τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι· Κύριος
ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

‘Ο Οἶκος.

Τίς ἐφύλαξε τὴν τοῦ Μαθητοῦ παλάμην τότε
ἀχώνευτον, ὅτε τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ προσῆλθε τοῦ
Κυρίου; τίς ἔδωκε ταύτῃ τολμᾶν καὶ ἴσχυσε
ψηλαφῆσαι φλόγεον ὀστοῦν; πάντως ἢ ψηλαφηθεῖσα·
εἰ μὴ γὰρ ἡ πλευρὰ δύναμιν ἐχορήγησε πηλίνη
δεξιᾷ, πῶς εἶχε ψηλαφῆσαι παθήματα, σαλεύσαντα
τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω; Αὕτη ἡ χάρις Θωμᾶ ἐδόθη,
ταύτην ψηλαφῆσαι, Χριστῷ δὲ ἐκβοῆσαι· Κύριος
ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰερεμίου.

Στίχοι

Ψυχὰι λιθῶδεις καὶ ξέναι θείου φόβου,
Λίθοις ἀνεΐλον θεῖον Ἰερεμίαν.
Πρώτη- ἐν Μαΐοιο λίθοις κτάνον Ἰερεμίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βατᾶ τοῦ Πέρσου.

Στίχοι

Καὶ τῷ Βατᾶ, τμηθέντι τὴν κάραν ξίφει,
Βατὰ πρεπόντως οὐρανοῦ τὰ χωρία.

Εἶτα τὸ παρὸν Ὑπόμνημα
τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ δευτέρα ἀπὸ τοῦ Πάσχα,
τὰ ἐγκαίνια ἐορτάζομεν τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως,
καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησιν
καὶ σωτήριοι ὁμολογίαν.

Στίχοι.

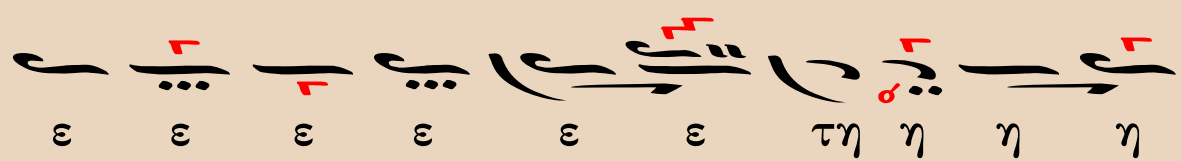
Εἰ νηδύος κλείς, ἢ τάφου μὴ κωλύει,
Σὴν Σῶτερ ὀρμὴν, κλείς θυρῶν πῶς κωλύσει;
Ταῖς τοῦ σοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ πρεσβείαις, Χριστέ
ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

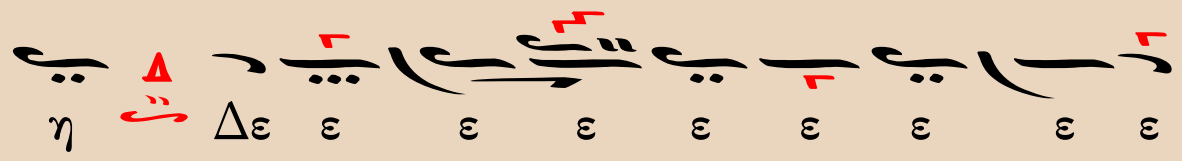
Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
 Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.
 Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

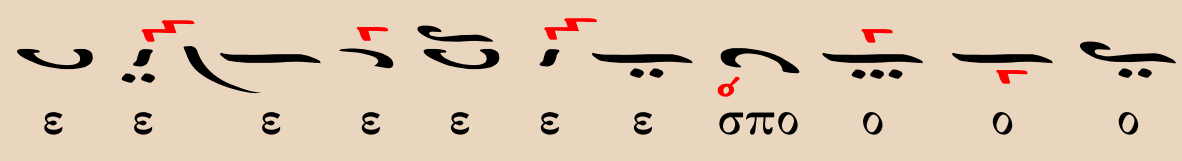
Ἦχος Δι.

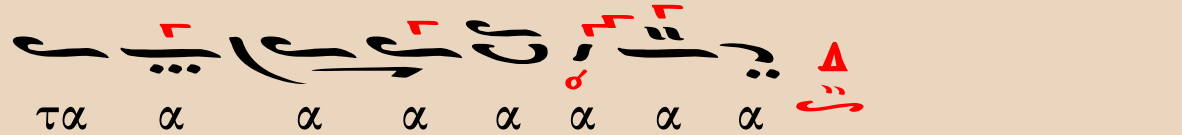

 ις πο ολ λα α α α α α α

 α α α α α α α α α α

 ε ε ε ε ε ε ε η η η

 η Δε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο

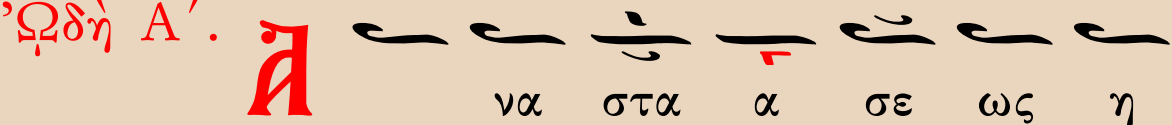

 τα α α α α α α

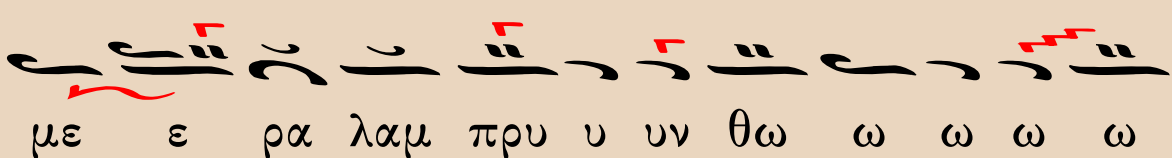
Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

ᾠδὴ Α'.

Α

 να στα α σε ως η

 με ε ρα λαμ πρυ υ υν θω ω ω ω

με εν λα α α οι Δ Πα α α α σχα α

Κυ ρι ι ου ου Πα α α σχα α

εκ γαρ θα να α α του προς ζω ω ω η

ην και εκ γης προ ος ου ου ρα νο

ον Χρι ι στο ο ο ο ος ο ο

Θε ε ε ος π η μα α α ας δι ι

ε ε ε βι ι βα α α σεν Δ

’Ο β’ χορός: ε πι ι νι κι ι ο ον α

α α α α δο ο ο ον τας π

’Ωδὴ Γ’. Δ ε ευ τε πο μα πι ι ι ω μεν

και αι αι νο ον Δ ουκ εκ πε τρα ας α α γο

ο ο νου τε ε ε ρα τουρ γου ου με

νο ον **Δ** αλλ α φθα ρσι ι ι ι ας πη

η η γη ην **Δ** εκ τα α φουομ βρη η σαν

τος Χρι ι στου **Δ** ε ε εν ω στε ρε ε

ου ου ου ου ου με ε ε ε θα **π**

Ωδὴ Δ'. **Θ** πι της θει ει ει ει

α α ας φυ λα α κης **Δ** ο ο ο θε

ε η γο ρο ος Α αβ βα α κου ου ουμ **Δ**

στη τω μεθ η η μω ω ων και αι αι

δει ει ει κνυ υ υ υ υ τω **Δ** φα ε σφο

ο ρον α αγ γε ε λον **Δ** δι α

α α πρυ υ σι ι ω ω ως λε ε γο

ο ον τα α ^π Ση η με ε ρον ^Δ σω ω

τη η ρι ι ι α α α τω ω ω

κο ο ο ο ο σμω ^Δ ο τι α α νε ε

ε στη Χρι στο ος ως πα αν το ο δυ

υ υ υ υ να α α α μος ^π

^{Ωδὴ Ε΄.} **Ο** ρ θρι ι σωμεν ο ο ο ορ

θρουου ου βα θε ε ε ε ος ^π και αν τι

μυ υ υ υ ρου τον υ υ υ μνο ον προ

σοι οι οι οι σω ω μεν τω ω Δε σποο ο

ο τη ^π και Χρι στο ον ο ψο ο

με ε θα **Δ** δι ι ι ι και αι ο συ υ

νη η ης η η λι ι ι ον **Δ** πα

α σι ι ζω ω ω ην α α να α τε

ε ε ε ελ λο ο ο ον τα **π**

Ὠδὴ Γ'. **Κ** α τη ηλ θες εν τοις κα

τω τα α τοις τη ης γης και συ υ νε τρι ι

φας μο ο χλου ους αι αι ω ω νι

ι ι ου ους **Δ** κα το ο χους πε πε

ε δη η με ε ε ε ε νω ων

Χρι ι ι στε **π** και τρι ι η με ε ρος **π**

ως εκ κη η τους Ι ω ω να α α α α

ας ε ε ε ξα α νε ε ε ε στη

η ης του ου ου τα α α α α φου π

Ὠδὴ Ζ΄.

Ο

παι αι αι αι δας ε εκ

κα μι ι ι νου ρυ σα α με ε νο

ο ο ο ο ο ος γε ε ε νο ο ο ο με ε

νο ο ος α αν θρω ω ω πο ος πα α

σχειι ως θνη η τος και αι αι δι ι α

πα θουους το ο θνη το ο ον αφθαρ

σι ι ι ι α ας ε ε εν δυ υ υ υ

ει ει ε ε ευ πρε ε ε πει ει ει

α αν ο μο ο ο νος ευ λο ο γη

η το ο ος τω ων πα α τε ε

ε ρωων **Δ** Θε ο ος και υ υ πεερε

ε ε ε εν δο ο ο ο ξος **π**

Ωδὴ Η'. **Α** χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου με εν τον Κυ υ ρι ι

ον **Δ**

Α αυ τη η η κλη η η τη η

και αι α γι ι ι α α η

η με ε ε ρα α **Δ** η μι α των

Σα αβ βα α α τω ων η βα σι ι λι

ι ις και αι αι κυ υ υ ρι ι ι ι

ι α ^π ε ο ορ των ^Δ ε ορ τη η η
 η και αι πα νη η η η η γυ υ
 υ υ υ ρις ^Δ ε ε ε στι ι ι ι πα α
 νη η η γυ υ ρε ε ε ω ων ^π εν
 η η η ε ευ λο γου ου ου με
 ε εν Χρι ι στο ον εις του ου ους αι
 αι αι ω ω ω ω να α α ας ^π

Εἰς σύντομον εἰρημολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου. Ὠδὴ α'.

Ἦχος ^ϑ Πά.

Ὠδὴ α'.

Α

να στα σε ως η με ρα λαμ

πρυνθω μεν λα οι ^Δ Πα α σχα Κυ ρι ου

Πα α σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην Δ

και εκ γης προς ουρανον Χριστος ο Θεος

π η μα ας δι ι ε βι βα σεν Δ

Ὁ β' Χορός: ε πι νι κι ον α α δο ον τας π

Ὠδὴ γ'. Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον Δ

ουκ εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα του ρ γου

με νον π αλλ α φθα ρ σι ας πη γην Δ

εκ τα α φου ομ βρησαντος Χριστου Δ εν ω στε

ρε ου ου με θα π

Ὠδὴ δ'. Ε πι της θει ας φυ λα κης

ο θε η γο ρος Αβ βα κουμ Δ στη τω μεθ

η μων και δει κνυ υ τω **Δ** φα ε σφορον Αγ

γελον δι απρυ σι ως λε γον τα **π** ση με

ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω **Δ** ο τι α

νε ε στη Χριστος ως παν το δυ υ ναμος **π**

Ωδὴ ε'. **Ο** ρ θρι σω μεν ορθρου βα θε

ος **Δ** και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ

σοι οι σω μεν τω Δε σπο τη **π** και Χρι

στον ο ψο με θα δι και ο συ νης η λι ον

πα σι ζω ην α να τε ελλοντα **π**

Ωδὴ ς'. **Κ** α τηλθες εν τοις κα τω τα τοις

της γης **Δ** και συ νε τρι ψασμο χλους αι ω νι

ους κα το ο χους πε πε δη με ενων Χριστε και

τρι η μερος ^π ως εκ κη τους Ι ω νας ^Γ

ε ξα νεστης του τα φου ^π

^{Ωδὴ ζ'.} **Ο** Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ

σα με νος γε νο με νος αν θρω πος ^π πα σχει ως

θνη τος και δι α πα θους το θνη τον ^Δ α

φθαρ σι ας εν δυ ει ευ πρε πει αν ^π ο

μο ο νος ευ λο γη τος των πα τε ε ρων ^Δ

Θε ος και υ περ ε εν δο ο ξος ^π

^{Ωδὴ η'.} **Α** ι χ νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον ^Δ

Ἄ υ τη Η κλη τη η και α γι α η

με ε ρα Δ η μι α των Σαβ βα α των η

βα σι λης και κυ ρι α π ε ορ των ε

ορ τη Δ και πα νη γυ ρις ε στι ι

πα α νη γυ ρε ων Δ εν η ευ λο γου

μεν Χριστον εις τους αι ω να α α ας π

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον **Δ**

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦ Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦ Ἦχος **Δ**ι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε

ος **Δ** κα τα το με γα ε λε ος σου και κα

τα το πληθος των οικτιρμων σου εξα

λειφοντο α νο μη μα μου

Επι πλειον πλυνον με απο της

α νο μι ας μου και απο της α μαρ

τι ας μου κα θα ρι σον με

Οτι την α νο μι αν μου ε γω

γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Εοι μονω η μαρ τον και το πο νη

ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θεις εν τοις λο γοις σου και

νι κησης εν τω κρι νε σθαι σε

δου γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφ θην

και εν α μαρ τι αις εκισ ση σε με ε

μη τηρμου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο

φι ι ασσου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α ματ τι

αι αι αις εκισ ση σε με η μη η τηρ

μου

F
δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοι οι

P ^χ
αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σομαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

A
κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται ο

στε α τε τα πεινω με να

Απο στρεψων το προσωπον σου α

πο των αμαρτιων μου και πασαστας

α νομια μου εξαλειψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι

ο Θεος και πνευμα ευθες εγ και νισον

εν τοις εγκατοιζμου

Μη απορριψης με απο του προ

σωπου σου και το πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησαπ εμου

Αποδος μοι την αγαλλιασιν

του σωτηριου σου και πνευματι η

γεμονικωστηριξον με

Αιδαξω ανους οδους σου

και ασεβεις επι σε επι στρεψου

σι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο

Θεος της σωτηριας μου αγαλια

σει η γλωσσα μου δικαιοσυνην

σου

Κυριε ταχειλη μου ανοιξης

και το στομα μου αναγει την αινε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην

και τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε

ξου δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σουτην Σι ων και οι κο δο μη

θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ω συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα **ε**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο ο σχους και ε

λε η σον με ο Θε ος **Δ**

Α^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι **Ζ'** Ταις των Α πο στο ο λων πρε

σβει αις ε ε λε η μων ε ξα λει ψον τα πλη

θη των ε μων ε γ κλη μα των **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων Α μην Ζ' Ταιστης Θεο το

ο κουπρεσβειαις ε ε λε η μων ε ξα λει ψον

τα πλη η θη των ε μων εγ κλη μα των Δ

Ε^χ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και τα τα το πλη

θος των οικιρμων σου ε ξα λει ψον το α

νο ο μη μα μου Δ

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο

ο ο ος Δ

Ἔτερα, ἀργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Δ ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταιςτων

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταιςτηης Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειπον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ὠδὴ θ' Ὁ Εἰρμός.

Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Εὐ- ε-την φα- ει- νην λαμ- πα- δα α- και- Μη- τε-
ρα του Θε- ου π- την α- ρι- ζη- λον δο- ξαν
και α- νω- τε- ραν πα- αν- των των ποι- η- μα-
α των εν υμνοισμε- γα- λυ- υ νομεν π (δὶς)
ᾠ

Τροπάρια. Ἄνευ στίχου.

Σοῦ τὴν φαεινὴν ἡμέραν, καὶ ὑπέρλαμπρον Χριστέ,
τὴν ὀλόφωτον χάριν, ἐν ἣ ὠραῖος κάλλει τοῖς
Μαθηταῖς σου, ἐπέστης μεγαλύνομεν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὲ τὸν χοϊκῆ παλάμη, ψηλαφώμενον πλευράν, καὶ
μὴ φλέξαντα ταύτην, πυρὶ τῷ τῆς αὐλοῦ θείας

ουσίας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σὲ τὸν ὡς Θεὸν ἐκ τάφου, ἀναστάντα Χριστόν, οὐ βλεφάροις ἰδόντες, ἀλλὰ καρδίας πόθῳ πεπιστευκότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ θ'.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ο Ἀ ἀ γ γε λο ος ε ε ε βο ο

ο α α τη η Κε ε χα ρι ι τω

ω με ε ε νη η **Δ** Α α γνη η Πααρ

θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε και αι πα

λι ιν ε ε ε ρω Χαι αι αι ρε ε **Δ**

ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη

η η τρι ι η η με ρο ο ος ε

ε εκ τα α α α α φου π ρ

Φ ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου ρ

η νε ε ε α α Ι ι ε ε ε

ρουου σα α α λη ημ π ρ η γαρ δο ο ξα

Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου ε ε πι

ι σε ε α α α νε ε ε τει ει λε ε

χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι

α γα α α α αλ λου ου Σι ι ι

ων ρ Δ συ υ υ υ υ δε ε α α α

γνη η η η τε ερ που Θε ε ο

ο το ο ο κε ε ρ Δ εν τη η Ε ε

γερ σει του ου το ο ο ο ο κουου ου

ου σου ου ου ου ^π_ρ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα

ρι τω με ε νη Α γνηπαρθε νε χαι αι

ρε και πα λιν ε ρω χαι αι ρε ^Δ_δ ο σος Υι

ος α νε ε στη τρι η με ρος εκ τα

φου ^π_ρ

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α

Ι ε ρου σα λημ ^π_ρ η γαρ δο ξα

Κυ ρι ι ι ου ^Δ_δ ε πι σε α νε τει λε ^π_ρ

Χο ρευ ε νυν και α γαλ λου Σι ων Δ σου υ

δε α γνη η τερ που Θε ο το ο κε Δ εν τη

ε γερ σειτου το ο κουου σου ου ου π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠΟτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠΗχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠΟ β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠΟ α' Χορός· Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

ᾠΟ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

ᾠἘξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

ᾠΗχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἐμῶν μελῶν χειρί σου, ἐξερευνήσας τὰς πληγὰς,
μή μοι Θωμᾶ ἀπιστήσης, τραυματισθέντι διὰ σέ·
σὺν Μαθηταῖς ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυττε Θεόν.

(δίς)

ᾠἘτερον, ὅμοιον.

Σήμερον ἔαρ μυρίζει, καὶ καινὴ κτίσις χορεύει·
σήμερον αἴρονται κλειῖθρα, θυρῶν καὶ τῆς ἀπιστίας,
Θωμᾶ τοῦ φίλου βοῶντος·

ᾠΟ β' Χορός· Ὁ Κύριος καὶ Θεός μου.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος πρῶτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος ᾠ Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ

υ υ ρι ι ι ι ον **π** αι νει τε τον

Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων **γ** αι νει

τε αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι ι

ι ι στοις **π** σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω **π**

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι Αγ γε ε λοι

α αυ του **π** αι νει τε αυ τον πασαι αι

Δυ να μει εις α αυ του σοι πρε πει υ

υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος Ζω.

ο ον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο τη η η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρχι ι ι ι ι ι ι ι αρχι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ιε ε ε ε ε α α α α

α π α α α α α α α α η η η

μω ω ω ρω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ε Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ λα α α φυ υ λα α ατ τε

ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ λα α

α α ρα α α α α α α α α α

α α α ρα α α α α α α ε ε υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.
ᾠχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, Ζωοδότα Ἐγερσιν, ὡσπερ σφραγιῖδας οὐκ ἔλυσας, Χριστὲ τοῦ μνήματος, οὕτω κεκλεισμένων, θυρῶν εἰσελήλυθας, πρὸς τοὺς πανευκλεεῖς Ἀποστόλους σου, χαροποιῶν αὐτούς, καὶ εὐθὲς σου παρεχόμενος, τούτοις Πνεῦμα, δι' ἄμετρον ἔλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἠνίκα σύ, τοῖς Μαθηταῖς ὥφθης Κύριε· ὅθεν ἠπίστησε, τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ τοῖς κατιδοῦσί σε, ἐβόα· Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ τῶν ἤλων τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἐξεγήγερται.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς θέλεις ψηλάφησον Χριστός, τῷ Θωμᾶ ἐβόησε· βάλε τὴν χεῖρα καὶ γινῶθί με, ὅστέα ἔχοντα, καὶ

γεῶδες σῶμα· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἐπίσης δὲ τοῖς
ἄλλοις πιστώθητι· ὁ δὲ ἐβόησεν· Ὁ Θεός μου καὶ ὁ
Κύριος, σὺ ὑπάρχεις· δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π π̣α.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων Α α α α

μην π

Μ εθ η με ρας ο ο κτω της ε γερ

σε ω ως σου Ι η σου Βα σι ι λευ μο

νο γε ε νες λο ο γε του ου Πα α α

τρος π ω φ θ η ς τ ο ι ο ι ς μ α α α θ η η τ α ι

αι αι ς σου Δ κ ε κ λ ε ι σ μ ε ε ν ω ω ν τ ω ν θ υ υ

ρων Δ ρ η ν η ι ρ η ν η ν σ ο υ ο υ π α ρ ε ε χ ο

ο μ ε ε ε ε ν ο ς κ α ι τ ω α π ι σ τ ο υ ο υ ν τ ι

μα α θ η η τ η Δ τ ο υ ς τ υ υ υ π ο υ ς ε

ε δ ε ι ε ι ε ι ξ α ς π δ ε ε υ ρ ο ψ η η

λα α φ η η η σ ο ν κ τ α ς χ ε ι ρ α α

α ς κ α ι α ι α ι τ ο υ ο υ ς π ο ο ο δ α ς Δ κ α ι

τ η ν α κ η ρ α τ ο ο ν μ ο υ π λ ε ε ε ε υ ρ α ν π

ο δ ε π ε ι σ θ ε ι ς ε β ο ο ο ο α α α

α σοι Δ

Ὁ β' χορός: ο Κυ ρι ι ο ο ος μου ου και

ο Θε ο ος μου Δο ο ο ξα α α α

σοι π

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ π Δι.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

ξα εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει

ρη η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α π

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου δο

ξαν π

Κ υ υ ρ ι ε β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α

ν ι ε Θ ε ε Π α τ ε ρ π α ν τ ο κ ρ α τ ο ρ **π** Κυ ρ ι

ε Υ ι ε μ ο ν ο γ ε ν ε ς Ι η σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε ε

κ α ι Α γ ι ο ν Π ν ε υ μ α **π**

Κ υ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ο α μ ν ο ς

τ ο υ Θ ε ο υ ο Υ ι ο ς τ ο υ Π α τ ρ ο ς ο

α ι α ι ρ ω ν τ η ν α μ α ρ τ ι ι α ν τ ο υ κ ο ς μ ο υ

ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ο α ι α ι ρ ω ν τ α ς

α μ α ρ τ ι ι α ς τ ο υ κ ο ς μ ο υ **π**

Π ρ ο σ δε ξ α ι τ η ν δε η σ ι ν η μ ω ν ο κ α θ η

μ ε ν ο ς ε ν δε ξ ι α τ ο υ Π α τ ρ ο ς κ α ι ε λ ε

η σον η μας π

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ

ει μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος Α μην π

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου

εις τον αι ω να και εις τον αι ω να του

αι ω νος π

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη

η με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ

λαχθη ναι η μας π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον

και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

μα α σου εις τους αι ω νας Α μην **π**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η

μας κα θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε **π**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον

με τα δι και ω μα τας ου **π**

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι

την ψυ χηνμουου ο τι η μαρτονσοι π

Κ υ ρι ε προςσε κα τε ε φυγον δι δα

ξον μετου ποι ει ν το θε λη μα σου ο τι συ

ει ο Θε ος μου π

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φως π

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκουσι σε π Α γι ος ο Θε ος α γι ος

ι σχυ ρος α γι ος α θα να τος ε λε

η σον η μας π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευματι ^π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων ^π Αμην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η

μας ^π

Α α α γι ι ος ο Θε ε

ος ^Δ

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος ^Δ

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η η μα α α

α α ας ρ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθές δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα.

Ε σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος ρ

η ζω η εκ τα φου α νε τει λας Χρι στε ο

Θε ος ρ ρ και των θυ ρων κε κλει σμε νων τοις

Μα θη ταις ε πε στης η παν των α να στα

σις ρ ρ Πνευ μα ευ θες δι αυ των εγ και νι ι ζων

η μιν κα τα το με γα σου ε ε λε ε

ο ο ο ος 99

Ἔτερα Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος λ Πά.

Α ο ο ξα α Σοι τω δει ει ξα αν τι ι

το ο φω ως Δο ο ξα α ε εν υ

ψι ι ι στοι οισ Θε ε ω ω και ε

πι γη ης ει ρη η η νη η εν αν

θρωποιοις ε ευ δο κι ι ι ι α

Υ μνου ου με εν Σε ευ λο

γου ου με εν Σε ε προ σκυ νου με εν

Σε ε δο ξο λο ο γου ου με ε

εν Σε ε ευ χα α ρι στου ου με εν Σοι

οι δια την μεγααααλη

ηην σου δοοοοξαν

ΚυριεεεΒασιλευ

επουρανιιεεΘεεε

Παατερ Παντοκρααατορ

Κυριε Υιεεεμονοογεε

νες Δ Ιησουου Χριιστεεκαι

Ααααγιι οον Πνεεεευμα

α

ΚυριεεεοοΘεεος

οαμνοοοοςτου Θεεουουο

Υι ο ο ος του ου Πα α α τρος ο

αι αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι ι

α αν του ου ου κο ο ο ο σμου

ε λε ε η η σον η η μα ας ο

αι αι αι αι αι ρωντας α μαρ τι ι ι

ι ας του κο ο ο ο σμου

Π ρο ο σδε ξαι την δε ε η η σιν η

η μων ο κα θη η με ε νος εκ

δε ξι ω ω ων του ου Πα α α τρος

και ε λε ε η η σο ον η η η

μας

Ο τι υ σου υ ει ει μο ο νο ος

Α α γι ι ι ος π συ ει μο ο

νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου ος Χρι

ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ο ξαν Θε

ου ου Πα α τρο ος Α α α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ε ε

ε ε ραν ευ λο γη η η σω ω ω

σε ε και αι νε ε σω ω ω το ο

νο ο μα α α σου εις τον αι ω ω να α

και εις τον αι ω ω να α του

ου ου αι αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ

υ ρι ι ι ε **κ** εν τη η με ρα α

α τα α αυ τη η **κ** α να μαρ τη η

η τους φυ λα χθη η η ναι αι η η η

π
μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι

ε ε ε ο Θε ε ος των Πα τε ε

ε ε ε ε ρω ων η η η μων και

αι νε ε ε τον **π** και δε δο ξα σμε ε ε

ε ε ε νον **κ** το ο ο νο ο μα α α

σου ου εις τους αι ω ω ω ω να

ας Α α α μην π

Ε εννοι οιο το ο Κυ υ ρι ε

το ε ε ε λε ε ος σου ου εφ η η

μα ας κα θα α α περ ηλ πι σα με ε εν

ε ε πι ι ι σε π

υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ε δι ι δα α α

ξο ο ο ο ο ον με τα δι και ω ω

μα α τα α α α σου ου π

υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η

ε γεν η θη ης η μι ν εν γε

νε α και αι γε ε νε ε α ε γω ει

πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε λε ε

ε η σο ο ο ο ον με ι ι α α

σαι αι την ψυ χη η ην μου ου ο

ο τι ι η η μα αρ το ο ο ον σοι

οι

Κ υ ρι ε προς σε κα α τε ε φυ υ

γο ον δι δα α ξο ο ον με του

ποι ει ει ν το ο θε λη η μα α α

σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε

ο ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη η ζω ω

η ης εν τω φω τι ι ι ι

ι ι σου ο ο ψο ο ο ο με ε θα

α α φω ως

Π α ρα α α α α τει ει ει πα

ρα α τει ει νον το ε λε ο ο ος σου

τοις γι νω ωσκουου σι ι ι ι σε

Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος Α γι

ι ο ο ο ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι

ο ος Α α θα να α τος ε λε ε η η

σον η η η μας

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ω

και α γι ι ω ω Πνε εσ μα α τι

ι π

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει

και εις τους αι ω ω ω ω ναστων αι

ω ω ω νων Α α α μην π

Α γι ι ο ος Α α θα α να α

το ος ε λε ε η η σο ον η

η η μας π

Α χ γι ι ο ο ο ος ο ο ο Θε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

Θ ε ε ο ο ο ς Α γι ι ο ο ο ο ς

Ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ ρο ο ς Α γι

ι ο ο ς Α α θα α α α α α α α

γα α με α θα α να α το ο ς ε ε λε

η η σον η η μα α α α α α α α ς

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα.

Ε σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος

η ζω η εκ τα φου α νε τει λας Χριστε ο

Θε ος ^Γ και των θυ ρων κεκλεισμενων τοις

Μαθη ταις ε πεστης η παντων α να στα

σις ^Γ Πνευμα ευθες δι αυ των εγκαι νι ι ζων

η μιν κα τα το με γα σου ε ε λε ε

ο ο ο ος ^Γ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ Πά.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτήν.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν β λ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν β λ̣

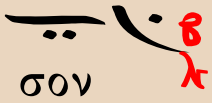
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σ ο ν δ̣

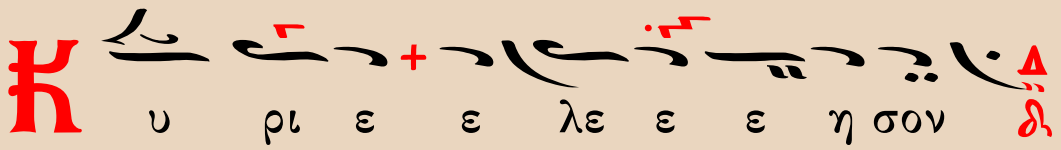

ϸ ο ι Κυ ρ ι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ̣

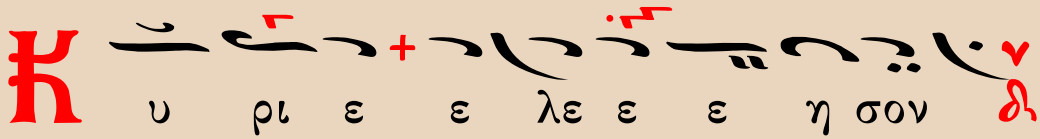

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Ἐκφώνησις·

ἽΟτι πρέπει σοι...

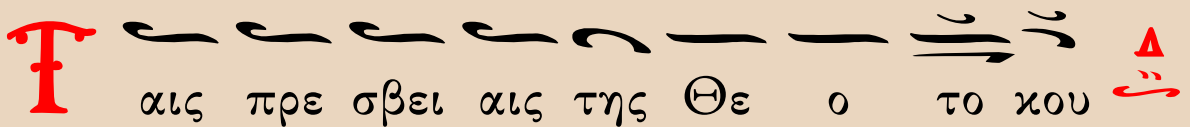

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

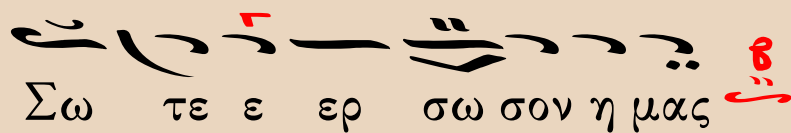

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Τ
αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

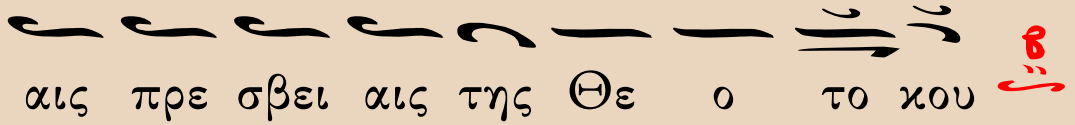

Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου

 Σω τερ σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

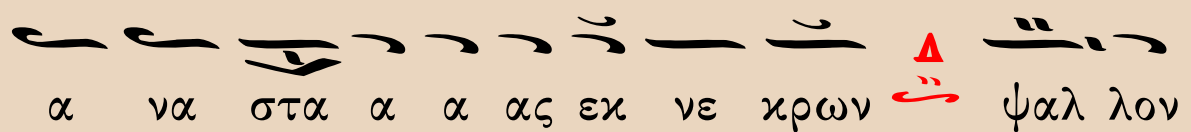

Ἐντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

 α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

 τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὠ νας

των αἰ ὠ νων ἀ μην

Ο μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γοστου Θε

ου ἀ θα νατος υ παρ χων καὶ κα τὰ δε

ξα με νος δι ἀ την η με τε ραν σω τη

ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της ἀ γι

ας Θε ο το κου καὶ αἰ παρ θε νου

Μα ρι ας ἀ τρεπτως εν αν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πατησας Εισων της α

γιας Τριααδος συνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω Αγιω Πνευμα

τι σωσον ημασ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστος ανεστη η εκνε

κρωων θανααατω θααναατον

πατηησαααα και τοιους εν τοιους

μνημασι ζωωην χαρισααμενο

ο ο ο ο ο ο ος π

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώτου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἔτερον, ἄργόν. Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Χ ρι στο ο ος α α νε ε ε ε ε

στη η ε ε ε ε ε ε εκ νε

ε ε ε ε κρω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων θα α α να α α

α α α α τω ω θα α α α α α α

α να α α α θα να α το ον

πα α α α τη η η η η η η η

σα α α ας και αι αι τοι οι οι οισ ε

ε ε ε εν τοι οισ μνη η η η

η η η μα α α α α α α σι ι

ζω ω ω ω η ην χα α α α α ρι

σα α α α α με νο ο ο ο ο ο

ο ο ος

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούια.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Ε ν Εκ κλη η η η η η σι ι αις ευ λο

γει ει τε τον Θε ον Κυ ρι ον εκ πηγων

Ισραηλ Σω ω ω σον η μα ας Υι ε ε

ε ε ε Θε ου ου ο α να στα α

α ας εκ νε ε κρων ψα α αλ λον τα α

α ας σοι Α αλ λη η η η η η λου

ου ι ι ι α

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος βαρὺς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα.

Ε σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος

η ζω η εκ τα φου α νε τει λας Χρι στε ο

Θε ος ^Γ και των θυ ρων κεκλεισμενων τοις

Μαθη ταις ε πεστησης η παντων α να στα

σις ^Γ Πνευμα ευθες δι αυ των εγκαι νι ι ζων

η μιν κα τα το με γα σου ε ε λε ε

ος ^Γ

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

Ἦχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἥμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ καταλιμπάνεται.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην

δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα̣.

Εἰ και ἐν τα φωκα τηλθες α α θα να

τε δ̣ αλ λα του Α δου κα θη λεςτην η δυ

να μιν δ̣ και α νεστησως νι κη της Χρι

στε ε ο Θε ος Δ̣ γυ ναι ξι Μυρο φο ροις

φθεγξα με νο ος Χαι ρε τε δ̣ και τοις σοι οις

Α πο στολοις ει ρη νηνδω ρου με νος Δ̣

ο τοις πε σου σι πα ρε ε χων α να στα

σι ι ι ιν δ̣

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ ἀ' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ➡ Δι.

Κ υ ρ ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρ ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρ ι ε ε Ε ε λε ε η η η

σο ον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...
Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος ➡ Δι.

Ἄ μην Α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Α α γ ι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Α α γ ι ι ος Α θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γ ι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γ ι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γ ι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνεεεευματι

και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

Αγαγιος Αθανατος

λεεεησοοονημαας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Δυναμις Αγαγιος οοςο

Θεοοοος Αγαγιος οοςο

Ισχυροοοος Αγαγιος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἀ μην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος Ἀ

α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος Ἀ

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἀ γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι

σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

Ἀ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνευματι

και νυν και αει και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

Αγιος Αθανατος ελεη

σον ηημας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Δύναμις Ααγιος ο Θεεος

Ααγιος Ισχυρος Αγιος

Αθανατος ελεησον ημα

αας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ρ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ρ ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α α α α α α α γι

ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

το ο ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε ε

ε η η η ε λε η η σο ο ο

ο ο ο ον η η η μα α α α

α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α α α α α γι ι

ο ο ο ο ος ο ο ο Θ ε ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι I ι ι ι α α α

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο 50

Α α α α α α γι ι ο ο

ο ο ο Α θα α α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

50 Δ

Θ λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

ᾠχος ρ' Γα.

Κ υ ρ ι ε σω ω ω ω σον ρ ρ τους ε

ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε βει ει

ρει ει ει ει εις ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Προκείμενον. ᾠχος γ'.

Μέγας ὁ Κύριος καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· (καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ Στοᾷ Σολομῶντος. Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα

κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτούς ὁ λαός·
 μάλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ
 πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· ὥστε κατὰ τὰς
 πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ
 κλινῶν καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ
 σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ
 πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων Ἱερουσαλήμ, φέροντες
 ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων
 ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. Ἀναστάς
 δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὖσα
 αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ
 ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ
 ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ
 Κυρίου διὰ νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς
 ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπε· Πορεύεσθε καὶ σταθέντες
 λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς
 ζωῆς ταύτης.

‘Ο β’ Χορός·

Ἦχος Δι.

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Αλ λη λου ου ου ι

α α α α α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἐο α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

Δ ὁ ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι ρ Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι Δ ρ ρ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἐο β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ἐο α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δ̣̣̣ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α α α α

α α α α α α χα α ε ε ε

ε ε ε ε τη η Δε ε ε ε ε

ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α α

α α α α α α α α α α α

α α α α Δ

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος α̣̣̣ Πα.

Ο ι οι οι οι οι οι τα α α Χε ρου

ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ ^π_α

μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

στι ^α_κ ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι

μυ υ στι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ^π_α ει κο ο ο ο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ^π_α

ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει κο ο ο

νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ε ^π_α

και αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι

ω ω ω ω ω ω ω ω **Δ** Τρι ι α α

α α α α α δι ι **π** τον τρι σα α

α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ον **π** υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο υ μνο ον προ σα α α α δο

ο ον τε ε ε ε ες **π** πα α α α α

α α α α α σααν **π** την βι ω ω

ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι

βι ω ω τι ι κη η η η η η η η

ην **Δ** α πο θω ω ω με θα α α με

ε ε ε ρι ι ι μνα α α α α

α α αν π

Ω ς τον Βα α α α σι λε ε

ε ε ε κ ε ε ε ε ε ιε

ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α

α α α α α α α κ των ο

ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε νοι π

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αι αις Δ α ο

ρα α α α α α α α α α α

τῶ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ῶς ῶ δο ρυ φο

ρῶ οῦ οῦοῦ με νον τα α α α α α

Ξε ε ε ε ε ε ε σι ι ι ιν

Α α α αλ λη λου ου ι ι ι α

α α α α α α α α α α α

Ἔτερον, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ῶ Πά.

Ὁ ι τα α α α α α α α α α α

α α Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι

ι ιμ μῦ υ υ υ υ υ υ υ υ στι

ⲁ ⲕⲱ ⲱ ⲱ ⲱⲥ ⲗ ⲛⲟ ⲛⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ⲓ ⲗⲗ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ⲓ ⲓ

ⲓ ⲓ

ⲟ ⲟ ⲛⲓ ⲓ

ⲉⲥ ⲗⲗ ⲓ

ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ

Ⲡⲣⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α κ

Τρι α α α α α α δι ι ι ι κ

τον τρι σα α α α γι ι ο ον υ υ

υ υ υ μνον δ προ σα α α α α

α α α α α δο ο ο ο ο ο

υ μνονπρο ο ο σα α α α δο ον τε

ε ε ες π πα α α α α α α α α

α σααν κ την βι ι ω ω ω τι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η

ην κ α πο θω ω ω ω με ε ε ε

θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α

α α α α α αν

ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α α των ο ο ο λω ων

υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με

ε ε ε νοι π
α

αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ω ω ως δ δο ρυ φο

ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

α ξε ε ε ε σιν π Α α αλ λη η

λου ου ου ου ι α α α α α α α α

α π
α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Ἄ γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

η ηη η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου

ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ος στε ε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ υ και κα τα

α φυ γη η η η η η η μου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου και αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ υ και

ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η η η

ἦ ἦ ἦ καὶ ρυὺστης μου σου σου

σου σου σου σου σου σου σου σου σου σου σου

σου σου σου σου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Ἄ γα πη ἦ ἦ σω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε ἦ ἦ ἦ ι σχυ υς μου σου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν

Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός: Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς: Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὦδὴ θ'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

ε ε την φα ει ει νην λα αμ πα
α α α α δα α α και αι Μη η
τε ε ρα του ου Θε ε ε ου ου τη η η
η ην α ρι ι ζη η λο ον δο ξα αν και
α α νω ω τε ε ραν πα α α αν τω ων
των ποι οι η η μα α α τω ων
εν υ υ υ μνοις με ε γα α λυ
υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε εν

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν

ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ ᾗ Π̣α.

Ⲅ παι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι χαι αι ε παι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι χαι αι αι και αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ε

παι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

π I ι ι ε ε ε ρου ου ου ου

σα α α α α α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α

α α α χα α α α α ι ε ρου ου ου ου

ου ου ου σα α α λη η η η η η η

η η η η η η η ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υ υ υ υ ο υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ ο υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο το ο ο ον Κυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ π ρ

υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι το ο ον

Κυ υ υ υ υ ρι ο ο ο ον π ρ

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ς

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ς

αι αι ς αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ς

αι αι νει ει ει ει ει ς αι νει ει

το ον Θ ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ς ον Θ ε

ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο χ ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο π ρ τ ο ο ο ν Θ ε ε ε ε τ ο ο ν θ ε

ο ο ο ο ο ο ν σου ου Σ ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ω ω ω ω

ων Α α α λ λ η λ ου ου ι ι ι

α α α α α α α α π ρ

Ἔτερον, Μπαλασίου Ἱερέως.

Ἦχος λ π ρ Π α.

π αι αι αι αι ν ει ει ει

ει ει ει ει ει ει π ρ Ι ι ι η ι

ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ι ε

ε ε ε ε ε π ρ ε ε ε ε ε ε ρ ου

ου ου ου του ου ου ου ου σα Ι ε

ρου ου σα α λη η η η η η η η

ημ π το ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ι τον Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον αι αι αι

αι υαι αι αι αι αι αι αι αι αι

ναι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι π το ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Θε ε ε ε ε ε ε ε ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο τον Θεο ο

ο ο ο ο ον σου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Σι τον Θεον σου

ου ου Σι ι ι ι ι ι ω ω ω ω ων

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α αε ε ε αε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε αε α α α α

α α αε α α α α α α α αε ε ε

ε α α α α α α α α α α α α

α α α α α α αε ε ε α

α α α α α α α α α α α α α α ρα

α α α α α α α α α Δ Α α α

α α α αλ λη η λου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου π ου ου ου ου ου ι ι ι

Αλ λη η η λου ου ου ου ου ου ι α

α α α π Λε ε ε ε γε ε ε ε

ε ε ε ε Δ ρα α α α α α α

α α α α α α α α α ρα α α

αλ λη ρ η η η η η η η

η η η η η η η η η ρη η η

η ρα β α α α α α α α α α α

α α α α α α αλ λη η η ρη η η η

η η η η η λου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου π ου ου ου ου ου ι ι ι

Αλ λη η η λου ου ου ου ου ι α

α α α π α υε ε ε ε ρα υε

ρα ρα υε ε ε ε ε ε υε ε ε

ε ε υε ε ε ε ρα υε ρα ρα α

υε ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε β α υε ρα ρα

α υε ε υε ε ε ε ε υε ε ε

ε π ρα υε ρα ρα υε ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ρα α α ρα α α α α

α α ρα α α α α α α α α α α α α α

ε αε ρα α ρα α αε ε α α α α α α

ε ε ε αε ρα ρα αε ε ε ε ε ε ε

ε ρα χα α α α α α α α α α α λ

λη η η η η η λουου ου ουου ου ου

ου ου ουου ου ου ουου ου ου ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ρα

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α π
α α α α ρ

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν, ψάλλεται
ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Π̣α.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω δ̣ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος ρ̣

Ἄξιον ἑστὶν ἁγιασθῆναι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἄξιον ἑστὶν ἁγιασθῆναι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον
ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια,
ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με τα
σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ο λην
την η με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην
σου Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι
α Αλ λη λου ου ι α α α

Ὁ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.
Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δίς).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον ὁ β΄ Χορός. α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:

Ἦχος δ΄.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,

φυλάττων αὐτήν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,
τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ
Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν
τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθά-
νατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς
ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν
ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερέυς. Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α΄ Χορός. Ἦχος γ΄.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ
αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ῥΗχος Δι.

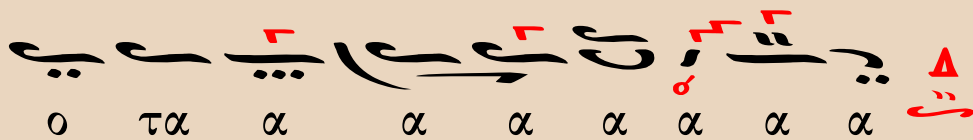

 Ε ις πο ολ λα α α α α α α

 α α α α α α α α α α

 ε ε ε ε ε ε τη η η η

 η Δε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

 ο τα α α α α α α α

Ῥο Ἱερεύς· Εὐλογητός... Ῥο Χορός· Ἀμήν.

Ῥο Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

ῥΗχος $\lambda \pi \tilde{\alpha}$ Πα.

 Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοιους εν τοιους

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με

νος **Δ**

Οί Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.
Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·
Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιου ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται,
καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν,
ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου
ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,
ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ
ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α΄ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α΄.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν
καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα
λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν
τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς
διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν
καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ
ἀπορρήσεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ,
κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ
χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ
ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἄφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλασεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ

θυμῶ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ, ὡς σκεῦη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω,

ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιούσαν.

Κρινον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς

αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς,
καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ
ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλω
εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με,
Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου
ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με
ἐνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν
δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ’
ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν
στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην
ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ’ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ
κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν
προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ
ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν
σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρινόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ

στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιμάσεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιμάσε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ

πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι δὲ τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος δεύτερος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος   Δι.

Κ
υ υ ρι ε Ε ε κε κρα ξα προς σε

ε ει ει σα α ακου σο ον μου ει

ει σα κου ου ου σον μου ου Κυ υ υ ρι

ι ι ι ε Κυ ρι ε Ε κε κραξαπροος

 σε ε ει ει σα α α κου σο ον μου

 προσχεστη φω νη η της δε ε η η η σε

 ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι

 αι με προ ος σε ε ε ει ει σα α κου

 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

 ε

Κ α τευ θυη θη η τω η η προ ο ο

 σευ χη η μου ως θυ μι α μα ε

 ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου ε ε

 παρσις τω ω ων χει ρω ων μου θυ υ σι

ι ι ι α ε ε σπε ε ε ρι ι ι ι

νη ει σα ακου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ε

Στιχολογία Πέτρου Βυζαντίου.
ᾠχος ὁ αὐτός.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις

λο γου σπο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα σεις εν α μαρ τι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συν δυ α σω με

τα των ε κλεκτων αυ των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρτω

λου μη λι πα να α τω την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο

θη σαν ε χο με να πε τρα σοι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των παρων αδην

Ο τι προς σε Κυριε Κυριε οι

οφθαλμοι μου επι σοι ηλπισα μη αν

τα νε ληστην ψυχην μου

Φ υλαξον με απο παγιδος ης συ

νεστησαν τομοι και απο σκανδαλων των

εργαζομενων την ανομιαν

Π εσουνται εν αμφιβληστρου

των οιαμαρτωλοι καταμονας ει

μιεγω εως αν παρελθω

Φ ωνη μου προς Κυριον εκεκραξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η

θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σινμου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του απαγ γε λω

Ε ν τω ε κλειπειν εξ ε μου το πνευμα μου

και συ ε γνωστας τριβους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην ε

κρυψανπα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε

Ἄ πω λε το φυ γη απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χη

η ην μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει

πα Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει

εν γη ζω ων των

Π ρο σχες προστην δε η σινμου ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ

ε με Δ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τον προ αι ω ω νων εκ Πα α τρος

γε ε εν νη θε εν τα Δ τον Θε ον Λο

γον σαρκω ω θε ε εν τα Δ εκ Παρ θε

νου ου ου Μα ρι ι α ας δευ τε ε ε προ

σκυ υ νη η η σω ω ω μεν Β Σταυ

ρον γαρ υ υ υ πο μει ει νας Δ τη τα

φη πα ρε ε δο ο ο θη ως αυ

το ος η θε ε ε ε λη η η η σε Δ

και α να στας εκ νε εκρων ε σω σε

με τον πλα νω με νο ον α α αν θρω

ω ω ω πον

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Χ ρι στος ο Σω τηρ η η μωντο καθ η

μων χει ρο γρα α φον προ ση λω σα ας τω

Στα αυ ρω ω ω ε ξη η η η

λει ει ει ει ψε και του θα να του το

κρα α α α τος κα α τη η η ρ γη η η

η σε προ σκυ νου ου ου ου μεν α αυ του

ου ου ου την τρι η με ρο ον Ε

ε ε γε ε ε ερ σιν

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ευν Αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι

στου ου ου ου την Α α να α α στα α

α σιν αυ τος γαρ Λυ τρω της ε ε στι και

Σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η μων

και εν δο ξη φο βε ε ρα α και κρα

ται α δυ υ υ να α α μει πα λιν

ερ χε ε ται κρι ναι κο ο σμον ο ον ε

ε ε πλαα α α σεν

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

ε τον σταυ ρω θεν τα και τα α φε

ε εν τα Αγ γε λος ε κη ρυ ξε ε

ε Δε σπο ο την και ε λε γε ται αις γυ

ναι αι ξι Δευ τε ι ι δε τε ο που

ε ε κει ει το Ο Κυ υ υ ρι ι ι ι

ος Α νε ε στη η γαρ κα θως ει ει πεν

ως πα α αν το δυ υ να α α α μος

δι ο σε προ ο ο σκυνου ου μεν τον

μο ο ο ο νον α θα α α α να

α α α τον ζω ο δο τα Χρι ι στε

Ε λε η η σο ο ον η η η η

μας

Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Μυροφόρων.
Μανουήλ Πρωτοψάλτου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἄ ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ορθρουβα α

θε ε ε ος α ρω μα τα α α λα

βου ου σαι του Κυ ρι ου τον τα α

α α φον κα τε ε ε λα α α α βον

α περ δε ουκ ηλ πι ζο ο ον ευ ρου ου

σαι ^Δ δι ε λο γι ζοντο ευ λα βου με

ναι του λι ι θου τη η ην με τα α θε

ε ε ε ε σιν ^Δ και προς αλ λη λας δι

ε λε ε ε γον το ^Δ που ει σιν αι

σφρα γι ι ι ι δες του ου μνη η η μα

α α α τος ^β που ε ε ε στιν η του

Πι λα του κου ου ου στωω δι ι ι α

και α κρι βη η ης α σφα α λειει ει

ει ει α ^ζ γε γο νε δε μη νυ της των

α γνο ου σω ω ων γυ ναι αι κων ε ξα

στρα πτωω ων Αγ γε ε λος και φα σκων προ

ος α αυ τα ας τι με τα θρηνων ζη τει τε

το ον ζω ω ων τα και ζω ο ποι η

σαντα το γε νο οστων βρο ο των ε ξη

γερθη Χρι στος ο Θε ε ε ος η η μων

εκ νε κρω ων ως παν το δυ υ υ να

α α α α μος πα ρε χων πα σιν

η η μιν α φθαρ σι αν και ζω ην φω

τι σμον και το με ε γα ε ε ε

λε ε ε ε ος

Στίχ. "Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τι τα μυρα τοις δακρυ υσι Μαθητρι

αι αι αι κιννα α τε ο λιθος κε

κυ λι ισται ο τα α α α φος κε κε ε

ε νω ω ω ω ται ι δε τετηνη φθο

ρα α αν τη ζω η πα α α τη η θει

ει ει σαν τας σφρα γι δασμαρτυ ρου σα

ας τη λα αυ γως υ πνου ουν τα ας δει

ει ει νως τους φυ υ λα α κας τω ων α

α α πειει ει ει ει θων το θνη το

ον σε σω ωσταισααρ κι Θε ε ου ο Α α

α δης θρη η η νει δρα μου σαι χα α

ρα ει ει πα τε ε τοι οι οισ Α α α πο

στο ο λοις ο νε κρω σας Χριστος τον

θα να α τον πρω το το κο ο ος εκ νε ε

κρων υ μας προ α γει ει ει εις την Γα

α α λι λαι αι αι αν

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ θεατῆς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ ἐρμηνεὺς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἡ θεοκίνητος λύρα τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ θεόφραστον στόμα, τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων, ἄδει τερπνῶς, τὰ μὲν χεῖλη κινῶν ὡς νευράς, ὡσπερ δὲ πληκτρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν, καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῇ βροντοφώνῳ σου γλώττη αναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῶ Ἠγαπημένε, κράζεις αἰεὶ, ἀναπτύσσων τὰ χεῖλη πυκνῶς, το ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Δ
ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τ
ον υι ο ο ον της βρο ον της τον

θε με λι ον τω ω ων θει ει ει ω ων λο

ο ο γων τον αρ χη γο ον της

θε ε ε ο ο ο λο γι ι ας και

κη ρυ υ κα πρω ω ω ω τι ι ι ι στον

της α λη θους δο γμα α των Θε ε ε ου ου

ου σο ο φι ι ι ας τον η γα πη

με ε ε νον Ι ω αν νην και αι αι παρ

θε ε νον με ρο πω ων γε ε ε νος

κα τα χρε ο ο ο ος ευ φη η μη η η

σω ω ω μεν ου τοις γα αρ α α λη

η η κτον ε ε χων το θει ον ε ε

εν ε α αυ τω το Εν αρ χη μεν ε

φη σε του ου Λο ο ο γου αυ θις τε

το προστον Πα τε ε ε ε ρα Α α χω ω

ω ρι ι ι ι στον και το ι στον

με ε ε τα τα αυ τα της του Πα

τρος ου ου ου σι ι ι α ας δει

κνυ υ ων η η η μι ι ι ν δι α αυ του

την ορ θο δο ξι αν της α γι α α ας

Τρι ι α α α δος δη μι ουρ γο

ον τε ε ο ο ον τα συ υ υν τω Πα α τρι

και ζω η ην φε ρο ον τα και φως α α

λη θι ι ι νον τον αυ τον ε δει

ει ξεν η η μι ι ι ιν ω θαυματος

εκ στα τι κου καιπραγματος σο ο φι στι ι

κου ο τι πλη η ρης ων τη η ης α

γα α πης πληρης γε γο νε και της

θε ε ε ο ο ο ο λο ο γι ι ι ιας

δο ο ξη και τι ι ι μη η η και πι ι

σται θε μεθλος υ υ πα α αρχων

της ακραι φνου ου ου ους η μω ων πι ι

ι στεε ε ε ως δι ης τυ χοιμεν

των αι ω νι ι ων α α α α α γα α

θω ω ω ω ω ω ω ω ω ων

εν τη η με ρα τη ης κρι ι ι σε

ε ε ε ως

Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος λ Πα.

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ω ναςτων αι ω ω νων Α α α α

μην

Α ι μυ ρο φο ροι γυ ναι κες τον τα φον

σου ου κα α α τα α α λα α βου ου ου

σαι και τας σφρα γι ι ι δας του ου μνη η

μα το ος ι δου ου ου ου σαι μη η

ε ευ ρου ου σαι αι αι δε το α α

χραν το ον σω ω μα α α σου ο

δυ ρο ο με ε ναι με τα σπου δης

η ηλ θον λε ε γου ου ου σαι τις

ε κλεψεν η μων τη η ην ε ελ πι ι ι

δα τις ει ει λη φε ε νε ε κρον γυ

μνον ε σμυ υ υρ νι ι σμε ε ε νον της

Μη τρος μο νον πα α α ρα μυ υ θι

ι ι ι ον ω πω ω ως ο νε ε κρους

ζω ω σας τε θα α να α τω ω ω ω

ται ο τον α δηνσκυ λε ευ σα α ασπως

τε ε θα α α α πται π αλλ α να

Α στη η η η θι Σω τηρ αυ τε ε ε ξου

ου σι ι ι ως Δ ρ κα θως ει ει πα

ας τρι η η η η με ε ε ε ρος Δ ρ σω

ζων τα ας ψυ χα α ας η η η η μων π

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο
Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α΄ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ο
Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β΄ Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο
Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὁ ἐὰν

αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἄρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν. Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστίν, καὶ τοῦτό ἐστὶ τὸ τοῦ Ἀνηχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικῆκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, ὃ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν, ὃς οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν, Θεὸν οὐδεὶς

πώποτε τεθέαται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν, ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, ἐὰν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύτης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἐώρακε, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἐώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν Ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις

ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικά καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἶη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Πά.

Η
Α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ

α πα σαν ε φω τι σε τη ην οι κου με νην **π**

και α νε κα λε σω το ι δι ι ον πλασμα

π παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα

σοι **π**

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἄγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ᾧ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π π̣ Πα.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω **Δ** και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι **π**

Α πο στο ο λε Χρι ι στου **Δ** Ευ αγ γε

λι στα α α Θε ε ο λο ο ο ο γε **π**

των α πορ ρη η των μυ υ στης γε

ε νο ο με ε ε ε νος **Δ** της σο φιας

τα α πορ ρη η τα η μιν ε βρο ον

τη η η σαςδο ογ μα α α α τα **π** το

Εν αρ χη η ηντρα α νω ω σας τοι οις **Δ**

πι ι σ το ι ς και το Ουκ η η ν α πο βα

α λ ω ν των αι ρε τι ζο ο ο ν τ ω ν α πε ε

κ ρ ο υ ο υ σω τ ο υ ς λο ο ο ο γ ο υ ς

ε πι στη η θι ο ο ς φα α ν ει ς και

φι λ ο ς η η η γ α α α π η η με ε ε

νο ς ω ς Η σα ι ι α ς ο με γ α

λο φ ω νο ο ο τα α το ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ς και Μω ση η ς

ο ο ο θε ε ο ο ο π τ η ς πα ρ ρ η σ ι

αν ε χ ω ω ν π ρ ο ς Θε ε ο ν εκ τε ν ω ς

ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε υ πε ρ

τῶν ψυχῶν ὧν ἠῆ ἠῆ μῶν π

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

Καὶ νῦν καὶ αἰκαϊστους αἰωνῶν

αἰωνῶν ἁἁἁ μὴ π̣ ᾠ̣

Ἐτον ἀναβαλλομεενο

ὄν το ὄφως κ̣ ᾠ̣ ὡσπερ ἰμαἁἁ

τι ἰ ἰ ἰ ὄν κ̣ ᾠ̣ καθελῶν Ἰωσηφ ἁ

ποτοῦ ξυυλου σου Νι ἰ κοδη

ἠῆ ἠῆ μῶ π̣ ᾠ̣ καὶ θεωρησας νεε κρο

ὄν γυυμνον ἁ ἁ ἁ ἁ ἁ ταἁ ἁ

ἁ φον κ̣ ᾠ̣ εὑσμπαθη ἠ ἠ τον θρη

νον α α α να α λα α βων ο δυ

ρο ο με ε νος ε ε ε ε ε λε

ε ε ε γεν οι οι οι οι οι μοι γλυ υ

κυ τα α τε Ι ι ι ι η η η η

σου ον προ μι κρου ο ο η η λι

ι ος εν Στα α α αυ ρω κρε μα με νον

θε α σα α με ε νος ζο ο

ο φον πε ρι ι ε ε ε βα αλ

λε ε ε το και η η γη τω φο

ο ο βω ω ε ε κυμαι αι αι αι αι

αι νε το και δι ερ ρη η γλυ

υ το να ου το κα α τα α πε

ε ε ε ε τα α α α σμα π αλλ ι

δου νυν βλε ε ε πω ω ω σε κ δι

ε με Ε κου ου σι ι ι ω ως υ πελ θε

ον τα θα α να α α τον π πω ω

ως σε κη δε ε ευ σω ω θε

ε ε ε ε μου η η η πω ζ σιν δο

ο ο σι ιν ει λη η η η σω π ποι αις

χερ σι δε προ οσ ψα α αυ σω κ το σον

α α κη η η ρα α τον σω ω ω μα

η ποι α α σμα α τα α με ελ ψω τη ση ε

ε ξο ο ο δω οι κτι ι ι ιρ μον κ

με γα λυ νω ω τα πα α α α

θη η η η σου κ υ μνο λο ο γω ω και

τη ην τα φη η η ην σου π συν τη Α

να στα α α σει ει κρα α αυ γα α

α α α ζων κ Κυ ρι ι ε δο ο ξα σ

σοι οι οι οι οι οι οι οι π

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον. ᾠχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τοῦ Ἰωσήφ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ο ε ε ε ευ σχη η μων Ι ω

σηφ α πο του ξυ λου κα θελων το α χραντον

σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν δο

νι κα θα ρα ει λησας και α ρω ω μα

σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α

πε ε θε το αλ λα τρι η με ρος α

νεστης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο

σμωτο με γα ε ε ε λε ος

Δόξα. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον,
ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταιί σε
προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει
καταδεξάμενος, ὃν ἰκέτευε, Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον
νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἄ πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω

η γα πη με ε ε ε ε ε νε ε

πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να πο

λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι

ι ι πτον τα ο ε πι πε σον τα τω στη

θει κα τα δε ξα με νος ον ι κε τευ

ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε

θων δι α σκε δα α α α α α σαι

αι του με νος η μιν ει ρη νην και το

με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν.

Τῶν Μυροφόρων. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί

παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς ὁ Ἄγγελος

ἐβόα ο ο ο ο α τα μύρα

τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια

Χριστος δε διαφθορας εδειχθη αλλο

ο τριος **β** αλλοκραυγασα τε ανεστη

ο Κυριος **Δ** παρεχωντω κοσμω

το μεγα εεεελεοοος **Δ**

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Αναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεῶσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία, λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν. **‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·**

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, κατακλειομένη διὰ τοῦ· Δι' εὐχῶν...

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Πα.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω δ̣ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι οις εν τοι οις

μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με

νος Δ̣ δ̣

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο

ο ος π̣ ρ̣

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης:**

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ

Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἀρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ῥδὴ α'.

Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν, φύσιν τῆς Θεότητος, ἀσματικῶς ὑμνήσωμεν λέγοντες. Τοῦ ἐλέους πέλαγος, ἀνεξάντλητον οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, σέ

τούς προσκυνοῦντας φρούρησον, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ πηγῆ καὶ ῥίζα πεφυκώς, ὁ Πατήρ ὡς αἴτιος, τῆς
ἐν Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, συμφυοῦς
Θεότητος, τὸ τρισήλιον τῆ καρδία μου πήγασον,
σέλας καὶ μεθέξει λάμπρυνον, σῆς θεουργοῦ
ἐλλάμψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Τριφεγγῆς Μονὰς θεαρχική, πᾶσαν διασκεδάσον,
ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν, φωτεινῶν
ἀκτίνων σου, γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις καὶ
ποίησον, σοῦ τῆς ἀπροσίτου, δόξης με ναὸν καὶ
σκηνην ἄχραντον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥοῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονθυίας
ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθησάσης Ἄχραντε,
σαρκωθεὶς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Θεὸς Λόγος,
φιλανθρώπως ἀνέστειλε, καὶ τὴν θεαρχίαν
τρέφωτον, ἡμᾶς ἐμυσταγώγησεν.

ᾠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἰσότητι τῆς φύσεως θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζω σε

τοῖς προσώποις· ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς χορηγὸς οὔσα, ἀρρήτως πέφυκας, εἷς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σὺ τάξεις τὰς αὐλοῦς καὶ οὐρανίους, ὑπέστησας ὡς ἔσοπτρα τοῦ σοῦ κάλλους, Τριάς ἡ ἀδιαίρετος μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύστως σε, ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν, ἐκ πηλίνου στόματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Στερέωσον τῆς Πίστεως ἐν τῇ πέτρα, καὶ πλάτυνον ἀγάπης σου τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν σῶν δούλων, Μονὰς τρισήλιε· σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ᾧπερ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνηθῆμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ πᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐσιώσας, τῆς κτίσεως ἐν μήτρα σου οὐσιώθη, ἀπείρω ἀγαθότητι, Θεοτόκε, καὶ φῶς τρισήλιον, πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς Θεότητος, καὶ Κυριότητος.

Κάθισμα. ᾠχος β'.

Ὅτε κατ' ἀρχάς, τὸν Ἀδὰμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ, ἐβόησας εὐσπλαγχνε. Ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν, τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπαρῆν δημιουργόν· διὸ βοῶμέν σοι, Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

“Οτε πρὸς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, τότε σου Πάναγνε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατώκησε, καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἅπασι βασιλείαν οὐρανῶν· διὸ βοῶμέν σοι,

‘Ο α’ Χορὸς· Θεοτόκε ἀγνή, χαῖρε Δέσποινα.

‘Ωδὴ δ’· Ὑμνῶ σε, ἀκοῆ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Νοεῖν σε, οὐδὲ τάξεις αὔλοιοι, ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, Τριάς μονάς, ἀναρχε· ἀλλ’ οὖν ἡμεῖς πηλίνη γλώττη, τὴν σὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα, καὶ ἀνυμνοῦμεν πίστει καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὑπάρχων, πλαστουργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτορ, τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν, ὡς πανδερκῆς ἀδυναμίαν· διὸ κατοικτείρησον τὸν δοῦλόν σου, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Μονάδος, ἀρχικῆς ἀσύγχυτα, τρία πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, ὡς εἰδικῶς ἔχοντα, καὶ μεριστῶς τὰς ὑποστάσεις· ἀλλ’ οὖν ἠνωμένα καὶ ἀμέριστα, ἐν τε βουλῇ καὶ δόξῃ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Ναόν σε, καθαρὸν καὶ ἄχραντον, ἀειπάρθενε
Θεοτόκε, ὁ Παντουργὸς εὗρηκε, μόνην σαφῶς ἐκ
τοῦ αἰῶνος, ἐν ᾧ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε,

Ὁ β' Χορός: τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ὡς
φιλόανθρωπος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὀλικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας,
τὰς εἰρηνοδώρους ἀπλῶν ἀκτῖνας, καὶ σωτηρίους,
Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρούρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ
σου· σὺ γάρ εἶ ζωὴ, καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ Μωϋσῆ, ἐν τῇ βάτῳ ὡς ὄφθης πυρὸς ἐν εἴδει,
Ἄγγελος ἐκλήθης Πατρὸς ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς
σου, προδηλῶν παρουσίαν, δι' ἧς πᾶσι σαφῶς
ἀνήγγειλας, κράτος θεαρχίας, μιᾶς τρισυπόστατον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ φυσικὴν, συναίδιον δόξαν προβαλλομένη,
μοναρχικωτάτη Τριάς ἁγία, τοὺς ἀνυμνοῦντας,
ὀρθοδόξω σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον,
ἀναρχον καὶ μίαν, αὐγὴν τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Συνεκτικός, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος,
πάντων τῶν αἰώνων ἐν τῇ γαστρὶ σου,
Παρθενομῆτορ, συνεσχέθη ἀφράστως, τοὺς
ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος,
Ὁ α' Χορὸς πρὸς τὸ ἐνικόν, τῆς μιᾶς Κυριότητος.

ᾠδὴ ς' . Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Θελητὰ τοῦ ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σέ
πιστεύοντας, Θεὲ τρισήλιε, καὶ τῶν πταισμάτων
λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους
σου. (δύς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἐν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπερινόητον
τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος,
φωτοδότιδα αἴγλην μοι βράβευσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπορρήτως Παρθένε ὁ Ὑψιστος, ἄνθρωπος ἐγένετο
ἐκ σοῦ τὸν ἄνθρωπον, ὀλικῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ
τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Κάθισμα.

Ἦχος β' . Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν, ὑφαπλώσας
ὑπόδειξαι, ἡμᾶς Ἐλεῆμον. Βλέψον εἰς λαὸν τὸν σέ

δοξάζοντα, δέξαι τὰς ὠδὰς τῶν αἰτουμένων σε,
Τριάς μονὰς ἀναρχε· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τὸν τῶν
ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν
συγχώρησιν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐσπλαγχνίας κυήσασα πηγὴν, συμπαθὴς σὺ
ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε. Σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνη
ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπουμενων ἢ παράκλησις· διό
σοι νῦν ἅπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὐρεῖν
λύσιν δεινῶν,

Ὁ β' Χορός· οἱ πλουτοῦντες μόνην σε βοήθειαν.

Ὠδὴ ζ'· Εἰκόνοσ χρυσοῦς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥυθμίζεις αἰεὶ, τῶν Ἀγγέλων στρατιάς πρὸς
ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ
τρισυπόστατος Κύριος· δεῖξον οὖν κἄμοῦ τὴν
καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε
θερμῶς καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶς. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χοροὶ νοεροί, τῶν ἀύλων οὐσιῶν ταῖς σαῖς ἀκτῖσι,
Θεὸν μονάρχα καὶ τρισήλιε, καταυγαζόμενοι
γίνονται, θέσει δευτερεύοντα φῶτα, ὧν κἄμὲ ταῖς
ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίαις δεῖξον φῶς, ὡς
φωτουργὸς τριλαμπής.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰθύνειν ἡμᾶς, καὶ ὑψοῦν πρὸς οὐρανοὺς μὴ διαλείπης, τοὺς σὲ φιλοῦντας ὁ δι' ἄφατον, φιλανθρωπίαν γενόμενος, ἄνθρωπος ἐν μήτρᾳ Παρθένου, καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον,

Ὁ α' Χορός καὶ θρόνω δόξης τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.

Ὠδὴ η' . Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπρόσιτε Τριάς, συναΐδιε συνάναρχε θεαρχία, ἡ ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλὴν τῶν φωσφόρων, ἰδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον, τῶν ἀντικειμένων βουλήν, καὶ ἐνόχλησιν των δαιμόνων, ἀβλαβῆ τηρῶν με, αἰεὶ Κύριε πάντων. **(δίς)**

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, ἀπερίγραπτε τρισήλιε Μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν κόσμον καὶ συντηροῦσα, ἐν ἀλωβήτῳ, τάξει παντελεῖ ἐνοίκησον, τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως, σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σοφία τοῦ Πατρός, ἀκατάληπτε ἀνέκφραστε Θεοῦ Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ ἄλλοιώσας,

τὴν τῶν ἀνθρώπων, φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες, καὶ
τὴν ἐνιαίαν Τριάδα, ἐδίδαξας πάντας σέβειν,
Ὁ β' Χορός ὡς κυριαρχίαν, ἀπάντων τῶν αἰώνων.

Ὠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐκ φωτὸς ἀνάρχου, συνάναρχος Υἱὸς φῶς
ἐξανέτειλε, καὶ συμφυὲς φῶς πνεῦμα ἐκπορεύεται,
ἀπορρήτως θεοπρεπῶς, ἀρρέυστου τῆς γεννήσεως,
πιστευομένης ἅμα δέ, καὶ τῆς ἀφράστου
ἐκπορεύσεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Λάμψον τὰς καρδίας, τρισήλιε Θεότης τῶν
ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, καὶ δὸς
σύνεσιν, τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν
θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν καὶ
δοξάζειν σε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἄπειρος τῇ φύσει, ὑπάρχων ὡς Θεὸς ἄπειρον
πέλαγος, τῶν οἰκτιρμῶν ὡς ἔχων κατωκτείρησας,
Τριάς πρώτην οὔτω καὶ νῦν, οἰκτείρησον τοὺς
δούλους σου, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ
πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Σῶσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπηρείας καὶ

κακώσεως, ὁ ἐν τρισὶ προσώποις ἀνυμνούμενος,
ἀνεκφράστως μοναδικός, Θεὸς καὶ παντοδύναμος,
καὶ τὴν σὴν ποιμένην φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς
ἐντεύξεσιν.

Εἶτα τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τῶν Μυροφόρων.

Ἀγγέλου Βουδούρη, παρασημαντικῶς
διορθωθέντα ὑπὸ Χαραλ. Τσερκέζη.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Μ υ ρ ο φ ο ρ ο ι Γ υ ν α ι κ ε ς τ ω τ α φ ω τ ι
π ρ ο ο σ η η η λ θ ε ε ε ε τ ε π ι
ζ η τ ε ι τ ε τ ο ν ζ ω ν τ α ε ε ε ε ν ν ε ε ε
ε κ ρ ο ι ς α ν ε σ τ η ο Κ υ υ ρ ι ι ο ς
θ α ρ σ ε ι τ ε β ο α α ο Α α α α γ
γ ε ε ε ε λ ο ς

Μ ε τ α φ ο β ο υ η λ θ ο ν α ι Γ υ ν α ι α ι α ι κ ε ς

επι το ομνη η η μα π α ρω μα σι

το το σω ω μα α σου μυ υ ρι σαι

αι σπουδα α α α ζου ου ου σαι και

του το μη ε ευ ρου ου ου σαι δι η

πορουν προ ος α αλ λη η λας α γνο ου

σαι τη ην Α να α α α στα α α α

σιν αλλ ε πε στη αυ ται αι αι αις Α α

αγ γε λο ος και ει ει ει ει πεν α

νε ε ε στη Χρι ι στος δω ρου με νος η

μιν το με ε γα ε ε ε ε λε ε ε

ε ος

Η λ θον ε πι το μνη μει ει ει ον ^π η

Μαγ δα λη νη και η α αλ λη Μα α ρι

ι ι α ^π ζη του ουσαι το ον Κυ υ

υ ρι ι ι ι ον ^π και τον Αγ γε λον

ει δον ω σει ει ει α στρα α πην ^Γ κα θε

ζο μενον ε πι ι ι ι το ον λι ι ι

θον ^π και αι λε γον τα α Α α αυταις ^π

τι ζη τει τε τον ζω ω ν τα με τα των τε

θνε ε ω ω ω των ^π α νε ε στη κα

α θω ως ει ει πεν ^Γ εν τη Γα λι λαι

α Αυ το ον ευ ρη η η η σε ε ε ε

τε ^π προς ον βο η η σω ω μεν ^γ ο
α να στας ε εκ των νε εκρω ων Κυ ρι
ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ^π

Ἔτερα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος ^ρ Πά.

Π ο τα μοι θε ο λο γι ι ι ας εκ του
τι μι ου σου στο μα α τος ^π α νε
ε βλυ σα αν Α πο ο ο στο ο ο
λε ^π εξ ων η Εκ κλη σι α του Θε
ου αρ δε ευ ο ο με ε ε νη προ
σκυ νει ορ θο ο δο ο ξως Τρι α δα

ο μο ου ου ου σι ι ι ον ^π_α

ην και νυν αι αι τη η σαι Ι ω αν νη

Θε ο ο λο ο ο ο ο γε ^π_α στη ρι

χθη ναι και σω θη ναι τας ψυ χα α ας

η η η μων ^π_α

Τ ο φυ τον της α γνει ας το μυ ρον της

ευ ω δι ι ι ας ^π_α πα λιν α νε τει ει λεν

η μιν εις την πα ρου σα αν ε ο ορτην

βο η σαι προ ο ος α α αυ τον ^π_α ο

α να πε σων ε πι το στη θος το δε ε

σπο τι κον ^π_α και ε πομ βρη σας τω κο

σμων τον λο ο γον ^Γ _{αα} Ι ω αν νη η Α

α πο ο ο στο ο ο λε ^Π _α ο την

Παρ θε νον φυ λα ξας ως κο ρη ην

ο φθααλ μου ^Γ _{αα} αι τησαι η μιν πα ρα

Χρι στου το με γα ε ε ε λε ε ε

ος ^Π _α

Ω ς των α πορ ρη των μυστη ρι ων αυ

το ο οπτης ε κε ε κρα α γες βο ων ^Π _α

τον προ αι ω νι ο ον Λο ο γον εν αρ

χη υ παρ χειειν προς Θε ε ον ^Γ _{αα} και αυ

τον ει ει ναι αι τον Θε ον ^Π _α Ι ω αν

νη η Α πο ο ο στο ο ο λε ^π ε

πι στη θι ε Χρι στου και φι λε γνη σι

ι ε και της Τρι α α α δος το ο η

η η δυ υ υ σμα ^π της Ε φε σου

και Πα α τμου το στη ριγ μα το α α

σει ει στον ^γ η μων δε ε βο η η η

θει ει ει α ^π πρε ε σβευ ε Θε

ο λο γεπαμμα κα ρι ι στε ^π εκ δυσ

σε βων ε εχθρων αι σθη των και νο η

των ^π λυ τρω θη η η ναι λα α ον ^γ

τον την μνημην σου α ει ε εκτε λου ου ουν

τα α πι στως π

Ἦχος Δι.

την των Αποστολων ακροτηητα

της θεολογιας την σαα

αλπιιγα τον πνευματι

κονστρατηγον τοντην οικουμενην

θεωκαθυποταααξαντα

δευτεοιπιστοιμαακααριισωω

μεν Ιωαννην τον αιοιοιοι

διιιμον εκγηςμεθισταμε

ενονκαι εκγηςου ουουκαφισταα

α με ε ε νον αλ λα ζων τα και

με νο ον τα την φο βε ραν του Δε ε σπο ο

του δευ τε ε ραν ε ε λευ σιν ην

α κα τα κρι τως υ παν τη η η σαι η μας

αι τη σαι φι λε μυ στι κε Χρι στου ε

πι ι ι στη θι ι ε τους εκ πο θου

τε λουν τας τη ην μνη η η μη η

ην σου

Ἦχος δὲ Πά.

Α ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι

Υι υι υι ω και α γι ω ω Πνε

ευ μα α α τι π

να πε σων εν τω ω στη η θει

του Δι δα σκα α α λου Χρι ι στου Δ εν τω

δει ειπνω Κυ υ ρι ι ι ου η γα πη με

νε Μα α η η η τα π ε κει θεν

ε ε ε ε γνω ως τα α α α αρ ρη

η η η τα π την ου ρα νι ο ον πα

α α σιν ε βρο ον τη η η σα

ας φω ω ω νην Δ εν αρ χη ην ο ο ο

Λο ο ο γος β και ο Λο γος η η

ην προς τον Θε ε ον Δ και Θε ο ο

ος η ην ο ο ο Λο ο ο ο ο γος ^π_ρ

το φως το α α λη ι ι νον το φω

τι ι ι ζον παν τα α ανθρωπων ^Δ_δ

εις τον κοσμον ε ερ χο ο ο με ε ε

ε νον ^π_ρ Χρι στο ο ο ο ος ο Θε ε ος

και Σω τη η η ηρ των ψυ υ χων η η μω

ων ^β_λ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

^λ Ηχος ^π Πά.

Κ αι νυν και α α ει ^Δ_ρ και εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων Α α α α

μη ^π_ρ

Η

η τη σα α το Ι ω ω σηφ το σω

μα του ου ου Ι η η σου και α πε

ε θε ε το εν τω και νω αυ του ου

μνη μειει ει ει ω ε ε δει γαρ α

αυ το ο ον ε εκ τα α α φου ως εκ

πα στα α δος προ ο ε ε ελ θειν

ο συν τρι ψας κρα το ος θα α α

να α α του ου και α νοι οι ξας πυ

λα α ας Πα α α ρα α δει ει ει σου

αν θρω ωποιςδο ο ο ξα α α σοι

Τριαδικά, τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος ➔ Δι.

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα **Δ** Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον **Δ** προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου χ

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς

ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἰωσήφ. Ἦχος β'.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ο ε ε ε ευ σχη η μων Ι ω σηφ
α πο του ξυ λου κα θελων το α χραντον σου
Σω ω ω ω ω μα σιν δο νι κα
θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν
εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε ε θε
το αλ λα τρι η με ρος α νε στης

Κυ υ ρι ε πα ρε χωντω κο σμωτο

με γα ε ε λε ο ο ος

‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε, ἐλέησον. (μ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

‘Ο Χορὸς· Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄) Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

Δι’ εὐχῶν...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Π̣α̣.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με

νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. Ὁ Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης·**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ

προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

“Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ’ ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

“Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ’ ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου·
καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ
ἐμεγαλορῶρήμονησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου
ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω
ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ,
καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας
μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας
μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

“Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου
ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν
σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Οτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη
μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)** Κύριε, ἐλέησον. **(τρὶς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

 ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και
ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη με νος
ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ου

Ἄτερον. Πέτρου Βυζαντίου.

 ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο
με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι
ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον. ᾠχος β΄.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος   **Δι.**

Ο
τε κα α α τη ηλ θεσπροστον θα να

τον η ζω η Η α θα α να τος το

τε τον Α δην ε νε ε κρωσας τη α στρα

πη της Θε ο τη τος ο τε δε και

τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι

ων α νε ε στη σας **Δ** πα σαι αι Δυ να μεις

των ε που ρα νι ων ε κραυγα ζον **β** Ζω

ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο

ο ο ξα σοι **Δ**

Τοῦ Ἰωσήφ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ο ε ε ε ευ σχη η μων Ι ω

σηφ α πο του ξυ λου κα θελων το α χραντον

σου Σω ω ω ω ω ω μα **β** σιν δο

νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα

σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α

πε ε θε το αλ λα τρι η με ρος α

νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χωντω κο

σματο με γα ε ε ε λε ος

Δόξα. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀπόστολε Χριστῶ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον,
ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταιί σε
προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει
καταδεξάμενος, ὃν ἰκέτευε, Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον
νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἄπο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω

η γα πη με ε ε ε ε ε νε ε

πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να πο

λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι

ι ι πτον τα ο ε πι πε σον τα τω στη

θει κα τα δε ξα με νος ον ι κε τευ

ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε

θνων δι α σκε δα α α α α α σαι

αι του με νος η μιν ει ρη νην και το

με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν.

Τῶν Μυροφόρων. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἄ **Τ** αῖς μὴ ρο φο ο ροῖς Γυ ναι ξι
πα ρα το μνη μα ε πι στας ο Α γ γε λος
ε βο ο ο ο ο α **β** τα μὴ ρα
τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α **Δ**
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο
ο τρι ος **β** αλ λα κραυ γα σα τε α νε στη
ο Κυ υ ρι ος **Δ** πα ρε χωντω κο σμω
το με γα ε ε ε ε λε ο ο ος **Δ**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

ᾠχος β΄. Αὐτόμελον.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας,
τὴν πέτραν τῆς Πίστεως, ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι,
Κύριε· δόξα σοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὸν κόλπον τὸν ἄχραντον, ἐν ὑψίστοις μὴ κενώσας,
Ταφὴν καὶ Ἀνάστασιν, ὑπὲρ πάντων κατεδέξω,
Κύριε· δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ
Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ
παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς,
Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

ᾠχος β΄.

Αἱ Μυροφόροι ὄρθρῳ γινόμεναι, καὶ τὸ μνῆμα
κενὸν θεασάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· τὴν
φθορὰν καθεῖλεν ὁ κραταῖός, καὶ τοὺς ἐν Ἄδῃ
ἤρπασε τῶν δεσμῶν. Κηρύξατε παρρησίᾳ, ὅτι
ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα. Τοῦ Ευαγγελιστοῦ.

ᾠχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρρησίας
τυγχάνων ὡς μαθητῆς, ἠρώτησας, Τίς ἐστίν, ὁ

προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἠγαπημένω, ὑπάρχοντι ἔνδοξε, διὰ τοῦ ἄρτου οὔτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι ὄθεν καὶ ὡς μύστης, γεγονῶς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. ᾠχος β'.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου, αἱ γυναῖκες κομίσασαι, λαθραίως πρὸς τὸ μνήμα παρεγένοντο ὄρθριαι, τῶν Ἰουδαίων δειλιῶσαι τὴν αὐθάδειαν καὶ στρατιωτῶν προορῶσαι τὴν ἀσφάλειαν· ἀλλὰ φύσις ἀσθενῆς τὴν ἀνδρείαν ἐνίκησεν, ὅτι γνώμη συμπαθῆς τῷ Θεῷ εὐηρέστησε· προσφόρως οὖν ἐκραύγαζον· Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τὸ μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, τοῦ Ἀποστόλου πιστοί· ἐπέστη γὰρ σήμερον, πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζουσα ἅπαντας. Οὔτος γὰρ τοῦ Κυρίου, ἀληθῆς Θεολόγος, καὶ ἐν Εὐαγγελίῳ, ἀναδέδεικται φίλος· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν, βρῦει ἰάματα.

Θεοτοκίον. ᾠχος β'.

Ἐπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθέने, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε, νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν, τὸν

Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ.

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἄδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ Μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι Γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου τρανῶς,

πρὸς αὐτὰς φθειγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ, ἀντὶ λύπης παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἔτερα, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

Ε υ̣ λο̣ γη̣ τος̣ ει̣ ει̣ ει̣ Κυ̣ ρι̣ ι̣

ε̣ ε̣ ε̣ δι̣ δα̣ ξο̣ ο̣ ο̣ν̣ με̣ τα̣ α̣ α̣ α̣

δι̣ ι̣ και̣ ω̣ ω̣ μα̣ α̣ τα̣ α̣ α̣ σου̣ **κ̣ ᾗ**

Τ ω̣ ω̣ν̣ Αγ̣ γε̣ ε̣ ε̣ λω̣ ω̣ν̣ ο̣ δη̣ η̣

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ω ν σε

ε εν νε ε κροι οι ο ις λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

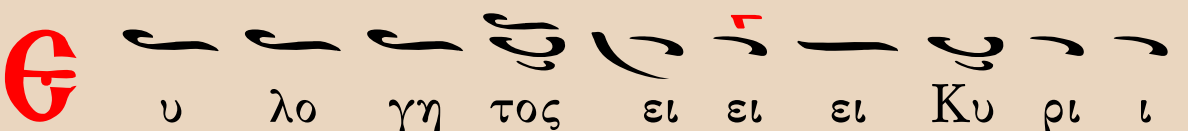
ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα

υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν **Δ** ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε **Κ** ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος **Δ** προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις **Κ** ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε **Κ** ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος **Δ**

Θ υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Α ι ι α αν πρω ω ι Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λοις ει ει ει πα τε

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

M υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι **κ**
α

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε **Δ** και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα **κ** τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α **Δ** συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ **Δ** κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **κ** Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε Δ
δ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην Κ
α

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα Κ
α ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας Κ
α χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχε ρε ευ σαν τα α ζω ω ης Δ
ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε Κ
α ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θ ε

ος και α α ανθρωπος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α Κ κ Αλ

λη η λου ου ι α Κ κ Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θ ε ος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α Κ κ Αλ

λη η λου ου ι α Κ κ Αλ λη η λου ι ι α

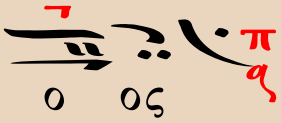
α δο ο ξα σοι ο ο ο Θ ε ος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α Κ κ α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α Π π Χ χ

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α Κ κ

δο ο ξα σοι οι ο Θ ε ο ο ο ο ο ο ο

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ἑπακοήν (χῦμα)·

Μετὰ τὸ Πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι πρὸς τὸ
μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός,
εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς
γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς
καρδίας, πρὸς σὲ Σωτήρ· σῶσόν με σῆ ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, καθ'
ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους
τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν,
τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γὰρ ἐστίν, ὁμοούσιος
Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος
φυλαχθῆναι ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα καὶ ἀνθρωποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ τὸν σὸν
δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινουῦνται, καὶ
γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ
κτιστά, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι'
Υἱοῦ δέ.

Ἄντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, εἰκάσιν ὄρει τῷ ἁγίῳ·
οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ
θείως ζῶντες· οὐ γὰρ ἔᾱ Χριστός, τῇ ῥάβδῳ τὸν
κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία, ἐνθεν
χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις καταστέφονται,
Μάρτυρες,

Ὁ β' Χορός καὶ Προφῆται ὀρῶσι.

Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ
ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσον με
ἐκ πάντων τῶν διωκόντων μέ, καὶ ῥύσαι μέ.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ
ἐνετείλω,

Ὁ β' Χορός· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε.

Καὶ εὐθύς ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Ἄ να στα σε ως η με ρα λαμπρυνθω

μεν λα οι **Δ** Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α

σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην **Δ** και

εκ γης προς ου ρανον Χρι στο ος ο Θε ος **π**

η μα ας δι ι ε βι βα σεν **Δ** ε πι νι κι

ον α α δο ον τας **π** (δὶς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραίνεσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὄρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ α΄

ᾠχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰωνίαν ζωὴν, κυφορήσασα Χριστόν, τὸν ἐκ τάφου ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀναστάντα κατιδοῦσα, σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτωτε ἄγνή, καὶ τὸ Χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς, αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομῆτορ πανάμωμε.

Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

ᾠχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς καθαρὸς ἠγαπημένος γέγονας, τῷ ἀκροτάτῳ φωτί, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις, ἐπαναπαυσάμενος, πεπαρρησιασμένη ψυχῇ, ἐξ ἀβύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς γνώσεως εἴλκυσας, μάκαρ Ἰωάννη, Ἀπόστολε. (δίς).

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπεφυῶς θεολογῶν ἐβρόντησας, ἠγαπημένε Χριστῷ. Ἦν ἐν ἀρχῇ Λόγος, ζῶν καὶ ἐνυπόστατος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, καὶ σὰρξ ὁ Λόγος ἐγένετο, καὶ Θεὸς διέμεινεν ἀτρέπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὸ τὴν σκέπην σου αἰεὶ προσφεύγοντες, ἀποτρεπόμεθα, τῶν πειρασμῶν πᾶσαν, καταιγίδα ἀχραντε· διὸ καὶ νῦν αἰτούμεθα, πεπτωκότας εἰς βάθος, πλημμελημάτων ἀνάγαγε, θείαις σου Ἀγνὴ παρακλήσεσι.

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον **Δ** ουκ εκ

πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον

π αλλ α φθα ρ σι ας πη γην **Δ** εκ τα α

φουομ βρησαντος Χρι στου **Δ** εν ω στερε ου ου

με θα π (δὶς)
α

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ,
καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις,
τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἔστερέωται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι
σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθὲς,
αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ'.

ᾠχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον
ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς
πέρασιν Ἀγνή, τὸ φέγγος ἀστράψαντος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν
ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἀγνή, χόρευε καὶ τοῦτον
ὡς Θεόν, ἄχραντε μέγαλυνε.

Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξ ἀλιέων ἀλιεύς, ἀνθρώπων καὶ θεολόγος,

ἐχρημάτισας σοφὲ Ἰωάννη, ἀφειδήσας πατρικῆς,
καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ τῷ Δεσπότη
Λόγῳ, ἔρωτι θείῳ ἐπόμενος. (δίς).

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κεκαθαρμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμμα ᾧ Θεολόγε,
ἐθεάσω τὴν ἀπόρρητον δόξαν, ἐκ Πατρὸς
μονογενοῦς, τοῦ Λόγου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ
σάφῶς τὰ πάντα, θείῳ γεγένηται Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ τὴν σὴν προσπεφευγώς, Θεοκυῆτορ Παρθένε,
προστασίαν, ἀπαλλάττομαι πάσης, ἐπηρείας τοῦ
ἐχθροῦ, καὶ σώζομαι πρεσβείαις σου, ἀλλὰ καὶ τῆς
μελλούσης, ἀγνὴ ῥυσθείην κολάσεως.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἄξιον· Ἀμήν.

Κοντάκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. (Χῦμα).

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε τίς διηγῆσεται; βρύεις
γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος
Χριστοῦ.

Ἄξιον.

Ἐψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη
ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον,
ὡσπερ δὲ ἄστρα ἐξαριθμῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον

οὐκ ἔστιν ὅλως οὕτως οὐδὲ τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν
ικανόν, τοσούτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστός, ὃν
ἠγάπησεν, ἔστεψεν, οὗ ἔν τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν
τῷ μυστικῷ δείπνῳ συνειστιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ
φίλος Χριστοῦ.

Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσὼν καὶ τὴν γνῶσιν
τῶν ὄντων καταμαθὼν, ἐνθέως ἐβρόντησας. Ἐν
ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν
ἀναρχον γέννησιν, καὶ δογματίσας πᾶσι, τοῦ Λόγου
τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ
ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς
πέρασι, Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῶν Μυροφόρων.

ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ μύρα θερμῶς, τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι,
Γυναῖκες Σωτήρ, Ἀγγέλου τῇ λαμπρότητι, τὰς
ψυχὰς ἠγάλλοντο, καὶ Θεόν σε τῶν ὅλων ἐκήρυττον,
καὶ Μαθηταῖς ἐβόων· Ὅντως ἀνέστη ἐκ τάφου ἡ
πάντων ζωή.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ᾠ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον
τῶν Μυροφόρων (χῦμα).

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν
θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας τῇ
Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ
τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη
τοῦ μνήματος.

‘Ο Οἶκος.

Ἐπὶ τὸν τάφον σου, Σωτήρ, αἱ Μυροφόροι
πορευόμεναι, πρὸς ἑαυτὰς διηπόρουν τῷ νοῖ καὶ
ἐφθέγγοντο. Τίς ἡμῖν τὸν λίθον ἀποκυλίσει τοῦ
μνήματος; Καὶ ἀναβλέψασαι, ὀρῶσιν ὅτι ὁ λίθος
ἀποκεκύλισται, τῇ μορφῇ δὲ τοῦ Ἀγγέλου σὺν τῇ
στολῇ ἐθαμβοῦντο, συνείχοντο δὲ τρόμῳ καὶ φεύγειν
ἐνόμιζον, καὶ πρὸς αὐτὰς ὁ Νεανίσκος ἐβόησε· Μὴ
φοβεῖσθε ὑμεῖς· ὃν ζητεῖτε, ἀνέστη· δεῦτε, ἴδετε τὸν
τόπον ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ταχὺ
πορευθεῖσαι ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς· ὁ Σωτὴρ
ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου
Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου, φίλου,
ἠγαπημένου καὶ παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου,
ἥτοι, ἡ σύναξις τῆς Ἁγίας κόνεως, τῆς
ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἥγουν τοῦ μάννα.

Στίχοι

Οὐ βρῶσιν, ἀλλὰ ῥῶσιν ἄνθρωποις νέμει
Τὸ τοῦ τάφου σου μάννα, μύστα Κυρίου.

Ὁγδοάτη τελέουσι ῥοδισμόν βροντογόνοιο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἄρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι

Λαθεῖν βιώσας Ἄρσένιος ἡγάπα,
Ὅς οὐδὲ πάντως ἐκβιώσας λανθάνει.

Εἶτα τὸ παρὸν Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ τρίτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν τῶν ἁγίων γυναικῶν Μυροφόρων ἑορτὴν ἑορτάζομεν, ἔτι δὲ μνεῖαν ποιούμεθα καὶ τοῦ ἐξ Ἄριμαθαίας Ἰωσήφ, ὅς ἦν μαθητὴς κεκρυμμένος, πρὸς δέ, καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου.

Στίχοι.

Χριστῷ φέρουσιν αἱ Μαθήτριάι μύρα.
Ἐγὼ δὲ ταύταις ὕμνον, ὡς μύρον φέρω.

Ταῖς τῶν ἁγίων Μυροφόρων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε τ η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Καταβασίαι Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

ᾠδὴ Α'.

Α

να στα α σε ως η

με ε ρα λαμ πρυ υ υν θω ω ω ω

με εν λα α α οι Πα α α α σχα α

Κυ ρι ι ου ου Πα α α σχα α

εκ γαρ θα να α α του προς ζω ω ω η

ην και εκ γης προς ου ου ρα νο

ον Χρι ι στο ο ο ο ος ο ο

Θε ε ε ος η μα α α ας δι ι

ε ε ε βι ι βα α α σεν

Ὁ β' χορός: ε πι ι νι κι ι ο ον α

α α α α δο ο ο ον τας

Ὠδὴ Γ'. ε ευ τε πο μα πι ι ι ω

μεν και αι αι νο ον ουκ εκ πετρας α α

γο ο ο νου τε ε ε ρα τουρ γου ου

με νο ον αλλ αφθαρσι ι ι ι ας πη

η η γη ην εκ τα αφουομ βρη η σαν

τος Χρι ι στου Δ ε ε εν ω στε ρε ε

ου ου ου ου ου με ε ε ε θα π ρ

Ὡδὴ Δ'.

Ε

πι της θει ει ει ει

α α ας φυ λα α κης Δ ο ο ο

θε ε η γο ρο ος Α αβ βα α κου ου

ουμ Δ στη τω μεθ η η μω ω ων και

αι αι δει ει ει κνυ υ υ υ υ τω Δ φα

ε σφο ο ρον α αγ γε ε λον Δ δι

α α α πρυ υ σι ι ω ω ως λε ε

γο ο ον τα α π ρ Ση η με ε ρον Δ

σω ω τη η ρι ι ι α α α

τῶ ὦ ὦ κο ο ο ο ο σμῶ **Δ** ο τι α

α νε ε ε στη Χρι στο ος ὡς πα αν το

ο δυ υ υ υ υ να α α α μος **π**

Ὠδὴ Ε'. **Ο** ρ θρι ι σωμεν ο ο ο ορ

θρου ου ου βα θε ε ε ε ος **π** και αν

τι μυ υ υ υ ρου τον υ υ υ μνο ον

προ σοι οι οι οι σω ω μεν τω ω **Δ**ε σπο

ο ο ο τη **π** και Χρι στο ον ο ψο

ο με ε θα **Δ** δι ι ι ι και αι ο

συ υ νη η ης η η λι ι ι ον **Δ**

πα α σι ι ζω ω ω ην α α να

α τε ε ε ε ελ λο ο ο ον τα ^π

^{Ωδὴ Γ'.} **Κ** α τη ηλ θες εν τοις κα

τω τα α τοις τη ης γης και συ υ νε τρι

ι ψας μο ο χλου ου ους αι αι ω

ω νι ι ι ουους ^Δ και το ο χους

πε πε ε δη η με ε ε ε ε νω

ων Χρι ι ι στε ^π και τρι ι η με ε ρος

^π ως εκ κη ητους Ι ω ω να α α α α

ας ε ε ε ξα α νε ε ε ε στη

η ης του ου ου τα α α α α φου ^π

^{Ωδὴ Ζ'.} **Ο** παι αι αι αι δας ^κ ε εκ

κα μι ι ι νου ρυ σα α με ε νο

ο ο ο ο ο ος **Δ** γε ε ε νο ο ο ο με ε

νο ο ος α αν θρω ω ω πο ος πα α

σχειει ως θνη η τος **π** και αι αι δι ι α

πα θουους το ο θνη το ο ον **Δ** α φθαρ

σι ι ι ι α ας **κ** ε ε εν δυ υ υ υ

ει ει ε ε ευ πρε ε ε πει ει ει

α αν **π** ο μο ο ο νος ευ λο ο

γη η το ο ος τω ων πα α τε

ε ε ρω ων **Δ** Θε ο ος και υ υ πε

ερ ε ε ε εν δο ο ο ο ξος **π**

Ὠδὴ Η΄.

Α ^χ ι νου μεν ευ λο ^χ γου μεν

και προσκυ νου με εν τον Κυ υ ρι ι

ον **Δ**
δ

Α αυ τη η η κλη η η τη η

και αι α γι ι ι α α η

η με ε ε ρα α **Δ** η μι α των
δ

Σα αβ βα α α των η βα σι ι λι

ι ις και αι αι κυ υ υ ρι ι

ι ι ι α **π** ε ο ορ των **Δ** ε ορ τη
ρ **δ**

η η η και αι πα νη η η η η γυ

υ υ υ υ ρις **Δ** ε ε ε στι ι ι ι πα α
δ

νη η η γυ υ ρε ε ε ω ων εν

η η η ε ευ λο γου ου ου με

ε εν Χρι ι στο ον εις του ου ους

αι αι αι ω ω ω ω να α α ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου. Ὠδὴ α'.

Ἦχος ᾠ̣ Πα̣.

Ὠδὴ α'.

Α

να στα σε ως η με ρα λαμ

πρυνθω μεν λα οι **Δ** Πα α σχα Κυ ρι ου

Πα α σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην **Δ**

και εκ γης προς ου ρανον Χρι στο ος ο Θε ος

π η μα ας δι ι ε βι βα σεν **Δ**

Ὁ β' Χορός:

επι νικι ον αα δο ον

τας π
α

Ὠδὴ γ'.

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον Δ
δ

ουκ εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα του ρ γου

με νον π
α α φθα ρ σι ας πη γην Δ
δ

εκ τα α φου ομ βρη σαντος Χρι στου Δ
δ εν ω

στερε ου ου με θα π
α

Ὠδὴ δ'.

Επι της θει ας φυ λα κης

ο θε η γο ρος Αβ βα κουμ Δ
δ στη τω

μεθ η μων και δει κνου υ τω Δ
δ φα ε σφο ρον

Αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γον τα π
α

ση μερονσωτη ρι α τω κο ο σμω **Δ** ο τι

α νε ε στηΧριστοςως παν το δυ υ ναμος **π**

Ωδὴ ε'. **Ο** ρ θρι σω μεν ορθου βα θε

ος **Δ** και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ

σοι οι σω μεν τω Δε σπο τη **π** και Χρι

στον ο ψο με θα δι και ο συ νης η λι

ον πα σι ζω ην α να τε ελλοντα **π**

Ωδὴ ς'. **Κ** α τηλθες εν τοις κα τω τα τοις

της γης **Δ** και συ νε τρι ψαςμοχλουςαι ω νι

ους κα το ο χους πε πε δη με ε νωνΧριστε

καιτρι η μερος **π** ως εκ κητουςΙ ω νας

ε ξα νεστης του τα φου ^π_α

Ὠδὴ ζ'. **Ο** Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ

σα με νος γε νο με νος αν θρω πος ^π_α πα σχει ως

θνη τος και δι α πα θους το θνη τον ^Δ_δ α

φθα ρ σι ας εν δυ ει ευ πρε πει αν ^π_α ο

μο ο νος ευ λο γη τος των πα τε ε ρων

Θε ος και υ περ ε εν δο ο ξος ^π_α

Ὠδὴ η'. **Α** ι ^χ νου μεν ευ λο ^χ γου μεν

και προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον ^Δ_δ

Α υ τη Η κλη τη η και α γι α η

με ε ρα ^Δ_δ η μι α των Σαβ βα α των

η βασιλις και κυρια ^πεορ

των εορτη ^Δκαι πανηγυρις ε

στι ι πανηγυρεων ^Δεν η ευλο

γουμεν Χριστον εις τω να α α ας ^π

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ^ο Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον ^δ (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον ^Δ

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ὁ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

 λε η μων ε λε η σον με ο Θε

 ος κα τα το με γα ε λε ος σου και κα

 τα το πλη θος των οικτιρμων σου ε ξα

 λειψοντο α νο μη μα μου

Επι πλειον πλυνον με απο της
α νομι ας μου και απο της α μαρ
τι ας μου κα θα ρι σον με **β**

Οτι την α νο μι αν μου ε γω
γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε νω
πι ον μου ε στι δι α παν τος **Δ**

Γοι μονω η μαρ τον **Δ** και το πο νη
ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως
αν δι και ω θεις εν τοις λο γοις σου **Δ** και
νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε **β**

Ιδου γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφ

θην **Δ** και εν α μαρ τι αις εκισ ση σε με

ε μη τηρμου **β**

I δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο

φι ι ασσου ε δη λω σας μοι **β**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Ἀρχιερέως.

I ^χ δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην **Δ** και εν α ματ τι

αι αι αις **ζ'** εκισ ση σε με η μη η τηρ

μου **β**

I δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας **Δ** τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι **Β**

Ρ ^χ αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι **Δ** πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι **Β**

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται ο

στε α τε τα πει νω με να **Β**

Α πο στρε ψων το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σαστας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου και το πνευ μα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν

του σω τη ρι ι ου σου και πνευ μα τι η

γε μο νι κω στη ρι ξον με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δους σου

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξης

και το στο μα μου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

 υ σι α τω ε ω πνευ μα συν

τε τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ

με νην και τε τα πει νω με νην ο ε ος

ουκ ε ξου δε νω σεις

 γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σουτην Σι ων και οι κο δο μη

θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

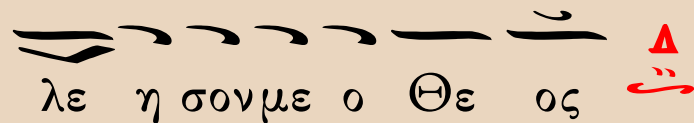
 ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ω συ νης α να φο ραν και ο λο καυ

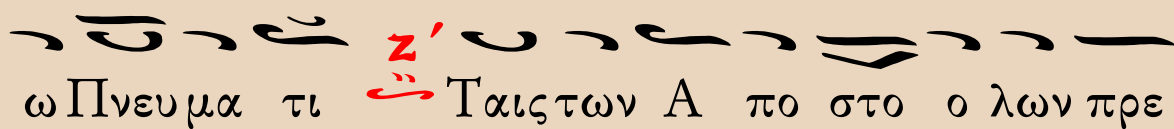
τω μα τα

F ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους και ε

λε η σον με ο Θε ος

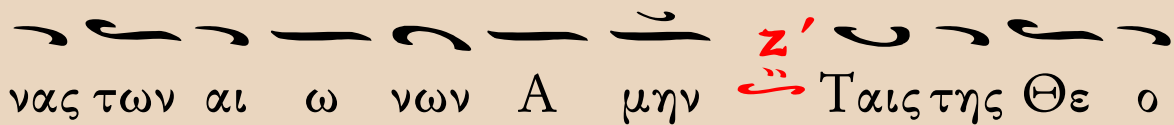
A^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι Ταις των Α πο στο ο λων πρε

σβειαις ε ε λε η μων ε ξα λει ψον τα πλη

θη των ε μων ε γ κλη μα των

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων Α μην Ταις της Θε ο

το ο κου πρε σβειαις ε ε λε η μων ε ξα λει

ψον τα πλη η θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ελε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και τα τα το πλη

θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειπον το α

νο ο μη μα μου

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἀργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Δοξα Πατρι και Υιου και Α

γιωω Πνευματι ι ι ταιστων

Ααποστολων πρεσβειειει

αις εεε λεε η η ημωνε

ξααλειψοοντα πληθη τωνεε

μωωνεεγκλημααατων

Και νυν και αι καιεις τους αιωνας

τωναιωνων ααμη η ηνταιστης Θε

εοοτοοοκου πρεσβειειειαις

εεε λεε η η ημονεξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειπον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ὠδὴ θ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ Τόκου σου.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Τὸ αὐτό.

Τροπάρια.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων, τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

Ὠ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἄδης ἐσκυλεύθη.

Ὠ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν

ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ,
ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁδὴ θ'.

ᾠχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ
ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί· Χαῖρε
πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε· χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν
ἔλαμψε, σήμερον φῶς, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ
νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Στίχ. Χαῖρε Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε εὐλογημένη·
χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος
ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ
δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμψας ἡλίου
φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυγάσας,
θεοχαρίτῳ Δέσποινα.

Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

ᾠχος πλ. δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Σταυρῶ τῷ τοῦ Δεσπότητος παρεστηκῶς, τὴν
Παρθένον τε καὶ Θεοτόκον ἀγνήν, τῶν Μαθητῶν, ὁ
ἀγαπημένος τὸ καθαρὸν, θεολογίας ὄργανον, οἷά περ
παρθένος ἐγχειρισθείς, καὶ φύλαξ τῆς ἀμέμπτου,
ὑπάρξας Θεοτόκου, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται. **(δίς).**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄξίως ἀγαπήσας ὁ καθαρός, τὸν σεμνὸν καὶ ἀκίβδηλον βίον σου, ἀγγελικῶς, πεπολιτευμένον ἐπὶ τῆς γῆς, σὲ ἀδελφὸν προσήκατο, μάκαρ Ἰωάννη τῆς ἑαυτοῦ υἱὸν σε καταγγείλας, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου, μεθ' ἧς σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἄγνη, τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρρω ἀπελαύνων καὶ καθάραν, διδοὺς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν μοι παρέχουσα.

ᾠδὴ θ'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Ο Ἀ ἀ γ γ ε λ ο ο ς ε ε ε β ο
ο ο α α τ η η Κ ε ε χ α ρ ι ι τ ω
ω με ε ε ν η η **Δ** Α α γ ν η η Πα αρ
θ ε ε ν ε ε χ αι αι αι ρ ε ε και αι

πα λι ιν ε ε ε ρω Χαι αι αι ρε

ε **Δ** ο σο ος Υι ο ος α νε ε

ε στη η η τρι ι η η με ρο

ο ος ε ε εκ τα α α α α φου **π**

Φ ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου **ν**

η νε ε ε α α Ι ι ε ε ε

ρου ου σα α α λη ημ **π** η γαρ δο ο

ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου ε ε

πι ι σε ε α α α νε ε ε τει ει

λε ε **π** χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ

υ υν και αι α γα α α α αλ λου

ου Σι ι ι ων **Δ** σου υ υ υ υ δε

ε α α α γνη η η η τε ερ που Θε

ε ο ο το ο ο κε ε **Δ** εν τη

η Ε ε γερ σει του ου το ο ο ο ο

κουου ου ου σου ου ου ου **π**

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

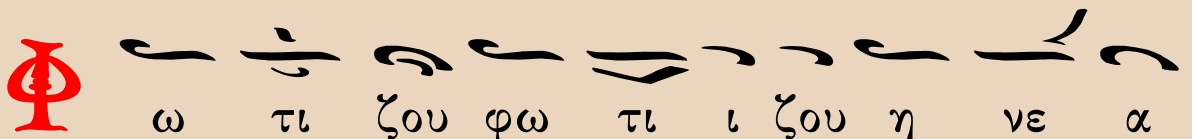
Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα

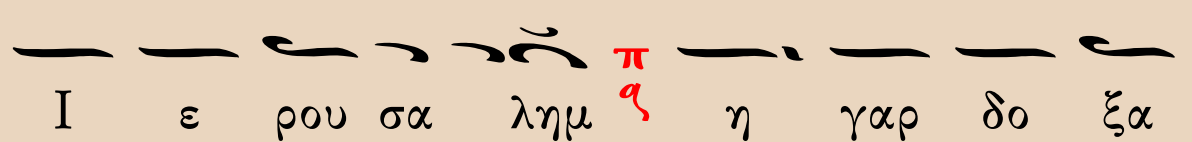
ρι τω με ε νη Α γνη παρθε νε χαι αι

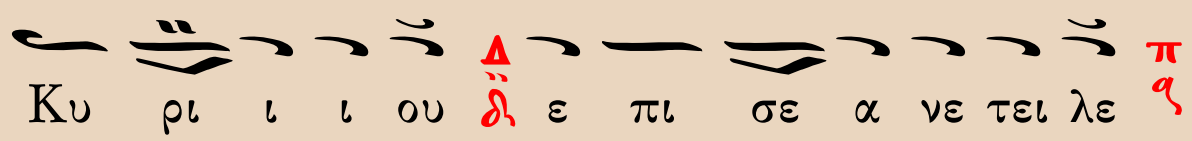
ρε και πα λιν ε ρω χαι αι ρε **Δ** ο σος Υι

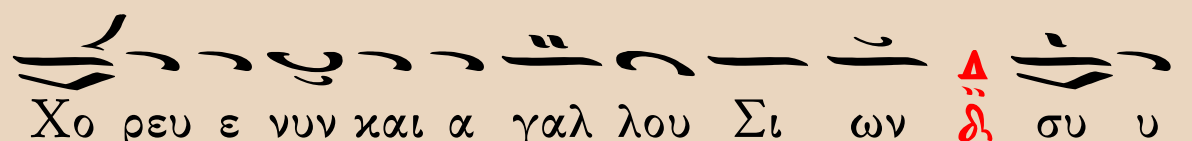
ος α νε ε στη τρι η με ρος εκ τα

φου **π**

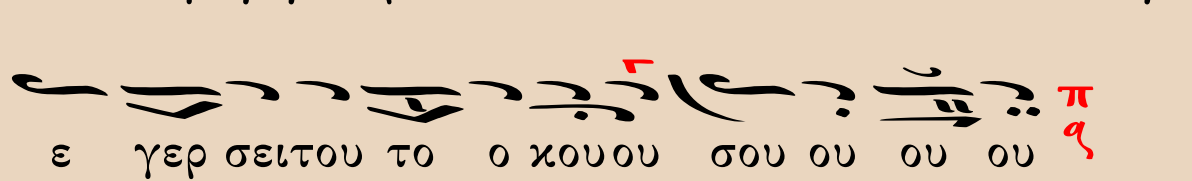

 Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α

 Ι ε ρου σα λημ ^π η γαρ δο ξα

 Κυ ρι ι ι ου ^Δ ε πι σε α νε τει λε ^π

 Χο ρευ ε νυν και α γαλ λου Σι ων ^Δ συ υ

 δε α γνη η τερ που Θε ο το ο κε ^Δ εν τη

 ε γερ σει του το ο κουου σου ου ου ου ^Γ ^π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἦχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
 Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
 ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος β΄. Αὐτόμελον.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεολογῶν ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ πρὸς Θεὸν ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῷ στήθει, ἐπιπεσὼν κἀκεῖθεν δέ, πλήρες θεολογίας, ρεῖθρον ζωῆς, μάκαρ ἀρυσάμενος Θεολόγε, τὴν κτίσιν ἄρδεις ἅπασαν, ἥτις σε καὶ γεραίρει.

Τῶν Μυροφόρων.

Ἦχος ὁ αὐτός. Αὐτόμελον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε, φωνὴν ἀγαλλιᾶσεως, Τύραννον Ἄδην πατήσας, φθορᾶς ἐξήγειρα κόσμον, δράμετε φίλοις εἶπατε, τοῖς ἐμοῖς εὐαγγέλια· βούλομαι γὰρ τὸ πλάσμα μου, χαρὰν ἐκεῖθεν αὐγάσαι, ἐξ ἧς προῆλθεν ἡ λύπη.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης

ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος δεύτερος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ

ρι ον εκ τω ω ων ου ρα α νων αι αι νει

ει ει τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι

στοις σοι οι πρε ε πει υ μνος τω ω

ω Θεε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ο πα αντες οι Αγ

γε ε λοι α αυ του αι νει τε αυ το ον

πα ασαι Αι Δυ να α α μεις α αυ του ου

ου σοι οι πρε ε πει υ υ μνος τω

ω ω Θεε ε ε ω Δ

Εἰς τὸν ἄσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρχι ι ι ι ι ι ι αρχι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

α π α α α α α α α α η η η

μω ω ω ζω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων ρρ Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ε Κυ υ ρι ι ι ε πρ ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε υε ε ε ε ε ε ε ρρ φυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ λα α α φυ υ λα α ατ τε πρ

ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ λα α

α α ζω α α α α ρρ α α α α

α α α ζω α α α α α α ε ε υε

ε ε ε ρρ ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π

α α α α α α α α α α δ α α

α α α α α α α α α α π α α

α α α α α α α α α α α α

α π

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι
σις σε δο ξα ζει Κυ υ υ ρι ε
ο τι δι α του Σταυρου τον θα α να α τον
κα τη η ηρ γη η η η σας ι να δει
ξη ης τοις λα α οις την εκ νε κρων σου Α να
στα α σιν ω ως μο νος φι λα α αν
θρωω ω ω προς

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι

πως οιστρα τι ω ται α πω λεσαν τη ρου ουν

τες το ον Βα α α σι ι λε ε ε α

δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ λα ξε

την πε τρα αν της ζω ω ης η τον τα

φε εν τα δο ο ο ο τω ω ω ω σαν

η α να σταν τα α α προ σκυ νει ει ει

τω ω ω ω σαν λε γον τε ε ε ες συν

η η μιν Δο ξα τω πληθει των οι κτι ιρ

μω ω ων σου Σω ω τηρ η μων δο ο

ο ξα α α α σοι

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Χ αἰ ρε τε λα οἱ και α γαλ λι ι α

α α σθε **Δ** Αγ γε λος ε κα θι σεν

εις τον λι ι ι ι θον του ου μνη η η

μα α α τος **β** αυ τος η μας ευ ηγ γε

λι σα α το ει ει πων **Δ** Χρι στος α νε στη

εκ νε κρων ο Σω τη η ηρ του ου κο ο ο

σμου **β** και ε πλη ρω σε τα συμ παν τα

α ε ε ευ ω δι ι ας **Δ** Χαι ρε τε

λα οἱ οἱ οἱ και αι α γαλ λι α α α α

σθε **Δ**

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία θερμῆς, πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, πλεόν πάντων πέφηνας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτη Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἀγνείας κάλλεσι, καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ διάνοιαν, θεομακάριστε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον, στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας, τὸ φαινότατον, ὄμμα τὸ πάνσεπτον, Ἰωάννην ἄσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Θεολογίας τὰνάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσών, τῆς σοφίας ἐξήντησας, καὶ τὸν κόσμον ἠρδευσας, Ἰωάννη μακάριε, τῇ τῆς Τριάδος, γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος, στῦλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμψυχος, καθοδηγῶν, πρὸς

τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.

ᾠχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοιῖξαν, Πάσχα, πάντα ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεᾶς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιὼν εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν

νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ;
ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος,
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, Πάσχα
πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ
ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὦ Πάσχα λύτρον λύπης·
καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡσπερ ἐκ παστοῦ,
ἐκλάμπας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων·
Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Ε υ αγ γε λι στα Ι ω α α αν

νη η δ̣ ι σαγ γε ε λε πα αρ θε ε ε

νε β̣ λ̣ Θε ο λο ο γε θε ο δι ι ι ι

δα α α α κτε **δ** ορ θο δο ξως τω ω

κο ο ο σμω **β** **λ** την α χρα αν τον πλε ευ ραν

το αι αι μα α και αι το υ υ υ δωρ **Δ** **δ** βλυ

ζου ου σαν ε κη η η η η η ρυ υ υ

υ ξας **Δ** **δ** εν ω την αι ω ω νι ον ζω

ω ην πο ρι ζο με ε θα **Δ** **δ** ταις ψυ χαι

αι αι αις η η η η μων **δ**

Τοῦ Πάσχα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ π ᾠ Πα.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω νων α α α α μην **π** **ρ**

Ἄ να στα α σε ω ως η με ε

ε ε ε ρα κ̣̣̣ και λαμ πρυν θω ω με

εν τη πα νη γυ υ υ ρει κ̣̣̣ και αλ

λη η λους πε ε ρι ι πτυ ξω ω ω

ω ω με ε ε ε θα π̣̣̣ ει πω με ε εν

α α δε ελ φοι κ̣̣̣ και τοις μι σου ου ου σιν

η η μας Δ̣̣̣ συγ χω ρη η σω ω

μεν πα α αν τα α τη Α α να στα

α α α σει π̣̣̣ και αι ου τω ω βο η η

η η σω ω ω ω μεν κ̣̣̣ Χρι στο ος α νε

στη η εκ νε ε κρων Δ̣̣̣ θα να τω ω θα α

να το ον πα τη η η η σας ^π και τοις

εν τοι οισ μνη η μα α σι ^κ ζω ην χα α

ρι σα α με νος ^Δ

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ^ε Πά.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη

νη εν ανθρωποις ευ δο κι α ^π

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε ε προ

σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν ^π

Κ υ ρ ι ε β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α ν ι ε

Θ ε ε Π α τ ε ρ π α ν τ ο κ ρ α τ ο ρ Κ υ ρ ι ε

Υ ι ε μ ο ν ο γ ε ν ε ς Ι η σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε

ε και Α γ ι ο ν Π ν ε υ μ α **π**

Κ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ο α μ ν ο ς τ ο υ

Θ ε ο υ ο Υ ι ο ς τ ο υ Π α τ ρ ο ς ο

αι αι ρ ω ν τ η ν α μ α ρ τ ι ι α ν τ ο υ κ ο ς μ ο υ

ε λε η σ ο ν η μ α ς ο αι αι ρ ω ν τ α ς

α μ α ρ τ ι ι α ς τ ο υ κ ο ς μ ο υ **π**

Π ρ ο σ δε ξ αι τ η ν δε η σ ι ν η μ ω ν ο κα

θ η μ ε ν ο ς ε ν δε ξ ι α α τ ο υ Π α τ ρ ο ς και

ε λε η σον η μας π

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει

μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος Α μην π

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι ω

νος π

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυλαχθη

ναι η μας π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των

Πα τε ρων η μων και αι νε τον και δε

δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις τους αι

ω νας Α μην **π**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε **π**

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα τας ου **π**

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α

σαιτην ψυ χηνμουου ο τι η μαρτονσοι π

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυγον δι δα

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου

ο τι συ ει ο Θεοςμου π

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θαφως π

Π α ρα τει νον το ε λε ος σουουτοις

γι νω σκουσι σε π Α γι ος ο Θε ο ος

Α γι ος ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος

ε λε η σον η μας π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι **π**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην **π**

Δ γι ος α θα να τος ε λε η

σον η μας **π**

Δ α α α α γι ο ος ο Θε ε

ος **π**

Δ α α α α γι ο ος ι σχυ υ

ρος **π**

Δ γι ος α θα να α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μα α
α ας

Γ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η

μων και θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να

τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με

γα ε λε ο ο ο ος

Ἑτέρα, ἀργή. Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το ο

φω ω ω ω ω ω ω ω ως δο

Ξα εν υ υ ψι ι ιστοις Θε ε ω ω και

ε πι γη η ης ει ει ρη η η νη

εν ανθρωποις ε ε ευ δο ο κι α

α

Υ υ μνου με εν σε ε ε ε ευ λο

γου ου με ε εν σε προ σκυ νου μεν

σε ε δο ξο λο γου με εν σε ε

ευ χα ρι στου ου ου ου με ε ε εν σοι

πι δι α την με γα α α α λη η

ην σουου δο ξα αν

Κ υ ρι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ

ε που ρα νι ι ε Θε ε ε Πα τερ

πα α αν το ο κρα α α α α τος

Κυ ρι ε Υι ε μο ο νο γε ε νες

Ι η σου Χρι στε και Α α α α α

α α γι ι ι ο ον Πνευ μα α

Κ υ ρι ε ε ο Θε ε ος ο Α

μνο ος του Θε ε ε ου ο Υι ο

ο ο ος του Πα α τρος ο ο αι αι

αι ρω ων την α μαρ τι ι ι αν του

χο ο ο ο σμου ε λε η η σον η η

μα ας ο αι αι αι ρω ω ν τας

α μαρ τι ι ι α α ας τουου κο σμου

ου π

Π ροσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μω

ω ων ο κα θη με νο ο ος εκ δε

ξι ι ι ω ω ω ων τουου Πα α α

τροσ και ε λε η η σο ον η η μα

ας π

Ο ο τι συ ει ει ει ει π

μο ο νο ο ος Α α γι ι ι ι ος π

συ ει ει ει ει μο ο ο νο ο ο ος

Κυ ρι ι ο ος Ι η σουσ Χρι ι

στος ^{ρζ} εις δο ο ο ξα α αν Θε ε ου Πα

α τρο ος α α μη ην

Κ αθ ε κα στη ην η η με ε ε

ραν ευ λο γη η η η η η σω

ω ω ω σε και αι νε ε ε σω το

Ο νο ο ο μα α α σου ου εις τον

αι ω ω ω ω να α και εις τον αι

ω ω να α του ου ου αι αι ω νο ος

Κ α τα ξι ι ι ω ω σο ον Κυ υ

ρι ι ε εν τη η με ε ρα τα

α α αυ τη α να μαρ τη η η

η η τους κ φυ λα χθη η η η ναι

αι η η μα ας π

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ υ ρι ι ι

ε ε ε ε ε ο Θε ε ος δ των Πα

τε ε ε ρω ων η η η μων δ και αι

νε ε τον και αι δε δο ξα σμε ε ε

νο ον π κ το ο νο ο μα α α σου ου

εις τους αι ω ω ω να ας α α

α μην π

Ε ε ε νοι το Κυ ρι ι ε ε το

ε λε ε ος σου ου εφ η η μα ας κ κα θα

α α περ ηλ πι ι ι ι σα α με

εν ε πι ι σε ε

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι

ε δι ι ι ι δα α ξο ο ον με

τα δι και ω ω μα α τα α α α σου ου

π (τρὶς)

Κ υ υ υ υ υ ρι ε κα τα φυ υ

γη ε γε νη η θη ης η η μι ιν

εν γε νε α α και αι γε νε ε α

ε γω ω ει πα Κυ υ ρι ι ε ε ε

λε η σο ο ο ο ον με ι ασαι τη

η ην ψυ χη η ην μου κ ο ο τι ι

η η η μα α ρ τ ο υ σ ο ι ο ι π

Κ υ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε ε κ α α

τ ε ε ε φ υ υ υ γ ο ν π δι ι

ι δ α α ξ ο ο ο ν μ ε κ τ ο υ π ο ι ε ι ν τ ο

θ ε ε λ η η μ α σ ο υ ρ ο τ ι ι σ υ

ε ι ε ι ε ι ο ο ο Θ ε ε ο ς μ ο υ ο υ π

Ο ο τ ι π α ρ α σ ο ι π η η γ η η ζ ω

ω η η ς π ε ν τ ω φ ω τ ι ι ι σ ο υ

ο υ ο ψ ο ο ο ο μ ε ε θ α α φ ω ω ς π

Π α ρ α α α α α α α α α α

τει ει ει ει πα ρα α α τει ει νον π

το ο ε ε ε ε ε λε ε ο ο ος

σου τοις γι νω ωσκουου σι ι ι ι σε

π χ

γι ι ο ο ο ος Θε ε ος π

Α γι ι ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α

γι ι ο ος Α α θα α να α α τος

ε λε η η σο ον η η μα ας π (τρὶς)

ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω

και Α γι ω ω Πνε ευ μα α τι ι π

και νυ υ υ υν και α α ει και

εις τους αι ω ω ω νας τω ω ων αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Α γι ι ο ος Α α θα α να α

α τος ε λε η η σο ον η η μα

ας

Ἀσματικόν.

Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α γι ι ι ο ος ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε

ε ε ε ε ε ε ε ο Θ ε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο 50 π

α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α γι ι ο ο 50 π ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι οχ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ ι οχ υ ρο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο 50 π

α α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α

α γι ι ο ος κ Α θα α α α

α α χα α α α α χα α α

α α χα α α α κ α α α α να

α α το ος κ ε λε η η σο ον η μα α α

α α ας π

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν π α σω μεν τω α να σταν τι

εκ τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης

η μων π κα θε λων γαρ τω θα να τω τον

θα να τον το νικος εδω κεν η μιν Δ ς

και το μεγα ελε ο ο ο ος π

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με

νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ̣ δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν β̣ λ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σ ο ν δ̣

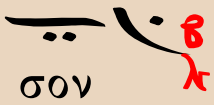
ϸ ο ι Κυ ρ ι ε δ̣

Ἔτερα, Ἰακώβου Ναυπλιώτου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ̣

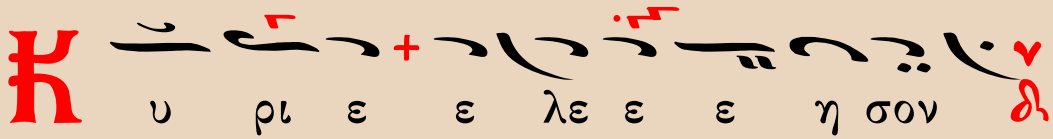
Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**
δ

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε η σον **ν**
η

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**
δ

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **ν**
δ

Ἐκφώνησις:

᾿Οτι πρέπει σοι...

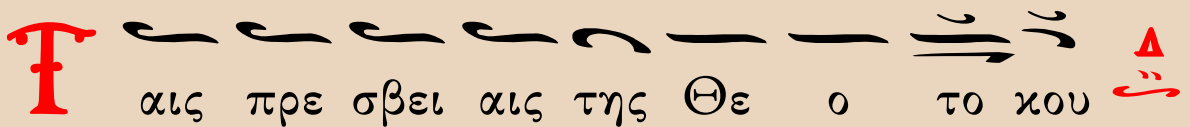
Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

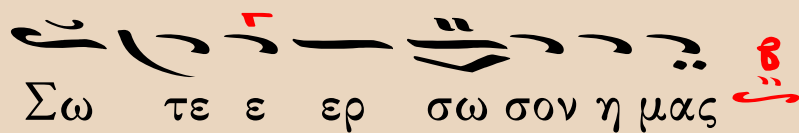
Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Τ
αις πρε σβει αις της Θε ο το κου **Δ**

Σω τε ε ερ σω σον η μας **β**

Στίχ. β΄. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου **β**

Σω τερ σω σον η μα α ας **β**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος **Δ**ι.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς.

Γ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων **Δ** ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α **Δ**

Στίχ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὠ νας

των αἰ ὠ νων ἀ μην

Ο μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γος του

Θε ου ἀ θα νατος υ παρ χων καὶ κα τα

δε ξα με νος δι ἀ την η με τε ραν σω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της ἀ

γι ας Θε ο του καὶ αἰ παρ

θε νου Μα ρι ας ἀ τρε πτως εν αν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος **β** συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η **χ** μα α ας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι οις εν τοι οις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος π
α

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώτου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἔτερον, ἀργόν. Ἦχος λ̣ ᾗ Π̣α.

Χ ρι στο ο ος α α νε ε ε ε ε

στη η ε ε ε ε ε ε εκ νε

ε ε ε ε κρω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων θα α α να α α

α α α α τω ω θα α α α α

α α α να α α α θα να α το ον β
λ

πα α α α τη η η η η η η η

σα α α ας και αι αι τοι οι οι ος ε

ε ε ε εν τοι ος μνη η η η

η η η μα α α α α α α σι ι

ζω ω ω ω η ην χα α α α α ρι

σα α α α α με νο ο ο ο ο ο

ο ο ος

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Εν Εκκληση η η η η η σι ι αις ευ λο

γει ει τε τον Θε ον Κυ ρι ον εκ πη

γων Ισραηλ Σω ω ω σον η μα ας Υι

 ε ε ε ε ε Θε ου ου ο α να

στα α α ας εκ νε εκρων ψα α αλ λον

τα α α ας σοι Α αλ λη η η η η η η

λου ου ι ι ι α

Ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον. ᾠχος β'.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

 τε κα α α τη ηλ θεσπροστον θα να

τον η ζω η Η α θα α να τος Δ το

τε τον Α δην ε νε ε κρωσας τη α στρα

πη της Θε ο τη τος ο τε δε και

τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι

ων α νε ε στησας πασαι αι Δυ να μεις

των ε που ρα νι ων ε κραυγαζον Ζω

ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο

ο ο ξα σοι Δ

Τοῦ Ἰωσήφ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ε ε ε ευ σχη η μων Ι ω

σηφ α πο του ξυ λου κα θελων το α χραντον

σου Σω ω ω ω ω μα σιν δο

νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα

σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α

πε ε θε το αλ λα τρι η με ρος α

νεστης Κυ υ ρι ε πα ρε χωντω κο

σμωντο με γα ε ε ε λε ος

Τῶν Μυροφόρων. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρά τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου.

Αἰς μου φο ο ροις Γυ ναι ξι
πα ρα το μνη μα ε πι στας ο Αγ γε λος
ε βο ο ο ο ο α τα μου ρα
τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο
ο τρι ος αλ λα κραυ γα σα τε α νε στη
ο Κυ υ ρι ος πα ρε χωντω κο σμω
το με γα ε ε ε ε λε ος

Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀπόστολε Χριστῶ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον,
ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταιί σε
προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει
καταδεξάμενος, ὃν ἰκέτευε, Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον

νέφος ἔθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Α Ἄ πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω

η γα πη με ε ε ε ε ε νε ε

πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να πο

λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι

ι ι πτον τα ο ε πι πε σον τα τω στη

θει κα τα δε ξα με νος ον ι κε τευ

ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε

θων δι α σκε δα α α α α α σαι

αι του με νος η μιν ει ρη νην και το

— — — — — Δ
με γα ε ε ε λε ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου
τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν
Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς
δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ
ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ
ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς
μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. ᾠχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ
Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς
ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐαγγελισμοῦ. ᾠχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ
ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἢ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν
χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ
βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Ἁγίων πάντων. ᾠχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἀγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῆ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ΄.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες Ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα.

Ε ι και εν τα φωκατηλθες α α θα να

τε δ̣ αλ λα του Α δου κα θη λεςτην η δυ

να μιν δ̣ και α νεστησως νι κη της Χρι

στε ε ο Θε ος Δ̣ γυ ναι ξι Μυρο φο ροις

φθεγξα με νο ος Χαι ρε τε δ̣ και τοις σοι οις

Α πο στολοις ει ρη νηνδω ρου με νος Δ̣

ο τοις πε σου σι πα ρε ε χων α να στα

σι ι ι ιν δ̣

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ ἀ' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ————— Δι.

Κ υ ρ ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ο ν Κυ υ ρ ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ο ν

Κυ ρ ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ο ν

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος ————— Δι.

Ἄ μην Α γ ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Α α γ ι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Α α γ ι ι ος Α θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γ ι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γ ι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γ ι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνεεεευματι

και νυν και ει και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

Αγαγιος Αθανατος

ελεεεησοοονημαας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἄργῶς·

Δυναμις Αγαγιος οοςο

Θεοοοος Αγαγιος οοςο

Ισχυροοοος Αγαγιος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἀ μην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος Ἀ

α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος Ἀ

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἀ γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι

σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

Ἀ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο Θε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ρο ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

ο ο ο ο ο ο ος ε ε ε ε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μισ

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α ι ι ο ο ο ο ος ο ο

ο Θ ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

0 05 Δ

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α γι ι ο ο ο ο 50 ο Δ Ι ι

ι ο

0 05 Δ

Α α α α α α γι ι ο ο

ο ο ο5 Α θα α α α α α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

τος

λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠδὴ Γα.

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει εις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Προκείμενον. ᾠδὴ β΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐώρακαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς· (καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐώρακαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν Πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν)· ὃ ἐώρακαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἦ πεπληρωμένη. Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος **Δι.**

Ἄ
λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Αλ λη λου ου ου ι

α α α α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἄ' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι. Δι.

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

οι οι οι οι οι οι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε
ις πολ λα α α α α α α
α α α α α α α χα α ε ε
ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε
ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α
α α α α α α α α α α
α α α α α α Δ

Ἡμέτερον.

Ἦχος Δι.

Ο
ι οι οι τα α α α α α α
γα α α α α α α α Χε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε

ε χε ε ρου ου βι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ μυ υ στι κω ω ω ω ω ω ως

ει κο ο νι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι τη

ζω ω ο ποι οι ω ω ω Τρι α

α α α α α α α α α α α α

υε ε τρι α α α α α α δι ι

τον τρι σα α γι ι ο ον υ υ υ μνονπρο

σα α α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ες πα α α α α α α σαν νυν

βι ο ο τι ι κη η η η η η η η

η ην α πο θω ω ω ω με ε θα

α α με ε ε ε ρι ι ι ι

ι ι η ι πασαν με ε ρι ι μνα αν

ω ως το ον Βα σι λε ε ε ε

α α των ο ο ο λων υ πο δε ε

ξο ο ο με ε ε νοι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι

αι αις Α αγ γε λι ι καις α ο

ρα α α τωςδο ρυ φο ρου ου με ε νο ον

τα α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ιν Αλ λη λου ου ου ου ι

α α α α α α α α α α

Ἔτερον, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Δι.

ο ι οι οι οι τα α α α α α

α α α α α α α α Χε ε

ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε

ρουου βι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ου υ υ υ υ υ μυ υ σπι

ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ει κονιιιιιιιιι

ιιιιιιιιιιειειοο

νιιιιιιιιιεικονι

ιιζο οον τεεεεεεε

εεεεε και αι αι αι αι αι αι αι αι

μαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη

ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

ω Τρι α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α Τρι α α α α α α α α

α α α α α υε ε Τρι α α α

α α α α δι τον τρι σα γι

ι ο ον υ υ υ μνον προ σα α α

α α α α α α α α α α προ σα

α α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ες πα α α α α α α α α

α α γα α α α α α σα αν την

βι ι ω ω ω τι ι ι ι ι

ι ι ι βι ω ω τι ι κη ην α πο

θω ω ω με ε ε θα με ε ε ρι ι μνα

α α α α α α α α αν

Ω ς τον Βασιι λε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βασι

λε ε ε ε ε α α α α α α

α α α α **ζ'** των ο ο ο ο ο λωων

υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι **Δ**

Τ αις Α αγ γε ε λι ι και αις **π'** α

ο ρα α α τω ως **π'** δο ρυ φο ρου ου

ου με ε ε νον τα α α ξε ε σι ιν **Δ** Αλ

λη λου ι α α α α χ α α α α

α **Δ**

Πληρωτικά.

Ο α' Χορός: Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεῦμα,

Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός: Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς: Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὠδὴ θ'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ο Α αγ γε λο ος ε ε ε βο

ο ο α α τη η Κε ε χα ρι ι τω

ω με ε ε νη η **Δ** Α α γνη η Πααρ

θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε και αι

πα λι ιν ε ε ε ρω Χαι αι αι ρε

ε **Δ** ο σο ος Υι ο ος α νε ε

ε στη η η τρι ι η η με ρο

ο ος ε ε εκ τα α α α α φου **π**

Φ ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου **ν**

η νε ε ε α α Ι ι ε ε ε

ρου ου σα α α λη ημ ^π η γαρ δο ο

ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου ε ε

πι ι σε ε α α α νε ε ε τει ει

λε ε ^π χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ

υ υν και αι α γα α α α αλ λου

ου Σι ι ι ων ^Δ συ υ υ υ υ δε

ε α α α γνη η η η τε ερ που Θε

ε ο ο το ο ο κε ε ^Δ εν τη

η Ε ε γερ σει του ου το ο ο ο ο

κουου ου ου σου ου ου ου ^π

Κοινωνικὸν Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Πά.

ω ω ω μα α α α α α α

α α Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι

ι ι ι σω μα α Χρι ι στου ου π με

τα λα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α π

α α α α με ε τα α λα α α

α α α α α α α βε ε ε ε ε με

τα α λα α α α α βε ε τε ε π

πη γη η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η

η η χη η η η η χη η η η η

η η η η η η η η η η η η χη

η η η η η η η πη η γη ης α

θα να α α α α α α α α α

α α α α α α α α χα α α α

α α χα α α α α Α θα

α α να α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

θα α να α α α α α α α α α α

α θα να α α α α του ου κ γε ε ε

ε ε ε ε ε ε ευ σα α α α α α

α θα να τουου γε ε ε ευ σα α α α γευ

σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε π

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (+1821), ἐξηγηθὲν
ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε ε ε Σω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω μα

α α α ρα α α α α α α α

α α α α α Χρῖ ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ρῖ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι σω μα α α α α

α α Χρι ι ι στου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου με τα λα α α α α α

α α α α α χα α α α α α α α

α α α α χα α α α α α α χα α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α βε ε ε ε με

τα α λα α α α βε ε τε ε πη

η η η η η η η η η η η η

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α θα να α α α α α α α α

α α α α α α χα α α α

α α α Α α α α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α

α α α α α α α α Α θα α

να α α α α α α α α του γε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σα

α α Α θα να του ου γε ε ε ε ε ε ε ε

σα α α σθε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν, ψάλλεται
ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ παρὸν Τροπάριον.

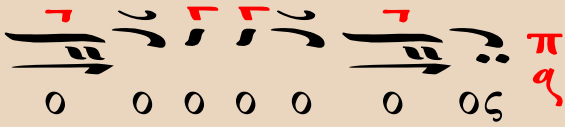
ᾠχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω δ̣ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νο

‘Ο Ίερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

‘Ο Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχήν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἀρχεται ὁ α’ Χορός.

ᾠχος Δι.

ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δὶς)

ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **Ζ'** 'Ο β' Χορός· α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος **Δ**

**Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.**

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (**ἢ** τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου **ἢ** τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (**ἢ** αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (**ἢ** τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου **ἢ** τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (**ἢ** τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου **ἢ** τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν,
κατακλειομένη διὰ τοῦ· Δι' εὐχῶν...

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

Εἰς πολλά α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο ο

τα α α α α α α α

ᾠς Ἱερέως· Εὐλογητός... ᾠς Χορός· Ἀμήν.

ᾠς Ἱερέως τὸ παρὸν Τροπάριον.

ᾠχος λ π ᾠ Πα.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοιους εν τοιους

μνημα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με νος **Δ**

Οί Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ

κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς

λαγωῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,

εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν,
ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου
ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,
ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ
ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν
καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα
λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρήσεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἄσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἄσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἄσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσῃ πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὅρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον

γεγέννηκά σε.

Αίτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ, ὡς σκεῦη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ

ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,
ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ
εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί
ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον
αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κειραγένοι
με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ
Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου,
Κύριε.

Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ
καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω,
ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς
μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου

καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν

ἀνομίαν.

Λάκκον ὤρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξην καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος τρίτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος ᾠγᾶ Γα.

Κ
υ ρ ι ι ε ε Ε κε ε ε κρα ξα

π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο ο ο ν

μ ο υ ο υ π ε ι σ α α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ ρ ι

ε ε ρ Κ υ ρ ι ι ε ε Ε κε ε ε

κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο

ο ον μου ου ^ππροσχεστη φω νη η η τη

ης δε η η η σε ω ω ω ως μου ου ^π

εν τω κε ε κρα γε ε ε ναι αι με ε

προ ος σε ^κει σα κου σον μου ου

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ε ^γ

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ο σευ

χη η η η μου ^κως θυ μι ι α α

μα α α ε νω ω πι ο ο ο ον σου

ου ^πε παρσις τω ων χει ρω ω ωωνμου ^κ

θυ σι α ε σπε ρι ι νη ^κει σα κου

σον μου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι

ε Γ
ᾠη

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει ει λη η μου Γ
ᾠη

Μ η εκ κλι νηστην καρ δι αν μου εις

λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζεσθαι προ

φα σεις εν α μαρ τι ι αις Γ
ᾠη

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συνδυ α σω με τα των

ε κλε κτω ων α αυ των Γ
ᾠη

Παι δευσει με δι και ος εν ε λε ει
και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρτω
λου μη λι πα να τω την κε φα λην μου **Γ**
99

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη
σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ
των **Γ**
99

Ακου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι
η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη
ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ
των πα ρα τον α δην **Γ**
99

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε

οι ο φθαλ μοι μου **κ** ε πι σοι ηλ πι σα μη

αν τα νε ληστην ψυ χην μου **Γ**

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε

στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λωντων ερ

γα ζο με νων την α νο μι αν **Γ**

Π ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **Γ**

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τουτηνδε η

σιν μου την θλι ψινμου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ^Γ
αα

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευ μα μου και συ ε γνωσ τας τρι βους

μου ^Γ
αα

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην

ε κρυψανπα γι δα α μοι ^Γ
αα

Κ α τε νο ουνεις τα δε ξι α α και

ε πε βλε πον καιουκ ην ο ε πι γι νω

ω σκων με ^Γ
αα

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου **Γ**
ΑΑ

Ε κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα

Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη

ζων των **Γ**
ΑΑ

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα **Γ**
ΑΑ

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με **Γ**
ΑΑ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

π^α **Τ** ὦ σωσταυρω Χρι στε Σω τηρ^κ θα

να τουκρατο ος λε λυ υ ται^π και δι α βο

λου η πλα νη κα τηρ γη ται^ν γε νος δε αν

θρω πων πι στει σω ζο με νον^κ υ μνον σοι

καθ ε κα στηην προσφerei^γ

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

π^α **Π** ε φω τισται τα συμ παν τα^κ τη

α να στα α σεισουου Κυ ρι ι ε^π και ο

Πα ρα δεισος πα λιν η νε ωκται^ν πα σα

δε η κτι σις α νευ φη μου σα σε ^κα

υ μνονσοικαθ ε κα στηηνπροσφερει ^Γαα

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

^πα ^αα ^ρο ξα ζωτου Πα τρος και του Υι ου την

δυ να μιν ^κα και Πνευ μα τος α γι ου υ μνω

την ε ξου σι ι αν ^πα δι αι ρε τον α

κτι στοον Θε ο τη τα ^να Τρι α δα ο μο

ου σι ον ^κα την βα σι λευ ου σαν εις αι

ω να α αι ω νος ^Γαα

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

^πα ^αα ^Τον Σταυ ρον σου τον τι μι ον προ σκυ νου

μεν Χρι στε και την α να στα σι ιν σου

υ μνου μεν και δο ξα ζο ο μεν π τω γαρ μω

λω πι σου κ η μεις οι πα αν τες ι α α

θη η μεν Γ

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοί ὁ ἴλασμός ἐστιν.

π Υ μνου μεν τον Σω τη ρα κ τον εκ

της Παρθε νου σαρ κω θε εν τα π δι η μας

γα αρ ε σταυ ρω θη κ και τη τρι ι τη

η με ε ρα α νε ε στη π δω ρου με νος

η μιν το με γα ε ε λε ε ος Γ

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

^π_α **Τ** οἰς ἐν ἀδὴ κατὰ βασι Χριστὸς εὐηγ

γε λι σα το ^κ_α θαρ σει τε λε γωννυν νε ε

νι κη η κα ^π_α Ε γω ει μι ι η Α να

στα σις ^κ_α ε γω υ μας α να ξω ^κ_α λυ σας

θα να του ου τας πυ λας ^Γ_α

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

^π_α **Ο** ι α να ξι ως ε στω ω τες ἐν

τω α χρα αν τω σου οι κω ^κ_α ε σπε ρι

νον υμνονα να μελ πο ο μεν ^π_α εκ βα θε ε

ων κραυ γα ζον τες Χρι στε ο Θε ος ^κ_α ο

φω τι σαστον κο ο σμοντη τρι η με ρω

Α να στα σει ει σου π ε ξε λου ου τον λα

ον σου εκ χει ροστων εχ θρων σου Φι λα

αν θρωω πε

Στιχηρά Ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ο τη πα λα μη τη α χραντω πλα στουρ

γη σας το ον α α αν θρωω ω ω πον

ηλ θες ευ σπλαγ χνετους νο σουντας ι α σα

σθαι αι αι αι Χρι ι ι ι στε τον Πα ρα

λυ τον εν τη Προ βα τι κη κο λυ υμ βη

η η θρα ^π _α δι α του λο γου σου ου α

νε ε ε ε στη η η η σας ^π _α Αι μορ ρου

δε το αλ γος ε θε ε ρα α α πε ε ε

ευ σας ^π _α της Χα να ναι α ας τη ην παι

αι δα ε νο χλου με νη ην η λε ε ε ε

η η η η σας ^π _α και την αι τη σιν του

Ε κα τον ταρ χου ου ου ου ου πα α

ρει ει ει δεσ ^π _α δι α του το κρα α

ζο ο μεν ^π _α παν το δυ να με Κυ ρι

ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ^π _α

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄ τα φος νεκρος υ παρχων ο Πα ρα λυ

υ τος ι δων σε ε βο ο η η σεν ε

λε η σον με Κυ ρι ι ε ο τι η κλι

νημου τυμ βος μοι οι ε γε ε ε ε νε ε ε

ε το τι μοι κε ε ερδος ζω ω ης ου

χρη ζω της Προ βα τι ι κη η η ης κο

λυμ βη η η θρας ου γαρ ε στι μοι τις

ο εμ βαλ λω ων με τα ρατ το με νων τω

ω ων υ υ δα α α των αλ λα

σοι τη πη γη προ σερ χο μαι των ι

ι α α μα α των ^Γ ^α ι να κα γω με

τα παν τω ων κρα α α ζω παν το δυ να με

Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ^π ^α

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ^ρ λ̣ π̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

^ρ Δ ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι ^π ^α

^ρ Δ νε ε βη ο ο ο Ι ι η η

σους ^κ ^α εις Ι ε ε ρο σο ο ο

λυ υ υ υ μα ^κ ^α ε πι τη Προ βα τι κη

κολυμβηθηθρα ^Δτηλεγομενηκα

τα ^ΓΙουδαιαιουους ^ΓΒηθεεσδα ^Δπε

εεντεεστοααςεχουουουση

ενταυταις ^αγαρκατεκειειτοπληηηθο

οςτωναασθενουουουντων ^αα ^κααγ

γελοςγααρτουου ^κΘεεου ^ακα

τακαιρονεεπιφοιουτων ^κα ^αδιετα

αραττεενααυτην ^Δκαιρωσινε

χαριι ^Δζεετο ^Δτοιςπροσιου

ουουσιενπιλιιστει ^πα ^ακαι

ιδωνοο ^κΚυυριος ^αχρονιουν

τα ανθρωπον λεγει ειπρος α αυ τον θε λεις

υ γι ης γε ε νε ε σθαι ο α σθε νων

α α πε κρι ι ι ι ι να α α α

το Κυ ρι ε α ανθρω πο ον ουκ ε ε

ε ε ε χω ι να ο ταν τα ρα

χθη η η η το ο υ υ υ δωρ

βα α λη η με ε ε ει εις την κο ο

λυμ βη η η η θραν ι α τρεις κα τη

να λω ω σα τον α α παν τα α μου βι ι

ι ι ι ον και ε λε ε ους τυ υ χει

ειν ουκ η η ξι ω ω ω ω θην αλ

λο ι α α τρος των ψυ χων και των σω μα

των λε γει ει προς α αυ τον κ α ρον σου τον

κρα βα το ον και πε ρι πα α α α

τει κ κη ρυτ των μου ου την δυ υ υ

να α α α μιν κ και το με γα ε

ε λε ε ος ε εν τοις πε ε ρα σι Δ

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος ᾠ̃ Γα.

Κ και νυν και α α ει ει και εις τους

αι ω ω ναστων αι αι ω ω ω νων Α

μη ην π

Π ω ω ω ως μη η θαυ μα α α σω

μεν τον θε αν δρι κο ο ον σου ου το ο

κον παν σε ε βα α α σμι ι ι ι ε ε ^π_α

πει ραν γα αρ α αν δρος μη δε ξα με ε ε

νη η Πα να α α μω με ^κ_α ε τε κες

α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον εν

σα α αρ κι ι ^κ_α τον προ αι ω νων εκ

Πα α α τρος ^κ_α γεν νη θε ε εν τα α α

α μη η η το ο ο ο ρα α ^π_α μη δα α

μω ως υ πο ο μει να αν τα α τρο ο ο πην

η φυρ μο ο ον η η δι αι ρε σι ιν ^ν_δ αλλ

ε κα τε ρας ου ου σι ι ας τη η ην ι

ι δι ο ο ο τη τα σω ω ω αν φυ

υ λα α α ξα α α αν τα α Δι ο Μη

τρο πα α αρ θε ε νε Δε ε σποι να αυ τον

ι κε τευ ε ε ε σω ω θη η η ναι

τας ψυ χα α ας τω ων ο ορ θο δο ο ο

ο ο ξω ως Θε ο ο το ο ο κον

ο μο λογουντω ων σε ε ε ε

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α΄ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β΄ Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ,

ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.**

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος ᾠή Γα.

Ὁ τω παθειςου Χρι στε α μαυ ρω ω
σας το ον η λι ι ον και τω φω τι της
ση ης Α να στα σε ως φαι δρυ νας τα
συμ παν τα προ σδεξαι η μων τον ε σπε
ρι νον υ μνον Φι λα αν θρωω πε

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἄγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοιῖξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὧ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Ε ν τη στο α του Σο λο ο μω ω

ων το ος β̣ λ̣ ε κει κα τε κει το πλη η η

θο ος των α σθε ε ε νου ου ου ουν

των δ̣ και με σου σης της ε ο ορ της

ε ευ ρεν ο Χρι ι στος δ̣ ο κτω και τρι α

κον τα ε των πα ρα λυ τον κει ει ει ει

με ε ε ε νον δ̣ δε σπο τι κη η

φω ω ω νη λε ε γει προς α αυ τον

θε ε λεις υ γι η ης γε ε νε ε ε

σθαι αι ο α σθε νω ω ων α πε κρι ι

ι ι να α α α το **δ** Κυ ρι ι ε α

αν θρω πο ον ου ουκ ε ε ε ε χω **Δ** ι

να ο ταν τα ρα χθη η το ο υ υ υ δωρ **Δ**

βα λη η με ε ε ει εις την κο λυ

υ υμ βη η η η θραν **δ** ο δε λε

γει προς α αυ τον **Γ** α ρονσουτην κλι ι

ι νη ην **δ** ι δε υ γι ι η η

η η ης γε ε γο ο ο ο νας **Δ** μη κε

ε ε τι α μα α α αρ τα α α α νε **δ**

της Θεοτοκου πρεσβειαις Κυ

υυριλιε δκαταπε

εμψοονηηημιλυτομεγαεε

εελεεεεος δ

Του̅ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̅ ᾗ Π̅α.

Και νυν καιαει καιειςτους αιωνας των

αιωωνων Αααα μην π̅

Ανασταστω ως ημεεε

εερα κ̅ και λαμπρυνθω με εν

τη πανη γυυυυρει κ̅ και αλληλη

λους πε ε ρι ι πτυ ξω ω ω ω ω

με ε ε ε θα π ει πω με ε εν α α

δε ελ φοι κ και τοις μι σου ου ου σιν η η μας

Δ συγ χω ρη η σω ω μεν πα α αν

τα α τη α α να στα α α σει π και

αι ου τω ω βο η η η η σω ω ω

ω μεν κ Χρι στο ος α νε στη η εκ νε εκρων

Δ θα να τω ω θα α να το ον πα τη

η η η σας π και τοις εν τοι οις μνη η μα

α σι κ ζω ην χα α ρι σα α με νο ο

ο ο ο ο ο ος π

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορὸς: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια,
ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος·
ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν
νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς,
καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠή Γα.
♯

Εὐφραινεσθωταουρανια
Αγαλλιασθωταεπιγειεια
Ποιησεκρατοςενβραχιονιαυτου
ΟΚυριοςεπατησεθαναα
τωτονθαναατον
Πρωτοτοκοςτων
νεκρωνεγενετο
Κεκκοιλιας

α δου ερ ρυ σα το η μας ^κ και πα ρε σχε

τω κοσμοτω με γα ε ε λε ε ος ^γ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

[♯]Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. ^γ

^γ [♀]
ε την με σι τευ σα σαν την σω τη

ρι αν του γε ε νους η μων ^κ α νυ μνου μεν

Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε ^π εν τη σαρ

κι γαρ τη εκ σου ου προσλη φθη ση ο Υι

ος σου και Θε ος η μων ^κ το δι α Σταυ

ρου κα τα δε ξα με νος Πα α θος ε

λυ τρω σα το η μας εκφθορας ως φι λανθρω

πο ο ο ο ο ο ος

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις· ‘Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν,
κατακλειομένη διὰ τοῦ· Δι’ εὐχῶν...

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Πά.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς

ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης:**

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν΄ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ

ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥοσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀκατάληπτε μόνη Κυριαρχία, καὶ μία τριαδικὴ θεαρχία, τριλαμποῦς αἴγλης με τῆς σῆς ἀξιώσον νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σε, τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως, τρισαγίοις ἄσμασιν, Ἀγγέλων στόμασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἱερῶς τῶν Ἀϋλῶν πᾶσαι αἱ τάξεις, ὑμνοῦσι

ποιητικὴν ὡς αἰτίαν, ἐνικὴν τρίφωτον, ἀρχικωτάτην σαφῶς, αἷς συμφώνως μέλψωμεν, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, καὶ πιστῶς δοξάσωμεν, πηλίνοις στόμασι.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, οἱ θεολόγοι, προσφόρως συμβολικῶς σε καλοῦσιν, ἀπαθῆ γέννησιν, ἐξ ἀγεννήτου Πατρός, τοῦ Υἱοῦ σημαίνοντες, Θεὸν μονάρχα τῶν ὅλων, ἅμα καὶ τοῦ Πνεύματος, θείαν ἐκπόρευσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς φιλόανθρωπος φύσει τὴν τῶν ἀνθρώπων, οὐσίαν προσειληφῶς Θεοῦ Λόγε, τὸ τρισσὸν ἔλαμψας, μοναρχικώτατον φῶς, τῆς μιᾶς Θεότητος, δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι, δείξας τὴν τεκοῦσάν σε, Παρθένον ἄχραντον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τρισσεῦσαι πάλαι τὸ ὕδωρ προστεταχώς, Ἡλίας ταῖς σχίδαξι, τυπικῶς παρενέφηνε, τὴν τριττὴν ὑπόστασιν, τῆς ἐνιαίας Θεοῦ Κυριαρχίας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ζοώδης φύσις ὑμνεῖ σε τῶν γηγενῶν, τὸν ἕνα καὶ τρίφωτον, Πλαστοργὸν ἀναλλοίωτον, καὶ βοᾷ σοι:

Δέσποτα, παντοδαπῆς με τροπῆς ῥῦσαι καὶ σῶσον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰσηγοροῦντες τοῖς Λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν Ἀποστόλων τε, καὶ κηρύκων τῆς Πίστεως, ἰσουργὸν Τριάδα σε, δοξολογοῦμεν πιστοί, Θεὲ τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπὸ τοῦ θρόνου κατήλθε τοῦ ὑψηλοῦ, ὁ Χριστὸς τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψῶν ὡς φιλόανθρωπος, διὰ σοῦ Πανάχραντε, καὶ τὸ τρισήλιον φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Κάθισμα

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ὁ ὑπερούσιος, καὶ μόνος Κύριος, Χριστὸς ἀπαύγασμα, τοῦ προανάρχου Πατρός, καὶ Πνεῦμα τὸ θειότατον, ἐλέησον τοὺς δούλους σου· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν· ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, Τρισυπόστατε Κύριε, ὡς ἔχων ἐξουσίαν τὸ πλάσμα σου, σῶσον ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ ὑπερούσιος, Θεὸς καὶ Κύριος, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, δι' ἀγαθότητα, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιωθεῖς, καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν· ὅθεν καὶ θεάνθρωπον, τοῦτον σέβοντες Πάναγνε, σὲ τὴν Ἀπειρόγαμον, Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξάζοντες τὸ

μέγιστον θαῦμα,

‘Ο α’ Χορός· τῆς σῆς ἀσπόρου κυήσεως.

’Ωδὴ δ’ . Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Στέλεχος διπτόν, ἐκ Πατρὸς ὡς ρίζης ἐβλάστησεν, ὁ
Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ
θεόφυτοι, καὶ ἄνθη συνάναρχα ὡς τρία εἶναι, φῶτα
τῆς Θεότητος. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίφη νοερῶν, οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τὸν
ἀπερινόητον Θεόν, μεθ’ ὧν ἡμεῖς δοξάζομεν
λέγοντες· Τριάς ὑπερούσιε τοὺς σοὺς οἰκέτας,
σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐθελξας ἡμᾶς, εἰς ἀγάπην σὴν πολυέλεε, Λόγε τοῦ
Θεοῦ ὁ δι’ ἡμᾶς, σωματωθεὶς ἀτρέπτως καὶ
τρίφωτον, τὴν μίαν Θεότητα μυσταγωγήσας·

‘Ο β’ Χορός· ὅθεν σε δοξάζομεν.

’Ωδὴ ε’ . Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὸν ἕνα Κυριάρχην εἰκονικῶς, ὡς εἶδεν Ἡσαΐας
Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις δοξολογούμενον,
ἀχράντοις φωναῖς Σεραφεῖμ, ἀπεστάλη τοῦ κηρῦξαι
παρευθύς, τρίφωτον οὐσίαν, καὶ Μονάδα τρισήλιον.
(δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπάντων ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τὴν φύσιν ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πρὶν, ὑποστησαμένη Μονὰς τρισήλιε, τοὺς ἓνα Θεόν σε πιστῶς, εὐφημοῦντας ἐκ παντοίων πειρασμῶν, ἐκλυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νυμφῶνα φωτοφόρον καὶ καθαρὸν, Παρθένε γεγонуῖαν Θεοῦ, σὲ ὑμνοῦμεν πόθῳ καὶ μακαρίζομεν· ἐκ σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστός, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσεσι διτταῖς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος, Ὁ α' Χορός· καὶ τῆς δόξης ὢν Κύριος.

Ὠδὴ ς' . Ἀβυσσος ἐσχάτη.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Μέτοικος ὑπάρχων ὁ Ἀβραὰμ κατηξιώθη, τυπικῶς ὑποδέξασθαι, ἐνικὸν μὲν Κύριον, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑπερούσιον, ἀνδρिकाῖς δὲ μορφώσεσιν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰθυνον καρδίας σῶν οἰκετῶν, πρὸς φῶς ἀπρόσιτον, ὦ τρισήλιε Κύριε, καὶ σῆς δόξης ἔλλαμψιν, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τοῦ φαντάζεσθαι, τὸ σὸν κάλλος τὸ ἄρρητον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄνοιξον τὰς πύλας μοι τοῦ φωτὸς τοῦ κυηθέντος, ἐκ

νηδύος σου, Ἄχραντε, ἵνα βλέπω τρίφωτον, ἀκτῖνα
τῆς Θεότητος, καὶ δοξάζω σε, τὴν ὀλόφωτον
Δέσποιναν.

Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως ὁμοουσίου, τὸ τρισήλιον ὑμνοῦμεν
κράτος, καὶ τρισαγίαις φωναῖς ἐκβοήσωμεν· Ἄγιος
εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος, Ἄγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ
συνάναρχος, Πνεῦμα Ἄγιον, ὁ εἷς ἀμερῆς Θεὸς
ἡμῶν, καὶ πάντων ποιητῆς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώρητος, ἐν
τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐσαρκώθη καὶ ἐφάνη ὡς
ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, τῆς
θεικῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη πάναγνε· διὸ
πιστῶς Θεοτόκον σε,

Ὁ β' Χορὸς· κηρύττομεν αἰεὶ καὶ δοξάζομεν.

ᾠδὴ ζ'. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ναόν με δεῖξον τῆς σῆς, Θεότητος Δέσποτα, τῆς
τριλαμποῦς, ὅλον φωτεινόν, ἀμαρτητικῆς
ἀμαυρώσεως δεινῆς, καὶ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς
φωτουργαῖς σου λάμπεις, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Θεότητος τὴν μορφήν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν

τρισὶν ὑποστατικαῖς, καὶ διαιρεταῖς ἰδιότησι
Πατρός, καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος· Εὐλογητὸς εἶ
κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐφάνη τῷ Ἀβραάμ, Θεὸς τρισυπόστατος, ἐν τῇ
δρυὶ πάλαι τῇ Μαμβρῇ, τῆς φιλοξενίας μισθὸν τὸν
Ἰσαάκ, ἀντιδοὺς δι' ἔλεον, ὅνπερ καὶ νῦν δοξάζομεν,
ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ
Παντουργὸς ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς καὶ
ἀχράντου σου γαστρός, καὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν,
εὐλογημένη Πάναγνε,

Ὁ α' Χορός· Θεοτόκε πανάχραντε.

Ῥδὴ η'· Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀνάρχου Πατρὸς ὡς ἐκ ρίζης, Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα
συνανάρχως πεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίου
θεαρχίας, τῆς Τριάδος ἔδειξαν, δόξαν μίαν τε καὶ
δύναμιν, ἣν ὑμνοῦμεν πάντες, πιστοὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας. (δὶς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Ῥυθμίζεις ταῖς σαῖς φρυκτωρίαις, Τάξεις οὐρανίους

ἀναμέλπειν ἀσιγήτως, τρισαγίοις ἄσμασι θείοις,
Πάτερ Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα τρίφωτον,
κράτος ἰσόρροπον· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Χρησμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν τόκον, πόρρωθεν
ιδόντες Θεοτόκε ἀνευφήμουν, ὡς ἀσπόρως καὶ
ὑπερφυῶς, γεννηθέντα Δέσποινα, καὶ συμφώνως
τοῦτον ὑμνοῦμεν ὡς Κύριον,

Ὁ β' Χορός· καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴδεῖν τὴν δόξαν τὴν τρισσολαμπῆ, αἱ θεοειδεῖς τῶν
Ἀσωμάτων τάξεις σαφῶς, ἀνιέναι πτέρυξιν,
ἐφίενται ἄνω, ἀλλ' εὐλαβοῦνται σφόδρα τὸ
ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι,
ταύταις συμφώνως, μοναδικῆ Τριάς, σὲ δοξάζομεν.

(δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἀπλέτω πόθῳ καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νοερὰν ψυχὴν ἐκ σοῦ
λαβόντες καὶ λογικὴν, σὲ ὑμνοῦμεν Δέσποτα, Θεὲ
τῶν ἀπάντων, τὴν ἐνιαίαν φύσιν ἀληθῶς καὶ
τριττὴν, προσώποις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· διὸ
Οἰκτίρμον, ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ναόν με δεῖξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τριφεγγοῦς σου θεαρχίας φωτοειδῆ, καθαρῶς λατρεύειν σοι, τῷ Κτίστη τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν θεωρόν, πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκου, ἣν ἐπαξίως, ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

Εἶτα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου.

Ἀγγέλου Βουδούρη, παρασημαντικῶς διορθωθὲν ὑπὸ Χαραλ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ιω Πνευμα α α τι π̣

επιτη Προβα α τι ι κη κολυ

υμ βη η η η η θρα κ̣ ανθρωποςκα τε

κειει το ο εν α α α σθε νειει ει ει

α π̣ και ιδων σε Κυρι ι ε ε Ε

βο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο α α α α α κ ανθρωπον ουκ

ε ε ε χω ι να οταν τα ρα χθη το ο

υ υ υ δωρ Δ βα λη η η με Ε

ε ε ε εν α α α αυ τω π εν ω ω

δε πο ο ρευ ο ο μαι κ αλ λος προ λα αμ

βα α νει ει ει με Δ και λαμ βα α νει

τη ην ι ι ι α α α α σιν κ ε

γω δε α σθε νω ω ων κα τα α κει ει

ει μαι π και ευ θυς πλαγχνι σθει ει ει εις

ο ο Σω ω τηρ λε γει προ ος α α

αυτον ^κα ^αδι α σε ανθρωπος γε ε γο

ο ο να ^Δδ ^δδι α σε σαρκα πε ρι βε βλη η

μαι και λε γειεις α αν θρω πο ον ουκ ε

ε ε ε χω ^πα ^αρο ον σου τον κρα βα α

το ο ον και πε ε ρι πα α α α τει ^κα ^α

παν τα σοι οι οι δυ υ να α τα ^κα ^α παν τα

υ πα α κου ου ου ει ει ^Δδ ^δπα α αν τα

α α υ υ πο ο τε ε ε ε ε τα

α α α κται ^πα ^απαντων η μων μνη σθη η τι ^Δδ ^δ

και ε λε η σον α γι ι ε ω ως φι

λα ανθρωπος ^Δδ ^δ

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Κ αὶ νυν καὶ αἰ καίειστους αἰ ὠ ναστων

αἰ ὠ ὠ ὠ νων α α α α μην **π**_α

Ν α ος καὶ αἰ πυ λη ὑ πα α α

α ἀρχεῖς **κ**_α πα λα τι ον καὶ θρο νος του

Βα σι ι λε ε ὠς Παρ θε ε ε νε ε

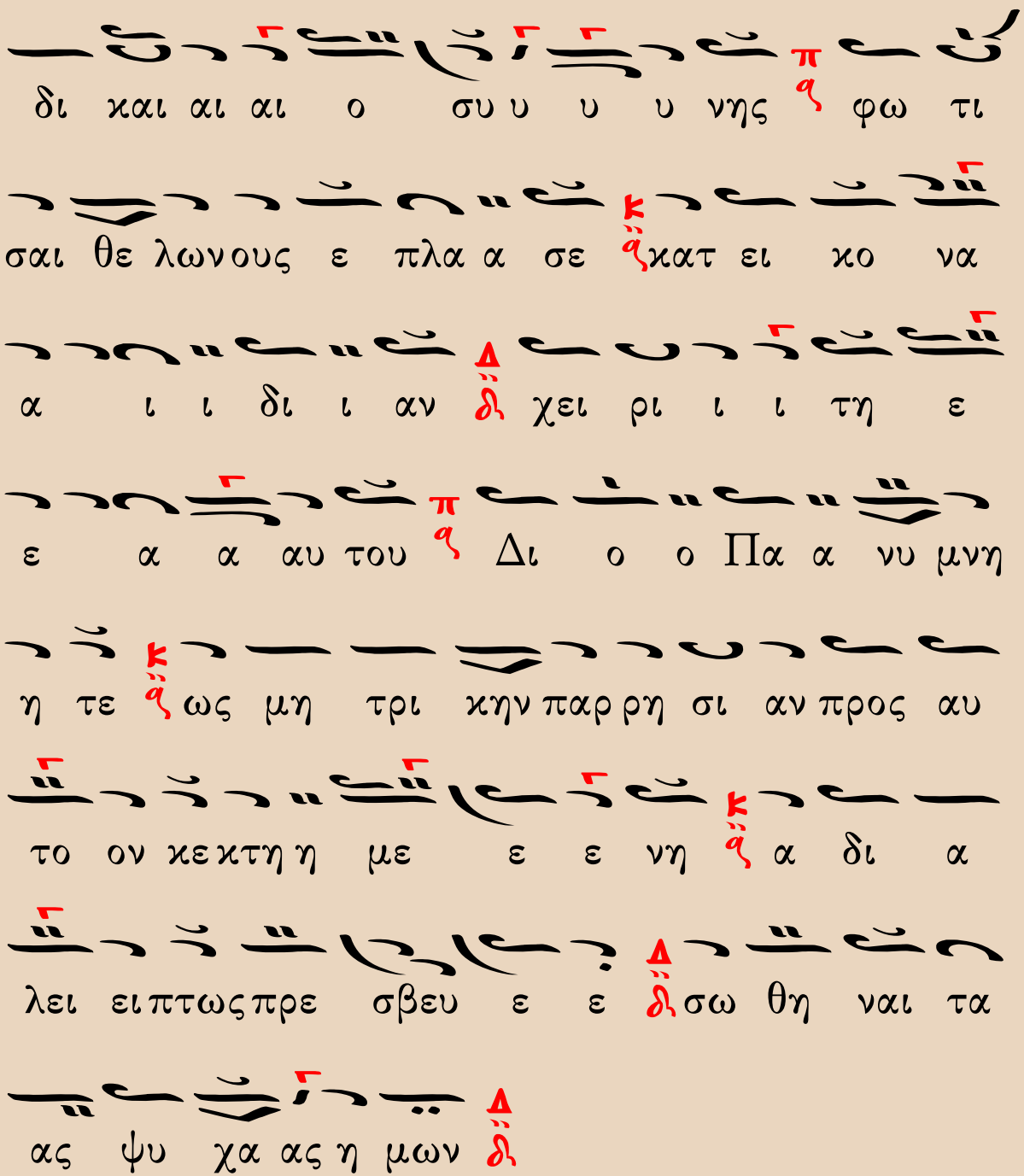
ε πα αν σε ε ε μνε **π**_α δι ης ο

λυ τρω ὠ τη ης μου Χριστος ο Κυ υ υ

ρι ι ι ι ος **κ**_α τοις εν σκο τει κα θε ευ

δου σι ιν ε ε πε ε ε ε ε φα

α α α νεν **π**_α Η λι ος υ πα α αρχω ων

 δι και αι αι ο συ υ υ υ νης ^π φω τι
 σαι θε λωνους ε πλα α σε ^κκατ ει κο να
 α ι ι δι ι αν ^Δ χει ρι ι ι τη ε
 ε α α αυ του ^π Δι ο ο Πα α νυ μνη
 η τε ^κως μη τρι κην παρρη σι αν προς αυ
 το ον κεκτη η με ε ε νη ^κα δι α
 λει ειπτως πρε σβευ ε ε ^Δσω θη ναι τα
 ας ψυ χα ας η μων ^Δ

Ἔτερον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος $\lambda \pi \tilde{\alpha}$ Κε.

Κ αι νυν και α ει ^{ν'} και εις τους
 αι ω ναστωναι ω νων α μην ^κ

Ν α ος και πυ υ λη υ πα αρχεις ^{ν'} _{αα}

πα λα τι ον και θρο νος του Βα σι λε ως

Παρ θε νε παν σε μνε ^κ _α δι ης ο Λυ τρω

της μου Χρι στος ο Κυ ρι ος ^{ν'} _{αα} τοις εν

σκο ο τει κα θευδου σιν ε πε φα νεν ^κ _α η

λι ος υ παρ χων δι και ο συ νης ^κ _α φω

τι σαι θε λων ους ε πλα σε ^κ _α κατ ει

κο να ι δι αν χει ρι τη ε αυ του ^κ _α

δι ο πα νυ μνη τε ^{ν'} _{αα} ως μη τρι κην παρ

ρη σι αν προ σαυ το ον κε κτη με ε νη ^{ν'} _{αα} α

δι α λει πτω ς πρε σβευ ε σω θη ναι τας ψυ

χας η μων κ

Τριαδικά, τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ πε

ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α α

α δα Ἄ ναρχον Πα τε ε ρα και πα

αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο ο

ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Ἄ γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει εν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α τρι

η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος την μι

ι ι α α αν Βα α σι λει ει ει

αν και Κυ ρι ο ο τη η τα α

κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε νε

α να στα αν τα θε ε ο ο πρε

ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α α νεκ

φρα α α στου ου η κτι ι σις ε ε πλη

η η ρου ου ου ου ου το αυ το

ο ο ον δο ο ο ξο ο ο λο γου

ου ου σα και σε γε ραι ρου σα α

α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης

ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα).

Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη, κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Μέλος τῶν ἐξηγητῶν.

Ἦχος ᾠή Γα.

κ πληττωντη ο ρα σει δρο σι ι ζων

τοις ρη μα σιν ο α στραπτων Ἀγ γε λος

ταις μυ ρο φο ροις ε λε ε γε τον ζων τα τι

ζη τει ει τε εν μνη μα τι η γερ θη

κε νω ω σαστα μνη μα α τα της φθο ρας αλ

λοι ω την γνω τε τον α ναλ λοι ω τον ει

πα τε τω Θε ω Ως φο βε ρα τα ερ γασου π ρ

ο ο τι το γε νος ε σωσας τω ων αν θρω

πω ω ων ρ ρ

Και εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

Δι' εὐχῶν...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾗ Π̣α.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς

ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ

τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης·**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου
ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος
ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω
συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ
ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,
ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ
εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος
ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας
ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς
ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου,
ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην
τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

“Οτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ’ ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ,
καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας
μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας
μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου
ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν
σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη
μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ
ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ
μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς
ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν

πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)** Κύριε, ἐλέησον. **(τρὶς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ

ἄδη ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου,

ὕψωθεις δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ

πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ἔτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ἔτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπάζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι

πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δίς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἧν ἐκφώνησις·

Ἔστι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠδῆ Γα.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η

μιν ^κ_α ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ^π_α

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

ᾠχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ἀ' Γα.

Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α Α

γαλ λι α σθωτα ε πι γει ει α ^π_α ο τι ε

ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του

ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να α

τω τον θα να α τον ^π_α πρω το ο το κος των

νεκρων ε γε νε το ^κ_α εκ κοι λι ας Α

α δου ερ ρυ σα το η μας ^κ_α και πα ρε σχε

τω κοστωτο με γα ε ε λε ε ος ^Γ_{αα}

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. ^Γ

^{αα}

Ε την με σι τευ σα σαν την σω τη

ρι αν του γε ε νους η μων ^κ_α α νυ μνου μεν

Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε ^π εν τη σαρ
κι γαρτη εκ σου ουπροσλη φθη ση ο Υι
ος σου και Θε ος η μων ^κ το δι α Σταυ
ρου κα τα δε ξα με νος Πα α θος ^κ ε
λυ τρω σα το η μας εκφθορας ως φι λανθρω
πο ο ο ο ο ο ο ος ^γ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...”

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

Ἦχος γ΄.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ Πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκέτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ Ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἤτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πάντα ἀνθρώπινα, καταδεξάμενος, πάντα ἡμέτερα, οἰκειωσάμενος, προσηλωθῆναι ἐν Σταυρῷ, εὐδόκησας Ποιητὰ μου, θάνατον ἐλόμενος, ὑπομεῖναι ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ θανάτου λυτρώσης ὡς Θεός· διὸ ὡς ζωοδότη βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα. **Ὁμοιον.**

Τὸ ἀκατάληπτον, τὸ τῆς Σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον, τὸ τῆς Ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοί, ἀπόρρητον μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ Ἄδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον, ἀφθαρσίαν ἐνδέδεται· διὸ καὶ εὐχαρίστως

κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὰ ἐπουράνια, πόθῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια, τρόμῳ ἐξίσταντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνή, ἐπῆλθέ σοι Θεοτόκε, μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν· ὅτι τὸν Πρωτόπλαστον, ἐκ θανάτου ἐρρύσατο· διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἀγνή Παρθενομήτορ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ.

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρώων σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριαι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ Ἀγγελος

καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε·
τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Μυροφόροι Γυναῖκες, μετὰ μύρων ἔλθοῦσαι, πρὸς τὸ
μνήμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου τρανώς,
πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα
λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ ἔξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ
τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ
οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος,
Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐα, ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἔτερα, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ Π̣α.

Ε̣ υ̣ λο̣ γη̣ τος̣ ει̣ ει̣ ει̣ Κυ̣ ρι̣ ι̣

ε̣ ε̣ ε̣ δι̣ δα̣ ξο̣ ο̣ ον̣ με̣ τα̣ α̣ α̣ α̣

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ν σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα

υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι εν Δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος Δ προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Α ι ι α αν πρω ω ι Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Α γ γε ε λος και ει ει ει

πε θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Μυ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι προς το μνη η μασου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε φη

η λε ε ε ε γων τι ι με τα α νε

ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι ζε ε

σθε ε ε ε ε κ̣̣̣ως Θε ο ος γαρ ε ξα

νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος Δ̣̣̣

Δ̣̣̣ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι κ̣̣̣

Π̣̣̣ ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε Δ̣̣̣ και αι το ο Α α α γι ι ο ον Πνε

ε ευ μα κ̣̣̣ τη ην Α γι ι ι α αν

Τρι α α α δα ε εν μι ι α τη ου

σι ι ι ι α α Δ̣̣̣ συ υν τοις Σε ε ρα

α φιμ Δ̣̣̣ κ̣̣̣ρα α ζο ο ον τες το ο Α α

α α γι ι ος Α α γι ι ο ο ος **κ**

Α α γι ος ει Κυ υ υ ρι ε **Δ**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α α μη η ην **κ**

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης **Δ** ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε κ ο εκ σου ου σαρκω θει ει εις Θε ος

και α α ανθρωπος

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ λη

η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α α

δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ λη

η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α α

δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

Α λ λη η λου ι ι α α α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α

δο ο ξασοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ος
π
α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
“Οτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ἑπακοήν (χῦμα).

Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη, κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α’.

Ἀρχεται ὁ α’ Χορός.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος, καὶ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπεύροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, θεριοῦσι στάχους, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει· ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β’.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς

ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦ, τῷ Πνεύματι υἰοποιητῶς
σοι τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ οἱ Ἅγιοι πάντοτε εἰσί.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης σοφία·
οὔσιοι πᾶσαν γὰρ κτίσιν· αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς
γὰρ ὡς Πατρί τε, καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι· τρίβους
βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν, φάγονται ζωηράν γὰρ
παγκαρπίαν.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθορῶν σου
ποιμενάρχα, τὰ ἔκγονα φέροντα, κλάδους
ἀγαθοεργίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ
χάρις καὶ ζωὴ πάση τῇ κτίσει· σὺν Πατρὶ γὰρ,
Ὁ β' Χορός ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ
γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ
σαλευθήσεται.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ
Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ
γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην,

‘Ο β’ Χορός· ἤτις οὐ σαλευθήσεται.

Καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α΄. ‘Ο Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ᾠ̣ Πά.

Ἀ να στα σε ως η με ρα λαμπρυνθω
μεν λα οι **Δ** Πά α σχα Κυ ρι ου Πα α
σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην **Δ** και
εκ γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος **π**
η μα ας δι ι ε βι βα σεν **Δ** ε πι νι κι
ον α α δο ον τας **π** (δὶς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραίνεσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ α΄

ᾠχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰωνίαν ζωὴν, κυφορήσασα Χριστόν, τὸν ἐκ τάφου ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀναστάντα κατιδοῦσα, σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτῳτε ἀγνή, καὶ τὸ Χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς, αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομῆτορ πανάμωμε.

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Δ εὐ τε πο μα πι ω μεν και νον **Δ** ουκ εκ

πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον **π**

αλλ α φθαρ σι ας πη γην **Δ** εκ τα αφου

ομ βρη σαντος Χρι στου **Δ** εν ω στερε ου ου με

π (δὶς)
θα **ρ**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ,
καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις,
τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἧ ἔστερέωται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι
σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές,
αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ'.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον
ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς
πέρασιν Ἀγνή, τὸ φέγγος ἀστράψαντος.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν

ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἄγνη, χόρευε καὶ τοῦτον
ὡς Θεόν, ἄχραντε μέγαλυνε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ᾠδὴ Χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα τοῦ Παραλύτου.

ᾠδὴ γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ῥῆμα Παράλυτον, μόνον συνέσφιγξεν, ὡς ὁ
παγκόσμιος, λόγος ἐφθέγγετο, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς
γῆς, ὀφθέντος δι' εὐσπλαγχνίαν· ὅθεν καὶ τὸν
κράββατον, ἐπιφέρων διήρχετο, καὶ οἱ Γραμματεῖς
ὄραν, τὸ πραχθὲν οὐχ ὑπέφερον, κακίας κατεχόμενοι
φθόνῳ, τὰς ψυχὰς παραλύοντι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Τὴν ὠραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ
ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ
καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι
ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε;
ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι·
Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ᾠδὴ Χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον
τοῦ Παραλύτου (χῦμα).

Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε, ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις καὶ

ἀτόποις πράξεις δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ
θεικῇ σου ἐπιστάσια, ὡσπερ καὶ τὸν Παράλυτον
ἠγείρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον
δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ χειρὶ σου δρακὶ περικρατῶν τὰ πέρατα, Ἰησοῦ ὁ
Θεός, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ
συνδεσπόζων ἀπάντων, σαρκὶ ἐφάνης, νόσους
ιώμενος καὶ πάθη ἀπήλασας, τυφλοὺς ἐφώτισας καὶ
τὸν Παράλυτον λόγῳ θεικῷ σὺ ἐξανέστησας,
περιπατεῖν ἀθρώως προστάξας καὶ τὴν βαστάσασαν
αὐτὸν κλίνην ἐπὶ τῶν ὤμων ἄραι· ὅθεν πάντες σὺν
τούτῳ ἀνυμνοῦμεν καὶ ἐκβοῶμεν· Οἰκτίρμον δόξα,
Χριστέ τῷ κράτει σου.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι

Ὁ Παχώμιος, λεπτύνων σαρκὸς πάχος,
Ψυχῇ συνῆγε πρὶν μεταστῆναι στέαρ
Πέμπτη καὶ δεκάτη Παχώμιον ἔνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἀχιλλίου Μητροπολίτου Λαρίσσης.

Στίχοι

Λαλεῖ Λάρισσα σὰς ἀριστείας ξένας,
Μνήμην ἔχουσα καὶ θανόντος σου Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ, Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Βαρβάρου τοῦ μυροβλύτου.

Εἶτα τὸ παρὸν Ὑπόμνημα
τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ τετάρτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα,
τοῦ Παραλύτου μνεῖαν ποιούμεθα, καὶ ὡς εἶκός, τὸ
τοιούτον ἐορτάζομεν θαῦμα.

Στίχοι.

Τὸ ῥῆμα Χριστοῦ σφίγμα τῷ παρειμένῳ.
Οὕτως ἴαμα τοῦτο ῥῆμα καὶ μόνον.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠδὴ Ἦχος Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο

τα α α α α α α α

Καταβασίαι Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ὠδὴ Α'.

Α

να στα α σε ως η

με ε ρα λαμ πρυ υ υν θω ω ω ω

με εν λα α α οι Πα α α α σχα α

Κυ ρι ι ου ου Πα α α σχα α

εκ γαρ θα να α α του προς ζω ω ω η

ην και εκ γης προ ος ου ου ρα νο

ον Χρι ι στο ο ο ο ος ο ο

Θε ε ε ος η μα α α ας δι ι

ε ε ε βι ι βα α α σεν **Δ**

Ὁ β' χορός: ε πι ι νι κι ι ο ον α

α α α α δο ο ο ον τας **π**

Ὠδὴ Γ'. **Α** ε ευ τε πο μα πι ι ι ω μεν

και αι αι νο ον **Δ** ουκ εκ πε τρα ας α α γο

ο ο νου τε ε ε ρα του ρ γου ου με

νο ον **Δ** αλλ α φθα ρσι ι ι ι ας πη

η η γη ην **Δ** εκ τα α φου ομ βρη η σαν

τος Χρι ι στου **Δ** ε ε εν ω στε ρε ε

ου ου ου ου ου με ε ε ε θα **π**

Ὠδὴ Δ'. **Ε** πι της θει ει ει ει

α α ας φυ λα α κης Δ ο ο ο θε

ε η γο ρο ος Α αβ βα α κου ου ουμ Δ

στη τω μεθ η η μω ω ων και αι αι

δει ει ει κνυ υ υ υ υ τω Δ φα ε σφο

ο ρον α αγ γε ε λον Δ δι α

α α πρυ υ σι ι ω ω ως λε ε γο

ο ον τα α π Ση η με ε ρον Δ σω ω

τη η ρι ι ι α α α τω ω ω

κο ο ο ο ο σμω Δ ο τι α α νε ε

ε στη Χρι στο ος ως πα αν το ο δυ

υ υ υ υ να α α α μος π

Ὠδὴ Ε΄.

Ο

ρ θρι ι σωμεν ο ο ο ορ

θρουου ου βα θε ε ε ε ος και αν τι

μυ υ υ υ ρου τον υ υ υ μνο ον προ

σοι οι οι οι σω ω μεν τω ω Δε σποο ο

ο τη και Χρι στο ον ο ψο ο

με ε θα δι ι ι ι και αι ο συ υ

νη η ης η η λι ι ι ον πα

α σι ι ζω ω ω ην α α να α τε

ε ε ε ελ λο ο ο ον τα

Ὠδὴ Ϛ΄.

Κ

α τη ηλ θες εν τοις κα

τω τα α τοις τη ης γης και συ υ νε τρι ι

ψας μο ο χλου ους αι αι ω ω νι

ι ι ου ους **Δ** κα το ο χους πε πε

ε δη η με ε ε ε ε νω ων

Χρι ι ι στε **π** και τρι ι η με ε ρος **π**

ως εκ κη η τους Ι ω ω να α α α α

ας ε ε ε ξα α νε ε ε ε στη

η ης του ου ου τα α α α α φου **π**

Ὠδὴ Ζ'. **Ο** παι αι αι αι δας **κ** ε εκ

κα μι ι ι νου ρυ σα α με ε νο

ο ο ο ο ο ος **Δ** γε ε ε νο ο ο ο με ε

νο ο ος α αν θρω ω ω πο ος πα α

σχειει ως θνη η τος **π** και αι αι δι ι α

πα θουους το ο θνη το ο ον **Δ** α φθαρ

σι ι ι ι α ας **κ** ε ε εν δυ υ υ υ

ει ει ε ε ευ πρε ε ε πει ει ει

α αν **π** ο μο ο ο νος ευ λο ο γη

η το ο ος τω ων πα α τε ε

ε ρωων **Δ** Θε ο ος και υ υ πεερ ε

ε ε ε εν δο ο ο ο ξος **π**

Ὠδὴ Η΄. **Α** χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου με εν τον Κυ υ ρι ι

ον **Δ**

Α αυ τη η η κλη η η τη η

και αι α γι ι ι α α η

η με ε ε ρα α Δ δ η μι α των

Σα αβ βα α α των η βα σι ι λι

ι ις και αι αι κυ υ υ ρι ι ι ι

ι α π ρ ε ο ορ των Δ δ ε ορ τη η η

η και αι πα νη η η η η γυ υ

υ υ υ ρις Δ δ ε ε ε σι ι ι ι πα α

νη η η γυ υ ρε ε ε ω ων π ρ εν

η η η ε ευ λο γου ου ου με

ε εν Χρι ι στο ον εις του ου ους αι

αι αι ω ωω ω ω να α α ας π^α

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου. ᾠδὴ α'.

ᾠχος ᾠ^α Πα.

ᾠδὴ α'.

Α

να στα σε ως η με ρα λαμ

πρυνθω μεν λα οι **Δ** Πα α σχα Κυ ρι ου

Πα α σχα εκ γαρ θα να του πρως ζω ην **Δ**

και εκ γης πρως ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος

π^α η μα ας δι ι ε βι βα σεν **Δ**

ᾠδὴ β' Χορός.

ε πι νι κι ον α α δο ον τας **π**^α

ᾠδὴ γ'.

Α

ευ τε πο μα πι ω μεν και νον **Δ**

ουκ εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα του ρ γου

με νον ^π αλλ α φθα ρ σι ας πη γην ^Δ

εκ τα αφουομ βρησαντος Χρι στου ^Δ εν ω στε

ρε ου ου με θα ^π

Ὠδὴ δ'.

Ε

πι της θει ας φυ λα κης

ο θε η γο ρος Αβ βα κουμ ^Δ στη τω μεθ

η μων και δει κνυ υ τω ^Δ φα ε σφο ρον Αγ

γελον δι απρυ σι ως λε γον τα ^π ση με

ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ^Δ ο τι α

νε ε στη Χρι στος ως παν το δυ υ να μος ^π

Ὠδὴ ε'.

Ο

ρ θρι σω μεν ορθρου βα θε

ος ^Δ και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ

σοι οι σω μεν τω Δε σπο τη ^π και Χρι

στον ο ψο μεθα δι και ο συ νης η λι ον

πα σι ζω ην α να τε ελλοντα ^π

Ὠδὴ ς'. **Κ** α τηλθες εν τοις κα τω τα τοις

της γης ^Δ και συ νε τρι ψασμο χλους αι ω νι

ους κα το ο χους πε πε δη με ε των Χρι στε και

τρι η μερος ^π ως εκ κη τους Ι ω νας ^Γ

ε ξα νε στης του τα φου ^π

Ὠδὴ ζ'. **Ο** Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ

σα με νος γε νο με νος αν θρω πος ^π πα σχει ως

θνη τος και δι α πα θους το θνη τον ^Δ α

φθαρ σι ας εν δυ ει ευ πρε πει αν ^π ο

μο ο νος ευ λο γη τος των πα τε ε ρων ^Δ

Θε ος και υ περ ε εν δο ο ξος ^π

^{Ωδὴ η'.} **Α** ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον ^Δ

Α υ τη Η κλη τη η και α γι α η

με ε ρα ^Δ η μι α των Σα β βα α των η

βα σι λις και κυ ρι α ^π ε ορ των ε

ορ τη ^Δ και πα νη γυ ρις ε στι ι

πα α νη γυ ρε ων ^Δ εν η ευ λο γου

μεν Χριστον εις τους αι ω να α α ας ^π

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

 ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

 ο ο ον

Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν.

Ὁ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν.

Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε

ος κα τα το με γα ε λε ος σου και κα

τα το πλη θος των οικτιρμων σου ε ξα

λειψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυ νον με α πο της

α νο μι ας μου και α πο της α μαρ

τι ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Γ οι μο νω η μαρ τον και το πο νη

ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θεις εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ι δου γαρ εν α νο μι αις σου νε ληφ θην

και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με ε

μη τηρ μου

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο

φι ι ασσου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Ἀρχιερέως.

χ δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α ματ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι αις

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοι οι οι

Ρ^χ αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι **Δ** πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι **β**

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται ο

στε α τε τα πει νω με να **β**

Α πο στρε ψων το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου **Δ** και πα σαστας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον **β**

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος **Δ** και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγκρατοις μου

Μη απορησης με απο του προ

σω σου και το πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησαπ ε μου

Αποδος μοι την αγαλλιασιν

του σωτηριου σου και πνευματι η

γεμονικωστηριξον με

Αιδαξω ανουςτας οδους σου

και ασεβεις επι σε επιστρεψου

σι

Ρυσαι με εξαιματων ο Θεος ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξης

και το στο μα μου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην

και τε τα πεινω μενην ο Θεος ουκ ε

ξου δε νωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευ

δοκια σου την Σιων και οι κοδομη

θη τωτα τειχη Ιερουσαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι

και ωσυνης αναφοραν και ο λοκαυ

τωματα

Τοτε ανοι σου σιν επι το θυ

σια στηριον σου μοσχοις και ε

λεησονμε ο Θεος

Δ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι **Ζ'** Ταις των Α πο στο ο λων πρε

σβειαις ε ε λε η μων ε ξα λει ψον τα πλη

θη των ε μων ε γ κλη μα των **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην **Ζ'** Ταις της Θε ο το

ο κου πρε σβειαις ε ε λε η μων ε ξα λει ψον

τα πλη η θη των ε μων ε γ κλη μα των **Δ**

Ε^χ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και τα τα το πλη

θος των οι κτιρμων σου ^χ ε ξα λει ψον το α

νο ο μη μα μου

να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο

ο ο ος

Ἔτερα, ἄργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταις τωων

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

Ἄ να στας ο Ἰ η σου ους α πο του

τα α α φουου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ὠδὴ θ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ Τόκου σου.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Τὸ αὐτό.

Τροπάρια.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἄμνος Θεοῦ ὁ αἴρων, τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

ὦ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἄψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἕσσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἄδης ἐσκυλεύθη.

ὦ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θ'.

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί· Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἐμψυχε· χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χαῖρε Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε

δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμπας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντα καταυγάσας, θεοχαρίτῳτε Δέσποινα.

ᾠδὴ θ'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Ο Α α γ γε λο ος ε ε ε βο ο

ο α α τη η Κε ε χα ρι ι τω

ω με ε ε νη η Δ Α α γνη η Πααρ

θε ε νε ε χαι αι αι ρε ε και αι πα

λι ιν ε ε ε ρω Χαι αι αι ρε ε Δ

ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη

η η τρι ι η η με ρο ο ος ε

ε εκ τα α α α α φου π ρ

Φ ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου ρ

η νε ε ε α α Ι ι ε ε ε

ρουου σα α α λη ημ π ρ η γαρ δο ο ξα

Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου ε ε πι

ι σε ε α α α νε ε ε τει ει λε ε

χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι

α γα α α α αλ λου ου Σι ι ι

ων ρ Δ συ υ υ υ υ δε ε α α α

γνη η η η τε ερ που Θε ε ο

ο το ο ο κε ε ρ Δ εν τη η Ε ε

γερ σει του ου το ο ο ο ο κουου ου

ου σου ου ου ου ^π_ρ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα

ρι τω με ε νη Α γνηπαρθε νε χαι αι

ρε και πα λιν ε ρω χαι αι ρε ^Δ_δ ο σος Υι

ος α νε ε στη τρι η με ρος εκ τα

φου ^π_ρ

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α

Ι ε ρου σα λημ ^π_ρ η γαρ δο ξα

Κυ ρι ι ι ου ^Δ_δ ε πι σε α νε τει λε ^π_ρ

Χο ρευ ε νυν και α γαλ λου Σι ων Δ^α συ υ

δε α γνη η τερ που Θε ο το ο κε Δ^α εν τη

ε γερ σειτου το ο κουου σου ου ου ου Π^α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος,
τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ
καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ
κόσμου σωτήριον.

Τοῦ Παραλύτου.

ᾠχος ὁ αὐτός. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐπέστη ὁ φιλόανθρωπος, καὶ πανοικτίρμων Κύριος,
Προβατικῇ κολυμβήθρα, τοῦ θεραπεῦσαι τὰς
νόσους· εὔρε δὲ κατακείμενον, ἄνθρωπον πλείστοις

ἔτεσι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόησεν· Ἄρον τὸν κράββατον ἴθι, πρὸς τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος τρίτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μελισθὲν ἐκ τοῦ συλλαβικοῦ μέλους

ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου,

εἰς τὸ νέον στιχηραρικὸν εἶδος.

Ἦχος ᾠή Γα.

Π α α α α σα πνο η η αι νε σα

α α τω τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον π ρ

Αι νει τε τον Κυ υ υ ρι ον εκ

τω ω ω ων ου ου ρα α α νω ω

ων κ ρ αι νει ει ει τε αυ τον ε εν τοι

οις υ ψι ι ι ι στοιοις π ρ Σοι πρε πει

υ μνο ος τω ω ω ω ω ω Θε ε

ω Γ ρρ

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες

οι αγ γελοι α αυ του ου ου αι νει ει

ει τε ε α α αυ το ο ον κ ρ πα σαι αι αι

δυ υ να α α μειεις α αυ του ου π ρ σοι

πρε πει υ μνο ος τω ω ω ω ω

ω Θε ε ω Γ ρρ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο τη η η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

α π α α α α α α α α η η η

μω ω ω ρω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ε Κυ υ ρι ι ι ε π ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ λα α α φυ υ λα α ατ τε

ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ λα α

α α γα α α α α α α α α α

α α α γα α α α α α α ε ε υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π
α

α α α α α α α α α α δ α α

α α α α α α α α α α π α α

α α α α α α α α α α α α

α π α α

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠή Γα.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

π α Δ ευ τε πα αν τα τα ε θνη η γνω τε

του φρι κτου μυ στη ρι ι ου την δυ να α μιν π α

Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων κ α ο εν

αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας

και ε κων ε τα α φη ^π και α νε στη εκ

νε κρων του σωσαι τα συμ παν τα Αυ

τον προ σκυ νη η σω μεν ^Γ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

^π **Δ** ι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα

σι α οι φυ λα κες σου Κυ ρι ι ε ^π αλ

^Γ λα α το συ νε δρι ον της μα ται ο τη τος

πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρυ

πτεινε νο μι ζον την α να στα σι ιν σου

ην ο κο σμος δο ξα ζει Ε λε η σον η ^ρ

μας ^Γ ρρ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

^π ρ **X** α ρας τα πα αν τα πε πλη ρω ται

της Α να στα σε ως τηνπει ραν ει λη φο ο

τα ^π ρ Μα ρι α γαρ ηΜαγδα λη νη ε πι

το μνη μα ηλ θεν ^κ ρ ευ ρεν Αγ γελον ε πι

τον λι ι θον κα θη με ε νον ^π ρ τοις ι μα

τι οις ε ξα στραπτοντα και λε γον τα

Τι ζη τει τε τονζων τα με τα των νε κρων ^κ ρ

ουκ ε στιν ω δε αλλ ε γη γε ερ ται ^π ρ κα

θως ει πεπρο α γων εν τη Γα λι λαι α ^Γ_{αα}

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

^π_α **Θ** ν τω φω τι σου Δε σποτα ο ψο με

θαφως φι λαν θρω πε ^κ_α α νεστησγαρ εκτων

νε κρων σω τη ρι αν τω γε νει των αν θρω

ω πων δω ρου με ε νος ^π_α ι να σε πα σα κτι σις

δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον

Ε λε η σον η μας ^Γ_{αα}

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα

καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστός ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα, πάντα ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῆ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ

ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὡς Πάσχα λύτρον λύπης·
καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡσπερ ἐκ παστοῦ,
ἐκλάμπας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἐπέλησε λέγων·
Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Τοῦ Παραλύτου. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Κ υ ρι ε τον Πα ρα λυ υ τον ουχ η

κο λυμ βη θρα ε θε ε ρα πε ευ σεν β̣ λ̣

αλλ ο σος λο ο γος α νε και αι αι αι

νι ι ι ι σε δ̣ και ου δε η πο

λυ χρο ο νι ος α αυ τω δ̣ ε νε ε

πο ο ο δι σε ε ε νο ο ο ο

σος ^ν _δ ο τι τη η η ης φω νη η ης

σου ου ο ξυ τε ε ρα α α ^{ν'} _η η

ε νε ε ερ γει α α ε ε δειει ει

ει χθη ^Δ _δ και το δυ σβα α στα ακτον βα α ρος

α πε ε ε ερ ρι ι ι ι ψε ^ν _δ και το

φορ τι ον της κλι ι νης ε βα α α

στα α α σεν ^Δ _δ εις μαρ τυ ρι ι ον του

ου πλη η η θου ους ^Δ _δ των οι οικτιρμων σου

δο ο ο ο ξα α α α σοι ^ν _δ

Τοῦ Πάσχα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣.

Κ αι νυν και α ει και ιεστους αι ω ναστων

αι ω ω ω νων Α α α α μην π

να στα α σε ω ως η με ε

ε ε ε ρα και λαμ πρυν θω ω με

εν τη πα νη γυ υ υ υ ρει και αλ

λη η λους πε ε ρι ι πτυ ξω ω ω

ω ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν

α α δε ελ φοι και τοις μι σου ου ου σιν

η η μας συγ χω ρη η σω ω μεν

πα α αν τα α τη Α α να στα α α α

σει και αι ου τω ω βο η η η η

σω ω ω ω μεν Χρι στο ος α νε στη η εκ

νε ε κρων **Δ** θα να τω θα α να το

ον πα τη η η η σας **π** και τοις εν τοι οις

μνη η μα α σι **κ** ζω ην χα α ρι σα α με

νος **Δ**

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος **λ** **Δ** **ρ** Νη.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α **ρ**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν **δ**

Κ υ ρ ι ε β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α ν ι ε Θ ε

ε Π α τ ε ρ π α ν τ ο κ ρ α τ ο ρ Κ υ ρ ι ε Υ ι

ε μ ο ν ο γ ε ν ε ς Ι η σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε κ α ι Α

γ ι ο ν Π ν ε υ μ α **δ**

Κ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ο α μ ν ο ς τ ο υ Θ ε ο υ

ο Υ ι ο ο ς τ ο υ Π α τ ρ ο ς ο α ι α ι ρ ω ν τ η ν

α μ α ρ τ ι ι α ν τ ο υ κ ο σ μ ο υ ε λ ε η σ ο ν

η μ α ς ο α ι α ι ρ ω ν τ α ς α μ α ρ τ ι ι α ς τ ο υ

κ ο σ μ ο υ **δ**

Π ρ ο σ δε ξ α ι τ η ν δε η σ ι ν η μ ω ν ο κ α

θη μενος εν δεξι αα του Πατρος και

ελεησον ημας v
δλ

Oτι συ ει μονος Αγιος συ ει

μονος Κυριος Ιησους Χριστος εις

δοξα αν Θεου Πατρος Αμην v
δλ

Καθεκααστην ημεραν ευλο

γησωσε και αινεσω το ονομα σου εις τον

αιωνα και εις τον αιωνα του αιω

νος v
δλ

Καταξιωσον Κυριε εν τη η

μερα ταυτη αναμαρτητους φυλαχθη ναι

η μα ας **δ**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις

τους αι ω ω νας Α μην **δ**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε **δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα

σου **δ**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα τας σου **δ**

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με

ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι **δ**

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου **δ**

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως **δ**

Π α ρ α τ ρ ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ τ ο ι ς γ ι

ν ω σ κ ο υ σ ι σ ε **υ** **δ** Α γ ι ο ς ο Θ ε ο ς α γ ι

ο ς ι σ χ υ ρ ο ς α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λ ε

η σ ο ν η μ α ς **υ** **δ**

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και α γ ι

ω Π νευ μα τι **υ** **δ**

Κ αι ν υ ν και α ει και ει ς τ ο υ ς αι ω ν α ς τ ω ν

αι ω ν ω ν Α μ η ν **υ** **δ**

Α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λ ε ε η σ ο ν

η μ α ς **χ** **υ** **δ**

Α α α γ ι ι ι ο ς ο Θ ε ε ε

ο ος Δ
δ

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο

ος Δ
δ

Α α γι ι ι ι ος α θα α α α

να α α α τος ε λε η σο ο ο ο ον η

η η η μα α α α α α ας Δ
χ

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο

νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α

φου και αρ χη γω της ζω ης η μων κα θε

λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον β
λ το νι

κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε λε χ

ο ο ο ος ς
ο ο ο ος ς

Ἔτερα Ἰακώβου Πρωτοψάλτου. Ἦχος ὁ αὐτός.

ο ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο

φω ω ω ως Δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ε ω ω ω και

ε πι γη ης ει ει ρη η η νη η

εν ανθρωποιοις ε ευ δο κι ι ι ι

α

μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν

σε προ σκυ νου με εν σε ε δο ξο ο

λο ο γου ου με ε εν σε ευ χα

ρι στου ου ου με ε ε εν σοι **Δ** δι α

την με γα α α α λη ην σουου δο ο

و ξαν **Δ**

Κ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε που

ρα νι ι ε ε Θε ε ε **Δ** Πα α τερ

παν το κρα α το ο ορ **Δ** Κυ ρι ε Υι

ε ε ε μο νο γε ε νες **Δ** Ι η σου

Χρι στε και αι Α α α γι ι ον Πνεε ε

و μα **Δ**

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος **Β** ο

α μνο ο ος του ου Θε ε ου **π** ο Υι

ο ο ος του ου Πα α τρος ο αι αι

αι ρων δ την α μαρ τι ι ι αν του ου

ου ου κο ο ο ο σμου ε λε η η σον

η η μας ο αι αι αι αι ρων

τας α μαρ τι ι ι α ας του ου κο ο

ο σμου

Π ρο ο ο ο ο σ δε ξαι την δε

η η σι εν η η μων ο κα θη με

νο ος εν δε ξι α α α του Πα α

τρος και ε λε η η σο ον η η η

μας

Ο τι συ υ ει μο νο ος Α α α

γι ι ι ι ος Δ ρι συ υ ει μο νο ος Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ος Δ ρι Ι η σου

ους Χρι ι στος Δ ρι εις δο ο ο ξαν Θεε ου Πα α

τρο ο ος Α α α μη ην Δ ρι

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν

ευ λο ο γη η η η σω ω ω ω σε Δ ρι

και αι νε ε ε σω το ο ο νο

μα α α σου Δ ρι εις τον αι ω ω ω

ω ω να Δ ρι και εις τον αι ω να α του

ου αι ω ω ω ω νος Δ ρι

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε ^β εν τη η με ε ε ε ρα α τα

α αυ τη ^β α να μαρ τη η η του ο υς ^π

φυ λα χθη η η η ναι αι η η μας ^δ

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι

ε ^Δ ο Θε ο ο ο ο ος των Πα τε

ε ε ε ε ρων η η μω ω ω ν ^ν και αι

νε ε τον ^π και δε δο ξα σμε ε ε νον το

ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω

ω να ας Α α α μην ^δ

Γ ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε ^Δ

το ε λε ε ο ος σου ου εφ η η μας

κα θα α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε

πι ι σε

υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε

δι ι δα α ξο ο ο ον με ε τα δι και

ω ω μα τα α α σου

υ υ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη

ε γε νη η η η θης η η μιν εν

γε νε α και αι γε νε ε α Ε

γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε

ε ε λε ε η σο ο ο ον με ι ι

α α σαι την ψυ χη η η η η η η μου

ο ο τι η μα αρ το ο ο ον σοι

Κ υ ρι ι ε προς σε κα α τε

ε φυ υ υ υ γον δι ι ι ι δα α ξο

ο ον με του ποι ει ν το θε λη η μα α

α σου ο ο τι συ ει ει ει ο ο

Θε ε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης

εν τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψο ο

ο ο ο με ε θα α α φως

Π α ρα α α τει ει πα ρα α τει ει

νον **Δ** το ε ε ε ε λε ε ος σου ου

τοις **ν** γι νω ωσκουου **δ** σι ι ι σε **δ**

Α χ γι ος ο Θε ε ος **β** Α γι ος **λ**

Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ο ος α α θα **δ**

α να α α τος **β** ε ε λε ε η σο **λ**

ον η η η μας **ν** **δ**

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω **β** και **λ**

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι **ν** **δ**

Κ αι νυ υ υν και α α ει **ν'** και **ρρ**

εις τους αι ω νας τω ω ων αι ω ω

ω ω ω νω ων Α α α μην **ν** **δ**

Α γι ι ο ος α α θα α να

α α τος ε ε λε ε η η σο

ον η η η μας

Α χ α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο Θ ε ε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος

Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ

υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος **Δ**
δ

Α α α α α α α α α α γι ι

ι ος **Δ** **Π**
δ α θα α α α α α α α

α α α α να α α θα α να α α

τος **Δ** **ϛ**
δ ε λε ε ε η η σον η η

μα α α α α α α α α ας **γ**
δ

Χ **Ϛ** η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν **Α** σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον **β**
λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ο ο ς δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

‘Ο Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω δ̣ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νος δ̣

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος π
α

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχθος λ δ̄ Νη.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν δ̄

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ̄

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σ ο ν δ̄

οι Κυ ρ ι ε δ̄

Ἔτερα, Ἰακώβου Ναυπλιώτου.

Ἔχθος λ δ̄ Νη.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ̄

Κ υ ρι ε ε ε ε λε ε η η

σον **β**
κ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**
δ

Κ υ ρι ε ε ε ε λε η σον **ν**
η

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**
δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **ν**
δ

Ἐκφώνησις·

ἽΟτι πρέπει σοι...

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δ**ι.

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Τ αϊς πρε σβει αϊς της Θε ο το κου **Δ**
Δ

Σω τε ε ερ σω σον η μας **β**
κ

Στίχ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

σω τερ σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

Ἄντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Κ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν
πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ομο νο γε νης Υι ος και Λο γοςτου Θε

ου α θα νατος υ παρ χων καικα τα δε

ξα με νος δι α την η με τε ρανσω τη

ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι

ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου

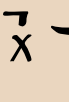

Μα ρι ας α τρεπτωσεν αν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη σας Εις ων της α

γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο

με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευμα

τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἄντίφωνον γ'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

 ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

 κρω ω ων θα να α α τω θα α να α τον

 πα τη η σα α α ας και τοι οις εν τοι οις

 μνη μα α σι ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος π

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώτου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἔτερον, ἀργόν. Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

Χ ρι στο ο ος α α νε ε ε ε ε

στη η ε ε ε ε ε ε εκ νε

ε ε ε ε κρω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων θα α α να α α

α α α α τω ω θα α α α α α α

α να α α α θα να α το ον

πα α α α τη η η η η η η η

σα α α ας και αι αι τοι οι οι οις ε

ε ε ε εν τοι οισ μνη η η η

η η η μα α α α α α α σι ι

ζω ω ω ω η ην χα α α α α ρι

σα α α α α με νο ο ο ο ο ο

ο ο ος

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούια.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Εν Εκκλησησησησησει εισεις ευλο

γει ει τε τον Θεον Κυριον εκ πηγων

Ισραηλ ^β Σω ω ω σον η μα ας Υι ε ε

ε ε ε Θε ου ου ^Δ ο α να στα α

α ας εκ νε ε κρων ^Δ ψα α αλ λον τα α

α ας σοι Α αλ λη η η η η η λου

ου ι ι ι α ^β

Εἶτα τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιášθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ^φ ᾠή Γα.

Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α Α

γαλ λι α σθωτα ε πι γει ει α ^π ο τι ε

ποι ἡ σε κρα τος ἐν βρα χι ο νι αὐ του
 ο Κυ ρι ος ἐ πα τη σε τω θα να α
 τω τον θα να α τον ^π πρω το ο το κος των
 νεκρων ἐ γε νε το ^κ εκ κοι λι ας Α
 α δου ερ ρυ σα το η μας ^κ και πα ρε σχε
 τω κοστωτο με γα ε ε λε ε ος ^Γ

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου
 τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν
 Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

Ἦχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς
 δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ
 ἤμαρτε (ἢ ἥμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ
 ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς
 μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. ᾠχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐαγγελισμοῦ. ᾠχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Ἁγίων πάντων. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἁγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῆ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλη τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον

θείω φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες Ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου
καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής,
Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος·
Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην
δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος λ̣ δ̣ ᾠ Γα.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατα να

τε δ̣ ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθελεστην ἡ δύ

να μιν δ̣ καὶ ἀνεστησῶς νικητῆς Χρι

στε εὖ ὁ Θεός ᾠ γυναιξὶ Μυροφόροις

φθεγξάμενος Χαίρετε δ̣ καὶ τοῖς σοῖς

Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ᾠ

ο τοις πε σου σι πα ρε ε χων α να στα

σι ι ι ι ν δ

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Κυ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η η η

σο ον β

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος Δι.

Α μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος **Δ** Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος **Δ** Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας **Δ**

Α α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος **Δ** Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος **Δ** Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α να

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας **Δ**

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος **Β** Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος **Δ** Α α γι ι ος Α θα α να

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας **Δ**

Α ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

Α α γι ι ος Α θα α να τος **Β** ε

λε ε ε η σο ο ον η μα ας **Δ**

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Δ Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Δ Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Δ Α α γι ι ος Α

θα α να τος β ε λε η σον η μα

α ας Δ

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Α μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος β ε λε η σον η η μας Δ

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος **Δ** Α γι ος Ι

σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ος Α θα να τος **Β**

ε λε η σον η η μας **Δ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ι ος Α θα να τος **Β** ε λε η

σον η η μας **Δ**

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Δ Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Δ Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας Δ

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α ο α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σχυ υ ρο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α γι

ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε ε

ε η η η ε λε η η σο ο ο

ο ο ο ον η η η μα α α α

α α α α ας

Ἄτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι

ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος Α θα α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠγ Γα.

Κ υ ρ ι ε σω ω ω ω ω σον ^{γγ} τους ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ηει ει ει ει εις γ
ηη

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Προκείμενον. ᾠχος γ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἀγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὔρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτῶ κατακείμενον ἐπὶ κραββάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰάταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν

αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνηῆσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστάς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὕσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θείς τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτήν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

‘Ο β’ Χορὸς·

Ἦχος Δι.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β’ Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

‘Ο α’ Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος δὲ Δι.

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι οι οι

οι οι οι οι οι οι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α α α

α α α α α α χα α ε ε ε

ε ε ε ε τη η Δε ε ε ε ε

ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α α

α α α α α α α α α α α

α α α α Δ

Χερουβικὸν Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος ᾠ Γα.

ο ι οι οι τα α α α α α α α α

α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου

ου ου χε ε ρου ου βι ι ρι ι ι ι ι μ

μυ υ υ υ υ στι ι ι ι ι ι

κω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι

ρι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ει κο νι ι ζο ον τε ε ε υε

ε ε ε ες και τη ζω ω ο ο ο ο ο

ο ποι και αι τη ζω ω ω ο ο ο ο ο ποι

οι οι ω ω ω ω π Τρι ι ι ι

α α α α α ρα α τρι α α α α δι

τον τρι σα α α α α α α α α α

α γι ι ι τοντρι ι ι σα α α α γι

ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνονπρο

σα α α α α ρα α α α α δο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο προ

σα δο ον τε ε ε υε ε ε ε ες πα

α α α α α α α σαν νυν βι ο ο τι

ι κη η η η η η ην α πο θω ω

ω με ε θα α με ε ε ρι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

με ε ρι ι μνα α α ρα α α α αν

ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε α α α

ρα α α α α των ο ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο ο ο με ε

νοι οι ροι οι οι οι οι

Τ αις αγ γε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ρω ω ω ως δο ρυ φο

ρου ου ου με νο ον τα ξε ε σι ι ι ρι

ι ι ι ιν **Δ** Αλ λη λου ου ου ου ι ι

ι α α α α α α α α α α

α α α α α α **Δ**

Ἔτερον, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος γ' Γα. ρ

Ο ι οι οι τα α α α α α

α α α α α α Χε **Δ** ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε ε ρου ου ου

ου Χε ρου βι ι ρι ι ι ι ι μ μ μ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ ρυ υ υ στι ι ι ι ι

ι ι μυ υ υ υ στι ι κω ω ω ως

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι

ζο ο ει κο νι ζο ον τε ε ρε ε ε ε

ες και αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι τη η η η ρη η η η η

η η η η η η η ζω ο ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο

ποι οι ω ω ζω ω ω ω ^{z'} Τρι α α

α α α α α α α α α ^{z'}

Τρι ι α α α α α α α α α

Τρι ι ι α α α α α δι ι ι ι

^Δ τον τρι ι ι σα α α α α α α

γι ο ον υ υ υ υ υ υ μνο ο ον προ

σα α α α α α α λα α α α α

χα α α α α α α α α α δο ο ο

προ σα α α δον τε ε με ε ε ε ες

πα α α α α α α α α α σαν

τη ην βι ι ω τι κη η η η η

η η η η ην ^{z'} α πο θω ω

ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε

θα α α α α α α α α α

με ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι

λι ι ι ι ι ι με ρι μνα α α λα α α

α αν

ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε

με ε βασι λε ε ε α α α ρα α

α α α δ των ο ο ο λω ων υ πο

δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι δ

Τ αις Αγ γε λι και αι ραι αι αι αι αις

α ο ρα α α α α τω ως δο ρυ φο

ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ι ιν

Αλ λη λου ι α α α α α α α α α

α δ

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα,

ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

‘Ο α΄ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Διάκονος· Στῶμεν καλῶς...

‘Ο α΄ Χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

‘Ο Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

‘Ο β΄ Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

‘Ο Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

‘Ο α΄ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

‘Ο β΄ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

‘Ο Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

‘Ο α΄ Χορός· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

‘Ο Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

‘Ο β΄ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

‘Ο α΄ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

‘Ο β΄ Χορός· Σὲ ὕμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

ᾠδὴ θ΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ΄ Πά.

Ο — — — — —
Α αγ γε λο ος ε ε ε βο ο

ο α α τη η Κε ε χα ρι ι τω

ω με ε ε νη η Δ Α α γνη η Πααρ

θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε και αι πα

λι ιν ε ε ε ρω Χαι αι αι ρε ε Δ

ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη

η η τρι ι η η με ρο ο ος ε

ε εκ τα α α α α φου π

υμ φω ω ω νως Παρ θε ε ε νε ε Δ

σε μα α α κα α ρι ι ζο ο με εν

πι ι ι στοι οι π χαι ρε πυ υ λη Κυ

ρι ι ι ου ου ου ου ου χαι αι ρε ε

πο ο λι ι ις ε ε εμ ψυ υ χε ε π ρ

χαι αι αι ρε ε δι ι η η η ης η η

μιν ε ε ε ε ε λα α α α αμ ψε Δ δ

ση η η η η με ε ρο ο ον φω

ω ω ως του ου εκ σου ου τε ε χθε

ε εν το ος Δ τής ε εκ νε εκρων Α να

α στα α α α α σε ε ε ε ω ω χ

ω ως π ρ

Κοινωνικὸν Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠή Γα.

ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Γ
99

σω ω ω μα α α α α α α α

α Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Γ
99

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι Γ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Γ
99

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Γ
8

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι σω μα α Χρι ι στου ου ρου ου

ου ου δι με τα λα α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α με τα λα βε τε ε ε π ρ

πη η η η η η η γη η η η η η η η

η πη γη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η ης α θα να ρ ρ

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α χα ζ' α α α α α

α α α α α α α α α α Δ α α α

α α χα α α α α ζ' α α α α

α α α α α α χα α θα να α του ου

γε ε ε ε ε ε ε ε ε σα α α α α

α α α Α θα να α του ου ου γε

ε ε ε ε ε ε ε ε σα α α α α α

σθε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε

Τὸ αὐτό, συντμηθὲν ὑπὸ Χαραλ. Τσερκέζη.

ᾠχος ᾠ Γα.

ω ω ω ω ω μα α α α α

α α α α Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι σω μα α Χρι ι στου ου ρου ου

ου ου ου με τα λα α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α με τα λα βε

τε ε ε πη η η η η η η γη

η η η η η η η πη γη η η

η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η

ης α θα να α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α χα α

α α α α α α α α α α α α α

α θα να α του ου γε ε ε ε ε ε

ε ευ σα α α α α α α Α θα

να α του ου ου γε ε ε ε ε ε ευ σα

α α α α α α σθε ε ε λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε

Ἔτερον, Χρυσάφου τοῦ παλαιοῦ.

Ἦχος ᾠή Γα.^ϕ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω μα α
α α α ῖα α α α α π Χρι ι
ι ι ι στου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ῖου ου ου ου ου ου
ου ου ου Σω ω μα α Χρι ι ι ι ι στου
ου ῖου ου ου ου ου ου π ου ου ου ου
ιε ε ε ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ῖου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ^Γ με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^Δ με ε

τα α λα α α α α α χα α α α

α α α α α α α α α α α α α

βε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε με τε λα α βε ε τε ε ε υε

ε ε ^Γ πη η η η η η η η η

η η πη η γη η η η η η η η ^κ

η η η η η η η χη η η η η η η η

η η η ^Γ πη η η η η η γη η η η

η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η

α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η

12 1 1 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12

12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12

12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12

12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12

12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12

12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12

12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12

12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12

12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12

12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12

12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12

ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε α θα να

του ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε γε ε

υε ε ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε υ

σα α α α α α α α α α θα να

του γε ε ε ε ε υ σα α α α α

γε ε ε υ σα σθε ε ε υε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε

Μετὰ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν, ψάλλεται
ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ παρὸν Τροπάριον.

ᾠχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω δ̣ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοιους εν τοιους

μνημα α σι ^π ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος ^π

‘Ο Ίερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

‘Ο Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α’ Χορός.

ᾠχος ^Δ Δι.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον ^Δ α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δὶς)

ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον 'Ο β' Χορός· α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτὰς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄθην, καὶ τὰς ὁδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...**κ.τ.λ.**

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν,
κατακλειομένη διὰ τοῦ· Δι' εὐχῶν...

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΪΤΙΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο

τα α α α α α α

ᾠς Ἱερέως· Εὐλογητός... ᾠς Χορός· Ἀμήν.

ᾠς Ἱερέως τὸ παρὸν Τροπάριον.

ᾠχος Πα.

ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοιους εν τοιους

μνημα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με νος **Δ**

Οί Χοροί τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ

κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς

λαγωῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,

εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν,
ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου
ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,
ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ
ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἧν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν
καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα
λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρήσεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἄσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἄσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσῃ πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον

γεγέννηκά σε.

Αίτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ, ὡς σκεῦη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ

ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,
ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ
εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί
ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον
αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κειραγένοι
με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ
Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου,
Κύριε.

Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ
καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω,
ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς
μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου

καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν

ἀνομίαν.

Λάκκον ὤρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους· δόξην καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...”

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος τέταρτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος δὲ Πά.

Κυριε Εκεεεε κραααα

αξα προς σε ει σα κου ου σο ο ο ον

μου ει ει σα α κου σον μου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε Ε κε ε

κρα ξα προ ο ος σε ε ει σα α κου σο

ο ο ο ον μου π προσχεστη φω νη της δε

η σε ε ω ω ω ως μου π εν τω

κε κρα γε ναι με προς σε ει σα ακου σον

μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε π

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σε

ευ χη η μου Δ ως θυ μι ι α α μα α ε

νω ω πι ο ο ο ον σου π ε παρσις των

χει ρω ων μου θυ σι ι ι ι α α ε

σπε ε ε ε ρι ι ι ι νη π ει σα α α

κου σο ον μου Κυ ρι ε ε β κ

Στιχολογία Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου **β λ**

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λογους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα α σεις εν α μαρ τι ι αις **β λ**

Γ υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι ι αν **β λ** και ου μη συν δυ α α

σω με τα των ε κλεκτων αυ των **β λ**

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με **Δ** ε λαι ον δε α μαρ τω

λου μη λι πα να α τω την κε φα λην

μου **β**
κ

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των **Δ** κα τε πο

θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ

των **β**
κ

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θη σαν **Δ** ω σει πα χος γης ερ ρα

γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον **Α** δην **β**
κ

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου **Δ** ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν

τα νε ληστην ψυ χην μου **β λ**

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ

νε στη σαν το μοι **β λ** και α πο σκαν δα λων

τωνερ γα ζο με νωντην α νο μι ι αν **ξ**

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι **Δ** κα τα μο ο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **β λ**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην **β λ**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον

αυ του απαγγελω **β λ**

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το πνευ

μα μου και συ ε γνωστας τριβουσμou **β λ**

Ε ν ο δω ταυ τη Η ε πορευ ο μην

ε κρυψανπα γι δα μοι **β λ**

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον **Δ** και ουκ η ην ο ε πι γι

νω σκωνμε **β λ**

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου **Δ** και

ουκ εστιν ο εκζητωντην ψυχην μου **β λ**

Εκεεκραξαπροςσε Κυριε ει

πα Συ ει η ελπις μου μερις μου ει

εν γη ζωντων **β λ**

Προσχεσπροςτην δε ησιν μου **Δ** οτι

εταπεινωθηνσφοδρα **β λ**

Ρυυσαιμε εκ των καταδιωκων

των με οτι εκραταιωθησαν υπερ ε

με **β λ**

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρόν **β λ** α

παυστως προσκυνούντες Χριστέ ο Θεός **π ρ** την

τριημέρον σου Ἀναστάσιν δο

ξαζομέν **β λ** διὰ τῆς γαρ ἀνεκτισίας

την κατάφθασαντων ἀνθρώπων φυ

σιν Πάντοδυναμέ **β λ** και την εἰσουρα

νοὺς ἀνοδονκαθυπέδειξας ἡμῖν ὡς

μόνος ἀγαθός και φιλάθρωπος **β λ**

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς
μοι.

Του ξυλου της παρακοης το επι

τιμιον ελυσας σωτηρ τω ξυλω του σταυ

ρου εκουσι ως προσηλωθεις **β λ** και

εις Αδουκα τελθων Δυνατε **Δ δ** του

θανατουτα δε σμα ως Θεος διερρηξας

διο προσκυνου ουμεντην εκνεκρων

σου Αναστασιν **β λ** εν αγαλλια

σει βωντες **π ρ** Παντοδυναμε Κυριε

δοξα σοι **β λ**

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Πυ λας Α δου συ νε τρι ι ψας Κυ ρι ε
και τω σω θα να τω **Δ** του θα να του το
βα σι λει ον ε λυ σας **β** γε νος δε το
αν θρω πι νον εκ φθο ρας η λευ θε ρω σας **β**
ζω ην και α φθαρ σι αν τω κο σμω δω **κ**
ρη σα μενος και το με γα ε λε ος **β**
κ

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Δευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι **Δ** την του
Σω τη ρος τρι η με ρον Ε γερ σιν **β** δι
ης ε λυ τρω θη μεν των του Α δου α **κ**

λυ των δε σμων ^β και α α φθαρ σι αν και ζω

ην ^β παντες ε λα βο μεν κρα ζο οντες ^π ο

σταυ ρω θεις και τα φεις και α να στας ^Δ σω ω

σον η μας τη Α να στα σεισουμο νε Φι λανθρω

πε ^β

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἦχος δ΄. Κύριε, ἀνελθῶν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Πάρεστιν, ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ σωτηρίου ἀρχομένων Ἐγέρσεως, Πεντηκοστῆ δὲ τῇ θείᾳ, σφραγιζομένων καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας, ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα τὰς δύο, καὶ παρεῖναι τὴν δόξαν προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς, Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦκουσε, καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, εὐαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνοι, ἠγαλλιάσαντο τοῦτον θεασάμενοι, καὶ ἐκπλύνοντα Πνεύματι, ῥύπον χριστοκτονίας· εὐτρεπίζεται πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν ἐκατέρων, εὐφρόσυνον μεσότητα.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦγγικεν, ἡ τοῦ θεοῦ δαψιλῆς, χύσις ἐπὶ πάντα, ὡσπερ γέγραπται Πνεύματος, ἡ προθεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ Ταφὴν καὶ Ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης, ἀψευδοῦς Μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν τοῦ Παρακλήτου, δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Σαμαρείτιδος.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Επι την πη γην ε πε ε ε στη η πη

γῆ των θαυμάσια των πέντε

κτηωρατης Ευαζωγηρηρησαι

αικααρπον ηγαρ Ευαενταυτη

εξελυθεν εκ του Παααααα

δειειεισουααπατηητουοο

οοφεεεεως ηγγικενουνη

Σαμαρειειειτιςαντλησαιυυ

υυδωρηνηιδωνεφηοο

Σωωτηρδοςμοιυυυδωρπιειν

καγωυδατοςαλλομενουουεμπληη

ηησωωωωσεκαιειςτηνπολιν

δρα μου σα η σω ω φρων τοις ο χλοις α

νη η ηγ γει λεν ε ευ θυς π ρ δευ τε

ι δε τε Χριστον τον Κυ ρι ι ον ρ ρ τον Σω

τη ρα τω ων ψυ χω ω ω ων η η η η

μων π ρ

ᾠχος Δι.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Επι το φρε αρ ως ηλ θεν ο ο ο

Κυ ρι ι ος η Σα μα ρει τις η ρω

ω ω ω τα τον ε ε ευ σπλαα α αγ

χνον πα ρα σχου μοι το υ υ δωρ της

πι ι ι στε ως και λη ψομαι της

κο λυμ βη η η η θρας τα να α α μα

α α α τα α γαλ λι α σιν και λυ

τρωω σιν ζω ο δο τα Κυ ρι ε δο ο

ο ξα α α σοι

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ο συ να ναρχος και συ να ι δι ι ος

Υι ος και Λο γο ος του Πα α τρος ε πι

την πη γην ε ε πε ε ε στη η πη γη

των ι ι ι α α μα α α των και γυ

νη εκ τη η ης Σα α α μα ρει ει ας

αν τλησαι υ υ δω ωρ πα ρα α γε ε ε

γο ο ο ο νεν ην ι δων ε φη η ο

Σω ω τηρ δος μοι υ υ δω ρ πι ι ει ν

και α πελ θου ου ου σα φω νη η σο ον σου

ου ου το ον α α αν δρα η δε ως

αν θρω πω δι α λε γο ο με ε ε νη

και αι αι ου Θε ε ω λα θει νσ που δα α

α α ζου σα α ε ε ε λε ε ε ε γε

ουκ ε ε ε χω ω α α αν δρα και ο

Δι δα α σκα λο ος πρ ος α αυ την α λη

θως ει ει ει πας ου ου ουκ ε ε ε χω ω

α α αν δρα **β** πεν τε γα αρ ε ε ε

σχες και νυν ον ε χειρουκ ε ε στι ι σου ου

α α νη ηρ **β** η δε ε πι τω ρη μα α

τι εκ πλαα γει ει ει σα **Δ** και εις την πο

λινδρα α μου ου ου σα τοις ο χλοιζε πε

βο α λε ε ε ε γου ου ου σα **Δ** δευ

τε ι ι δε ε τε Χρι ι στον ος δω ρει ταιτω ω

κο ο ο σμω το με ε γα ε ε

ε λε ε ε ε ος **Δ**

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ π Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι

Π α ρα το φρε ε ε αρ του Ι α α κωβ

ευ ρω ων ο Ι ι η η σους την Σα α

α μα ρει ει τι ι ι ι δα αι τει

υ υ δωωρπα ρ α αυ της ο νε φε σι κα

λυ υ πτων τη η η ην γην ω του θα α

α αυ μα α α α τος ο τοις Χε ρου βιμ

ε πο χου με νος πο ρ νη γυ ναι κι ι

δι ι ι ε λε ε γε ε ε ε το π

υ υ υ δωρ αι αι των ο εν υ δα α

σι ι την γη ην κρε μα α α α σας π

υ υ δωρ ζη η των ο πη γας και αι λι

μνας υ δα τω ω ων ε εκ χε ε ε ων Δ ρ

θε λων ελ κυ σαι ο ο οντως α αυ την ρ την

θη ρευ ο με ε ε ε νην υ πο του πο

λε μη η το ο ρος ε εχ θρου ρ και πο τι

σα σθαι υ δωρ ζων την φλε γο ο με ε ε

νη ην εν τοις α το πη μα σι ι ι ι

δει ει ει ει νως ρ ως μο ο νος ε

ευ σπλαγχνος **δ** και αι φι λα α αν θρω

ω ω ω προς **π**

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος **δ** Πά.

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει **π**

και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων

α α α α μην **π**

Ο δι α α σε **π** Θε ο πα τωρ

προ φη η η τη ης Δα α αυ ιδ **π**

με λω δι ι ι κως πε ρι σου προ ο α

α νε φω ω ω νη η η η σε **δ** τω

με γα λει α α σοι οι ποι η η σα α αν

τι ^π πα ρε ε ε στη η Βα σι λι ισ

σα α εκ δε ξι ω ω ω ω ν σου ^π σε ε

γα ρ μη τε ρα προ ξε ε νον ζω η ης α

νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν ^π ο α πα

τω ρ εκ σου ε ναν θρω ω πη η σαι ευ

δο κη η η σα ας Θε ε ε ος ^π

ι να τη η ην ε α αυ του α να α

πλα α α ση η ει κο ο ο ο να ^π

φθα ρει σαν τοις πα α α α α θε ε ε ε

σι ^δ και το πλα νη θε ε εν ο ο ρει ει

α λω ω τον ε ευ ρων ^π προ ο ο ο ο

βα α α α τον π τοις ω μοις α α α

να λα α βων τω Πα α α τρι ι

ι προ ο σα γα α α γη π και τω ι

δι ω θε λη μα α τιταις ου ρα νι αις συ

να α ψη η Δυ να α α α με ε ε

ε σι π και σω ση Θε ο το κετον κο σμον

Χρι ι στος Δ ο ε χωντο με ε ε γα και

πλουουου σι ον ε λε ε ο ο ο ο ος β λ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες

ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,

Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,

Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πειαν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πειαν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πειαν ε νε δυ σα το ο ο ο ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἧν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.
Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος δ΄ Βου.

Κυριαα νελθωνεν τω Σταυρω την
προγο νικηνη μωνκα ταραν εξη
λειψας και κα τελθων εν τω Αδη τους
απαιω νος δε σμιους η λευθε ρωσας
α φθαρσι ανδω ρου με νος των ανθρω
πων τω γε νει δια του το υμνου ντες
δοξα ζοο μεν την ζωο ποι ο ον και
σωτη ριον σου Ε γερσιν

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πλ. α΄.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ

ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα, πάντα ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεᾶς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιὼν εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος,

ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὦ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡς περ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμπας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἐπέλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Δοξα Πατρι και αι Υιυι ω και

Αγιω Πνεεεευ μαααατι

ωσ ωφθηςε πι γηςΧριστε ε ο ο Θε

ε ος δι α φα α το ον οι κο νο

ο ο μι ι ι ι αν ακουσαα

σα η Σα μα α ρει ει τις του λο γου σου

του φι ι ι λα αν θρω ω ω που κα

τε λι ι πε το αν τλη η μα α ε πι το
 ο ο φρε ε ε ε αρ δ και ε ε ε ε
 δρα α α α με δ λε γουου σα α τοις εν
 τη η η πο ο ο ο λει δ δευ τε ε ι
 δε ε τε κα αρ δι ι ο ο γνω ω ωστην δ
 μη τι ου ουτος υ υ πα α αρχει ο προ
 σδο κω ω με νο ο ος Χρι ι ι
 στος δ ο ε ε χων το με γα ε ε ε ε
 λε ε ε ε ος δ

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἔχος λ π δ Νη.

Κ αι νυν και α α ει β και εις τους αι

ω ω ναςτων αι ω ω ω νω ων α α

α μην δ

Μ ε σουσηστης Ε ο ορ της δ δι δασκον

το ος σου Σω ω τηρ δ ε λε ε γο ον οι

Ι ου ου ου δαι αι αι αι οι δ πως ου

τος οι δε ε γραμμα α τα β λη με μα α

α α θη η η η κως δ α γνο ουν τε ες

ο ο τι συ ει ει η η σο ο φι ι ι ι

α δ η κα τα σκευ α α σα α σα τον κο

σμον δο ο ξα α σοι οι οι οι δ

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός Ἀμήν.
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.
Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γ Βου.
λ

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα,
ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ
Κυρίου Μαθήτριάι καὶ τὴν προγονικὴν
ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι τοῖς
Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον·
Ἐσκύλευται ὁ θάνατος ἠγέρθη Χριστός

ο Θεος δωρου μενος τω κοσμω

το μεγα ελεος

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη. ρ̣

Με σουσης της εορτης διψωσανμου

την ψυχην ευσεβειας ποτισονναμα

ατα οτι πασι Σωτηρ εβοησας

ο διψων ερχεσθω προς με και πιινετω

ηπηγη της ζωης Χριστε ο Θεος

δο ο ξα α σοι οι οι οι δι

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγία Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγία
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία,

λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις· ‘Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
κατακλειομένη διὰ τοῦ· Δι’ εὐχῶν...

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Πα.

Χ̣ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω Δ̣ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νος Δ̣

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος π̣

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς

ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης:**

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν΄ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ

ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥοσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τριάδα, θεαρχικὴν δοξάσωμεν, ταῖς ὑποστάσεσι, μοναδικὴν δὲ φύσιν τῶν τριῶν, συναΐδιον σύνθρονον, ἣν δυσωποῦντες λέγομεν· Σῶσον τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἐχρίσθης, ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι, ἀγαλλιάσεως,

θεουργικῶ ἐλαίῳ ὁ Υἱός, καὶ βροτὸς ἐχρημάτισας,
καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξας.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ κάλλος, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μονὰς
τρισήλιε, τὰ Σεραφεῖμ οὐ φέροντα ὄραῖν,
συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις ἄσμασιν,
ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφράστως, τὸν ποιητὴν γεγέννηκας, τῶν ὅλων
Πάναγνε, τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀρᾶς, τοὺς
βροτοὺς καὶ θανάτου φθορᾶς, καὶ διὰ σοῦ
ἐπέγνωμεν, ἓνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥώμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἀγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις
σου, ὡς ἀπέστειλας Χριστέ, παρὰ Πατρός τὸν
Παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφηνας, φύσιν τρισήλιον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τῶ Πατριάρχῃ, Ἀβραάμ ὅτε ὤφθης ἐν σχήματι,
ἀνδρικῶ τριττῇ Μονάς, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας,
τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ κυριότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ χαρακτῆρσιν, ἐν τρισὶν εἰς Θεὸς πιστευόμενος,

ἀπερίγραφτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασι, ῥῦσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Στοιχειωθέντες, τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσεσιν,
ἐνικὴν καὶ τριλαμπῆ, τὴν θεαρχίαν δοξάζομεν, καὶ
σὲ μακαρίζομεν, τὴν Ἀειπάρθενον.

Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε ἄκτιστε, καὶ ὁμοούσιε, Μονὰς
τρισυπόστατε, καὶ ἀκατάληπτε, τοὺς δούλους σου
οἴκτειρον, σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς
ἐλεήμων· σὲ γὰρ Κύριε μόνον, λυτρωτὴν καὶ
δεσπότην, κεκτήμεθα βοῶντες· Γενοῦ ἡμῖν ἴλεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν,
Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, αἰεὶ
περιπίπτοντες, μόνην σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ
τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ κατὰ χρέος, ἐν
πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν·

ᾠ α' Χορός. Σῶσον τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐπερούσιον Τριάδα, ἐν μονάδι Θεότητος, καὶ
κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ σε δοξάζομεν, ὡς
ἀδιαίρετον φύσιν, ὡς ἀσύγχυτον, ὡς ἰσόρροπον,

δόξη Θεὸ ἀκατάληπτε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μεριστὴν οὖσαν ἀφράστως, τοῖς προσώποις
Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ κυριότητι,
ἀπεριόριστον, μόνην, ἀπερίγραπτον, ἀνυμνοῦμέν σε,
τὸν Ποιητὴν πάσης κτίσεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοῦς ὁ ἀναρχος τὸν Λόγον, ἀπορρήτως γεγέννηκε,
καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε· καὶ
διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Δεσπότην τῶν
ὄλων, Θεὸν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὅπτανόμενος τοῖς πάλαι, τυπικῶς προκατήγγειλε,
τὴν ἐκ σοῦ Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λόγος, ἀλλ'
ὑστερον, ἐπιφανεῖς τοῖς ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν,
Ὁ β' Χορός: τρισυπόστατον, μίαν ἀρχὴν
ἐφανέρωσε.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ Θεότητος,
μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς δ' ὑποστάσεις,
ζωαρχικὰς συμφυεῖς, σέβομεν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, συναίδιον ὑπαρξιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὸ σέλας τρισήλιον, τῆς οὐσιώδους αἴγλης σου,
λάμψον ἐνιαία μοι Θεότης, ἄκτιστε φύσις, καὶ
φωτουργαία πηγὴ, πάσης φωτοδότιδος αὐγῆς, ἵνα
κατοπτρίζωμαι, σοῦ τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὡς μόνον ὑπάρχοντα, δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος,
καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην, πάνσοφον ὄντως,
καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν, γνόντες σε βοῶμέν σοι
πιστῶς· Δέσποτα τρισήλιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε
φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεῶσαι βουλόμενος, τὸν πρὶν φθαρέντα ἄνθρωπον,
ὁ δι' ἀγαθότητα Παρθένε, πλάσας καὶ δείξας, εἰκόνα
θείας μορφῆς, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν
τρισάριθμον,

Ὁ α' Χορός· θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ὡδὴ ς'· Ἐβόησε, προτυπῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐνέφηεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν υἰότητα, καὶ τὸ
Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι ὀρώμενον· διὰ
τοῦτο μίαν, καὶ τριττὴν θεαρχίαν δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὡς εἶδέ σε, τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον,

Ἡσαΐας, ὑψηλοῦ ἐπὶ θρόνου καθήμενον, τὴν τριττὴν ἐπέγνω, τῆς μιᾶς θεαρχίας ὑπόστασιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μετάρσιον, ὑψηλὸν Βασιλεῦ τρισυπόστατε, τὴν καρδίαν, καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, ἵνα τῆς σῆς δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἠξίωσε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ Παρθένου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλόανθρωπος, καὶ τῆς θείας δόξης, κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρός, φρονοῦντες κηρύττομεν, ἀναρχον Βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν, ἣν περ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν, Τριάς ὁμοούσιε, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεόν, ἐν χρόνῳ ἐκύησας, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, θεάνθρωπον Ἄχραντε· ὅθεν σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, πάντες ὁμολογοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· Τῆς δόξης τῆς αἰωνίου,

‘Ο β’ Χορός· πάντα ἀξιώσον.

’Ωδὴ ζ’. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὰς τεταγμένας, ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοεράς,
τάξεις ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι
δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς
ὑποστάσεσι. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥήσεις ἁγίων, Ὑποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς,
ένα τῶν αἰώνων πάντων δημιουργόν, προεδήλωσαν
ἀνέκφραστον, Θεὸν καὶ Κύριον, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

‘Ο κατ’ οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος καὶ Παντουργός,
ῶφθης τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρωπος ἐξ ἀγνῆς,
Θεομήτορος τὸν ἄνθρωπον, ἀνακαλούμενος,

‘Ο α’ Χορός· πρὸς μετουσίαν τῆς Θεότητος.

’Ωδὴ η’. Χειῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπές, Οὐσία ἀναρχε,
κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον, καὶ
ναὸν τῆς σῆς Θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν,
δειξόν με κράζοντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον. (δὶς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριάς ἀμέριστε, Μονὰς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι, τῶν πταισμάτων καὶ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σου θεϊκαῖς, ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶ σε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, καὶ Λόγος σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, οὐσία δύναμις ὑπαρξίς, ὑπερούσιε ἀνέκφραστε, μεγαλουργέ Τριάς Μονάς, φρούρει τὴν ποίμνην σου ταῖς πρεσβείαις, **Ὁ β' Χορός** τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὅλην νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δέ, ψυχῆς ἀπάσας, καὶ τὰς τοῦ σώματος, τὸν πλαστοουργὸν καὶ ῥύστην μου, Μονάρχα τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι. Σώσόν με τὸν δοῦλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐψωσον ἡμῶν, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σέ τὸν Ἐψιστον, φώτισον ταῖς λάμπεσιν, ἀχράντοις

Πάτερ, Λόγε Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον,
τῆς δόξης Ἡλιε, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε,
τὸν μονάρχην Θεὸν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Σῶσον τοὺς εἰς σέ, πιστεύοντας Κύριε, καὶ
καταγγέλλοντας, ἀναρχον αἶδιον, οὐσίαν μίαν, τρία
δὲ Πρόσωπα, θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα, τῆς
κυριότητος, καὶ τῆς θείας, δόξης σου ἀξίωσον, ταῖς
λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

Εἶτα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τῆς Σαμαρείτιδος.

**Ἀγγέλου Βουδούρη, παρασημαντικῶς
διορθωθὲν ὑπὸ Χαραλ. Τσερκέζη.**

Ἦχος ᾠή Γα.

Δοξᾶ Πατριῖι και Υἱυ

ω και αι Αγιωω Πνεεευμαα

αατιιπ

Και νυν και ααειει και εις

τους αιωωνας των αιαιωωνων

α μη ην π^α

Ἄ γαλ λι α α α α σθα ση η με ε

ρον φαι αι δρωσ κ^α ο ου ρα νο ο ο ο ος

και αι η η η γη κ^α ο τι Χρι στος πε φα

νε ρωω ται κ^α σαρ κου ου με νο ος ω ως α α

αν θρωω ω ω πο ος π^α ι να τον Α δαμ

ε ε ξα α α ρη Δ^α της κα τα α ρας

πα αγ γε ε ε νη π^α και θαυ μα στου ται

θαυ μα α σιν κ^α εν Σα μα ρει ει ει α προ ο

ο σα α φι ι κο ο ο με ε ε ε νο ος

γυ ναι κι ι ι δε ε Ε ξα α α α

Α ναρχον Πα τε ε ρα και πα αν του

ου ουρ γο ο ο ον συ υ να να α αρ χο

ο ον Λο ο ο γον προ αι ω ω νων

εκ του ου Πα α τρο ο ο ο ος α αρ

ρευ στω ω ως τε χθε ε εν τα και το

Α γι ι ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

το ε ε εκ Πα α α τρο ο ος α

χρο ο νως εκ πο ρευ ο ο με ε νο

ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ειν σε τον Θε ε ε ο ο ον

λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α τρι

η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον ^Δτρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος ^βτην μι

ι ι α α αν Βα α σι λει ει ει

αν και Κυ ρι ο ο τη η τα α ^β

Θ κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α αστουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο λο

γου ου ου σα και σε γε ραι ρου σα

α α

Ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἄξιον ἴσται· Ὁτι σοῦ ἐστίν...

Ἄξιον ἴσται· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἦχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτῆρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη. ς̣

Με σουσης της ε ορ της δι ψω σανμου

την ψυ χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα

α τα ρ̣ ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας

ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε τω

η πη γη της ζω ης Χρι στε ο Θε ος

δο ο ξα α σοι οι οι ρ̣

Ἄναγνώστης·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἦ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἦ Χορός: Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἦ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

Δι' εὐχῶν...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο ‘Ιερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

ᾠχος λ̣ ρ̣ Π̣α̣.

Χ̣ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω Δ̣ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νος Δ̣

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος π̣

‘Ο Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς

ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ

τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης·**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

“Οτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ’ ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ,
καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας
μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας
μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου
ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν
σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη
μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ
ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότῃτος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ
μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς
ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν

πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)** Κύριε, ἐλέησον. **(τρὶς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ

ἄδη ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου,

ὕψωθεις δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ

πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ἔτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ἔτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπάζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι

πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἧν ἐκφώνησις·

Ἔστι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γ Βου.

λ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν

ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος δ'.

Τὸ παιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι, αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γ Βου.

κ

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυγ

μα εκ του Αγ γε λου μα θου σαι Αι του

Κυ ρι ου Μαθη τρι αι και την προ γο

νι κην α πο φα σιν α πο ρι ψασαι

τοις Α πο στολοις και χω μεναι ε λε γον

ε σκυ λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χριστος

ο Θε ος δω ρου με νος τω κο σμω

το με γα ε λε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν,
εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ
ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ
πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη. ρ̣

Με σου σησ της ε ορ της δι ψω σαν μου

την ψυχήν εὐσεβείας ποτισόν ναμα
 ατα **δ** οτι πασι Σωτηρ εβοήσας
 οδι ψωνερχεσθω προς με και πιι νετω
 ηπηγη της ζωης Χριστε ο Θεος
 δο οξα σοι οι οι **δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος δ'.

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο λέγουσαι· Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ Ληστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; ἄρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ Πάθους κηρύξας τὴν Ἐγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν Ἄδῃ παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ Ἄδου Σωτὴρ· συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ Ἀναστάσει τῇ σῆ,

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας Ἐλεῆμον, τὴν Ἀνάστασιν πᾶσι· διὸ σε καὶ δοξάζομεν, μόνη Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθόν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τῆ πέτρα προσελθόν, ἐνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις· Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι αἰεὶ, τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουςαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· διὸ βοᾶτε, τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἐκουσία σου βουλή, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν Ἄδῃ ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῆ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει σου· Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστρω σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερέυσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ.

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριαι, κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ Ἀγγελος

καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε·
τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Μυροφόροι Γυναῖκες, μετὰ μύρων ἔλθοῦσαι, πρὸς τὸ
μνήμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου τρανώς,
πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα
λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ ἔξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ
τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ
οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος,
Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐα, ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἔτερα, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

Εὐλογητὸς εἶ εἰ εἰ εἰ Κυριε ε ε

ε̣ κ̣ ᾠ̣ δι δα ξο ο ον με τα α α α δι ι

και ω ω μα α τα α α σου ^κ_α

Τ ω ω ν Α γ γε ε ε λω ω ν ο δη η

η μος ^{ν'}_α κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ν

σε ^Δ_α ε εν νε ε κροι οι οις λο ο γι ι σθε

ε εν τα ^κ_α τουου θα α να α του δε ε

Σω τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο

ο ον τα ^Δ_α και αι συν ε ε α αυ τω ω

το ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α

α ^κ_α και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ

θε ρω ω ω σαν τα ^Δ_α

Θ υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε ^κδι ^ρδα ^Γξο ^Γο ^Γον ^Γμε ^Γτα ^Γα ^Γα ^Γα ^Γδι ^Γι

και ^κω ^κω ^κμα ^κα ^κτα ^κα ^κα ^κσου

Τι ^ρι ^ρι ^ρτα ^ρμυ ^ρυ ^ρυ ^ρρα ^ρα ^ρσυμ ^ρπα ^ρθως

τοις ^Δδα ^Δκρυ ^Δυ ^Δσι ^Διν ^Δω ^Δω ^ΔΜα ^Δα ^Δθη ^Δη

τρι ^και ^και ^κκι ^κι ^κρ ^κνα ^κα ^κα ^κτε ^κο ^κο ^κα ^κστρα

α ^ρα ^ρπτω ^ρων ^ρεν ^ρτω ^ρτα ^ρφω ^ρΑγ ^ργε ^ρε ^ρε

λο ^Δος ^Δπρ ^Δο ^Δσε ^Δφθε ^Δεγ ^Δγε ^Δε ^Δτο ^Δο ^Δταις ^ΔΜυ

υ ^κρο ^κο ^κφο ^κο ^κο ^κροις ^κι ^κι ^κδε ^κτε ^κε ^κυ

^ρυ ^ρμεις ^ρτον ^ρτα ^ρα ^ρα ^ρα ^ρφο ^ρον ^ρκαι ^ρη ^ρη ^ρσθη ^ρη

τε ^Γε ^Γε ^κε ^κο ^κΣω ^κτη ^κηρ ^κγαρ ^κε ^κξα ^κνε

ε ^ρε ^ρε ^ρστη ^ρτου ^ρου ^ρμνη ^ρη ^ρη ^ρμα ^ρτος ^Δδ

Ευλογητος ει ει ει Κυρι ι ε ε

ε διδαξο ο ον με τα α α α δι ι

και ω ω μα α τα α α σου

Αι ι α αν πρω ω ι Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγγε ε λος και ει ει ει

πε θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε την

Α να α α στα α σι ιν δε ε

Α α πο στο λους ει ει ει πα τε Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε κ κ δι δα ξο ο ον με τα α α α δι ι

και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι Δ δ προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το κ κ Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε φη

η λε ε ε ε γων Δ δ τι ι με τα α νε

ε κρων τον ζω ω ω ων τα α λο γι ι ζε ε

σθε ε ε ε ε ε ως Θε ο ος γαρ ε ξα

νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο

ον τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος Α α γι ος ει Κυ υ υ ρι

ε

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην

ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ι

ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε κ ο εκ σου ου σαρκω θει ει εις Θε ος

και α α ανθρωπος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ Αλ λη

η λου ου ι α κ Αλ λη η λου ι ι α α

δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ Αλ λη

η λου ου ι α κ Αλ λη η λου ι ι α α

δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α π χ

Α α λ η λου ου ι ι α α κ

δο ο ξασοι οι ο Θεο ο ο ο ο ο ο

ος π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα).

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου Ἐγέρσεως προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον, Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου·
Κᾶμοι γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ὦτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος,
ὑψηλότερός ἐστι, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα,
ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἡ καρδιά μου πρὸς σέ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν
θέλξει με, τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν πρὸς
χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργήν, ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ
σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῶα δόγματα,

Ὁ β' Χορός· ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν καὶ οἱ
πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
‘Ο β’ Χορός· ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α’. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ς̣ Πά.

Ἀ να στα σε ως η με ρα λαμπρυνθω μεν

λα οι Δ̣ Πά α σχα Κυ ρι ου Πα α σχα

εκ γαρ θα να του προς ζω ην Δ̣ και εκ

γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος π̣ ς̣ η

μα ας δι ι ε βι βα σεν Δ̣ ε πι νι κι ον

α α δο ον τας π̣ (δὶς) ς̣

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ
ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν
ἐξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς
ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραίνεσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὄρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ α΄

ᾠχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰωνίαν ζωὴν, κυφορήσασα Χριστόν, τὸν ἐκ τάφου ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀναστάντα κατιδοῦσα, σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτῳτε ἀγνή, καὶ τὸ Χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς, αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομῆτορ πανάμωμε.

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον **δ**ουκ εκ

πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον **π**

αλλ α φθαρ σι ας πη γην **Δ** εκ τα αφου

ομ βρη σαντος Χρι στου **Δ** εν ω στερε ου ου με

π (δὶς)
θα **ρ**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ,
καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις,
τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἔστερέωται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι
σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές,
αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ'.

Ἦχος καὶ Εἶρμός ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον
ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς
πέρασιν Ἀγνή, τὸ φέγγος ἀστράψαντος.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν

ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἄγνή, χόρευε καὶ τοῦτον
ὡς Θεόν, ἄχραντε μέγαλυνε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἄχραντος· Ἀμήν.

Ἄχραντος τὸ Κοντάκιον τῆς
Μεσοπεντηκοστῆς (χῦμα)·

Τῆς Ἑορτῆς τῆς Νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν
ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης πρὸς τοὺς
παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ
ἀρύσασθε ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν
καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου
δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς
ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Κάθισμα τῆς Σαμαρείτιδος.

Ἦχος δ'· Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀγαλλιάσθω οὐρανός, χορευέτω, τὰ ἐπὶ γῆς· ὅτι
Χριστὸς ἐκ Παρθένου, ἐπιφανείς ὡς ἄνθρωπος
ἐρρύσατο φθορᾶς, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, τῷ ἰδίῳ
θανάτῳ· θαύμασιν ἐκλάμπας δέ, γυναικὶ
Σαμαρείτιδι, ὕδωρ αἰτῶν παρέχει τὴν πηγὴν, τῶν
ἰαμάτων, ὡς ὁ μόνος ἀθάνατος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ὅμοιον.

Ὁ τῆς σοφίας χορηγὸς καὶ Δεσπότης, τῆς Ἑορτῆς
τῆς Νομικῆς ἐπιστάσης, ἐν Ἱερῷ καθήμενος
ἐδίδασκες, λέγων οὕτως ἅπασιν· Ἐρχεσθε οἱ
διψῶντες, πίετε τοῦ νάματος, οὗ ἐγὼ νῦν παρέχω, δι'

οὐ ζωῆς ἐνθέου καὶ τρυφῆς, ἐπαπολαύσετε πάντες οἱ ἄνθρωποι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ἦ Χορός· Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον
τῆς Σαμαρείτιδος (χῦμα)·

Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι ἡ Σαμαρεῖτις
ἐθεάσατο τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ᾧ ποτισθεῖσα
δαψιλῶς, βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκκληρώσατο,
αἰωνίως ἡ ἀοίδιμος.

Ἦ Οἶκος.

Τῶν σεπτῶν μυστηρίων ἀκούσωμεν, Ἰωάννου ἡμᾶς
ἐκδιδάσκοντος, τὰ ἐν τῇ Σαμαρείᾳ γινόμενα· πῶς
γυναικὶ ὠμίλει ὁ Κύριος, ὕδωρ αἰτήσας, ὁ τὰ ὕδατα
εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν συνάξας, ὁ Πατρὶ καὶ τῷ
Πνεύματι σύνθρονος· ἦλθε γὰρ ἐκζητῶν τὴν εἰκόνα
αὐτοῦ, αἰωνίως ὡς ἀοίδιμος.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Στίχοι

Ἦ Βασιλίσκος ἐκτομῇ δούς τὴν κάραν,
Πατεῖ νοητοῦ βασιλίσκου τὴν κάραν.
Εἰκάδι δευτερίῃ Βασιλίσκος φάσγανον ἔτλη.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάρκελλος, μόλυβδον κοχλάζοντα ποτισθεὶς, τελειοῦται.

Ὁ Ἅγιος μάρτυς Κόδρος ὑπὸ ἵππων συρόμενος τελειοῦται.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βλαδίμηρος, ὁ βασιλεὺς καὶ θαυματουργός, ξίφει τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπων καὶ Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως χρηματισάντων.

Στίχοι.

Βασιλὶς τῶν πόλεων ἀγαλλιάσθω,
Μνήμην τελοῦσα τῶν σοφῶν σου Ποιμένων.

Εἶτα τὸ παρὸν Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ Κυριακῇ πέμπτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτὴν ἑορτάζομεν.

Στίχοι.

Ὑδωρ λαβεῖν ἐλθοῦσα τὸ φθαρτόν, γύναι,
Τὸ ζῶν ἀπαντλεῖς, ᾧ ῥύπους ψυχῆς πλύνεις.

Ταῖς τῆς σῆς Μάρτυρος Φωτεινῆς πρεσβείαις,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.
Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

Εἰς πολλά α α α α
α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο
τα α α α α α α α

Καταβασίαι Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

ᾠδὴ α'.

Α να στα α σε ως η
με ε ρα λαμ πρυ υ υν θω ω ω ω

με εν λα α α οι **Δ** Πα α α α σχα α

Κυ ρι ι ου ου Πα α α σχα α **Δ**

εκ γαρ θα να α α του προς ζω ω ω η

ην και εκ γης προ ος ου ου ρα νο

ον Χρι ι στο ο ο ο ος ο ο

Θε ε ε ος **π** η μα α α ας δι ι

ε ε ε βι ι βα α α σεν **Δ**

Ὁ β' Χορός: **Δ** ε πι ι νι κι ι ο ον α

α α α α δο ο ο ον τας **π**

Ὠδὴ γ'. **Δ** ε ευ τε πο μα πι ι ι ω μεν

και αι αι νο ον **Δ** ουκ εκ πε τρα ας α α γο

ο ο νου Δ τε ε ε ρα του ρ γου ου με

νο ον Δ αλλ α φθα ρσι ι ι ι ας πη

η η γη ην Δ εκ τα α φου ομ βρη η σαν

τος Χρι ι στου Δ ε ε εν ω στε ρε ε

ου ου ου ου ου με ε ε θα π

Ωδὴ δ'. Θ πι της θει ει ει ει

α α ας φυ λα α κης Δ ο ο ο θε

ε η γο ρο ος Α αβ βα α κου ου ου Δ

στη τω μεθ η η μω ω ων και αι αι

δει ει ει κνυ υ υ υ υ τω Δ φα ε σφο

ο ρον Α αγ γε ε λον δι α α α

πρυ υ σι ι ω ω ως λε ε γο ο ον

τα α ^πση η με ε ρον σω ω τη η

ρι ι ι α α α τω ω ω κο ο

ο ο ο σμω ^Δο τι α α νε ε ε

στη Χρι στο ος ως πα αν το ο δυ υ υ

υ υ να α α α μος ^π

^{Ωδὴ ε'.} **Ο** ρ θρι ι σω μεν ο ο ο ορ

θρουου ου βα θε ε ε ε ος ^π και αν τι

μυ υ υ υ ρου τον υ υ υ μνο ον ^Δπρο

σοι οι οι οι σω ω μεν τω ω Δε σποο ο

ο τη ^π και Χρι στο ον ο ψο ο

με ε θα δι ι ι ι και αι ο συ υ

νη η ης η η λι ι ι ον πα

α σι ι ζω ω ω ην α α να α τε

ε ε ε ελ λο ο ο ον τα

Ὠδὴ 5'. Κα τη ηλ θες εν τοις κα τω

τα α τοις τη ης γης και συ υ νε τρι ι

φας μο ο χλου ους αι αι ω ω νι

ι ι ουους κα το ο χους πε πε

ε δη η με ε ε ε ε νω ων Χρι

ι ι στε και τρι ι η με ε ρος ως

εκ κη η τους Ι ω ω να α α α α ας

ε ε ε ξα α νε ε ε ε στη

η ης του ου ου τα α α α α φου π

Ὠδὴ ζ'.

Ο Παι αι αι αι δας ε εκ κα

μι ι ι νου ρυ σα α με ε νο ο ο

ο ο ο ος γε ε ε νο ο ο ο με ε νο

ο ος α αν θρω ω ω πο ος πα α π

σχειι ως θνη η τος και αι αι δι ι α π

πα θουους το ο θνη το ο ον α φθαρ Δ δ

σι ι ι ι α ας ε ε εν δυ υ υ υ κ

ει ει ε ε ευ πρε ε ε πει ει ει

α αν ο μο ο ο νος ευ λο ο γη π

η το ο ος τω ων πα α τε ε

ε ρωων **Δ** Θε ο ος και υ υ πε ε ρε

ε ε ε εν δο ο ο ο ξος **π**

Ωδὴ η'. **Χ** **Α** ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου με εν τον Κυ υ ρι ι

ον **Δ**

Α αυ τη Η η κλη η η τη η

και αι α γι ι ι α α η

η με ε ε ρα α **Δ** η μι α των

Σα αβ βα α α τω ων **Δ** η βα σι

ι λι ι ις και αι αι κυ υ υ ρι

ι ι ι ι α π ε ο ορ των δ ε ορ

τη η η η και αι πα νη η η η η

γυ υ υ υ υ ρις δ ε ε ε στι ι ι ι πα

α νη η η γυ υ ρε ε ε ω ων π εν

η η η ε ευ λο γου ου ου με

ε εν Χρι ι στο ον εις του ου ους αι

αι αι ω ω ω ω να α α ας π

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ᾠ Πα.

ᾠδὴ α'. Ἄ να στα σε ως η με ρα λαμ

πρυνθω μεν λα οι δ Πα α σχα Κυ ρι ου

Πα α σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην Δ

και εκ γης προς ουρα νον Χρι στο ος ο Θε ος

π η μα ας δι ι ε βι βα σεν Δ

Ὁ β' Χορός: Δ ε πι νι κι ον α α δο ον

π
τας α

Ὠδὴ γ'. Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον Δ

ουκ εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα του ρ γου

π με νον α λλ α φθαρ σι ας πη γην Δ

εκ τα α φου ομ βρησαντος Χρι στου Δ εν ω στε

π
ρε ου ου με θα α

Ὠδὴ δ'. Ε πι της θει ας φυ λα κης

ο θε η γο ρος Αβ βα κουμ Δ στη τω μεθ δ

η μων και δει κνυ υ τω Δ φα ε σφορον Αγ δ

γελον δι απρυ σι ως λε γον τα π ση με ρ

ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω Δ ο τι α δ

νε ε στη Χριστος ως παν το δυ υ ναμος π ρ

Ὠδὴ ε΄. **Ο** ρ θρι σω μεν ορθρου βα θε

ος Δ και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ δ

σοι οι σω μεν τω Δε σπο τη π και Χρι ρ

στον ο ψο με θα δι και ο συ νης η λι ον

πα σι ζω ην α να τε ελλοντα π ρ

Ὠδὴ ς΄. **Κ** α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις

της γης **Δ** και συ νε τριψασμοχλουςαι ω νι

ους κα το οχουςπε πε δη με ενωνΧριστεκαι

τρι η μερος **π** ως εκ κητουςΙ ω νας **Γ**

ε ξα νεστης του τα φου **π**

Ωδὴ ζ'. **Ο** Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ

σα μενος γε νο μενος ανθρωπος **π** πασχειως

θνη τος και δι α παθουςτο θνη τον **Δ** α

φθαρ σι ας εν δυ ει ευ πρε πει αν **π** ο

μο ο νος ευ λο γη τος των πα τε ε ρων **Δ**

Θεος και υ περ ε εν δο ο ξος **π**

Ωδὴ η'. **Α** ι χ̣ νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου μεντον Κυ ρι ον Δ

Α υ τη Η κλη τη η και α γι α η

με ε ρα Δ η μι α των Σαβ βα α των η

βα σι λις και κυ ρι α π ε ορ των ε

ορ τη Δ και πα νη γυ ρις ε στι ι

πα α νη γυ ρε ων Δ εν η ευ λο γου

μεν Χριστον εις τους αι ω να α α ας π

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι

ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι ν ε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον **Δ**

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦ α' Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ
ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦ Αρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦ Ηχος **Δι.**

Θ λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το μεγα ελε ος σου και κα τα το

πληθος των οικιρμων σου ε ξα λει ψοντο

α νο μη μα μου

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο

μι ας μου και α πο της α μαρ τι ας

μου κα θα ρι σον με

Οτι την α νο μι αν μου ε γω γι

νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω πι

ον μου ε στι δι α παν τος

Εοι μο νω η μαρ τον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

δου γαρ εν α νο μι αις σου νε λη φθην

και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η μη

τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησαστα

α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι

α σου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις

σου νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

αν τι εις με υσ σω πω και κα θα

ρι σθη σομαι πλυ νεις με και υ περ χι ο

να λευ καν θη η σομαι

κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευφροσυνην αγαλλιᾶσονται

οστε ατεταπεινωμενα

Αποστρεψον το προσωπον σου α

ποτων αμαρτιων μου και πασαστας

ανομιας μου εξαλειψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι

ο Θεος και πνευμα ευθες εγ και νισον

εν τοις εγκαταλοιπις μου

Μη απορριψης με απο του προ

σωπουσου και το Πνευμασου το Αγιον

μη αντανελησαπ εμου

Α ποδος μοι την αγαλλιαν του

σωτηριου σου **Δ** και πνευματι η γεμο

νικωστηριξον με **Β**

Δ ιδαξω ανουςτας οδου σου **Δ** και

ασειεις επι σε επιστρεψουσι **Β**

Ρ υσαι με εξ αιματων Θεος **Δ** ο Θε

ος της σωτηριας μου **Δ** αγαλλιαν ασειται

η γλωσσα μου την δικαιωσιν σου **Β**

Κ υριεταχειλη μου ανοιξεις

και το στομα μου ανοιγει την αινε

σιν σου **Β**

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν **Δ** ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις **β**

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον **Δ** καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος **Δ** ουκ ε ξου

δε νω σεις **β**

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο

κι α σουτην Σι ων **Δ** και οι κο δο μη

θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο καυτω

μα τα **β**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους **Δ** και

ε λε η σον με ο Θε ος **Δ**

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι **ζ'**

Τ αις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε ε λε

η μων **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω

ων εγ κλη μα των **Δ**

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **ζ'**

Ταις της Θεο το οκουπρεσβειαις ε ε λε

ημων **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη η θη των

ε μων εγ κλη μα των **Δ** **Χ**

Θλε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου **Δ** και τα τα το πλη

θος των οικιρμων σου **Χ** ε ξα λει ψον το α

νο ο μη μα μου **Δ**

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο

ο ο ος

Ἔτερα, ἄργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Δ ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταιςτων

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πληθη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α α μη η ην ταιςτηης Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ο υς α πο του τα

α α φουου κα α θω ως προ ει ει ει ει

πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν την

αι ω νι ο ο ο ν ζω ην και αι με ε

γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ὠδὴ θ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ Τόκου σου.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Τὸ αὐτό.

Τροπάρια.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων, τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

Ὠ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἄδης ἐσκυλεύθη.

Ὡ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θ'.

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί· Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε· χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χαῖρε Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμψας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Ὁδὴ θ'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ὁ Ἀ ἀ γ γε λο ος ε ε ε βο ο

ο α α τη η Κε ε χα ρι ι τω

ω με ε ε νη η Δ Α α γνη η Πααρ

θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε και αι πα

λι ιν ε ε ε ρω Χαι αι αι ρε ε Δ

ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη

η η τρι ι η η με ρο ο ος ε

ε εκ τα α α α α φου π

Φ ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου ς

η νε ε ε α α Ι ι ε ε ε

ρουου σα α α λη ημ ^π η γαρ δο ο ξα

Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου ε ε πι

ι σε ε α α α νε ε ε τει ει λε ε

χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι

α γα α α α αλ λου ου Σι ι ι

ων ^Δ συ υ υ υ υ δε ε α α α

γνη η η η τε ερ που Θε ε ο

ο το ο ο κε ε ^Δ εν τη η Ε ε

γερ σει του ου το ο ο ο ο κουου ου

ου σου ου ου ου ^π

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Ο Ἀγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα
ρι τω με ε νη Α γνη παρθε νε χαι αι
ρε και πα λιν ε ρω χαι αι ρε **Δ** ο σος Υι
ος α νε ε στη τρι η με ρος εκ τα
φου **π**

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι
ε ρου σα λημ **π** η γαρ δο ξα Κυ
ρι ι ι ου **Δ** ε πι σε α νε τει λε **π** Χο ρευ
ε νυν και α γαλ λου Σι ων **Δ** συ υ δε α γνη
η τερ που Θε ο το ο κε **Δ** εν τη ε γερ

σειτου το οκουου σου ου ου ου π ρ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος,
τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ
καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ
κόσμου σωτήριον.

Τῆς Σαμαρείτιδος.

ᾠχος ὁ αὐτός. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σαμάρειαν κατέλαβες, Σωτήρ μου παντοδύναμε, καὶ
γυναικὶ ὁμιλήσας, ἐζήτεις ὕδωρ τοῦ πιεῖν, ὁ ἐκ
πέτρας ἀκροτόμου, πηγάσας ὕδωρ Ἑβραίοις, ἣν
πρὸς πίστιν σὴν ἔλαβες· καὶ νῦν ζωῆς ἀπολαύει, ἐν
οὐρανοῖς αἰωνίως.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ὅμοιον.

Μεσοῦσης παραγέγονας, τῆς Ἑορτῆς φιλάνθρωπε,
ἐν Ἱερῷ καὶ ἐλάλεις· Οἱ δίψης ἔμπλεοι πρὸς με,

ἔλθετε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ζωῆς καὶ ἀλλόμενον, δι’
οὔ τρυφῆς καὶ χάριτος, ζωῆς τε τῆς ἀθανάτου,
Ὁ β’ Χορός· ἐπαπολαύσετε πάντες.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·
Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος τέταρτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α’ Χορός.

Ἦχος δὲ Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

υ υ ρι ι ι ι ον π αι νει τε τον

Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων δ αι νει

τε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι ι ι

στοις π σοι πρε ε πει υ μνος τω Θε ω

ω β λ

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι Α αγ γε

λοι οι α α αυ του π αι νει τε αυ τον

πα α σαι Αι αι Δυ να α α μει

εις α α αυ του π σοι πρε ε πει υ μνος

τω Θε ω ω β λ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο τη η η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

α π α α α α α α α α η η η

μω ω ω ζω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ε Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ λα α α φυ υ λα α ατ τε

ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ λα α

α α ρα α α α α α α α α α

α α α ρα α α α α α α ε ε υε

ε ε ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα πρ

α α α α α α α α α α δ α α

α α α α α α α α α α πρ α α

α α α α α α α α α α α α

α Γ
αα

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρον ὑπομεινασ και θανα

τον και αα να στασεκτων νε κρων παν το

δυ υ να με Κυρι ε δοξα ζομεν σουτην

Αα να στασιν

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἐν τῷ Σταυρω σου Χριστε της αρχαι

ας κα τας η λευ θε ρω σας η μας και εν

τω θα να τω σου **β λ** τον την φυ σιν η

μων τυ ραν νη σαντα δι α βο λο ον

κα τηρ γησας **β λ** εν δε ε τη Ε γερ σει

σου χα ρας τα παν τα ε πλη ρωσας **β λ** δι

ο βο ω με σοι ο α να στας εκ των νε

κρων Κυ ρι ε ε δο ξα σοι **β λ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Τω σω Σταυρω Χριστε Σω τηρ **Δ δ** ο δη

γησον η μας ε πι την α λη θει αν σου **β λ**

και ρυ σαι η μας των πα γιδωντου εκ θρου **β λ**

ο α να στας εκτων νε κρων α να στησον

η μας πε σο οντας τη α μαρ τι α **β λ** εκ

τει νας την χει ρασου φι λανθρωπε Κυ ρι

ε τη πρεσβεια των Α α γι ωνσου **β λ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Των πα τρι κωνσου κολ πων **π ρ** μη χω ρι

σθειςμο νο γε νες Λο γετου Θε ου **Δ δ** ηλ θες

ε πι γης δι α φι λανθρω πι αν **β λ** αν

θρωπος γε νο με νος α τρε πτως **π ρ** και

Σταυ ρον και θα να τον υ πε μεινας σαρ κι

ο α πα θης τη Θε ο τη τι α α

να στας δε εκ νε κρων α θα να σι αν πα

ρε ε σχες τω γε νει των αν θρω ω πων

ως μο νος παντο δυ ναμος

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πλ. α΄.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἄγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοιῖξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεᾶς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ

ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν,
θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον
προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.
Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστάσαι
πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ
τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος,
αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν
νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ;
ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος,
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, Πάσχα
πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ
ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὦ Πάσχα λύτρον λύπης·
καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡσπερ ἐκ παστοῦ,
ἐκλάμπας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾷς ἐπλησε λέγων·
Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ ὦ Π̣α̣.

Η̣ ε̣ ε̣ δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι

Η πη γη της ζω ω ω α αρ χι

ι ι ας Ι η σου ους ο ο ο Σω τη

η η η η η μων ε πι την πη γην

ε πι ι στας του πα τρι α αρχου Ι

ι α α κωβ πι ει ν ε ζη η η τει ει

υ υ υ δωρ πα ρα γυ ναι κο ος

Σα α α μα ρει ει τι ι ι ι δος της

δε το α α κοι οι νω ω νη η η τον

των Ι ου δαι ων προ ο ο σει ει που

ου ου σης ο σο φος δη μι ουρ γος με

το χε τευ ει α αυ την ταις γλυ κει ει αι

αις προσρη η η η σε ε ε ε σι μαλ

λον προσαι τη σιν του α ι δι ι ου

υ υ δα α α τος ο και λα βου σα

τοις πα σιν ε κη ρυ ξε ε εν ει ει που

ου ου σα δευ τε ι ι δε ε τε

των κρυ πτων γνω ω στη ην και Θε ε ον πα

ρα γε νο ο με νο ον σα αρ κι δι

α το σω σαι αι τον α α αν θρωω ω

ω πον

Τοῦ Πάσχα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

Και νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων α α α α μην

Ανα στα α σε ω ως η με ε ε

ε ε ρα και λαμ πρυν θω ω με εν

τη πα νη γυ υ υ ρει και αλ λη η

λους πε ε ρι ι πτυ ξω ω ω ω ω

με ε ε ε θα ει πω με ε εν α α

δε ελ φοι καιτοις μι σου ου ου σιν η η μας

συγ χω ρη η σω ω μεν πα α αν τα

α τη Α α να στα α α σει και αι

ου τω ω βο η η η η σω ω ω ω

μεν ^κα Χρι στο ος α νε στη η εκ νε ε κρων ^Δδ

θα να τω ω θα α να το ον πα τη

η η η σας ^πα και τοις εν τοι οις μνη η μα

α σι ^κα ζω ην χα α ρι σα α με νος ^Δδ

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ^Δδ Βου.

^ΔΔ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως ^Δδ δο ξα

εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη

νη ^Δδ εν αν θρωποις ευ δο κι α ^βλ

^ΥΥ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι **Δ** δι α την με γα α λην

σου δο ξαν **β λ**

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε Πα τερπαντο κρα τος **β λ** Κυ ρι ε Υι ε

μο νο γε νε ες Ι η σου Χρι στε και Α α

γι ον Πνευ μα **β λ**

Κ υ ρι ε ο Θε ος **Δ** ο α μνος του Θε

ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κο σμου **β λ** ε λε η

σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι

ι ας του κο σμου **β λ**

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων **Δ** ο

κα θη μενος εκ δε ξι ων του Πατρος και ε

λε η σον η μας **β**
λ

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μονος Κυ ρι ος **Δ** Ι η σους Χριστος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος α μην **β**
λ

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε **Δ** και αι νε σω το ο νο μα σου εις

τον αι ω να **Δ** και εις τον αι ω να του αι

ω νος **β**
λ

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ

λα χθη ναι η μας ^β_λ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων ^Δ_δ και αι νε

τον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

μα α σου εις τους αι ω νας α μην ^β_λ

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας ^Δ_δ και θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε ^β_λ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ^β_λ δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα σου (τρὶς)

Κυριε καταφυγη εγενηθης

ημιν εν γε νεα και γε νεα **Δ** εγω

ει πα Κυριε ελεησον με

ιασαιτην ψυχην μου **Δ** οτι ημαρτον

σοι **β**
κ

Κυριε προς σε κατεφυγον διδα

ξον με **Δ** του ποιειν το θελημα σου

οτι συ ει ο Θεος μου **β**
κ

Οτι παρ σοι πηγη ζωης **Δ** εν τω

φωτι σου ο ψομεθαφως **β**
κ

Παρατεινον το ελεος σου ουτοις

γι νω σκου σι σε **β λ**

Α γι ος ο Θε ος **Δ** Α γι ος Ι σχυ ρος

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας **β λ**
(τρὶς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

πνευμα τι **β λ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτωναι ω νων α μην **β λ**

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

Ἀσματικόν. **χ**
μας

Α α α γι ι ι ος ο Θε ε ο ο

ος **Δ**
δ

Α α α γι ι ι ος Ι σχυ υ ρο ο

ος **Δ**
δ

Α γι ος Α θα να α το ος **Δ**
δ ε ε λε

η η σο ον η η μα α α α ας **β**
χ

Γ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο

νεν **Δ**
δ α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης

ημων **β**
χ κα θε λων γαρ τω θα να α τω

τον θα να τον **Δ**
δ το νι κος ε δω κεν η μιν

και το με γα ε λε ο ο ο ο ος **β**
χ

Ἐτέρα, ἀργή. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος δὲ Βου.

Ὁ ξάα σοι τω δει εἰ εἰ ξαν τι το

ο φως δὲ δο ξάα ε εν υ υ ψι ι

ι στοιοις Θε ε ω ω και ε πι γης ει

ρη η η νη η εν α αν θρω ω ποις

ε ε ευ δο ο κι ι ι ι ι α

α β λ

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν σε

προ σκυ νου μεν σε ε δο ξο λο ο

γου ου ου ου ου με ε ε εν σε δὲ

ευ χα ρι στου με εν σοι λ δι α την με

γα α α λη ην σου δο ο ο ο ο ξα

αν β λ

Κυ ρι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ δ ε

που ρα α α νι ι ι ε ε Θε ε ε

ε δ Πα τε ερ πα αν το ο κρα α α τορ δ

Κυ ρι ι ε ε Υι υι ε μο ο νο γε ε

νες δ Ι η σου Χρι ι στε ε ζ και

Α α α γι ο ο ν Πνε ε ευ μα

α β λ

Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος δ ο

Α μνο ο ος του Θε ε ου ου ου ο Υι υι

ο ο ος του ου Πα α α τρος ο αι

αι αι ρω ων την α α μα αρ

τι ι ι α α αν του ου ου κο

ο ο ο ο σμου ε λε ε η η σον η

η μα ας ο αι αι αι ρω ω ω ν τας α

μαρ τι ι ι ι α ας του ου κο ο ο ο

ο σμου

Προ σδε ε ξαι την δε η η σιν η η μων

ο κα θη με ε νο ος εκ δε ξι ι

ω ω ω ω ω ν του ου Πα α α τρος

και ε λε ε ε η η η σο ον η

η η μας

Ο ο τισυ υ ει μο ο νος Α

γι ι ος σου ει μο νος Κυ ρι ι ο ος

Ι η σους Χρι ι στο ος εις δο ο

ο ξαν Θε ε ου ου ου Πα α α τρο

ος α α α μην

Κ αθ ε κα α α α στην η με

ε ραν ε ευ λο ο γη η σω ω ω σε

και αι νε ε ε σω το ο νο ο ο μα α

α σου ου εις τον αι ω ω ω να α

και εις τον αι ω ω να α του ου αι αι

ω ω ω ω ω νο ος

Κα τα ξι ι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η με ρα α α τα α αυ

τη η α να μαρ τη η του ους φυ υ

λα α χθη η ναι αι η η η μας

Θυ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε ε ο Θε ε ος των Πα τε ε ε

ε ρων η η η μων και αι αι αι αι αι

νε ε τον και δε δο ξα σμε ε ε νο

ον το ο νο μα α α σου ου εις τους αι

ω ω να ας Α α α μην

Γ ε ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε ε **β λ**

το ε ε λε ε ος σου ου ου ε εφ

η η η μας **Δ δ** κα θα πε ερ η ηλ πι

σα α με ε ε εν ε πι ι σε ε **β λ**

Γ υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε **β λ**

δι δα ξο ο ον με ε ε τα α α δι και

ω μα α α τα α α σουου **β λ** (τρεις)

Κ υ ρι ι ε ε κα α τα φυ υ γη **Δ δ**

ε γε νη η η θη ης η η η μιν **Δ δ**

εν γε νε ε α α και αι αι γε ε νε

ε ε α **β λ** ε γω ω ει πα α α Κυ

ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η η

η σο ο ο ο ον με Δ δ ι ι α α

σαι αι την ψυ χη η η ηνμουσου ο ο

τι η μα αρ το ο ον σοι οι β λ

Κ υ ρι ι ε προ ος σε ε κα α α τε

ε φυ υ υ γον β λ δι ι δα α ξο ο ον

με ε Δ δ του ποι ει ν το ο θε ε λη

μα α α σου ου ο τι συ υ ει

ει ο Θε ε ο ο ος μου ου β λ

Ο τι ι πα ραι σοι πη η γη ζω η

ης Δ δ εν τω φω τι ι ι σου ο ψο

ο ο με ε θα α α φως

Π α ρα τει ει νο ον το ε ε λε ε

ο ο οςσου ου ου ουτοις γι ι νω ω σκουου

ου σι ι ι ι ι σε

Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι

ι ο ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ι ο

ος Α θα να α τος ε ε λε ε η η η

σον η η η μας (τρεις)

Α ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει

και αι ει εις τους αι αι ω ω ω να ας

των αι ω ω νω ων α α α μην

Α γι ι ο ος Α θα να α τος ε ε

λε ε η η η σο ον η η η μας

Α α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ζ ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι π ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι α α γι ι

ο ος ο ο ο ο ο ο ο Θ ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ο ο ⊕ ε ε ο ος β χ

α α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ος β λ I ι ι ι ι ι ι σ χ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ φ π υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ χ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ I ι σ χ υ υ ρ ο ος β λ

N ε Α α α α α α α α α α α α

γ ι ι ι β λ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι ι

ο ο ος Α θα α α α α α

α α χα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α

α α α α α α α α α α α α α

χα α α γα α α ιε ε Α θα α α

να α α το ο ος ε λε ε ε ε

ε ε ε η η η η η η η η σο

ο ο ο ο ο ον η η η η η η η η

μα α α α α α α α α α α α

α α α α ας β λ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης

ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω

τον θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν

και το με γα ε λε ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾗ̣ Πα̣.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

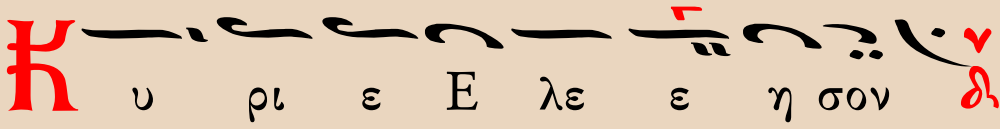
Τὸ τέλος·

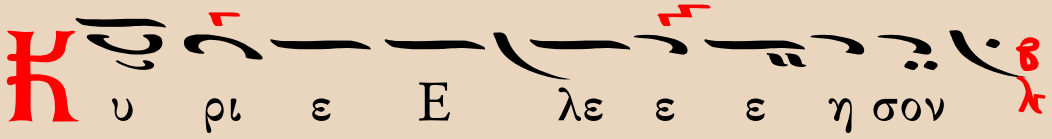
π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

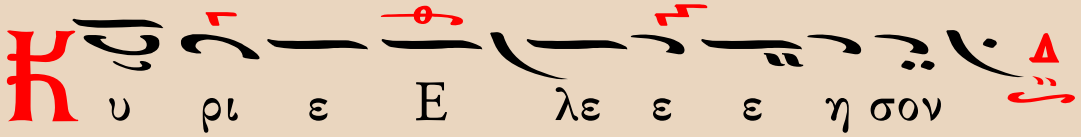
ο ος **π**

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἦχος λ π δ̣ Νη.

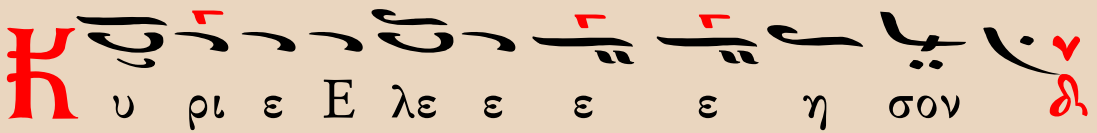
Κυριε Ελεεησον

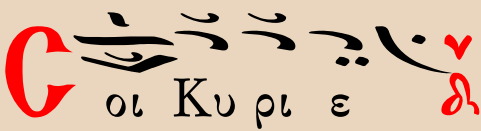
Κυριε Ελεεεησον

Κυριε Ελεεεησον

Κυριε Ελεεεησον

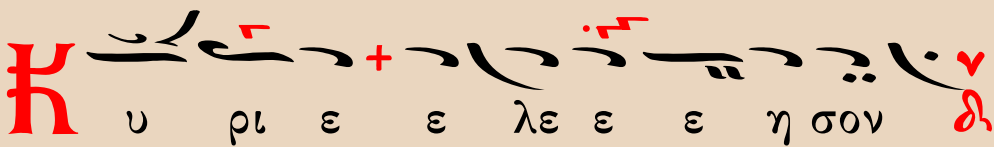
Κυριε Ελεεεηησον

Κυριε Ελεεεεησον

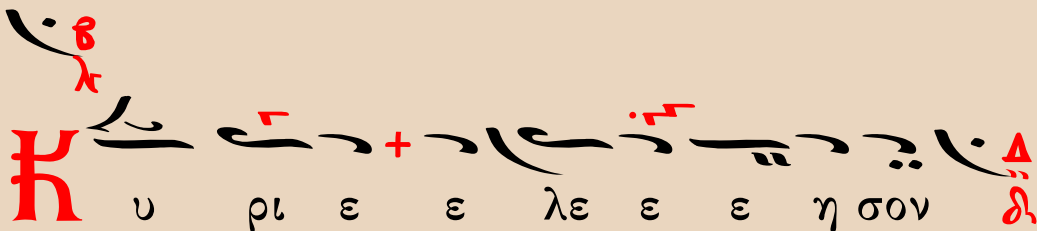
οι Κυριε

Ἔτερα, Ἰακώβου Ναυπλιώτου.

Ἦχος λ π δ̣ Νη.

Κυριε ελεεησον

Κυριε εεελεεηησον

Κυριε ελεεησον

Κυριε εεελεησον

Κυριε ελεεησον

Κυριε ελεεησον

Ἐκφώνησις·

᾿Οτι πρέπει σοι...

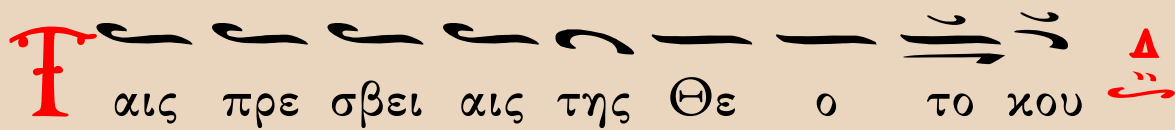
Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

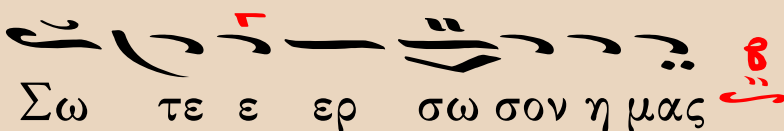
Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου

Σωτεεερσωσονημας

Στίχ. β΄. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου.

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου **β**

σω τερ σω στον η μα α ας **β**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

‘Οτι σὸν τὸ κράτος...

Ἐπίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος **Δ**.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Ε ω στον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων **Δ** ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α **Δ**

Στίχ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός,

ἔξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὠ νας

των αὶ ὠ νων ἀ μην

Ο μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γος του Θε

ου ἀ θα νατος υ παρ χων και κα τα δε

ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη

ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της ἀ γι

ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου

Μα ρι ας ἀ τρεπτως εν αν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη σας Εις ὧν της ἀ

γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο

με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευμα

τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

᾽Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

᾽Αντίφωνον γ'. ᾽Αρχεται ὁ α' Χορός.

᾽Ηχος λ̣ ᾗ Πα.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς
τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώτου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος,
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἔτερον, ἀργόν. Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πα.

Χ ρι στο ο ος α α νε ε ε ε ε

στη η ε ε ε ε ε ε εκ νε

ε ε ε ε κρω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ν θα α α να α α

α α α α τω ω θα α α α α α α

α να α α α θα να α το ον

πα α α α τη η η η η η η η

σα α α ας και αι αι τοι οι οι οις ε

ε ε ε εν τοι οις μνη η η η

η η η μα α α α α α α σι ι

ζω ω ω η ην χα α α α α ρι

σα α α α α με νο ο ο ο ο ο

ο ο ος

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούια.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Εν Εκκληση η η η η σι ι αις ευ λο

γει ει τε τον Θε ον Κυ ρι ον εκ πηγων

Ισραηλ Σω ω ω σον η μα ας Υι ε ε

ε ε ε Θε ου ου ο α να στα α

α ας εκ νε ε κρων ψα α αλ λον τα α

α ας σοι Α αλ λη η η η η η η λου

ου ι ι ι α

Εἶτα τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι, αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος γ Βου.
λ

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυγ

μα εκ του Αγ γε λου μα θουσαι Αι του

Κυ ρι ου Μαθη τρι αι και την προ γο

νι κην α πο φα σιν α πο ρι ψασαι

τοις Α πο στολοις και χω μεναι ε λε γον

ε σκυ λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χριστος

ο Θε ος δω ρου με νος τω κο σμω

το με γα ε λε ος

Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν,
εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ
ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ
πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη. ρ̣

Με σου σησ της ε ορ της δι ψω σαν μου

την ψυχην ευσεβειας ποτισον ναμα

ατα **Γ** οτι πασι σωτηρ εβοησας

ο διψων ερχεσθω προς με και πιι νετω

ηπηγητης ζωης Χριστε ο Θεος

δοξα σοι οι οι **Γ** **Δ**

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. ᾠχος α΄.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς

ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐαγγελισμοῦ. ᾠχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ
ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἢ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν
χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ
βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Ἁγίων πάντων. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους,
χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν
ὑμνοῖς καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν
τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς
συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι
ὑμᾶς· δόξα τῷ ἁγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῇ καὶ
οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν
Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν
λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ
Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας
παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον
θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηῆλθες Ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου

καθει̅λες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητῆς,
Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθειγξάμενος·
Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην
δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ̅ δ̅ ᾠ̅ Γα.

Ε̅ ι και εν τα φωκα τηλθες α α θα να

τε δ̅ αλ λα του Α δου κα θη λεςτην η δυ

να μιν δ̅ και α νεστησως νι κη της Χρι

στε ε ο Θε ος γ̅ γυ ναι ξι Μυρο φο ροις

φθειγξα με νο ος Χαι ρε τε δ̅ και τοις σοι οις

Α πο στολοις ει ρη νηνδω ρου με νος γ̅

ο τοις πε σου σι πα ρε ε χων α να στα

σι ι ι ιν δ̅

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Κ υ ρ ι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η
η η σο ο ο ο ο ν Κυ υ ρ ι ι ε ε ε
Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ο ν
Κυ ρ ι ι ε ε Ε ε λε ε η η η
σο ο ν

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἅγιος εἶ...
Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος Δι.

Ἄ μ η ν Ἀ γ ι ι ο ο ος ο Θε ο
ο ο ος Ἀ α γ ι ι ο ο ος Ι σ χ υ

ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα α να τος ε

λε ε ε η σο ο ον η μα ας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς.

Δ υ ναμις Α α γι ι ο ο ος ο Θε

ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος Ι

σχυ ρο ο ο ος Δ Α α γι ι ος Α θα

α να τος ε λε η σον η μα α

ας Δ

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Α α γι ος ο Θε ε ος Δ

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η η μας Δ

Δίς.

Τὸ τρίτον.

Ἄ γι ος ο Θε ος Δ Α γι

ος Ι σχυ υ ρος Δ Α γι ι ος Α θα να

τος ε λε η σον η η μας Δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

Ν
ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ςι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ςο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ςο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α α α α α α α γι

ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

το ο ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε ε

ε η η η ε λε η η σο ο ο

ο ο ο ον η η η μα α α α

α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Η ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α α α α α γι ι

ο ο ο ο ος ο ο ο Θ ε ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ

ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Α α α α α α γι ι ο ο ο

ο ος Α θα α α α α α α α α α

α α α α Α θα α να α α τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η η σο ον

η μα α α α α α α α α α α

ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ἀὰ Γα.

Κυριε σωωωωωωω σον τους ε

ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε βει ει

γει ει ει ει εις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

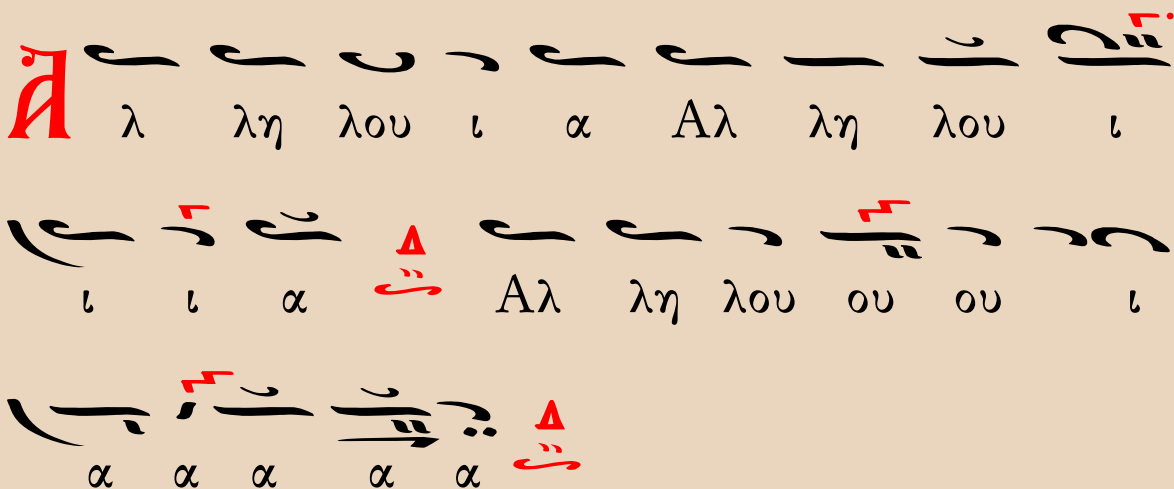
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ

Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὐρῶν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαβὸς ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠὺπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
 ι ι α Αλ λη λου ου ου ι
 α α α α α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

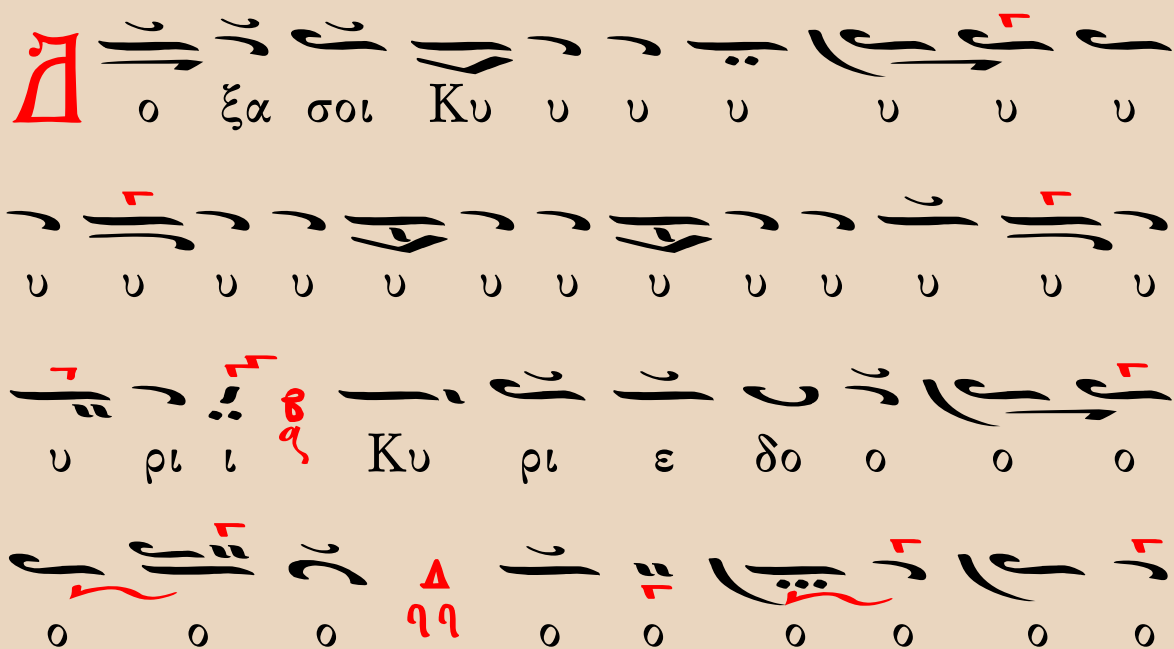
(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό.

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοιοι οι

οι οι οι οι οι οι Δ 99

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α α α

α α α α α α χα α ε ε ε

ε ε ε ε τη η Δε ε ε ε ε

ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α α

α α α α α α α α α α α

α α α α Δ 99

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος δὲ Δι.

Ὁ ἱ τα α α Χε ε ρου ου ου ου

ου ου ου ου ου Χε ε ρου βι ι ι ι ι

ι ι ι ι μ δ μ στι κως ει κο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ζ ι ι ι ι ι ζο

ο ει ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε

ε ε ες δ και αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η

η η η δ η η η η η η η ζω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω δ ζω ω

ω ω ω ω ω ω ο ο ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι

οι ω ω ω ω ω ω ω ω Δ Τρι ι

ι α α α α α α α α α α

α α α α α α δι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι το ον τρι σα α α α α

α α ρα α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ο ον π υ μνον

προ ο σα α α α α α α υ μνο ο ον

προ ο σα α α α α δο ο ον τε ες

πα α α σαν την βι ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι ι

κη η η η η η η η ην δ α πο θω

με θα α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ρι ι ι πα α α α

σαν δ με ε ρι μνα α α α α α α α

αν δ

ω ω ω ω ω ω ως το ον Βα α

α α σι ι ι το ον βα α σι λε ε ε

ε ε δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε δ ε ε ε ε ε ε με

ε ε ε ε ε χε ε ε ε χε ε

ε ε ε κ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

με ε βασι λε ε α α α α α α α

α α δ των ο ο ο ο ο ο ο λων

υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι β λ

αις Α αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε

λι ι και αι αι αι αι αι αι αις δ α

ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον τα

α α α α α α ξε σι ι ι ι ι ι ι

ι ιν δ Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α δ

Ἔτερον, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος δὲ Δι.

Ὁ ἰ τα α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου βι

ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ

υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μυ υ υ σι ι κω ω ω ει κο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ζο ο ο ο ο ο ο ο ει κο νι

ι ζο ο ν τε ες και αι αι αι τη η η

η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η π ζω

ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α

α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α Τρι α α α

α α δι ι τον τρι σα α α α α

α γι ο ο ο ν υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ υ

μνο ο ον προ σα α δο ον τε ε ε ε

ε ε ε ε ες δ πα α α α α α

α α α α α α α α α α σαν δ την

βι ω ω ω ω ω τι ι βι ω ω τι

κη η η η η η ην δ α πο ο ο θω

ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

ε ε ε θα δ με ε ε ε ε ε ε ρι

μνα α α α α α αν δ

ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε δ ε ε ε

ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε π ρ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε δ βα σι ι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε δ με ε βα σι

λε ε ε α α α α α α α δ των

ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο

ο ο με ε ε νοι οι β χ

αις Α αγ γε ε ε ε ε λι ι ι αγ

γε ε λι και αι αι αι αι αι αις δ α

ο ρα α α α τω ω ω ω ως ρ ρ δο

ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε

σι ι ι ι ι ι ι ιν Δι Αλ λη λου

ου ι ι ι α α α α α α α

α Δι

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἷον καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ
ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἷον τοῦ
Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα
πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ
γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’
οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου

καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α΄ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α΄ Χορὸς: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β΄ Χορὸς: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α΄ Χορὸς: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β΄ Χορὸς: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α΄ Χορὸς: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν

ὄνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὡδὴ θ'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Ὁ Ἀ ἀ γ γε λο ος ε ε ε βο ο

ο α α τη η Κε ε χα ρι ι τω

ω με ε ε νη η Δ δ Α α γνη η Πααρ

θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε και αι πα

λι ιν ε ε ε ρω Χαι αι αι ρε ε Δ δ

ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη

η η τρι ι η η με ρο ο ος ε

ε εκ τα α α α α φου ^π_α

Ε υ φραι αι νου α γα α α αλ λου ου ^ν_δ

η θει ει ει α α πυ υ λη η τουου

φω ω ω το ος ^π_α ο γαρ δυ υ νας

εν τα α α φω ω ω ω Ι ι η

η σου ους α α α νε ε ε τει ει λε ε

^π_α λα α αμ ψα ας η η λι ι ι ι ου

ου φαι δρο ο ο ο ο τε ε ε ε ε ρον

Α ^δ και αι αι αι αι του ους πι ι ι στου

ου ου ους πα αν τας κα α τα αυ γα

α α σα ας Δ θε ο ο χα α ρι τω τε

ε Δε ε ε ε ε σποιοι οι οι να α χ

α α π ρ

Κοινωνικὸν Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι. Δι.

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω μα α α

α α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι Δ ι ι ι ι ι ι ι Δ ι ι

ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σωμα

α Χρι στου ου ου ου ου ου ου Δ με τα

λα α α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α α χα α α α

α α α α α α α α α α α Δ

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α με τα α λα α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α βε ε ε ε ε ε υε ε μετα λα

α βε τε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε

πη η γη η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η χη η

η η η η η η η η η η η πη

γη η ης α α α α α α α α

α α α ρα α α α α α α ρα α

α α α α α α α α α θα να α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α Δ

α θα να α του γε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ευ σα α α α γε ε ευ σα σθε ε

ε ε ε ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ

Μετὰ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν, ψάλλεται
ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Π̣α.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω Δ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος π
α

‘Ο Ίερεϋς· Πάντοτε, νϋν καὶ ἀεί...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

‘Ο Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α’ Χορός.

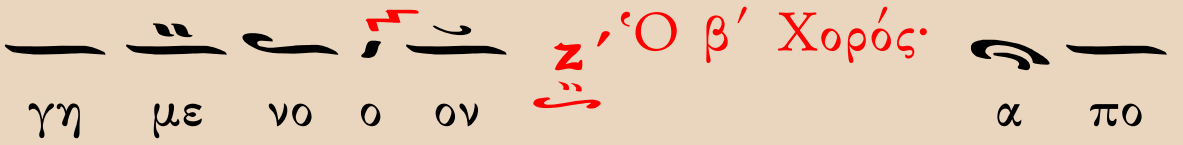
ᾠχος Δι.

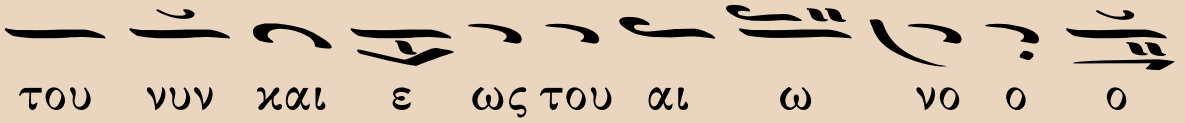
Εἰ ἡ το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

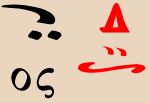
λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δῖς)

Εἰ ἡ το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

 γη με νο ο ον ο β' Χορός α πο

 του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

 ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἑξῆς
 Νεκρώσιμα Τροπάρια:
 Ἕχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
 ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
 ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
 φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,
 τὴν παρά σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ
 Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν
 τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς
 ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθά-
 νατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς
 ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν
 ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
 ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν,
κατακλειομένη διὰ τοῦ· Δι' εὐχῶν...

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

ᾠχος Β'.

Ε

ις

πο

ολ

λα

α

α

α α α α α α α α α α α

α α ε ε ε ε ε ε τη η

η η Δε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο ο τα α α α α α α

α

ᾠ Ἱερεύς· Εὐλογητός... ᾠ Χορός· Ἀμήν.

ᾠ Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾗ Π̣α.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε
κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον
πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις
μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με
νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.
Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο
ο ος **π**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·
Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἢ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὃ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὃ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι

πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου
στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ
Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ
κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς
λαγωῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύ-
σιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται
πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ
τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς
μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ
έρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ
μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν
ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν
αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα

πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι πρέπει σοι...

ἽΟ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν
καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα
λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν
τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς
διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν
καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ
ἀπορρύησεται καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ,
κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἠώσῃ
χνοῦς, ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ
ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

ἽΟτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β'.

ἽΙνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλάσεται αὐτούς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ. Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος καὶ ἀπολειθῆτε ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήμπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ

ὕψων τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήμψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ΄.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε. Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι

παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε; Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ

ἔχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου.

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου

καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσταγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην

ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃσὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξην καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.
Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός (τρῖς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

Ἦχος πλάγιος τοῦ πρώτου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ̣ ᾗ̣ Π̣α̣.

Ν̣ ε ε Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ε̣ π̣ ε̣ κε ε ε ε̣ κρα α α̣ ξα α̣

προ ο ο ος σε ει σα α κου σο ο ο ον

μου ^π_α ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ε ^π_α Κυ ρι ε ε

κε κρα ξα προς σε ει σακουου σο ο ο ον

μου ^κ_α προσχεστη φω νη η η τη ης δε η

η η σε ω ω ω ως μου ^π_α εν τω κε κρα

γε ναι με προς σε ει σα α κου σο ο ο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ι ε ε ε ^Δ_δ

Κ α τευ θυν θη η τω η προ σε ευ χη

η η μου ^κ_α ως θυ μι ι α α α μα

α ε νω ω πι ο ο ο ο ον σου ^π_α ε παρ

σιςτων χει ρωνμου θυ σι α ε σπε ε ρι ι

ι νη η η ει σα κου σονμου ου Κυ ρι

ε ε ε Δ δ

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου κ α

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα σεις εν α μαρ τι ι αις κ α

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν **Δ** και ου μη συνδυ α σω με

τα των εκ λε κτων αυ των **κ**

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λε γ ξει με **Δ** ε λαιον δε α μαρτω

λου μη λι πα να τω την κε φα λη ην μου **κ**

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη

σαν ε χο με να πετρας οι κρι ται αυ των **κ**

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο

τι η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα

γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα

αυ των πα ρα τον α α δην ^κα

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι

οφθαλμοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε

ληστην ψυ χη ην μου ^κα

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε

στη σαν το μοι ^Δα και α πο σκαν δα λωντων

ερ γα ζο με νων την α νο μι αν ^κα

Π ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυτων οι α

μαρτω λοι ^Δα κα τα μο νας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρε ελ θω ^κα

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην **κ**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του απαγ γε λω **κ**

Ε ν τω εκ λειπειν εξ ε μου το πνευμα

μου **Δ** και συ ε γνωστας τρι βους μου **κ**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ε κρυψανπα γι δα μοι **κ**

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλεπον **Δ** και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκων με **κ**

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^κ_α

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει

πα ^{ν'}_α Συ ει η ελ πεις μου με ρις μου ει

εν γη ζω ωντων ^κ_α

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα ^δ_κ_α

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ

ε με ε ε ^κ_α

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

π ρ Δ ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου
Χρι ι στε κ ρ δι α βο ο λο ον η
η η η η σχυ υ υ νας π ρ και δι
α της Α να α στα σε ω ω ω
ω ως σου το ο κε ε εντρον της α μαρ τι
ι ας η ημ βλυ υ υ νας π ρ και ε σω
σας η η μα α ας ρ ρ εκ των πυ λω
ω ων του θα να α α α του κ ρ δο ξα ζο
μεν σε ε Μο νο ο ο γε νες Δ ρ

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς
μοι.

π
α
ο την Α να στα σιν διδουστω γε νει
των α αν θρω ω ω πων **κ** ως προ βα α τον
ε πι σφα γη ην η η η η χθη **π** ε φρι
ι ξα αν του ου τον οι α αρ χον τες του
Α α α α δου **κ** και ε πηρ θη η σαν πυ
υ λαι ο δυ υ υ υ νη η η η ραι **π**
ει σε λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευς της δο
ο ο ξη ης Χρι ι ι στος λε ε γων τοις
εν δε σμοι οις Ε ξε ε ελ θε ε ε
ε τε **κ** και τοις εν τω σκο τει α να κα
λυ υπτε σθε **Δ**

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

π^α **Μ** ε ε ε γα α α θα α α α αυ
μα **π** ο των α ο ο ρα τω ων Κτι
ι ι στης **κ** δι α φι λαν θρω πι ανσαρ κι
πα θων **δ** α νε στη ο ο α α θα
α α α α να α α α τος **π** Δευ τε πα
τρι αι των ε θνω ων του τον προ ο σκυ νη
η η η σω ω ω ω μεν **κ** τη γαρ αυ του
ευσπλααγ χνι ι α ε εκ πλα α α νη
ης ρυ σθεε ε εν τες **π** εν τρι σιν υ
πο στα σε σιν ε να Θε ον υ μνειν με ε
μα θη η κα μεν **δ**

Στίχ. Γεννηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

π^α σπε ρι νην προ σκυ νη σιν προ σφε ρο
μεν σοι τω α νε σπε ε ε ρω ω φω ω
τι κ^α τω ε πι τε λει των αι αι ω ω ω
νων Δ^α ως εν ε σοπτρωδι α σαρ κο ο ος
λα αμ ψαν τι ι ι τω κο ο ο ο σμω π^α
και με χρις Α α δου κα τελ θο
ο ο ον τι π^α και το ε κει σε σκο ο
τος λυ υ σα α αν τι π^α και το φως
της Α να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι δει
ει ει ξα α α αν τι κ^α φω το δο τα Κυ
ρι ε δο ο ο ξα σοι Δ^α

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

π **α** **τ** **ον** **α** **ρ** **χ** **η** **γ** **ο** **ν** **τ** **η** **ς** **σ** **ω** **τ** **η** **ρ** **ι** **α** **ς**

η **μ** **ω** **ν** **Χ** **ρ** **ι** **σ** **τ** **ο** **ν** **δ** **ο** **ξ** **ο** **λ** **ο** **γ** **η** **η** **η** **σ** **ω**

ω **ω** **ω** **μ** **ε** **ν** **κ** **α** **υ** **τ** **ο** **υ** **γ** **α** **ρ** **ε** **κ** **ν** **ε** **κ** **ρ** **ω** **ν** **α**

ν **α** **α** **σ** **τ** **α** **α** **ν** **τ** **ο** **ς** **κ** **ο** **σ** **μ** **ο** **ς** **ε** **κ** **π** **λ** **α** **α** **ν** **η** **ς**

σ **ε** **ε** **σ** **ω** **ω** **σ** **τ** **α** **ι** **π** **χ** **α** **ι** **α** **ι** **ρ** **ε** **ι** **χ** **ο** **ρ** **ο**

ο **ς** **Α** **α** **γ** **γ** **ε** **ε** **λ** **ω** **ν** **κ** **φ** **ε** **ε** **ε** **υ** **γ** **ε** **ι** **ε** **ι**

δ **α** **ι** **μ** **ο** **ο** **ο** **ν** **ω** **ν** **π** **λ** **α** **α** **α** **ν** **η** **Α** **δ** **α** **μ**

π **ε** **σ** **ω** **ν** **α** **ν** **ι** **ι** **σ** **τ** **α** **α** **τ** **α** **ι** **δ** **ι** **α** **α** **β** **ο**

λ **ο** **ο** **ς** **κ** **α** **τ** **η** **η** **ρ** **γ** **η** **τ** **α** **ι** **Δ**

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ

ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

π^α**ο** ι της κου στω δι ας ε νη χουν

το υ πο των πα ρα α νο ο ο μων **κ**^α Κα

λυ ψα τε Χριστου την Ε γε ερ σιν **δ** και λα

βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι ει

ει ει ει ει πα α α α τε **π**^α ο τι η

η μων κοι οι μω ω με ε ε νων εκ του

μνη μει ει ου ε συ λη η η θη ο

ο νε ε ε κροσ **π**^α Τις ει δε τις η κου

σε νε κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε **κ**^α

μα λι στα ε σμυρ νι σμε ε ε νον και

αι γυ υ υ μνον **π** κα τα λι πον τα και

εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α

α α α αυ του **π** Μη πλα να σθε Ι ου ου

δαι αι αι οι **κ** μα θε τε τα ας ρη η

σεις τω ων Προ ο φη τω ω ων και γνω

ω ω ω τε **π** ο τι αυ τος ε στι ι ιν

α α λη η θως ο Λυ τρω της του κο ο

σμου και Πα αν το δυ υ υ να μος **Δ**

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

π **κ** υ ρι ι ε ο τον Α δην σκυ υ λε

ε ευ σας **κ** και τον θα να τον πα τη η

 σα ας Σω τη η η η ηρ η η η η

 μων ^πο φω τι σαστονκοσμοντω Σταυ ρω τω

 ω τι ι μι ι ι ω ^κε λε η η σον

 η η μας ^Δ

Στιχηρά Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή
 παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν
 Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

 Ο Τυ φλοςγεν νη η θεις εν τω ι δι

 ω λο γι σμω ε ε ε ε λε ε ε ε γεν ^Δ

 α ρα ε γω δι α μαρ τι ας γο νε ων

 ε γεν νη η η η θην α ο ο ομ

μα α α α τος α ρα ε γω δι

α πι στι αν ε θνων ε γεν νη η θην εις

ε ε εν δει ξιν ουχ ι κα νω του ου

ε ρω ω ταν πο τε νυξ πο τε ε η

με ε ε ε ρα ουκ ευ το νου σι

μου οι πο δεσ τα των λι ι ι ι θων προ ος

κρουου ου σμα α α α τα ου γαρ

ει δοντον η η λι ον ον λα α αμ πον

τα ου δε εν ει κο νι τον ε με ε πλα

α α στουργη η σα α α αν τα αλ

λα δε ο μαι σου Χρι στε ο Θε ε ος

ε πι βλε ε ψον επ ε με ε ε και αι ε

λε ε η σο ο ο ον με

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Π α ρα γων ο Ι η σους εκ του ι ε

ρου ευ ρεν ανθρωπον τυ φλον ε εκ γε νε

ε της καισπλαγχνι σθεις ε πε θη κε πη λον

ε πι τους ο φθαλ μους α αυ του και ει πε

ε προς α αυ τον υ πα γε νι ψαιειςτου

Σι λω ω αμ και νι ψα μενος α νε

βλε ε ψε δο ξαν α να πε ε ε εμπων

Θε ε ω οι δε αγ χι σται αυ του ε

ε λε ε γον α αυ τω τις σου τας κο ρας

δι ι ι η νοι οι ξεν ας ου δειστων βλε

πον των ι α α σαι αι αι ι ι

σχυ υ υ σεν ο δε φη η η

σι ι ι βο η η σας ανθρωπος Ι

η σου λε γο με ε νος ε κει ει νο ο

ος μοι ε ε φη νι ψαι εις του Σι λω

α α α αμ και α νε ε ε βλε ε

ε ε ψα αυ τος ε στιν α λη η

θως ον ε φη Μω υ σης εν τω νο

μωΧριστο ο ονΜεσσι ι αν αυ τος ε

στιν ο Σω τηρ των ψυ υ χω ω ων η

η η η μων

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

Α ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι

Κ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

πα ρα α γων ε ε εν τη η ο ο δω

ευ ρες α αν θρω ω πον τυ φλο ον εκ

γε ε νε ε ε της και εκ θα αμ βοι

γε γο νο ο τες οι μα α α θη

η η η ται κ ε πη ρω τω ων σε λε ε

ε ε γο ο ο ον τες κ Δι δα σκαλε τι

ις η μα αρτεν ου ουτος η οι οι γο νεις

α αυ του Δ ι να α τυ φλο ο ο ο

ος γε εν νη η η θη π συ δε Σωτηρμου

ε βο ο ο α ας α αυ τοις κ ου τε ου

τος η η μα αρτεν Δ ου τε οι γο νεις

α αυ του Δ αλλ ι να φα νε ε ρω ω

θη τα α ε ερ γα του ου Θε ε ου

ου ου ου ου ε εν α α αυ τω π ε

με ε δει ερ γα ζε εσθαι τα ερ γα του πε

εμ ψαν το ο ο ο ος με κ α

α ου ου δει εις δυ υ να ται αι ε ερ

γα α α α α ζε ε ε ε σθαι π και

τα α α α αυ τα α ει ει πων κ πτυ υ

υ σας χα α μαι π και πη λον ποι οι η

η η σας Δ ε πε χρι σας τους ο φθαλ

μου ους α αυ του λε ε ε ξα α ας

προ ος α α αυ τον π υ πα α γε ε νι ι

ψαι εις του Σι λω α αμ την κο λυμ

βη η η η θραν κ ο δε νι ψα α με

ε νος υ γι ης ε γε νε το και ε
βο ο ο α α προ ο ος σε πι στευ
ω Κυ ρι ι ε και αι προ ο σε κυ υ
νη σε ε ε ε σοι δι ο βο ω ω
μεν και αι αι η η η η μεις
λε η η σον η η η μας

Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω ω ω νων Α α α α μην
εν τη Ε ρυ υ θρα θα λα α α
α ασ ση της α πει ρο γα α μου Νυ υμ

φης ει ει κω ων δι ι ε γρα α α α

α φη η πο ο ο τε π Ε κει Μω υ

σης δι αι ρε ε της του υ υ υ δα

α α α τος κ εν θα δε ε Γα βρι ι ι

ηλ Δ υ πη ρε τη ης του θα α α α

αυ μα α α α τος π το τε τον βυ θον ε

πε ζε ευ σεν α βρο χως Ι σρα α ηλ

νυν δε τον Χριστον ε γεν νη η σεν α α σπο

ο ρως η η η Παρ θε ε ε ε νος η

θα λ α α σ α α με τα την πα ρο

δον του Ι σρα ηλ κ ε ε μει νεν α α

α βα α α τος κ η α α α α

α α α με ε ε ε εμπτος με τα την

κυ η σιν του Εεμ μα νου η η ηλ ε ε

μει ει νεν α α α α α φθο ο ο ο

ρος π ο ω ω ω ω ων και αι προ ων κ

και φα νεις ως αν θρω ω προς Θε ε ο ο ος ε

λε η η σον η μα α α α α α α ας π

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.
Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανόυ, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.

Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἧν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ̣ — Κε.

Ε ε τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι
στον και των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα
εν φω ναις α σματων με γα λυ νο μεν ^κ ο
τισταυρον και θα να τον κα τε δε ε ξω ^{ν'} ρρ
δι α το γε νος η μων ως φι λαν θρω πος
Κυ ρι ος ^κ σκυ λευ σας Α δου πυ λας τρι
η με ρος α νε στης σω ζων τας ψυ χας
η η μων ^κ ρ

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πλ. Α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ

ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἄγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὧ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὡσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾷς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Τοῦ Τυφλοῦ. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ**

Δ ι και ο συ νη η ης η λι ι ε

νο η τε Χρι στε ο ο ο ο Θε ε ε ε

ος **δ** ο τον εκ μη τρας του φω ω τος

ε στε ε ρη η με ε ε νο ον **Δ** **δ** δι α

της σης α χρα αν του προ ο οσ ψαυ σε ε

ως φω ω τι ι ι σας κα α ατ α

α α αμ φω και η μων τα α ομ μα

α τα των ψυ χω ων α αυ γα α α α

σας υι ου ους η με ε ε ε ρας δει ει

ει ξον ι να πι ι στει ει βο ω ω

ω με ε ε εν σοι πολ λη η σου και α

α α α φα α α α τος η εις η μας

ευ σπλααγ χνι ι ι α φι λα α ανθρωπε

δο ο ο ο ξα α α α σοι

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Π̣α.

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων Α α α α μην **π̣ ρ̣**

Α να στα α σε ω ως η με ε

ε ε ε ρα **κ̣ ρ̣** και λαμ πρυν θω ω με

εν τη πα νη γυ υ υ υ ρει **κ̣ ρ̣** και αλ

λη η λους πε ε ρι ι πτυ ξω ω ω

ω ω με ε ε ε θα **π̣ ρ̣** ει πω με ε εν

α α δε ελ φοι **κ̣ ρ̣** και τοις μι σου ου ου σιν

η η μας **Δ̣ ρ̣** συγ χω ρη η σω ω

μεν πα α αν τα α τη α α να στα

α α α σει π και αι ου τω ω βο η η

η η σω ω ω ω μεν κ Χρι στο ος α νε

στη η εκ νε ε κρων Δ θα να τω ω θα α

να το ον πα τη η η η σας π και τοις

εν τοι οις μνη η μα α σι κ ζω ην χα α

ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ος π

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς

ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἄγιος: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἄγιος: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. α΄

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείρει τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα. — Κε.

Τ^ρον σου να ναρχον Λογον Πατρι και Πνευ
ματι^κ τον εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις
σω τη ρι ι αν η μων^{ν'} α νυ μνη σω
μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν^κ ο τι Ηυ
δο κη σε σαρ κι^{ν'} α νελ θειν εν τω Σταυ
ρω και θα α να τον υ πο μει ναι^κ και
ε γει ραι τους τε θνε ω ω τας εν τη
εν δο ξω Α να στα σει αυ του^κ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ
σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε

λιμήν, καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

^φ
^κ_α **Χ**· αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι
ο δευτος ^κ_α χαι ρε τει χος και σκε πη των
προστρε χοντωνεις σε ^κ_α χαι αι ρε α χει
μαστε λι μην και α πει ρο γα με ^κ_α η τε
κου σα εν σαρ κι τον ποι η την σου και Θε
ον πρε σβευ ου σα μη ελ λει πης ^κ_α υ περ
των α νυ μνου ουν των και προ σκυ νου ουντων
τον το κον σου ου ου ^κ_α

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγία Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγία
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία, λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν. ‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις· ‘Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
κατακλειομένη διὰ τοῦ· Δι’ εὐχῶν...

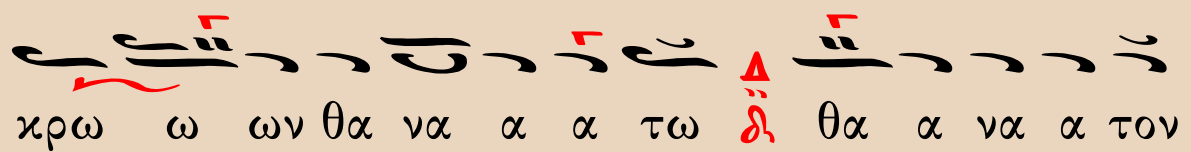

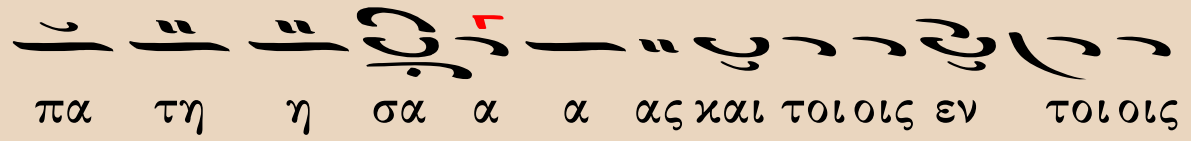
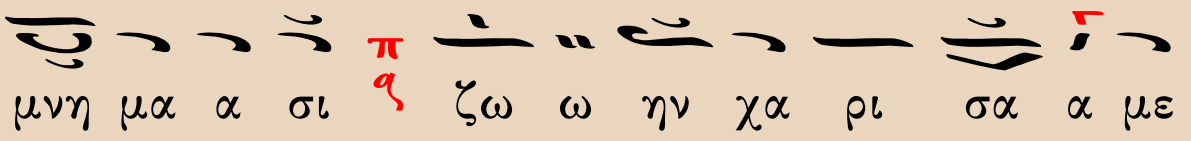

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

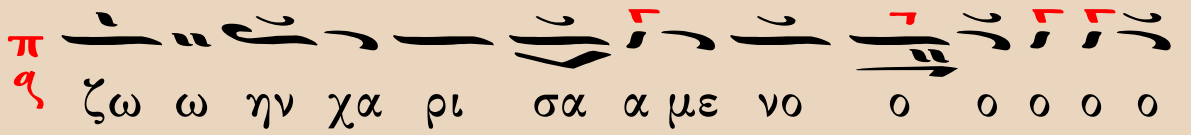
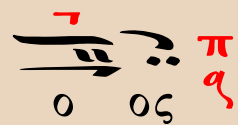

Ὁ Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Π̣α̣.

 ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

 κρω ω ων θα να α α τω θα α να α τον

 πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

 μνη μα α σι ζω ω ην χα ρι σα α με

 νος

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

 ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

 ο ος

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ

τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν΄ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ῥδὴ α'.

Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Κράτος τῆς ἐνιαίας, καὶ τρισηλίου μορφῆς, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Τὸν νοῦν ἡμῶν καταύγασον, Θεὲ παντοδύναμε, καὶ πρὸς τὴν σὴν Δέσποτα, μετεώρισον δόξαν ἄφραστον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄνω σε τῶν Ἀγγέλων, διάκοσμοι νοεροί, ἀσιγήτως
ὑμνοῦσιν, ἐν τρισαγίοις ἄσμασι, μονάδα
τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύμμορφον, ὑπερούσιον
παντοδύναμον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νέκταρ τῆς σῆς ἀγάπης, γλυκύτετον φωτουργόν,
τῆ ψυχῆ μου παράσχου, Τριάς Μονὰς ἀρχίφωτε, καὶ
θείαν κατάνυξιν, καθαρτικὴν Δέσποτα, πολυέλεε
πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡσπερ ἐπὶ τὸν πόκον, κατῆλθεν ἀψοφητί,
οὐρανόθεν Παρθένε, ὁ ὑετὸς ἐν μήτρα σου, ὁ θεῖος
καὶ ἔσωσε, ξηρανθεῖσαν ἅπασαν, τῶν ἀνθρώπων τὴν
φύσιν Ἀχραντε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Νοήσας τὰς νοεράς οὐσίας ὑπέστησας, ὑμνωδοὺς
ἀπαύστους τῆς σῆς Θεότητος, τρίφωτε Θεὲ καὶ
παντουργέ, ἀλλὰ καὶ τῶν πηλίνων, καὶ γηγενῶν
δέξαι τὴν δέησιν, καὶ τὴν ἰκεσίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ πάσης κατὰ φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος, τοῖς
ἀλλοιουμένοις ἡμῖν καὶ μέλπουσι, τὴν ἀνεξιχνίαστον

πηγήν, τῆς σῆς ἀγαθωσύνης, πλημμελημάτων δὸς συγχώρησιν, καὶ τὴν σωτηρίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Πνεῦμα δοξάζομεν, ἐν ἀπαραλλάκτῳ μορφῇ Θεότητος, σὲ τὸν ἐνικὸν καὶ τριλαμπῆ, Κύριον τῶν ἀπάντων, ὡς οἱ Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι, παρὰ σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐφάνης τῷ Μωϋσῆ ἐν βάτῳ ὡς Ἄγγελος, βουλής τῆς μεγάλης τοῦ Παντοκράτορος, σοῦ τὴν ἐκ Παρθένου προδηλῶν, σάρκωσιν Θεοῦ Λόγε, δι' ἧς ἡμᾶς μετεστοιχείωσας, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἀνεβίβασας.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐλεήμων ὑπάρχεις, Τριάς ἀμέριστε· ἐλεεῖς γὰρ τοὺς πάντας, ὡς παντοδύναμος, καὶ πανοικτίρμων συμπαθής, καὶ πολυέλεος· διὸ προσφεύγομεν πρὸς σέ, οἱ ἁμαρτήμασι πολλοῖς, βαρούμενοι κεκραγότες· Ἰλάσθητι τοῖς σοῖς δούλοις, καὶ ῥῦσαι πάντας πάσης κολάσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε, ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει, εἰς σὲ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ

αἰτουμένους τὴν θερμὴν σου, νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ, τοὺς πάντας σῶζειν ὡς οὐσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, **‘Ο α’ Χορός**· αἰεὶ χρωμένη θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ δ’. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Μυεῖται τῆς μιᾶς Κυριότητος, τὸ τριφαῆς ὁ Δανιήλ, Χριστὸν κριτὴν θεασάμενος, πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον τὴν ὄρασιν. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Πηλίνοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε στόμασι, τὸν ὑπερούσιον Θεόν, τριαδικὸν ὑποστάσεσι, μοναδικόν τε τῆ φύσει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἀξιώσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ ὄρος δασὺ καὶ κατάσκιον, ὃ εἶδε πρὶν ὁ Ἄββακούμ, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ἅγιος, τὸν δυσθεώρητον Τόκον,

‘Ο β’ Χορός· ἐδήλου σῆς Παρθένε συλλήψεως.

ᾠδὴ ε’. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὁ δι’ ἀγαθότητα κτίσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ κατ’ εἰκόνα τὴν σὴν ποιήσας, ἐν ἐμοὶ κατοίκησον, τρίψωτε Θεέ μου, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σύ με καθοδήγησον Μονὰς τρισήλιε, πρὸς τρίβους
θείας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως,
πλήρωσον ὡς φύσει, Θεὸς ἀπειροδύναμος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Φῶς τὸ ἀδιαίρετον τῆς μιᾶς φύσεως, μεμερισμένον
τοῖς χαρακτῆρσι, τριλαμπὲς ἀνέσπερον, τὴν ἐμὴν
καρδίαν, καταύγασον ταῖς αἴγλαις σου.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς κατεῖδε πάλαι σε, Ἁγνή πανάχραντε, ὁ
Ἐποφῆτης βλέπουσαν πύλην, πρὸς τὸ φῶς τὸ
ἄδυτον, εὐθύς σε ἐπέγνω,

Ὁ α' Χορός· Θεοῦ κατοικητήριον.

Ῥδὴ ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τριφαῆς ὑπάρχουσα, θεαρχία ὑποστατικῶς, ἐνιαία
πέφυκας ὡς σύμμορφος, καὶ ἰσουργὸς καὶ κατ'
οὐσίαν καὶ βούλησιν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰκανῶς ἐδήλωσεν, ὁ Προφήτης ἄδων τῷ Πατρὶ, σῶ
φωτὶ ὀψόμεθα τῷ Πνεύματι, φῶς τὸν Υἱὸν ἕνα Θεὸν
τὸν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ κινδύνων Δέσποτα Θεέ, ἐνικὲ καὶ τρίφωτε κατάπεμψον, σοῖς ὑμνηταῖς, πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τρισήλιον σέλας, δοξολογήσωμεν, καὶ ἀπλήν τὴν Τριάδα, νῦν προσκυνήσωμεν, ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς, καὶ ἠλέησε, καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης, εἰδώλων πάντα τὸν κόσμον, καὶ Βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, πρὸς σὲ κατέφυγον, τὴν ἐλπίδα ἀπάντων, καὶ τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν, κράζων τό· Ἡμαρτον, ἀλλ' ἐπιμένω τοῖς χείροσιν, ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος, ἐλέησόν με πρὸ τέλους, ἐπίστρεψόν με καὶ ῥῦσαι,

Ὁ β' Χορός· πάσης κολάσεως τὸν ἀνάξιον.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἐλέους ἄβυσσον, κεκτημένος Κύριε, καὶ πέλαγος ἄπειρον, οἰκτίρμον ἐλέησον, τοὺς ἕνα σε ὑμνοῦντας, τριλαμπῆ Θεὸν τῶν ὅλων. (δις)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν ἀπερινόητον, ἐνικὸν καὶ τρίφωτον, Θεόν σε καὶ Κύριον, ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι· Παράσχου τοῖς σοῖς δούλοις, ἰλασμόν ἀμαρτημάτων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥάδαμνον ἐβλάστησας, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ἄνθος τῆς Θεότητος, βλαστὸν συναΐδιον, Παρθένε τὸν διδοῦντα,

Ὁ α΄ Χορός· τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

ᾠδὴ η΄. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἴνα τῆς μιᾶς, ἀνακαλύψῃς πάλαι, σαφῶς Κυριότητος, τριττὴν ὑπόστασιν, ὥφθῃς Θεέ μου, ἐν σχήματι ἀνθρώπων, Ἀβραὰμ ὑμνοῦντι, σὸν κράτος ἐνιαῖον. (δις)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Σύ με πρὸς τὰς σὰς, θεουργικὰς ἀκτῖνας, δέρκειν καταξίωσον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ Λόγε καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῦ εὐαρεστεῖν σοι, αἰεὶ Κύριε πάντων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦστραψας ἡμῖν, τῆς τρισηλίου δόξης, τὸν ἕνα
Πανύμνητε, Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μυοῦντα
τὴν μίαν θεαρχίαν, ἐν τρισὶ προσώποις,
‘Ο β’ Χορός· ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ’. Ἡσαΐα χόρευε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Λαλιαί σε βρότειαί, κατ’ ἀξίαν, Ἄναρχε μονάς, οὐ
σθένουσιν ὑμνεῖν, πλὴν ὡς ἐφικτόν, τολμῶντες ἐκ
πίστεως, θεαρχική, σύνθρονε Τριάς, δόξαν
προσφέρομεν, τῷ σῶ κράτει καὶ τὴν αἴνεσιν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰσοῤῥόπῳ δόξῃ σε, τὸν μονάρχην, τρίφωτον Θεόν,
δοξάζει τὰ Χερουβείμ, καὶ τὰ Σεραφεείμ, ἀχράντοις
ἐν στόμασι, μεθ’ ὧν ἡμᾶς, τοὺς ἁμαρτωλοὺς,
πρόσδεξαι Κύριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς ἀγνή καὶ ἄμωμος, καὶ παρθένος, τέτοκας Υἱόν,
λυτρούμενον ἡμᾶς, ἀπὸ πειρασμῶν, Θεὸν
ἀναλλοίωτον, ἀλλὰ καὶ νῦν, ἄφεσιν ἡμῖν, τῶν
παραπτώσεων, τοῦτον δοῦναι καθικέτευε.

Εἶτα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τοῦ Τυφλοῦ.
Ἀγγέλου Βουδούρη, παρασημαντικῶς
διορθωθὲν ὑπὸ Χαραλ. Τσερκέζη.

Ἦχος δ̣ Πα̣.

Α ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι

Υι υι υι ω π̣ και Α γι ω ω Πνε

ευ μα α α τι π̣

Ο λον τον βι ο ον ο Τυ υ φλος Δ̣ νυ

κτα λο γι ι ζο με ε νο ος Δ̣ ε βο η

η σε προς σε ε ε ε Κυ υ υ ρι

ι ι ι ε Δ̣ α α νοι οι οι ξο ο

ο ο ον μου τας κο ο ο ρας Δ̣ Υι ε

Δαυ ιδ ο ο Σω ω τη η ηρ η η η η

μων π̣ ι να με τα παν των κα α γω Δ̣

υ μνη η σω σου τη ην δυ να α μι εν **β λ**

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος δὲ Πά.

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων

α α α α μην **π α**

Η ευ στον πα ρα κλη σε ε σει σων οι κε

τω ω ων Πα να α μω ω ω με **π α** παυ ου

σα δει νων η η μων ε πα να α στα

α α α σεις **π α** πα σης θλι ψε ως η μας

α παλ λα α ατ του ου ου ου σα **π α**

σε γαρ μο νη ην α σφα α λη **Δ δ** και

βε βαι αν αγ κυ υ υ ραν ε ε ε ε

χο ο ο ο μεν ^π και την σην προ στα σι

ι α αν κε κτη η η η με ε ε ε

θα ^π μη αι σχυν θω μεν Δε σποι οι να α σε

προ σκα λου ου ου με ε ε ε νοι ^π σπευ

σον εις ι ι ι κε ε σι ι αν τω ων σοι οι

πι στως βο ω ω ω ω ν των ^π Χαι ρε Δε σποι

να η πα αν τω ων βο η η η η

θει ει ει ει α ^π χα ρα και αι σκε ε ε

πη και σω τη ρι ι α τω ων ψυ υ χων

η η μω ων ^β

Ἄτερον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος δὲ Βου.

Κ αὶ νυν καὶ ἀεὶ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ

ῶνας τῶν αἰῶνων ἀμην **βλ**

Η εὐσον παρὰ κλήσεσι σῶν ἰκετῶν

πανώμε **βλ** παυούσα δεινῶν ἡμῶν ἐπανα

στασεῖς **βλ** πασησ θλιψεῶς ἡμῶν ἀπαλ

λαττούσα **βλ** σε ἐγάρμονην ἀσφαλή **βλ** καὶ βε

βαι ἀναγκυράν ἐχοομέν **πρ** καὶ τήν σην

προστασίαν κτημέθ **βλ** ἡμῶν

αἰσχύνθωμεν Δεσποῖνα σε προσκαλούμε

νοὶ **βλ** σπεύσονεῖς ἰκεσῶν σου πιστῶς βο

ων των ^β _λ και ρε Δεσποινα η παν των

βο η θει α χα ρα και σκε ε πη και

σω τη ρι α των ψυ χων η μων ^β _λ

Τριαδικά, τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ^θ Δι.

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα ^Δ _λ Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον ^Δ _λ προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἦχος: Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος: Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εἶτα ἡ Ὑπακοή.

Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ Ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο. Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργουῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μέλος τῶν ἐξηγητῶν.

Ἦχος λ̣ α̣ Κε.

Ἀ γ γε λι κη ο ρα σει τον νου ουν εκ θαμ

βου με ναι και θε ι κη ε γερ σει την ψυ

χη ην φω τι ζο με ναι και αι μυ ρο φο
ροι τοις α πο στο ο λοις ευ ηγ γε λι ζον
το α να γ γει λα τε εν τοις ε θνε σι την
α να α στα σιν του Κυ ρι ου σου νερ
γουν τοστοις θαυ μα σι και πα ρε χοντος η
μιν το με γα ε λε ο ο ο ο ος

Και εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με

νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης·**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ

προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

“Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆσαν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ’ ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

“Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ’ ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου·
καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμέ
ἐμεγαλορῶρήμνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου
ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω
ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ,
καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας
μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας
μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου
ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν
σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Οτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη
μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορὸς Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ̣ — — — — — Κε.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η
μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν
ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ι ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα. — Κε.

Τὸν σου να ναρχον Λογον Πατρι και Πνευ
ματι τον εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις
σω τη ρι ι αν η μων α νυ μνη σω
μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι Ηυ
δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ
ρω και θα α να τον υ πο μειναι και
ε γει ραι τους τε θνε ω ω τας εν τη
εν δο ξω Α να στα σει αυ του

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ
σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε

λιμήν, καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

κ^α Χ^ρ αἰ ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι
ο δευτος κ^α χαι ρε τει χος και σκε πη των
προστρε χοντωνεις σε κ^α χαι αι ρε α χει
μαστε λι μην και α πει ρο γα με κ^α η τε
κου σα εν σαρ κι τον ποι η την σου και Θε
ον πρε σβευ ου σα μη ελ λει πης κ^α υ περ
των α νυ μνου ουν των και προ σκυ νου ουντων
τον το κον σου ου ου κ^α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...”

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

Ἀναστάσιμον. ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ἄδη φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον· ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα· ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκρούς ἐξανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον· χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α΄

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὧ Ἐλεῆμον· ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος· ἔδραμον γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν

Ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν· Ὑπερυψούμενε Σωτήρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Τὸ ξένον σου Σωτήρ μου μυστήριον, τῷ κόσμῳ σωτηρία γεγένηται· ἀναστὰς γὰρ ἐκ τάφου θεοπρεπῶς, τοὺς φθαρέντας συνήγειρας ὡς Θεός· ἡ πάντων ζωή, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀπειρόγαμε νύμφη θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὐας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν

τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἄδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Εὐλογητάρια Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος πλ. Α'. ^π_α **Θ** υ λο γη τος ει ει

ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο ον με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου ^κ_α

Τ ω ων Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ν σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα ^κ_α τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ ρ

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν Δ δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε κ ρ ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος **Δ**πρo σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις **κ** ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε **κ** ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος **Δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Α ι ι α αν πρωω ω ι **κ** Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον **Δ**πρoς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι **κ** α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε **Δ** θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε **κ** την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε **Δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ουσαι **Δ** προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το **κ** Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων **Δ** τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε **κ** ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος **Δ**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι **κ**

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ο ν

τε **Δ** και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα **κ** τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α **δ** ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α **Δ** συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ **Δ** κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **κ** Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε **Δ**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα ^κελυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας ^κχαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχε ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ^Δι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε ^κο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις ^Θε

ος και α α ανθρωπος ^Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α ^κΑλ

λη η λου ου ι α ^κΑλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο ^Θε ος ^Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ

λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

Α λ λη η λου ι ι α α α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι ηὐλόγηταί σου...”

‘Ὁ Χορός: Ἀμήν.

‘Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα).

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς

ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. ᾠχος πλ. α΄
Ἀντίφωνον Α΄

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με δαυϊτικῶς, ἄδω σοι Σωτήρ μου·
Ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεικῶ ἔρωτι περουμένοις.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὀρατά τε, σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν, τῆς Τριάδος ἐν ἐστὶν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β΄

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν· δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν βοήθεια ἤκει.

Δεξιὰ σου χεὶρ κἀμέ, Χριστὲ ἵπταμένη, σκαιορίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν· Σὺ εἶ Θεός, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ΄

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου· χαρᾶς πολλῆς πλησθεῖς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, τὰ φοβερά τελεσιουργεῖται· πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρὶ, ἅμα τε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας. (Δὶς)

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις

Ἄβ' Χορός· εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ἄ να στα σε ως η με ρα λαμπρυνθω

μεν λα οι Δ Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α

σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην Δ και

εκ γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος π ρ

η μα ας δι ι ε βι βα σεν Δ ε πι νι κι

ον α α δο ον τας π (δὶς)
α

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ
ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν
ἐξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς
ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ
ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὄρατός τε ἅπας
καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη
αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁδὴ α΄

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰώνιαν
ζωὴν, κυοφορήσασα Χριστόν, τὸν ἐκ τάφου
ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τὸν
κόσμον φωτίσαντα.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀναστάντα κατιδοῦσα, σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, χαίροις
σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτῳτε ἀγνή, καὶ τὸ Χαῖρε

πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς, αἰτία εἰσδέδεξαι,
Θεομῆτορ πανάμωμε.

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον Δουκ εκ
πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον
αλλ α φθαρ σι ας πη γην Δ εκ τα α
φουομ βρησαντος Χρι στου Δ εν ω στερε ου ου
με θα π (δὶς)
α

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ,
καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις,
τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἔστερέωται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι
σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές,
αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν Ἁγνή, τὸ φέγγος ἀστράψαντος.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἁγνή, χόρευε καὶ τοῦτον ὡς Θεόν, ἄχραντε μεγάλυνε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ᾠ Χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα τοῦ Τυφλοῦ.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ ποιητής, παρερχόμενος εὔρεν ἐν τῇ ὁδῷ, Τυφλὸν καθεζόμενον, θρηνηδοῦντα καὶ λέγοντα· Οὐ κατεῖδον ἐν βίῳ, τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ τὴν σελήνην, τὸ φέγγος αὐγάζουσας· ὅθεν ἐκβοῶ σοι, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, φωτίσαι τὰ σύμπαντα, φώτισόν με ὡς εὔσπλαγχνος, ἵνα κράζω προσπίπτων σοι· Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσίν μοι δώρησαι, διὰ πλῆθος ἐλέους, μόνε φιλόανθρωπε.

(Ἀπαξ).

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ᾠδὴ Χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. τοῦ Τυφλοῦ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

ᾠδὴ Οἶκος.

Ῥεῖθρόν μοι δώρησαι Χριστέ, σοφίας τῆς ἀρρήτου, καὶ γνώσεως τῆς ἄνω, τὸ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ πλανωμένων ὁδηγέ· ἵνα διηγήσωμαι, ἅπερ ἡ θεία βίβλος ἐδίδαξε τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, δηλονότι, τὴν τοῦ Τυφλοῦ θαυματοποιίαν· ὅτι ἐκ γενετῆς τυφλὸς ὑπάρχων, ὀφθαλμοὺς τοὺς αἰσθητοὺς ἀπολαμβάνει, καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς, ἐν πίστει ἀνακραυγάζων· Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ Κθ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

Στίχοι

Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ὕδωρ,

Τρέφει δὲ Χριστὸς εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.

Εἰκάδι Θεοδοσίην ἐνάτη πέφνε ῥεῦμα θαλάσσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος
Θεοδοσίας τῆς Κωνσταντινουπολιτίσσης.

Στίχοι

Κέρασ κριοῦ κτεινάν σε, Θεοδοσία,
᾽Ωφθη νέον σοι τῆς Ἀμαλθείας κέρασ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
᾽Ολβιανοῦ, Ἐπισκόπου πόλεως Ἀνέου.

Στίχοι

Τὸν ᾽Ολβιανὸν μάλα ὄλβιον λέγω,
᾽Υπὲρ Θεοῦ θανόντα τοῦ πανολβίου.

Εἶτα τὸ παρὸν ᾽Υπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ἕκτη ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὸ
εἰς τὸν ἐκ γενετῆς Τυφλὸν ἐορτάζομεν, τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ,
θαῦμα.

Στίχοι

Φωτὸς χορηγός, ἐκ φάους πλέον φάος,
Τὸν ἐκ γενετῆς ὀμματοῖς Τυφλόν, Λόγε.

Τῷ ἀπείρω ἐλέει σου, φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

᾽Ηχος λ̣ ᾗ̣ Κε

᾽Ωδὴ Α΄. **Τ** ω σω τη ρι Θε ε ω ω **ν'**
99

τω ε ε εν θα λα ασ ση η λα α

α ον πο σιν α βρο χοις ο δη γη η

σα α αν τι ι ι και Φα ρα ω παν

στρα τι α α α κα τα πον τι ι

σα α αν τι αυ τω μο ο νω α σω ω

μεν ο β' χορός ο ο ο ο τι δε δο

ο ο ξα α α σται αι

Ὠδὴ Γ'. υ να α α μει του Στα αυ

ρου σου Χρι στε ε στε ρε ω σο ον μου

την δι α α νοι οι οι αν εις το υ

μνειν και δο ξα ζει ει ν σου την σω τη ρι ι ον

α να α α λη η η ψι ιν ^κ_ρ

Ὠδὴ Δ'.

Θ

ι σα κη κο α α την α

κο ο η ην ^{ν'}_{ρρ} της δυ να α στει ει ει

ας του Σταυ ρου ου σου ^κ_ρ ως Πα ρα

δει σο ο ος η νοι γη δι ι α α αυ

του ^κ_ρ και ε ε ε βο η η σα Δο ξα τη

δυ να α α μει ει σου Κυ υ υ ρι ι

ι ε ε ^κ_ρ

Ὠδὴ Ε'.

Ο

ρ θρι ζον τες βο ω μεν σοι

Κυ ρι ι ε ^{ν'}_{ρρ} Σω ω σο ον η η μας

^{ν'}_{ρρ} συ υ υ γαρ ει Θε ο ος η η η

μων ^{κ_α} ε κτοςσου α α α αλ λο ον ουκ οι

οι οι ^{κ_α} δα α α με εν

Ὠδὴ Γ'.

Ε

κυ υ κλω σε με α α

βυ υ υσ σος τα φη μοι το κη η τος ε

γε ε νε ε ε το ^{κ_α} ε γω ω ω δε

ε βο η σα ^{ν'} προς σε ε τον φι λα

αν θρω ω ω πον ^{κ_α} και ε σω ω ω σε ε

ε με ε η δε ξι ι α σου Κυ υ υ

ρι ι ι ε ε ^{κ_α}

Ὠδὴ Ζ'.

Ο

εν κα μι νω πυ υ ρο ος

τους υ υ υ μνο ο λο ο ο γους σω

σας παιαι αι αι δας ^κευ λο γη τος ο Θε

ος ο ο των πα τε ε ε ρων η μω

ων ^κ

Ὦδὴ Η΄.

Αχ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυνου ου μεν τον Κυ υ ρι ι ι

ον ^κ

Τον εκ Πα τρος προ ο αι ω ω νων γεν

νη θεν τα α Υι ο ο ον και αι

Θε ε ε ον ^κκαι ε πε σχα τω ων τω ων

χρο ο νων ^{ν'}σαρ κω θεν τα ε ε εκ Παρ

θε ε ε ε νου ου Μη η η τρος ^κ

ι ε ρεις υ υ μνει ει ει τε λα ος υ υ

πε ερ υ υ ψου ου ου τε εις παν τα αςτους αι

ω ω ω να α α α ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὠδὴ Α΄. **Κ** **Τ** σω τη η ρι Θε ω τω εν

θα λασ ση λα ον **Κ** πο σιν α βρο χοις ο

δη γη σαν τι **Κ** και Φα ρα ω παν στρα

τι α κα τα πον τι σαν τι **Δ** αυ τω μο νω

α σω μεν **Κ**

Ὁ β' χορός: ο ο τι δε δο ξα α σται **Κ**

Ὠδὴ Γ΄. **Δ** υ να μει ει του σταυ ρου σου Χρι

στε ^κ _α στε ρε ω σον μου την δι α νοι αν

εις το υ μνειν και δο ξα ζειν σου ^κ _α την σω

τη ρι ον Α να λη ψιν ^κ _α

Ὠδὴ Δ'.

Ε ι σα κη κο α την α κο

ην της δυ να στει ας του Σταυ ρου ου σου ^{ν'} _α

ως πα ρα δεισος η νοι γη δι αυ του ^κ _α και

ε βο η σα ^κ _α δο ξα τη δυ να α μει σου

Κυ ρι ε ^κ _α

Ὠδὴ Ε'.

Ο ρ θρι ζον τες βο ω μεν σοι

Κυ ρι ε ^{ν'} _α σω σον η μας συγαρ ει Θε ος

η μων ^κ _α εκ τος σου α αλλον ουκ οι δα

μεν ^κ_ρ

Ὠδὴ ΣΤ'.

Ε

κυ κλω σε με α βυσ σος

τα φη μοι το κη η η τος ε γε νε το ^κ_ρ

ε γω ω δε ε βο η σα προς σε ε

τον φι λανθρωπον ^κ_ρ και ε σω σε ε με

η δε ξι α σου Κυ ρι ε ^κ_ρ

Ὠδὴ Ζ'.

Ο

εν κα μι νω πυ ρος τους

υ μνο λο γουςωσας Παιδας ^κ_ρ ευ λο γη τος

ο Θε ος ο των Πα τε ρων η μων ^κ_ρ

Ὠδὴ Η'.

Α

χ

ι νου μεν ευ λο γου

μεν και και προ σκυ νου ου ου μεν τον Κυ ρι

ον κ
ον

τον εκ Πα τρος προ αι ω νων γεν νη

θεν τα Υι ον και Θε ον και επ ε σχατων

των χρο νων σαρκω θεν τα εκ Παρ θε νου Μητρος

Ι ε ρεις υ μνει ει τε λα ος υ

πε ρυ ψου ου τε εις παντας τους αι ω ω

ω ω ω να α α ας κ
ω ω ω να α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)
ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι
ο ο ον **Δ**

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦ α' Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ
ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦ Αρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦ Ηχος **Δι.**

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε

ος **Δ** κα τα το με γα ε λε ος σου και κα

τα το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα

λει φοντο α νο μη μα μου **Β**

Ε πι πλει ον πλυ νον με α πο της

α νο μι ας μου και α πο της α μαρ

τι ας μου κα θα ρι σον με **Β**

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος **Δ**

Ε οι μο νω η μαρ τον **Δ** και το πο νη

ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θεις εν τοις λο γοις σου **Δ** και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε **β**

Γ δου γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφ

θην **Δ** και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με

ε μη τηρμου **β**

Γ δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο

φι ι ας σου ε δη λω σας μοι **β**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Ἀρχιερέως.

Γ ⁷χ δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην **Δ** και εν α ματ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

I δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

P χ αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευφροσυνην αγαλλιασονται ο

στε ατεταπεινωμενα

Aποστρεψων το προσωπον σου α

ποτων αμαρτιων μου και πασαστας

ανομιας μου εξαλειψον

Kαρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι

ο Θεος και πνευμα ευθες εγκαινισον

εν τοις εγκαιτοις μου

Mη απορριψης με απο του προσω

που σου και το πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησαπ εμου

Α ποδος μοι την αγαλλιασιν

του σωτηριουσου **Δ** και πνευματι η

γεμονικωστηριξον με **Β**

Α ιδαξω ανουμουςτας οδουςσου

και ασεβεις επισε επιστρεψου

σι **Β**

Ρ υσαι με εξαιματων ο Θεος ο

Θεος της σωτηριαςμου αγαλλια

σεται η γλωσσα μου την δικαιουνην

σου **Β**

Κ υριεταχειλημου ανοιξης

και το στο μαμου α ναγ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν

τε τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ

με νην και τε τα πει νω με νην ο Θε ος

ουκ ε ξου δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σουτην Σι ων και οι κο δο μη

θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

F ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ω συ νης α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα

F ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο ο σχους και ε

λε η σον με ο Θε ος

A ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι Ταις των Α πο στο ο λων πρε

σβει αις ε ε λε η μων ε ξα λει ψον τα πλη

θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων Α μην **Ζ'** Ταις της Θε ο

το ο κουπρεσβειαις ε ε λε η μων ε ξα λει

ψον τα πλη η θη των ε μων εγ κλη μα

των **Δ**

Ε ^χ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και τα τα το πλη

θος των οι κτιρμων σου ^χ ε ξα λειψον το α

νο ο μη μα μου **Δ**

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἀργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Α ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταιστῶων

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταιστηης Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πληθη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φουου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

‘Ο ‘Ιερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

‘Ο Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

‘Ωδὴ θ’. ‘Ηχος α’. ‘Ο Εἰρμός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα ‘Ιερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ‘Εγέρσει τοῦ Τόκου σου.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Τὸ αὐτό.

Τροπάρια.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων, τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

‘Ω θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ’ ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἄδης ἐσκυλεύθη.

Ὡ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θ'.

ᾠχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί· Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἐμψυχε· χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χαῖρε Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμψας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτῳτε Δέσποινα.

Ἡ Καταβασία. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ρ̣̣̣ Κε̣.

Ὠδὴ Θ'.

ε̣ τ̣η̣ η̣ν̣ υ̣ υ̣ πε̣ ε̣ρ̣ νου̣ν̣ και̣

αι̣ λο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ γο̣ ον̣ Μη̣ τε̣ ε̣ ε̣ ε̣

ε̣ ρα̣ α̣ Θε̣ ε̣ ου̣ ου̣ ου̣ τη̣ η̣ν̣ εν̣ χρο̣ ο̣

ο̣ νω̣ το̣ ο̣ ον̣ α̣ χρο̣ ο̣ νο̣ ο̣ ο̣ ον̣ α̣

φρα̣στω̣ω̣ς̣ κυ̣ η̣ η̣ η̣ σα̣ σα̣ αν̣ οι̣ πι̣

στοι̣ οι̣ οι̣ οι̣ οι̣ ο̣ μο̣ φρο̣ ο̣ νω̣ ως̣ με̣

γα̣ λυ̣ υ̣ υ̣ νο̣ ο̣ ο̣ ο̣ με̣ ε̣ εν̣

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου.

ε̣ τ̣η̣ν̣ υ̣ πε̣ρ̣ νου̣ν̣ και̣ λο̣ γον̣ μη̣ τε̣ ρα̣ Θε̣

ου̣ τη̣ν̣ εν̣ χρο̣ νω̣ τον̣ α̣ χρο̣ νον̣ α̣ φρα̣ α̣

στωσ κυ η σασαν ^κ_ρ οι πι στοι οι ο μο

φρονωσμε γα λυ νο με ε εν ^κ_ρ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠχος β' χορός, τὸ αὐτό.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

ᾠχος β' χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

ᾠχος β'.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Τοῦ Τυφλοῦ. ᾠμοιον.

Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς, πεπηρωμένους Κύριε, ἐκ ζοφερᾶς ἁμαρτίας, σὺ φωταγώγησον ἐνθεῖς, οἰκτίρμον τὴν ταπείνωσιν, καὶ τοῖς τῆς μετανοίας καθάρας με δάκρυσιν.

Ἔτερον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, εὔρε τυφλὸν ἀόμματον·
πτύσας χαμαὶ καὶ ποιήσας, πηλὸν ἐπέχρισε τοῦτον·
πρὸς Σιλωὰμ ἀπέστειλε, τοῦ ἀπελθεῖν καὶ νίψασθαι·
ὁ δὲ νιψάμενος ἦλθε, βλέπων τὸ φῶς σου Χριστέ
μου.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

Ἦχος πλάγιος τοῦ πρώτου.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ̣ ᾗ Π̣α.

Π α α α α α σα πνο ο η αι νε
σα α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι
ι ι ι ον π̣ αι νει τε τον Κυ ρι ον
εκ των ου ρα α νων κ̣ αι νει ει τε αυ το
ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις π̣ Σοι

πρε ε πει υ μνο ος τω Θε ω **Δ**
δ

Α ι νει τε αυ τον πα αν τες οι α

α αγ γε λοι οι α α αυ του **π**
ρ αι νει

τε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μεις

α αυ του **κ**
ρ Σοι πρε πει υ μνο ος τω Θε

ω **Δ**
δ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος Βαρύς.

Ζ ο ον Δε ε ε

ε ε ε ε σπο ο ο ο ο **π**
ρ ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο τη η η η

η η η η η η η ην και Α α

α α ρα α α α α αρ χι ι ι ι

ι ι ι αρ χι ε ρε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α α

η η η μω ω ω ρω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων Κυ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ

τε π ει ει ει ει ει εις πο ο ολ

λα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α ε ε υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο δε ε σπο ο ο τα π

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α π α α

α α α α α α α α α α

α ρ ρ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ π̣ ρ̣ Π̣α.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Κ υ ρ ι ι ε Ε σφρα γι σμε νου του

τα φου υ πο των πα ρα α νο ο ο μων

προ η ηλ θες ε εκ τουου μνη η η η

η μα α α α τος π̣ κα θως ε τε χθης

εκ της Θε ο ο το ο ο κου ρ̣ ουκ ε

γνωσαν πως ε σα αρ κω ω ω θης ρ̣ οι α

σω μα τοι οι σου ου Α α α α αγ

γε ε ε ε λοι π ουκ η σθοντο πο τε α νε

στης οι φυ λασ σον τες σε στρα τι ι ω

ω ω ται κ αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι

σται τοις ε ε ρευ νω ω ω ω σι π πε

φα νε ρω ται δε τα θαυ μα τα τοις προ

σκυ νου σιν εν πι ι στει το μυ στη η

η ρι ι ι ι ον κ ο α νυ μνου σιν α

πο δος η μιν α γαλ λι α α σιν και το με

ε γα ε ε ε λε ος Δ δ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

^π_α **Κ** υ ρ ι ι ε τ ο υ ς μ ο χ λ ο υ ς τ ο υ ς α ι ω

ν ι ι ο υ ς σ υ υ ν τ ρ ι ι ι ψ α ς ^κ_α και δε

^ρ σ μα δι αρ ρ η ξ α ς τ ο υ μ ν η μ α τ ο ς α ν ε ε

σ τ η ς κ α τ α λ ι π ω ω ν σ ο υ τ α α ε ε ν τ α

α α α α φ ι ι ι α ^π_α ει ς μα ρ

τ υ ρ ι ο ν τ η η ς α λ η η θ ο υ ς τ ρ ι η

μ ε ε ε ρ ο υ τ α φ η η η η ς σ ο υ ^κ_α

και προ η γ ε ς ε ν τ η Γ α λ ι ι λ α ι αι αι

α ^κ_α ο ε ν σ π η λ α ι αι ω ω τ η ρ ο υ

ου ου ου ου με ε ε ε ν ο ς ^π_α Με γ α σ ο υ

το ε λε ο ς α κ α τ α λ η π τ ε Σ ω τ η ρ ε

λε η η σον η μας Δ
δ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

π^α **Κ** υ ρ ι ι ε αι Γ υ ναι κες ε δραμον

ε πι το ο μνη η η μα **κ**^α του ι δειν

σε τον Χριστον τον δι η μα α ας πα θο

ο ο ον τα **π**^α και προ σελ θου σαι ευ ρον

Αγ γελον ε πι τον λι ι θον κα θη η

η με ε ε ε νον **κ**^α τω ω ω φο ο βω

κυ υ υ λι σθεε ε εν τα **π**^α και προς αυ

τας ε βο η η σε ε λε ε ε γων **κ**^α Α

α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ος **κ** ει πα τε τοις μα θη ταις ο τι α

νε στη εκ νε κρων **Δ** ο σω ζων τα ας ψυ

χα α ας η μων **Δ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

π **κ** υ ρι ι ε ω σπερ ε ξηλ θες ε σφρα

γι σμε ε νου του τα α α α α φου

ου τως ει σηλ θες και των θυ ρων κε κλει σμε

νων προ ος τους μα α θη τα α α ας

σου **π** δει κνυ ων αυτοις τα του σω ω μα το ος

ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεᾶς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιὼν εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὧ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὡσπερ ἐκ παστοῦ,

ἐκλάμψας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἔπλησε λέγων·
Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Ἰ̣ Ν̣η̣.

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ̣**

Τ ις λα α λη η η σει ει τας δυ να

στει ει ας σου Χρι ι στε **Δ̣** η τις ε ξα

ρι ιθ μη η σει **β̣ λ̣** των θα αυ μα α των

σου τα α α πλη η η η θη **δ̣** δι πλους

γαρ ως ω ρα α θης ε πι ι γης **Δ̣** δι

ι α α γα θο ο ο τη η η η τα **Δ̣**

δι πλασ και τας ι ι α α α σεις **β̣ λ̣** τοις νο ο

σου ου σιν ε χο ο ο ρη η η η

γεις ου μον γαρ του ου σω μα α τος

ο φθαλ μου ους δι η η η νοιοι οι

οι ξας του α πο μη τρας πη ρω ω

θε ε εν το ος αλ λα και τους τη η

η ης ψυ υ υ υ χης ο ο θεν Θε ε

ο ον σε ω μο λο ο γειτον κρυ υ

πτο με ε νον και πα α α σι πα ρε ε

ε ε χο ο ο ον τα α το με γα ε ε

ε ε λε ε ε ε ος

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων Α α α α μην **π**

Α να στα α σε ω ως η με ε

ε ε ε ρα **κ** και λαμ πρυν θω ω με

εν τη πα νη γυ υ υ υ ρει **κ** και αλ

λη η λους πε ε ρι ι πτυ ξω ω ω

ω ω με ε ε ε θα **π** ει πω με ε εν

α α δε ελ φοι **κ** και τοις μι σου ου ου σιν

η η μας **Δ** συγ χω ρη η σω ω

μεν πα α αν τα α τη α α να στα

α α α σει π και αι ου τω ω βο η η

η η σω ω ω ω μεν κ Χρι στο ος α νε

στη η εκ νε ε κρων Δ θα να τω ω θα α

να το ον πα τη η η η σας π και τοις

εν τοι οις μνη η μα α σι κ ζω ην χα α

ρι σα α με νος Δ

Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος λ̅ δ̅ Νη̅.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α ν

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προσκυνοῦμέν σε δοξολογοῦμέν σε εὐχα

ριστοῦ μένοι διὰ τὴν μεγαλήν σου

δοξάν **δ**

Κυριε βασιλευ επουρανιε Θε

ε Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υι

ε μονογενης Ιησου Χριστε και Α

γιον Πνευμα **δ**

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θε

ου ο Υι ο ος του Πατρος ο αι αιρων

την αμαρτιαν του κοσμου ελε

ησον ημας ο αι αιρωντας αμαρτιας

του κο σμου

  ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

 θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και

 ε λε η σον η μας

  τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

 μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

 δο ο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην

  αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

 γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

 αι ω να και εις τον αι ω να του αι

 ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ θη

ναι η μα ας **δ**

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις

τους αι ω ω νας Α μην **δ**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περηλ πι σα μεν ε πι σε **δ**

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα

σου
σου

υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα ταςου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με

ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου

Ο Ὑψις σου πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ

φωτὶ σου ὁ ψομεθαφως **υ**
δ

Π αρατεινοντο ελεος σου τοις γι

νωσκουσι σε **υ**
δ Ἁγιος ὁ Θεὸς ἁγι

ος ισχυρος ἁγιος ἀθανάτος ἐλε

ησον ημας **υ**
δ

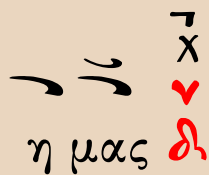
Δ Ὁ ξα Πατρι και Υιω και ἁγι

ω Πνευματι **υ**
δ

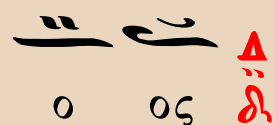
Κ αι νυν και ἀεικαίειστους ἀι ωνάστων

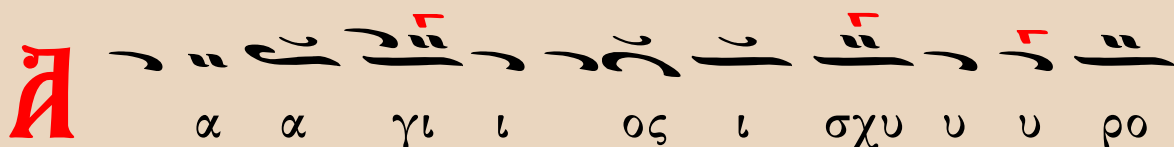
αιωνων Ἀμην **υ**
δ

Α γιος ἀθανάτος ἐλεσησον

η μας

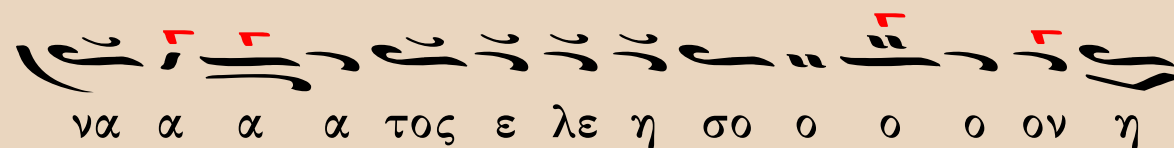
A α α γι ι ι ος ο Θε ε ε ε

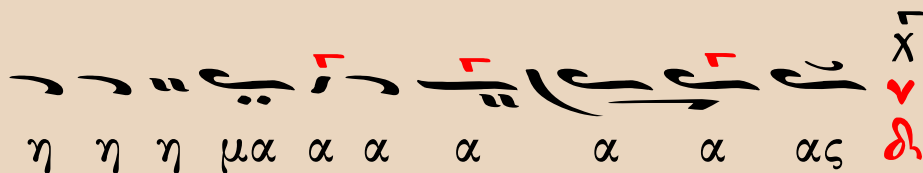
ο ος

A α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο

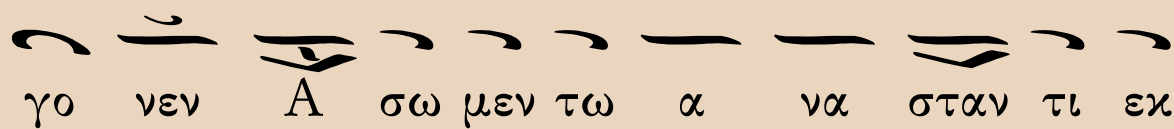
ος

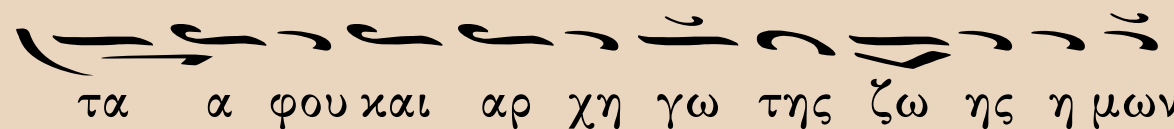
A α γι ι ι ι ος α θα α α α

να α α α τος ε λε η σο ο ο ο ον η

η η η μα α α α α ας

C η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον β λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε χ ο ο ο ος ν δ

Ἑτέρα Ἰακώβου Πρωτοψάλτου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ ο ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο

φω ω ω ως π ρ Δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ε ω ω ω ν ρ και

ε πι γη ης ει ει ρη η η νη η ν δ

εν αν θρω ποιοις ε ευ δο κι ι ι ι

α ν δ

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν

σε ^β _λ προ σκυ νου με εν σε ε δο ξο ο

λο ο γου ου με ε εν σε ^ν _δ ευ χα

ρι στου ου ου με ε ε εν σοι ^Δ _δ δι α

την με γα α α α λη ην σουου δο ο

ο ξαν ^ν _δ

Κ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε που

ρα νι ι ε ε Θε ε ε ^{ν'} _{ρρ} Πα α τερ

παν το κρα α το ο ορ ^{ν'} _{ρρ} Κυ ρι ε Υι

ε ε ε μο νο γε ε νες ^Δ _δ Ι η σου

Χρι στε και αι Α α α γι ι ον Πνεε ε

ευ μα ^ν _δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ο Θ ε ε ο ς ο

α μ ν ο ο ς τ ο υ ο υ Θ ε ε ο υ ο υ ι

ο ο ο ς τ ο υ ο υ Π α α τ ρ ο ς ο α ι α ι

α ι ρ ω ω ν τ η ν α μ α ρ τ ι ι ι α ν τ ο υ ο υ

ο υ ο υ κ ο ο ο ο σ μ ο υ ε λ ε η η σ ο ν

η η μ α ς ο α ι α ι α ι α ι ρ ω ω ν

τ α ς α μ α ρ τ ι ι ι α α ς τ ο υ ο υ κ ο ο

ο σ μ ο υ

Π ρ ο ο ο ο ο σ δ ε ξ α ι τ η ν δ ε

η η σ ι ν η η μ ω ν ο κ α θ η μ ε

ν ο ο ς ε ν δ ε ξ ι α α α τ ο υ Π α α

τρος και ε λε η η σο ον η η η

μας

Ο τι συ υ ει μο νο ος Α α α

γι ι ι ι ος συ υ ει μο νο ος Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ος Ι η σου

ους Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θεε ου Πα α

τρο ο ος Α α α μη ην

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν

ευ λο ο γη η η η σω ω ω ω σε

και αι νε ε ε σω το ο ο νο

μα α α α σου εις τον αι ω ω ω

ω ω να Δ και εις τον αι ω να α του

ου αι ω ω ω ω νος ν δ

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι

ε ε β εν τη η με ε ε ε ρα α

τα α αυ τη β α να μαρ τη η η

του ους π φυ λα χθη η η η ναι αι η η

μας ν δ

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι

ε Δ ο Θε ο ο ο ο ος των Πα τε

ε ε ε ε ρων η η μω ω ω ν ν και αι

νε ε τον π και δε δο ξα σμε ε ε νον το

ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω

ω να ας Α α α μην

Γ ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε

το ε λε ε ο ος σου ου εφ η η μας

κα θα α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε

πι ι σε

Ε υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε

δι ι δα α ξο ο ο ον με ε τα δι και

ω ω μα τα α α σου

Κ υ υ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη

ε γε νη η η η θης η η μιν εν

γε νε α και αι γε νε ε α **δ** Ε

γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε

ε ε λε ε η σο ο ο ον με **π** ι ι

α α σαι την ψυ χη η η η η η ην μου

ο ο τι η μα αρ το ο ο ον σοι **δ**

Κ υ ρι ι ε **Δ** προς σε κα α τε

ε φυ υ υ υ γον **Δ** δι ι ι ι δα α ξο

ο ον με **β** του ποι ει ν το θε λη η μα

α α σου **Δ** ο ο τι συ ει ει ει ο

ο Θε ε ο ο ος μου **δ**

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης **ν**

εν τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψο ο

ο ο ο με ε θα α α φως

Π α ρα α α τει ει πα ρα α τει ει

νον το ε ε ε ε λε ε ος σου ου

τοις γι νω ωσκουου σι ι ι σε

Α χ γι ος ο Θε ε ος Α γι ος

Ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα

α να α α τος ε ε λε ε η σο

ον η η η μας

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και

εις τους αι ω νας τω ω ων αι ω ω

ω ω ω νω ων Α α α μην

Α γι ι ο ος α α θα α να

α α τος ε ε λε ε η η σο

ον η η η μας

Α χ α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο Θε ε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος

Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ

υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος **Δ** δ

Α α α α α α α α α α γι ι

ι ος **Δ** δ α θα α α α α α α α

α α α α να α α θα α να α α

τος ε λε ε ε η η σον η η

μα α α α α α α α ας **Δ** δ

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον β λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ^χ ο ο ο ος ν δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με

νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σον δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον β λ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σον β λ̣

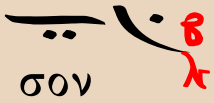
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σον δ̣

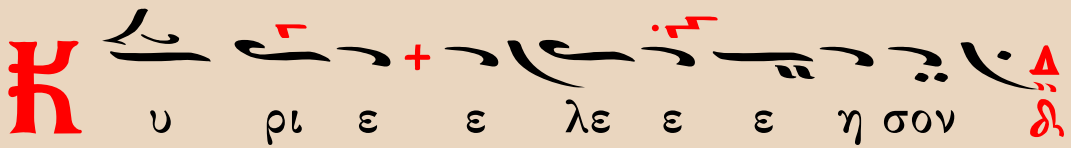

ϸ οι Κυ ρ ι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ̣

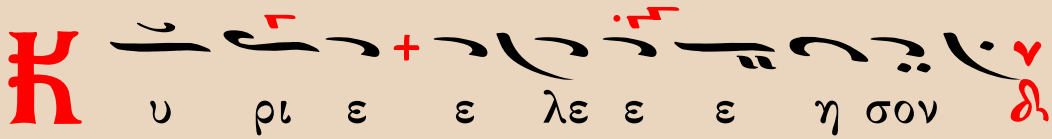

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Ἐκφώνησις·

ἽΟτι πρέπει σοι...

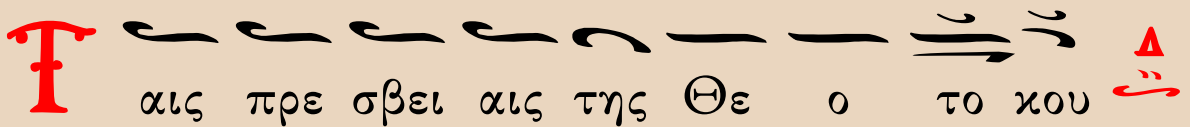

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

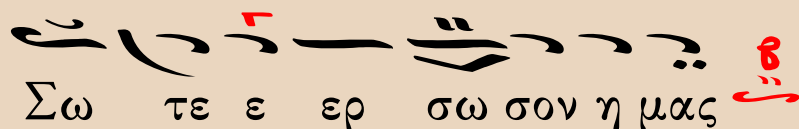

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Τ
αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

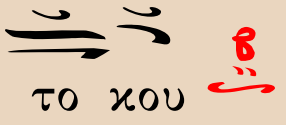

Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

 σω τερ σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

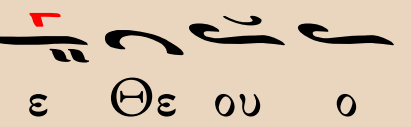
Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

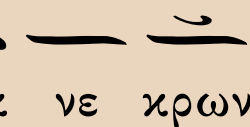
Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

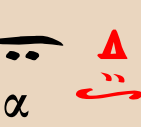
Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Κ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

 α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

 τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν
πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ α εὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ ῶ νας

των αὶ ῶ νων α μὴν

Ο μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α εἰ παρ

θε νου Μα ρι ας α τρε πτωσ εν αν θρω

πη σας **β** σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος **β** συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η χ μα α ας **Δ**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἄντίφωνον γ'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι οις εν τοι οις

μνημα α σι ^π ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος ^π

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώτου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἔτερον, ἀργόν. Ἦχος λ $\tilde{\alpha}$ Πά.

Χ ρι στο ο ος α α νε ε ε ε ε

στη η ε ε ε ε ε ε εκ νε

ε ε ε ε κρω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων θα α α να α α

α α α α τω ω θα α α α α

α α α να α α α θα να α το ον ^β

πα α α α τη η η η ηη η η η

σα α α ας και αι αι τοι οι οι ος ε

ε ε ε εν τοι ος μνη η η η

η η η μα α α α α α α σι ι

ζω ω ω ω η ην χα α α α α ρι

σα α α α α με νο ο ο ο ο ο

ο ο ος

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Εν Εκ κλη η η η η η σι ι αις ευ λο

γει ει τε τον Θεον Κυριον εκ πη

γων Ισραηλ Σω ω ω σον η μα ας Υι

ε ε ε ε ε Θε ε ε ου ο α

να στα α α ας εκ νε ε κρων ψα

α αλ λοντα α α ας σοι Α αλ λη η η

η η η λου ου ι ι ι α

Ἀπολυτίκια. Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα. — Κε.

Τον συναρχον Λογον Πατρι και Πνευ

μα τι ^κ τον εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις

σω τη ρι ι αν η μων ^{ν'} α νυ μνη σω

μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^κ ο τι Ηυ

δο κη σε σαρ κι ^{ν'} α νελ θειν εν τω Σταυ

ρω και θα α να τον υ πο μειναι ^κ και

ε γει ραι τους τε θνε ω ω τας εν τη

εν δο ξω Α να στα σει αυ του ^κ

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου
τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν
Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

Ἦχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς
δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ
ἡμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ
ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς
μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. ᾠχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐαγγελισμοῦ. ᾠχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Ἁγίων πάντων. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἁγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῆ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον

θείω φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν] **Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.**

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου
καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής,
Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος·
Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην
δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος λ̣ π̣ δ̣ ᾠ Γα.

Ε ι και εν τα φωκατηλθες α α θα να

τε **δ** αλ λα του Α δου κα θη λεςτην η δυ

να μιν **δ** και α νεστησως νι κη της Χρι

στε ε ο Θε ος **Δ** γυ ναι ξι Μυρο φο ροις

φθεγξα με νο ος Χαι ρε τε **δ** και τοις σοι οις

Α πο στολοις ει ρη νηνδω ρου με νος **Δ**

ο τοις πε σου σι πα ρε ε χων α να στα

σι ι ι ι ν ρ

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Κυριε εεε Εεε λεε η

ηη σοο οοον Κυριεεε

Ελεε ηηηη σοοοοον

Κυριεε Εελεεη

ηη σοον ς

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος Δι.

Ἄμην Ἀγιοοος Θεο

ο ο ος Δ Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Δ Α α γι ι ο ος Α θα α

να τος β ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας Δ

Α α γι ι ο ο ος ο Θ ε ο ο ο

ος Δ Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Δ Α α γι ι ο ος Α θα α να

τος β ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας Δ

Α γι ος ο Θ ε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος β Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἀ μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἀ γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

ο ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α γι ι ο ο ο ο ος ο ο

ο ο ος Α θα α α α α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ρ̣ ρ̣ Γα.

Κ υ ρ ι ε σω ω ω ω ω σον ρ̣ ρ̣ τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει ει εις ρ̣ ρ̣

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγόθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν τῶν ἀποστόλων εἰς προσευχὴν παιδίσκηνην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἣτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα ἐκράζε λέγουσα· Οὔτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· Οὔτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὔσι. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον

ῥαβδίξειν, πολλάς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφῶς ἔβαλεν αὐτούς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι. Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἀνέωχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλη ὁ Παῦλος λέγων· Μηδὲν πράξεις σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα, καὶ προαγαγὼν αὐτούς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτούς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, ἀναγαγὼν τε αὐτούς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιᾶτο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

Ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
 ι ι α Αλ λη λου ι α α
 α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοιοι οι

οι οι οι οι οι οι Δ
ηη

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ
ηη

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

Ο ι τα α α α α α α α Χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου
ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ π̣
μ υ υ υ υ χυ υ υ υ χυ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ υ υ
στι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω
ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι κο

ο υι υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ζο ο ο ει κο ο ο υι υ

υ υ υ υ ζον τε ε ε ες π και τη ζω

ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Δ Τρι

α α α α α α α α α α δι

υ υ υ υ υ υ υ π το ο ο ο ο

το ον τρι σα α κ α α α α α

α α α α α υι υ υ υ

υ τον τρι υ υ σα α α α υι υ ο

ο ο ον π υ υ υ υ υ υ υ

μνο ο ο υ μνο ον προ σα α α α δο

ον τε ε ε ες πα α α α α α

α σα α αν τη η η η η η η η

η ην βι ι ω ω τι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι βι ω τι κη η η η η

η η ην α α α πο θω ω ω

ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε θα

α α α α α α α α α με ε ε ε

ρι ι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ρι

ι μνα α α αν

ω ω ω ω ω ως τον Βα α α

σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι ι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α α α α α α α των

ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο

με ε νοι οι οι οι π ρ

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι

και αι αι αι αι αι αις δ α ο ρα α

α α τωως δο ρυ φο ρου ου ου με

νο ο ον τα α α ξε ε σι ι ι ιν π ρ

Α α αλ λη λου ου ου ου κ ρ

ι ι ι ι ρι ι ι ι α α α α α

α α α π ρ

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο ι τα α α α α α α α α α α

α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ρε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρου ου ου ου ου ου Χε ε

ε ε ε ε ρου ου βι ι ι ιμ π ρ μυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ υ

στυ λ κω ω ως ελ κο νι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ελ κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ζο ο ο ο ελ ελ κο νι

ι ι ι ζο ον τε ε ε ες και αι

αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι

οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω

Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α Τρι

α α α α α α α α δι ι ι

ι ι ι ι ι τον τρι σα α α

γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ μνοο

ο ο ον προ σα α α α α α

δο ο ο ο ο ο υ μνονπρο ο ο σα

α α α δο ον τε ε ε ες πα σαν

τη ην βι ι ω τι κη η η η η

η η η η ην α πο ο θω ω

ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε

θα α α α α α α με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι κ
α

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α

α α ρα α α α α αν κ
α

ω ω ω ω ω ω ω ωστον π Βα α
α

α σι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε α α α α κ των ο ο

ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο

ο ο ο ο με ε ε ε νοι π^α

Τ αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ω ω ως π^α δ^ο ρυ φο

ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

α ξε ε ε ε σιν π^α Αλ λη λου ου ου ου

ι ι ι α α α α α α α π^α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἄγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλεῖτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γ α α π η η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

η η η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ η υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ος στε ε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Δ

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ

στης μου Δ

Ὁ Διάκονος: Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ

ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ ἁ' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α΄ Χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β΄ Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α΄ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β΄ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α΄ Χορός· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α΄ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β΄ Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ὁ Α α γ γε λο ος ε ε ε βο

ο ο α α τ η η Κ ε ε χ α ρ ι ι τ ω

ω μ ε ε ε ν η η Δ α γ ν η η Πα αρ

θ ε ε ν ε ε χ αι αι αι αι ρ ε ε και αι

πα λι ι ν ε ε ε ρ ω χ αι αι αι ρ ε

ε Δ ο σο ος Υ ι ο ος α ν ε ε

ε στη η η τρι ι η η με ρ ο

ο ος εκ τα α α α α φ ου π ρ

Φ ω τι ι ι ζ ου φω τι ι ι ζ ου ου ρ

η ν ε ε ε α α Ι ι ε ε ρ ου ου

σα α α λ η η μ π η γ αρ δο ο ξ α Κυ ρ

ρι ι ι ου ου ου ου ου ε ε πι ι

σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε π α

χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι

α γα α α α αλ λου ου Σι ι ι

ων Δ δ συ υ υ δε α α α α γνη

η η η τε ερ που Θε ε ο ο το

ο ο κε ε Δ δ εν τη η ε ε γερ σει

του ου το ο ο ο ο κουου ου ου σου

ου ου ου π α

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς

ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Θεοδώρου Φωκαέως.

ᾠδὴ λ' ᾠδὴ Π' α.

The image displays a musical score for a hymn, consisting of ten staves of music. Each staff begins with a large red initial 'C' on the left. The notation is written in black ink on a light background, with red accents (breves, neumes, and other symbols) placed above and below the notes. Below each staff, the Greek text is written in a simple, black, sans-serif font. The text is: ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω, ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω, χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω, ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω, ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω, ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω, ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω, χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω, ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω, ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω.

ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω σω ω μα Χρι ι στου ου ου ου

ου ου λου ου ου ου ου ου π με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε με ε τα α λα α α α α

α α α α α α α α α ρ ρ με

τα λα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α χα α α α

α ρ ρ α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α βε ε ε ε με ε τα λα α

α α βε ε τε ε ε ε πη η γη

η η η η η η η η χη η η η

η η χη η η η η χη η ης α
ϑ

θα α α να α α α α χα α α

α α χα α α χα α α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α χα α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α α

α α α α α π α α α α α α

α α α α α α α α α α α χα α

α α α α α θα α α να α

α α α α α ρα χα α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α χα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α θα να α του γε

ε ε ευ σα α σθε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε π
 ε ε ε π

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν, ψάλλεται
 ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ παρὸν Τροπάριον.

ᾠχος λ̣ ᾠ Πά.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω δ̣ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος π̣
 ο ο ο ο ο ο ος π̣

ᾠ Ἱερεῦς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

ᾠ β' Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε,
 ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας
 ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον
 ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
 τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια,
 ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεντην δο ο ξανσου ο τι
η ξι ω σας η μαςτων α γι ων σου με
τα σχεινμυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο
συ νην σου Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Ὁ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαμβάνοντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Εἰ ἡ το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον ἀ πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δὶς)

Εἰ ἡ το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον Ὁ β΄ Χορός ἀ πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ΄.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,

φυλάττων αὐτήν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὁδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς. Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός. Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις. Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
κατακλειομένη διὰ τοῦ. Δι' εὐχῶν...